

ŞALOM

Dergi

68. SAYI

GÜLTEKİN KARAKUŞ:

**“Kalbin
O Ağır
Yükü”**

GÖÇEBE

kültürünün
en zayıf
halkası

BEDEVİLER

Eve ekmek
getiren baba
modelinden
eve oyun
getiren

babalara...

*Babalar Gününüz
Kutlu Olsun*

**HOLLYWOOD EFSANESİ 'BABA-OĞUL
DOUGLAS'LAR AYNI DUYGULAR İÇİNDE...**

**“Hanedan olmak
ölümsüzlük hissi veriyor”**

İş dünyasının yeni standartları Ferko Line ile çiziliyor...

İstanbul'un gelişen ticaret merkezi Kağıthane'de iş dünyasının standartları yeniden çiziliyor. Business park konsepti ile iş hayatının tüm ihtiyaçlarını karşılayacak **Ferko Line**; estetik yatay mimarisi, geleceğe hazır teknolojik alt yapısı, **Walter Knoll** imzalı ofisleri ve **Four Points by Sheraton** ayrıcalıklarıyla konfor ve prestijin altını çiziyor.

Business park konseptiyle
dünyaca ünlü markaların
yer aldığı caddeler

Kağıthane'nin merkezinde
ana caddeye 300 metrelik
cephesiyle optimum
verimlilik sağlayan tekli bloklar

F E R K O
Yapı Sanatı

WALTER KNOLL

FERKO

Line

Styled by WALTER KNOLL

Almanya'nın 150 yıllık prestijli
mobilya markası Walter Knoll
imzalı ofisler

Four Points by Sheraton
ayrıcalıkları

0212 321 10 63

FOUR POINTS
BY SHERATON

www.ferkoline.com

0(212)
322 07 28

Herkesin yaşamayı hayal ettiği kaliteli yaşam alanları üretmeyi hedef alan Aykutoğlu İnşaat, son projesi Korulife Göktürk ile ülke çapında modern mimarinin baş temsilcilerinden biri olmak için yükseliyor.

Göktürk Merkez mah. Menba Sok. No:8 Göktürk / Eyüp / İstanbul Tel:
0(212) 322 07 28 / Gsm: 0(530) 645 93 73

YEŞİL İÇİNDE, SEÇKİN KONUM, SEÇKİN PROJE...

Korulife Göktürk Projesinde yer alan; 2 kapalı havuz, 2 sauna, 2 Türk hamamı, fitness, cep sineması, 2 konuk evi, yürüyüş parkuru, basketbol sahası, çocuk oyun alanları, süs havuzları, göletçikler, kamelyalar, otopark gibi imkanlara sahip olarak özel olduğunuzu hissedeceksiniz.

www.aykutoglu.com.tr

AYKUTOĞLU GRUP

Otel & restoran %5 indirim: Yurt içindeki ve yurt dışındaki tüm otel ve restoran harcamalarınızı %5 indirim ayrıcalığı ile yapabilirsiniz. Kampanyadan işlem bazında en fazla 50 TL, aylık bazda ise en fazla 1.000 TL indirim kazanabilirsiniz. Döviz Hesap Özeti talimatı olan

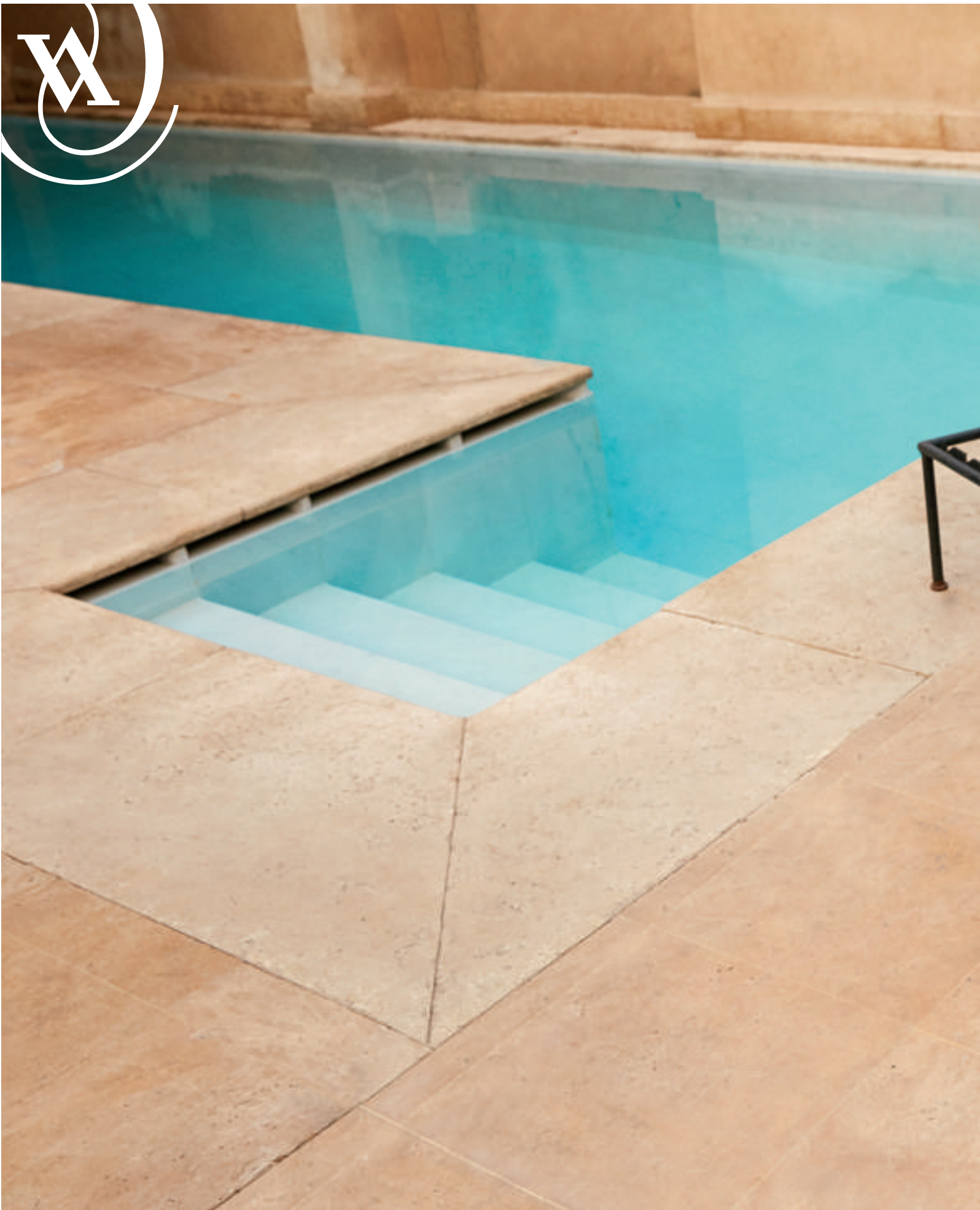
Yapı Kredi Crystal sahipleri, gittikleri her yerde ayrıcalıklıdır.

Yapı Kredi Crystal sahipleri, hem dünyanın her yerinde yapacakları otel ve restoran harcamalarında hem de Sabiha Gökçen Duty Free'de **%5 indirimden** yararlanır. Üstelik yurt dışı seyahatlerinde yapacakları harcamalar için de **ekstra puan** kazanır.

PAHADA AĞIR ŞEYLERİ ALMANIN EN HAFİF YOLU

YapıKredi
Crystal

VAKKO

ŞALOM Dergi

**Gözlem Gazetecilik Basın
ve Yayın A.Ş. adına
İmtiyaz Sahibi**

Av. Yakup Barokas

Genel Yayın Yönetmeni
İvo Molinas

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İşık Sivil Karakoç

**Editör & Yan Yayınlar
Koordinatörü**

Suzan Nana Tarablus

**Reklam Planlama
Koordinatörü**

İsak Behar

Sayfa - Kapak Tasarımı
Bella Parlakşimşek

Yazı Kurulu

Gila Erbeş

Berken Döner

Dalia Maya

Suzan Nana Tarablus

Tina Varon

Yönetim Yeri / Abonman

Atiye Sok. Polar Apt. 12/6
Teşvikiye - İstanbul

T: (0212) 231 92 82 - 240 41 44

F: (0212) 231 92 83

www.salomdergi.com

Basıldığı Yer

Gezegen Basım Ltd. Şti
Yüz Yıl Mahallesi, Matbaacılar Sitesi,
2. Cadde, No: 202/A
Bağcılar - İstanbul
T: (0212) 325 71 25
www.gezegenbasim.com.tr

Yayın Türü

Yaygın - Süreli

Seçkin kitapçılarda
satılmaktadır.

**ŞALOM GAZETESİ'NİN EKİDİR
ABONELERE ÜCRETSİZDİR**

Sevgili okur,

An... Momentum... Yegâne gerçek!

Lâkin gerçeğin ilk aşaması hayaldir. Fılliyat, hareket, kinetik ikinci aşama! Kalbime hayali üfleyen ise babam! Çocukluğumun, gençliğimin kahramanı, çağdaşlığını elan koruyan!

"Baba"... Minicik bir çocuğu düşünün başını kaldırıyor ve ona, yukarılara yükseklere doğru bakıyor: Ulaşılmaz, tırmanılmaz bir zirveymişçesine görünür adeta. Tanrıymışçasına!

Evet, tabii ki bu ayın ilhamını "Babalar Günü"nden aldık: "Babam"...

Benim babam son derece yenilikçi, ileriye görebilen bir hümanist. Rengârenk kişiliği, yeni yerler keşfetme heyecanı, tutku duyduklarına tartışmasız sarılması, badirelerle karşı karşıyayken donuk suskunluğu, aşka âşık gönlü... Tekâmül yolculuğunda aşkın kaçınılmazlığından söz etti, hep. Yaratıcılığa kapı aralayan aşka...

Soru sormayı sevmekten, bilmekten söz etti. Yaşamın öğretileriyle ahenk içinde...

Özelde kız çocuklarına mesafeli duruş sergilenen bir zaman diliminde babam bizi (kız/erkek üç kardeş) kucağına oturtup, hoplatıp mincıklayarak, öperek büyüttü.

Kazanımlarla kayıpları aynı soğukkanlılık ve saygınlıkla kabullenebilmeyi...

Kalem sevdasını... Öğrenmeyi - okumayı...

Hayal gücünü canlı tutarak vicdanı ve inanç sistemini geliştirecek şekilde okumayı... Zihnimizi savunmak ve korumak için okumaya alışmak. Bir de saçmalıkları beynimize dayatma girişimleriyle mücadele etmek için okumak... Bunlar babamdan bize mesajlar...

O bir yaşam oburu. Her daim, "dünyada daha fazlası var," derken.

...Ve böylece farklı dünyalara açıldı hep kapılarım...

Tüm bunlar ona has özellikler miydi?

Yoksa ben mi iç dünyamda onları besledim?

Onca yaşanmışlıktan sonra bilemem! Sözcükler sadece damıttıklarım...

Derdest iken yaşamla... Hemdem oldukça zamanla...

Üstelik bu yıl babam 100 yaşında: Doğum günü ise şimdilerde... Bu günlerde...

...Ve koşulsuz sevgisi daima kalbimde, kanatları da hep üzerimde...

Euroleague'de Türkiye'ye tartışmasız bir şampiyonluk getiren Fenerbahçe'yi gönülden kutluyorum.

Bu vesileyle anmak istediğim... Yarı final serisinin tam ortasında bir basketçi - Augusto Lima, Litvanya takımı Zalgiris Kaunas'ın koçu Sarunas Jasikevicius'ten izin isteyip çocuğunun doğumu için ayrıldı. Konu hakkında kendisini sorgulayan gazeteciye koçun yanıtı bir hayat dersi kıvamında oldu:

"Çocuğun olduğu zaman bunu anlarsın. Çünkü bu, bir insanın yaşayabileceği en büyük deneyim. İlk çocuğunu gördüğün zaman dünyada neyin en önemli şey olduğunu anlayacaksın, o zaman gel ve benimle konuş! Augusto Lima şu anda cenneti yaşıyor..."

...Ve bir hayalmişçesine hevesle beklediğimiz coşku nihayet gerçek oldu.

Teşekkürler Fenerbahçe! Bize yaşattığın anlar için...

Dostlarımızın Ramazan Bayramını da içtenlikle kutluyor huzur dolu günler diliyoruz...

Sevgiyle kalın.

ÇİZGİ DIŞI

İRVİN MANDEL

DERLER YA BABALAR ÇOCUKLARININ KAHRAMANIDIR DİYE. SENİN BİR KAHRAMANLIĞINI DAHA GÖRMEDİK. VARSA BİR NUMARAN BEN BÜYÜMEDEN GÖSTER, ZAMAN GEÇİYOR.

suzannana@gmail.com

Seyir Hali sadece yolculuklardan ibaret bir kitap değil. İzel Rozental'ın mizahi diliyle yoğrulan, karikatürleriyle renk kazanan, gezilen yerlere farklı bakış açılarından bakan bir anı kitabı.

“İzel Rozental, o yazar-çizer mizahçılara özgü bir mizahi bakışla bakıyor nereye bakıyorsa; bakıyor ve üstelik o baktığı ‘şey’i hemen mizaha dönüştürüyor. Biz okurların kendini aşmış, yenilemiş, içeriği sağlam, topluma ve bireye farklı bakan Rozental'lere gereksinmemiz yok mu?”

Tarık Dursun K.

NE KEDİSİZ NE KİTAPSIZ

içindekiler

70

14 HABER Nelly Barokas

18 KAPAK HİKÂYESİ Tina Varon – Baba – oğul Douglas'lar

24 BABA Gülçin Karadeniz – “Eve Ekmek Getiren Baba” modelinden “Eve Oyun Getiren Babalara...”

36 BİR BABA-BİR SANATÇI İsak Behar
Kızım & sanatının duyumsattıkları

38 ANI Salih Bolat – Babam

40 GÜNCEL Alper Almek – Oğluma sordum

42 MEKTUP Steinback'ten oğluna mektup:
“Aşk insanın başına gelebilecek en iyi şeydir”

44 SÖYLEŞİ Tamara Pur – Moşe Koen ve Ferit Koen

48 FOTOĞRAF Miryam Şulam – Baba – Oğul Fotoğraf Sergisi

56 PSİKOLOJİ Ethel Kebudi – Baba Önemli!

58 TARİHTE BU AY Metin Delevi

60 SÖYLEŞİ Karel Valansi – Serhan Sützer & Sürdürülebilir yaşam güneş enerjisiyle mümkün

64 BİR İNSAN-BİR DÜNYA Miryam Şulam
Bir Yaşam Sanatçısı Ceki Dalva

70 BİR YAZAR-BİR KİTAP Suzan Nana Tarablus
Liz Behmoaras & “Alman Subayın Evi”ne ziyaret

74 YAŞAM Tarihi köşklerinden birkaçı ile Büyükkada

84 ARKEOLOJİ 4000 yıllık heykelcik: ‘Düşünen Adam’

86 İNCELEME Yakup Barokas
Yitirilen göçebe kültürü & Bedeviler

92 MEKÂN Maya Galimidi
Başka bir yaşam mümkün: Arava Çölünde Kibutz Lotan

94 TARİH Nelly Barokas – Osmanlı'nın Filistin'deki direnişinin son kalesi Semah

36

44

40

86

30

PORTRE

Suzan Nana Tarablus
Şair babanın
şair oğlu:
Yoram Taharlev

98 YAŞAM Rayka Nayır Güven

Hasidik hahamdan trans kadınlığa geçiş

100 TARİH Bir zamanlar Amerikalı Yerliler 5 farklı cinsiyet türünü tanıyorlardı

102 SERGİ İzel Rozental

Miki İçin Hayat Auschwitz'de de Güzel

106 PÜFLÜ ŞEYLER Alper Almelek

108 SÖYLEŞİ Nermin Ketenci

Gültekin Karakuş ile Kalbin "O" Ağır Yüğü

112 SANAT Esti Saul - Papa Pissarro lakaplı Fransız ressam Camille Pissarro'dan sanatçı oğlu Lucien'e mektuplar...

116 BİENAL Ester Almelek - 57. Venedik Bienali
"Yaşa Sanat Yaşa - Viva Arte Viva"

122 HEYKEL Berken Döner - Sanatın Hayata Tanıklığı:
Heykeltıraş İskender Giray

128 ASTRO AJANDA Meral Erduran Ilgaz

130 SİNEMA Seyfi İşman - Ödünç Kimlik

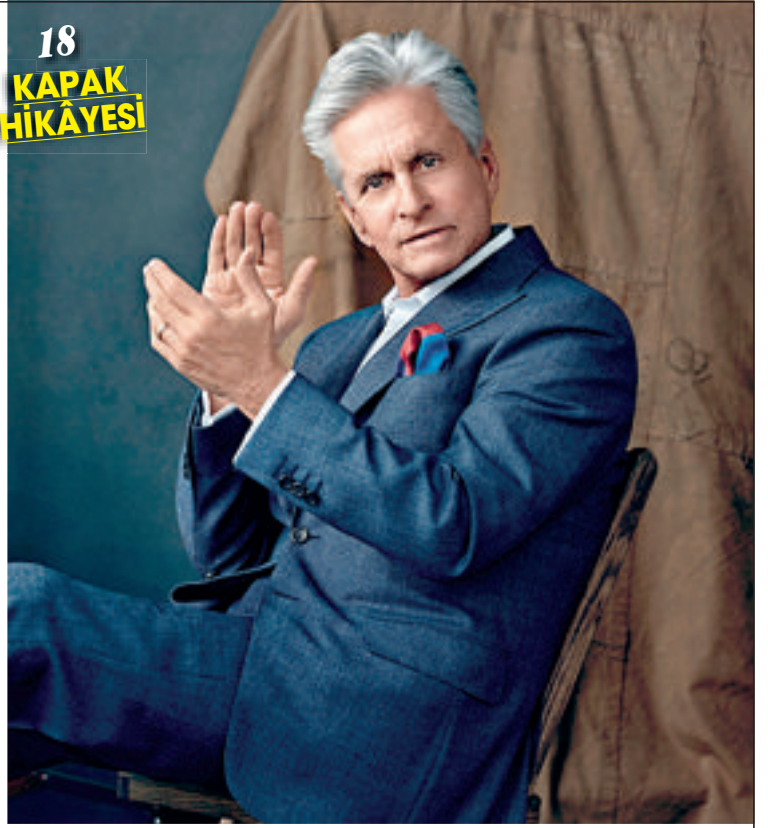
132 SANAT AJANDASI Karen Hodara Kohen

134 GURME Shirley Kaston

Yoğunluğun çamaşır makinesi ile imtihanı

136 TEKNOLOJİ Estella Küçükbarokas
CES 2017 En havalı İsrail teknolojileri

18
KAPAK
HİKAYESİ

48

74

84

78

KÜLTÜRLERARASI

TATLAR Berken Döner
Levon Bağış ile
Ermeni Mutfağı
Bir Yeryüzü Şöleni

EINSTEIN, NATIONAL GEOGRAPHIC'TE

The National Geographic kanalı 'Genius' adlı 10 bölümlük dizide, dünyanın en ünlü bilim insanı Albert Einstein'ın yaşamını yansıtıyor. 171 ülkede, 49 farklı lisanda yayınlanan 'Genius'ta fizik problemleri, denklemleri ve deneyleri üzerinde konuşmalar olduğu gibi Einstein'ın insan ilişkilerine, kadınlara sadakatsizliğine vurgu yapılmakta.

Ron Howard ve Brian Grazer'in yapımcılığında çekilen filmde Einstein'ın ergen delikanlılık döneminden başlayarak Avrupa'da ünlenmesine, Nazi ideolojisinin yayılması nedeniyle Almanya'yı terk edişine ve Princeton'da devam eden yaşamına odaklanılmakta. Nobel ödüllü fizikçinin hayatındaki önemli anlara odaklanan dizi, genel olarak izafiyet teorisinin formüleştirilme sürecini konu edinirken, kişisel hayatını da ekranlara getirmekte.

Walter Isaacson'un 2007'de yayımlanan 'Einstein: His Life and Universe' adlı kitabı temel alınarak çekilen filmde Einstein'ın gençliğini Johnny Flynn, yetişkin halini de Geoffrey Rush canlandırıyor. Bilim adamının hayatına giren Marie Winteler, ilk eşi Mileva Maric, ikinci eşi ve kuzini Elsa Lowenthal ve daha sonra sekreteri Betty Neumann ile ilişkileri de dizinin farklı bölümlerinde işlenmekte. Elsa Lowenthal'i Emily Watson, Mileva Maric'i de Samantha Colley canlandırmakta.

BAR REFAELI TEL AVİV'İN REKLAMINI YAPIYOR

İsrail'in Madrid Elçiliği ve Turizm Bakanlığının birlikte başlattıkları reklam kampanyası kapsamında Bar Refaeli, 'Conde Nast Traveler' dergisinin İspanya baskısına konuk oldu. Derginin mayıs sayısına kapak olan Refaeli, Tel Aviv kenti sahillerinin, gece hayatının tanıtımını yapıyor, okurları 24 saat yaşanan bu kente davet ediyor.

"Bar Refaeli sizleri yeni dalga kenti Tel Aviv'de ağırlıyor" başlıklı 12 sayfalık yazıda ünlü manken kentin farklı yerlerinde çekilen fotoğrafları ile dikkat çekiyor.

GAL GADOT'UN KAHRAMANI, DEDESİ...

'Batman v Superman: Dawn of Justice' filminde ve ardından gelecek dizilerde Wonder Woman karakterini canlandıran İsraili oyuncu / model Gal Gadot, Holokost'u Anma Günü'nde bir Holokost kurtulmuş olan dedesini sanal ortamda andı. Dedesinin bir fotoğrafını Instagramda paylaşan Gadot, ondan öğrendiği yaşam derslerinden söz etti. Gadot; "Büyükbabam bana yanlış din, yanlış renk, yanlış ırk olmadığını, tüm insanları sevmemiz gerektiğini, ışığın her zaman karanlıkları alt ettiği gibi sevginin de nefreti alt edeceğini öğretti" ifadesini kullandı.

HOLLANDE'IN ESKİ SEVGİLİSİNDEN YENİ BİR ROMAN

Fransa Cumhurbaşkanı Francois Hollande'ın eski sevgilisi Valerie Trierweiler'in yeni romanı, önümüzdeki günlerde Fransa'da kitapçıların raflarında yerini alacak. 'Les Arenas' adlı yayınevinin verdiği bilgiye göre, "Le Secret d'Adele" isimli kitabın konusu ressam Gustav Klimt'in Adele Bloch-Bauer tablosunun ilginç öyküsüne odaklanmakta.

Valerie Trierweiler'in ilk romanı, "Thank You for This Moment: A Story of Love, Power and Betrayal," uluslararası bestseller olmuş, 12 dile çevrilmiş, sadece Fransa'da 600 bin satmıştı. O kitapta yazar, Cumhurbaşkanı Hollande ile ilişkisinin en samimi ayrıntılarına yer vererek terk edilmesinin bir şekilde hincını almıştı. Trierweiler "Le Secret d'Adele" adlı yeni kitabında, Ferdinand Bloch-Bauer ile evli olan Adele Bloch-Bauer'in ressam Klimt ile ilişkisini irdelemekte. Klimt'in 'The Lady in Gold' tablosu 20. yüzyılın en önemli eserlerinden biri olup, 1938'de Naziler tarafından gasp edilen ve yıllar sonra Yahudi Bloch-Bauer ailesine geri dönen bir tabludur. Adele Bloch-Bauer, Klimt'in en erotik eseri sayılan 'Judith'e de modellik yapmıştı.

'THE PATRIOTS' GÖÇ OLGUSUNA ODAKLANIYOR

Ukrayna doğumlu yazar Sana Krasikov yeni romanı 'The Patriots'da, ABD'den Sovyetlere göç edip sonra yeniden dönen bir Yahudi ailesinin üç neslinin tarihini konu edinmekte. ABD'li En Başarılı Genç Yazarlar listesinde yer alan Krasikov'un romanında aile, vatanseverlik, tarih ve hayatta kalma mücadelesi temaları ağırlık kazanmakta. Sana Krasikov'un 2008'de yayımlanan ilk kitabı 'One More Year: Stories' Yahudi Edebiyatı dalında Sami Rohr ödülünü kazandı.

IVANKA TRUMP'TAN YENİ KİTAPINDA KADINLARA ÖZEL TAVSİYELER

ABD Başkanı Donald Trump'ın kızı ve danışmanı Ivanka Trump ile eşi Jared Kushner hafta sonları Washington'daki evlerinin yakınında koşu yaparken görüntüleniyor. Oldukça formda görünen Ivanka'nın son olarak yayınladığı kitap özellikle kadınların ilgisini çekiyor.

"Women Who Work: Rewriting the Rules for Success" (Çalışan Kadınlar: Başarının Kurallarını Yeniden Yazmak) başlıklı kitabı 2 Mayıs'tan itibaren raflarda yerini aldı. Kitabında babası Donald Trump'tan öğrendiklerini de okurlarıyla paylaşan Ivanka, iş hayatında ailenin önemine vurgu yaparak kariyer tavsiyelerine odaklanıyor. Ivanka ayrıca çalışan kadınlara stresle baş etmenin ve başarılı bir iş kadını olmanın yollarını anlatıyor.

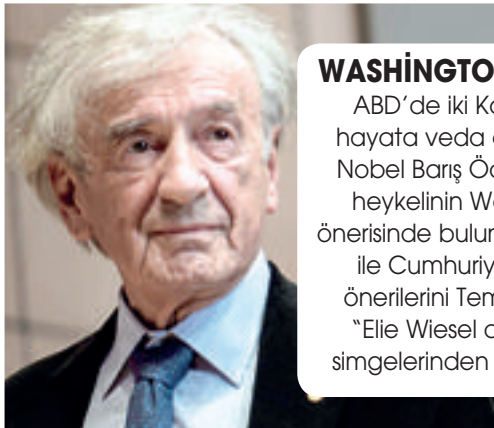
SHERYL SANDBERG ACI DENEYİMLERİNİ PAYLAŞTI

Facebook CEO'su Sheryl Sandberg son zamanlarda medyada verdiği söyleşilerde 2015 yılında eşi Dave Goldberg'in ani ölümünün ardından duyduğu derin acısına rağmen çocuklarına bu durumu atlattıklarına nasıl yardımcı olduğunu anlattı. Eşinin ölüm yıldönümü olan 1 Mayıs öncesi birkaç gün peş peşe söyleşiler veren Sandberg; "7 yaşındaki kızım ile 10 yaşındaki oğluma babalarının öldüğünü söylemek hayatımın en zor deneyimiydi" dedi.

WASHINGTON'A ELIE WIESEL BÜSTÜ

ABD'de iki Kongre üyesi, geçtiğimiz yıl hayata veda eden Holokost Kurtulanı ve Nobel Barış Ödülü sahibi Elie Wiesel'in bir heykelinin Washington'a yerleştirilmesi önerisinde bulundu. Demokrat Steve Cohen ile Cumhuriyetçi Ileana Ros-Lehtinen, önerilerini Temsilciler Meclisi'ne taşıırken; "Elie Wiesel dünyanın en önemli ahlak simgelerinden biriydi" ifadesini kullandılar.

LIONSGATE TV KUDÜS TARİHİNİ EKRANA TAŞIYOR

Kudüs'ün çok eskilere dayanan tarihi, tarihçi Simon Sebag Montefiore'nin bu konudaki kitabı temel alınarak, tüm dünyada yayınlanmak üzere filme çekiliyor. İngiltere'nin Lionsgate TV kanalı bu amaçla Simon Sebag Montefiore ile "Jerusalem: the Biography, a Fresh History of the Middle East" kitabından faydalanmak üzere anlaşmıştı. 2011'de yayınlanan ve bestseller olan bu kitap, evrensel kentin yüzyıllar boyunca tanık olduğu savaşları, inançları, fanatizmi, kıyımları, ihanetleri ve birlikte yaşamı irdelemekte. Kitabın biyografik olarak sınıflandırılmasının ve kişisel bir tat katılmış olmasının sebebi Moses Montefiore'nin yazarın büyük büyük amcası olması. Bilindiği üzere çok girişimci bir yardımsever olan Moses Montefiore, Kudüs'ün Eski Kent sınırları dışında ilk Yahudi mahallesi Mişkenot Şaananim'i kuran kişidir.

Yazar Simon Sebag Montefiore 2011'de BBC'de yayınlanan üç bölümlük belgeselde kenti tanıtan kişi olmuştu. Kitapları 45 lisana tercüme edilen Simon Sebag Montefiore ile yönetmen Steve November, Lionsgate TV için hazırlanacak filmde el ele vererek kentin 3 bin yıllık tarihini epik bir şekilde yansıtmaya çalışacaklar.

HOLOKOST'U MİZAHLA ANIMSATIYOR

ABD'nin ünlü komedyenlerinden Judy Gold, son stand up show programlarında diğer meslektaşlarının hiç değinmediği Holokost konusunu kimseyi gücendirmeyecek şekilde ele alıyor. Judy Gold, "Sahneye çıktığım her gece Holokost ile ilgili bir mizah yapmaya çalışıyorum çünkü Holokost'un hiçbir zaman unutulmamasını istiyorum" demekte. Komedyen, oyuncu, yazar ve yapımcı olan Judy Gold, "The Rosie O'Donnell Show" ile iki Emmy ödülü sahibi oldu. "Sex and the City" ve "Ugly Betty" gibi dizilerde konuk oyuncu olan Judy Gold, Yahudi olmaktan gurur duyduğunu her fırsatta dile getirmekte.

HİNDİSTAN'IN YAHUDİ GELİNİ YAŞAMINI YİTİRDİ

fertlerinin ve yakın arkadaşlarının ülkeyi terk etmeye çalıştığı Holokost yıllarında Shobha Nehru (Magdolna Friedman) Hindistan'da kök saldı. 1949'da üç oğlu ile birlikte Budapeşte'ye giden Shobha Nehru, eski dost ve arkadaşlarının arayışına başladı. Büyük bir kısmı Almanlar tarafından öldürülmüş, bir kısmı da Rus askerlerinin tecavüzüne uğramışlardı. Eşinin elçi olarak görev yaptığı 1961-1968 yılları arasında ABD'de yaşayan Shobha Nehru, ömrünü Hindistan'da geçirdi.

İngiliz tarihçi Martin Gilbert, kendisi ile tanıştığı Shobha Nehru ona Macaristan'da geçen çocukluğunu anlatmış ve Yahudi tarihi ile ilgili kitaplarla ilgilendiğini söylemişti. Budapeşte'yi genç yaşta terk etmesine rağmen Nehru, Macar Yahudileri ile ilişkisini her zaman sürdürdü. Diplomatik etkinliklerde bir araya geldiği Almanya elçilerinin ellerini hiçbir zaman sıkmadı.

Macaristan'daki antisemitizmden kaçan Magdolna Friedman, Hindistan başbakanı ile evlenip Nehru ailesine katıldıktan sonra adını Shobha Nehru olarak değiştirmişti. Shobha Nehru nisan ayı sonunda 108 yaşında yaşama veda etti. 1908'de Budapeşte'de doğan ve lakabı Fori olan Magdolna Friedman, ülke üniversitelerinde antisemitizm dalgasıyla Yahudilere kota uygulanmasından dolayı eğitim görmek üzere İngiltere'ye gönderildi. London School of Economics'de Hintli diplomat Braj Kumar Nehru ile tanıştı. Her iki ailenin karşı çıkmasına rağmen Nehru ile evlenen Magdolna Friedman ailesini Macaristan'da bırakıp Hindistan'a yerleşti. Aile

JEFF GOLDBLUM JURASSIC PARK'A DÖNÜYOR

'Jurassic Park' (1993) ve 'The Lost World: Jurassic Park' (1997) gibi Jurassic filmlerinin ilk ikisinde rol alan ABD'li aktör Jeff Goldblum'un bu serinin yeni bölümünün oyuncu kadrosunda yer alacağı belirtildi. 64 yaşındaki

Goldblum'un rol arkadaşları Chris Pratt, Bryce Dallas Howard ve Toby Jones olacak. Hollywood Reporter'ın verdiği bilgiye göre Jeff Goldblum diğer iki bölümde canlandırdığı ünlü matematikçi Dr. Ian Malcolm rolüne bu filmde de devam edecek.

2017-2018
Eğitim
Aktiviteleri

Erken Kayıt ve Bilgi İçin:

0212 322 60 05
0553 236 23 00

DÜNYANIN
EN BAŞARILI
EĞİTİM SİSTEMİ

MONTESSORI

"AVRUPA DİL PORTFOLYOSU"

DİL EĞİTİMLERİ

- İngilizce
- Çince
- Fransızca
- İtalyanca

AKTİVİTELER

- Bale
- Piyano
- Drama
- Zumba ve Latin Dansı
- Aritmetik
- Keman
- Yoga
- Yüzme
- Satranç
- Futbol Okulu

www.amerikankulturkidsgokturk.com

Göktürk Merkez Mahallesi, Çamlık Caddesi, Menekşe Sokak, No: 16 Göktürk-Eyüp

**Hollywood'a imza atmış
en ünlü baba – oğul**

Douglas'lar

*Her biri kendi döneminde tarzlarını koruyarak dik ve zorlu bir tırmanışla sinema dünyasında zirveyi yakalamışlar. Çenelerindeki çukur gibi, genlerle aktarılan çelik bir iradeye sahipler. Birbirlerine rağmen ve yaşadıkları inanılmaz badireleri atlattıkları belki de bu sayede. Göç, fakirlik, depresyon, evlat kaybı, uyuşturucu ve alkol bağımlılığı, seks bağımlılığı, ihanet, felç, kanser, kaza her şey yaşanmış **Douglas Ailesi**'nde. Hayat hikâyelerini filmlere, filmleri hayat hikâyelerine taşır gibi yaşamışlar. Yine de geleceği bozmamışlar. Efsane baba **Kirk** ardından **Michael**, onun büyük oğlu **Cameron** ve **Catherine Zeta – Jones**'tan olan çocukları **Carys** ve **Dylan** hepsi oyuncu.*

Kirk Douglas, bir mülakatında, “Amacım 100 yaşına gelmek, hatta geçmek,” demişti. Çoğu insan vazgeçerdi, diye düşünemedi edemiyor insan. Baba 100, oğul 72 yaşında, mücadeleleri ve üretkenlikleri hala devam ediyor. “Yaşımaya göre sağlığım gayet iyi. Her gün eşim Anne ile birlikte spor yapıyoruz. Hâlâ aktif bir hayat yaşıyorum. Sadece anda kalıyorum ve anı yaşıyorum,” diyor Kirk Douglas. Ne yaşarsak yaşayalım dimdik ayakta edası ile. Douglas ailesi, Abhaz kökenli, Rus Yahudisi. Rus Çarlığı’na ait Abhazy topraklarında yaşayan Jacob Danilovitch isimli genç, yakın bir arkadaşıyla Rus Çarı 2. Nikolay’a suikast planlıyor.

Ancak başarısız olan gençler, Rus güvenlik güçlerinden kurtulmak için İzmir’e kaçıyor. Ardından da Anadolu’nun farklı bölgelerinde çalışmaya başlıyorlar. Gençlerden biri evlenerek Çanakkale’ye yerleşiyor. 20’li yaşlardaki Jacob ise 1912’de gemiyle ABD’ye gidiyor. ABD’de kendisi gibi Rusya’dan göçen

Bryna isimli bir kadınla evlenen Jacob, 1916’da baba oluyor. Çocuğuna ise Issur Danielovitch Demsky adını koyuyor. O çocuk, ilerleyen yıllarda sinemaya damgasını vuracak olan Kirk Douglas’dan başkası değil...¹

Kirk Douglas yoksul bir ailede 6 kız kardeşiyle büyüyor, St. Lawrence Üniversitesi’ne burslu giriyor, okumak için temizlik dâhil pek çok iş yapıyor, para karşılığı güreşiyor. “Ailemden hiç kimse bir kelime dahi İngilizce bilmiyordu. Bizler için Amerika’da yaşam çok zordu. Babam at arabasıyla yakın kasabalardan eski eşya toplar satardı. İçki sofrasında arkadaşlarına güzel hikâyeler anlatırdı. Kız kardeşlerimle ben uzaktan kulak misafiri olurduk. Annem hayat görüşümü çok etkiledi. Bana unutamayacağım öğütler verirdi: ‘Oğlum, bir dilenci bile kendinden daha kötü durumda olan birisiyle yemeğini paylaşmalı.’ Yokluk içinde olmamıza rağmen

etrafta zor durumdaki insanlarla her şeyimizi paylaştık. Annem, kapıya gelenleri asla boş çevirmezdi.”² Aktörlük yaşamına mütevazı roller alarak başlayan Kirk Douglas, o dönemi şöyle anlatıyor: “Yönetmen Hal Wallis bana Hollywood’da önemli bir rol teklif etti. ‘The Strange Loves of Martha Ivers’teki rolümü ilk karım Diana, çocuklarım Michael ve

Joel’i geçindirmek için sadece bir fırsat olarak gördüm.”

Sinemaya tesadüfi bir başlangıç yapmış olmasına rağmen, Kirk Douglas kendi hayallerini bile aşabilecek ödüllere layık görüldü. Yalnız oyunculuk dalında değil, Fransa ve ABD’den onur ödülleri aldı. Ancak onu en çok mutlu eden ödülün hikâyesi şöyleydi: “Münih’te ‘Paths of Glory’ filmi oynuyordum. ‘Lust for Life’ Oscar ödülünü kazandıktan sonra, neticede kazanamadık, oğlum Peter’in annesi bana bir jest yaparak odama küçük bir Oscar heykeli bıraktı. O an eşime bir söz verdim; birgün en büyük ödülü alacak ve ona teslim edecektim. Sözümde durdum.” Bu jesti yapan

“**Kirk Douglas;**
Horace Mann’in
söylediği bir sözü
çok beğenirim:
‘İnsanlık için bir zafer
kazanmadan ölmek
bir utançtır.’”

Kirk Douglas ve Anne Douglas

Anne’in ısrarlarıyla Douglas Vakfı’nı kurduk. Bugüne kadar kazandıklarımızı ihtiyacı olan insanlarla paylaşmaya karar verdik. Çocuk okutuyoruz, tiyatro, televizyon ve sanatsal kuruluşlara yardım ediyoruz. İhtiyacı olan insanları destekliyoruz.

Kirk Douglas'ın ikinci eşi idi. Kirk, oyuncu olan birinci eşi Diana'dan Michael altı yaşında iken ayrılmıştı. Michael ayrılıktan ötürü, kendi deyimiyle babasının üzerine kırmızı bir çizgi çizmişti: "Annemi terk ettiği için ona çok kızgındım. Babamın yüreği başka yerlerde atıyordu." Bir film çekimi sırasında babasının, dönemin yıldızlarından Lana Turner'la fazlaca ateşli bir şekilde öpüştüğünü gördü. Oğlu tarafından izlediğinin farkına varan Kirk, onu kabaca uzaklaştırdı. Michael bu sahneyi: "Bu davranışı beni çok yaraladı. Oradan kaçmak, kaybolmak istedim" diyerek paylaşıyor. Oysa onu babasından uzaklaştıran 'şey' ileriki yaşlarında onun da çıkması olacak, tedaviye muhtaç bırakacaktı.

Bugün baba oğul Douglas'lar aynı duygular içinde: "Hanedan olmak çok güzel bir şey. Ölümsüzlük hissi veriyor."

Michael, televizyonda verdiği röportajında, bugün artık çok sevdiği babasının yaklaşımı konusunda hatırasını paylaşıyor: "Babam beğenmediği her performansından sonra rahatlıyordu aslında. Vazgeçeceğimi ve böylelikle ailenin şanı konusunda endişe edecek bir şey kalmayacağını düşünüyordu Sanırım bir baba olarak bu zor mesleğin geriliminden ve baba oğul arasında doğabilecek rekabetten korumak istiyordu ilişkimizi. Birkaç diziden sonra yanıma gelip nihayet, 'Fena değilsin' diyebildi."

1972 ile 1976 seneleri arasında 'San Francisco Sokakları' adlı diziyle tanınan Michael Douglas'ın yıldızı, 1976'da yapımcılığını üstlendiği 'Guguk Kuşu' adlı filmin En İyi Film Oscar'ını almasıyla parlamaya başladı.

Catherine Zeta-Jones ve Michael Douglas

Michael Douglas'ın babasıyla olan sürtüşmesi, onu ve annesini bırakıp gitmesinin yarattığı terk edilmişlik acısıyla sınırlı değildi. Aslında Freud yıllarca önce, her baba oğul arasındaki gizli rekabetin ürettiği çekişmeyi çözmüştü. Yakışıklı, güçlü, ünlü babası tarafından performansları küçümsenen Michael, başlangıçta onun gölgesinde kalmayı kabullenerek kariyerine sadık kaldı. "Her anne, baba, oğlunun doktor veya avukat olmasını ister, buna rağmen, Michael aktör olmak istediğini söylediğinde onu destekledik. California Üniversitesi'nde tiyatro bölümüne başlamıştı. Shakespeare oynuyorlardı. Bana gelip, 'Baba nasıldım' diye sordu? Ben de, 'Michael çok kötüydün' dedim."

Michael Douglas, Kirk Douglas ve Catherine Zeta-Jones

Douglas Ailesi

“Bugün hayatımı ve kariyerimi gerçekleştirmiş biri olarak, babamın basınla, hayranlarıyla, işiyle ilişkisini seyrederek büyümüş olmanın bana ne kadar çok şey kazandırdığının farkındayım. Yaptığı yanlışlardan da çok şey öğrendim. Ancak bunu her zaman avantaja çeviremedim.”

Aile içi kopuşlar Douglas ailesinde travmatik sonuçlar yaratmış: Michael’ın oyuncu ve şöhreti yakalayamayan uyuşturucu ve alkol bağımlısı tüvey kardeşi Eric, 2004 yılında doz aşımından vefat etmiş. Büyük oğlu Cameron ise uyuşturucu bulundurmaktan üç kere tutuklanmış, 2010 yılında uyuşturucu satıcılığından beş yıl hapis cezasına çarptırılmış.

Kanseri yendikten sonra, öncelikleri değişen Michael Douglas tüm konsantrasyonunu ailesine yönlendirmeye karar vermiş: “Benim babam Rus bir göçmenin çocuğu ve Yahudi’dir, annem ise Protestan. Ben dini değerlerle büyütülmedim. Okulda, oğlum Dylan’ın Yahudi arkadaşları var ve onlarla beraber Şabat’ı kutluyor. Yavaş yavaş İbraniceyi öğrenmeye başladı. Bana gelip Bar-Mitsva yapmak istediğini söylediğinde önce eğlenmek ve hediyeler almak için olduğunu düşünmüştüm ama sonra ne kadar ciddi olduğunu anladım. Haliyle, baba-

Kirk Douglas on sene önce, 90. yaş gününde dünya gençlerine hitaben yaptığı konuşmada, “90 yaş özeldir. Hele benim durumumda tam bir mucize. II. Dünya Savaşı’nı, bir helikopter kazasını, depresyonu, bir felç ve iki yeni dize uyum sağlama kavgasını atlattım. Bu doğum günümde sessiz ve kişisel bir dilekte bulunmak istemiyorum. Dünya için bir dilekte bulunacağım. Dünya altüst halde ve bu haliyle siz gençlere kalacak. Yoksulluk, küresel ısınma, katliam, AIDS, intihar bombacıları gibi sorunlarınız var. Dünya sessiz. Biz bunları çözmek için bir şey yapmadık.”

gülümsemek, sevdiklerini düşünmek, bizden çok daha kötü durumda insanların olduğunun bilincine varmak ve insanlara yardım etmek.” “Babam zamanla büyük bir düşünüre ve hümaniste dönüştü. Onun oğlu olmak her zaman kolay değildi ama bugün dönüp baktığımda gurur duyuyorum. 1945’ten beri ikimiz toplamda 150 film yaptık! Çocuklarım Dylan ve Carys’in aksine, ben onların yaşında kesinlikle oyuncu olmayı düşünmüyordum. Neyse ki, gerçekten çok yetenekliler.” Asırlık baba da oğlu Michael’ın kariyerindeki başarısından gurur duyuyor. “Oğlum Michael, iyi ki benim tavsiyeme uymamış” diyor. Bugün ikisi de aynı duygular içinde: “Hanedan olmak çok güzel bir şey. Ölümsüzlük hissi veriyor.”³

Kaynaklar:

¹ Sabah gazetesi

² Habertürk, Yaşam Haberleri

³ Zete.com

Kişiye Özel
Organizasyon Anlayışı

Profesyonel
Ses - Sahne - Müzik
Sistemi

Geniş ve Ücretsiz
Otopark Alanı

Özel Bekleme
ve Hazırlanma Alanı

Sıcak ve Taze
Yeme - İçme Hizmeti

Profesyonel
Fotoğraf ve Video Hizmeti

Kilise Düzeni veya
Özel Nikah Organizasyonu

Zamanın Değerini Bilen
Profesyonel Organizatörler

Kişiye Özel
Süsleme ve Dekor İmkânı

Şehzade

كوشكو

KIR DÜĞÜN SALONU & ORGANİZASYON

Çelebi Mah. Müzeyyen Senar Cad. No:8 Güzelbahçe / İzmir

/sehzadeorganizasyonizmir

0533 562 4939

Özel Profesyonel
#ETKİNLİKALANI
#ORGANİZASYON
#DÜĞÜN
#NİŞAN
#SÜNNET #KURUMSAL
#BAR-MİTVA
#BAT-MİTVA

Yüzlerce organizasyon tecrübesi bulunan Şehzade, yemekli/yemeksiz planladığınız tüm organizasyonlarınız için sizleri bekliyor... Bu kurumsal tecrübeyle kendinizi çok daha özel hissedeceksiniz...

0232
234
7372

“Eve Ekmek Getiren Baba” modelinden “Eve Oyun Getiren Babalara...”

Eve ekmek getiren kişi olarak tanımlanan “babalık” kavramı günümüzde sosyo-ekonomik, politik, kültürel ve teknolojik alanlardaki değişmelerle birlikte birçok kelime gibi yeniden tanımlanmıştır. 1970’li yıllardan sonra babaların, çocuklarının bakımına daha aktif olarak katıldıkları gözlenmeye başlamıştır. Ancak, günümüzün yeni baba modeli geçmiştekilerden oldukça farklıdır. Yeni baba; doğuma giren, bebeklik döneminden itibaren çocuklarıyla ilgilenen, yalnızca oyun oynamakla yetinmeyen, çocuk bakımına daha aktif olarak katılan ve oğullarıyla olduğu kadar kız çocuklarının etkinliklerine katılan “duyarlı baba” modelidir. Bu yeni tanım, babanın ebeveynlik rollerine ait belirleyicilerin de yeniden sorgulanmasını gündeme getirmiştir. Kadının, anneliği ev dışındaki işiyle birlikte yürütmesinin sosyal olarak kabul edilebilir hale gelmesi, geç-

mişten temellenen babalık modeli yerine günün değerlerinden kaynaklanan bir babalık rolü oluşturmuştur.

Belki çoğumuz Batı toplumundaki babalık rolünde değişmeler olduğuna ikna oluruz ama ya daha geleneksel rol modellerine önem veren kültürler, acaba onlar “yeni baba”lığa nasıl yaklaşmaktadırlar dersiniz? Geleneksel Çinli babalarla yapılan araştırmanın sonucu, geçmiş alışkanlıkları hala güçlü olmasına rağmen, genç babaların geleneksel otoriter baba rolünden ayrıldığına ve çocuk bakımına daha çok katıldığına vurgu yapmaktadır.

Türkiye’de yapılan araştırmalarda ise, çocukların fiziksel açıdan annelerin sorumluluğunda olduğu, babaların gelir sağlama konusunda rol almayı tercih ettikleri, sadece çocuğun eğitimi konusunda alınacak kararlarda sorumluluğun bir kısmını annelerle paylaştıkları saptanmıştır.

Baba katılımını neler etkilemekte?

Bir erkek, baba olduğunda yaşantısı büyük ölçüde değişir; kendini algılayışında, sorumluluklarında, önceliklerinde, evlilik ve aile ilişkilerinde değişiklikler meydana gelir. “Babalık” aslında birey olarak üretkenliğini arttırmakta, diğer insanların mutluluğu için sorumluluk almaya öğrenmekte, duygusal açıdan geliştirmekte, dünyaya bakış açısı değişmekte, mesleki hırsları

Duyarlı babalar cinsiyet farkı gözetmeksizin sıcak ve kabul edicidir.

artmakta ve cinsiyet rol algısı daha esnek hale gelmektedir. Aynı zamanda bir baba olarak çocuğun yaşantısına aktif şekilde katılmak da hayatını olumlu etkilemektedir.

Babanın katılımı neye göre farklılaşmakta diye baktığımızda öncelikle ebeveyn sorumluluğunu paylaşan eşlerin, psikolojik doyularının daha yüksek ve evliliğe ilişkin duygularının olumlu olduğunu yani bu babaların, çift uyumu ve evlilik doyularının, üst seviyede olduğunu görmekteyiz. Evliliğin devamından şüphe duyan babaların ise katılımları azalmaktadır.

Diyebiliriz ki anne, babanın çocuk bakımına katılımlarındaki ilk belirleyicisidir. Annenin iyi bir statüye sahip olması, saygın bir işte çalışması ve geliri onun ailedeki gücünü etkilediği için baba katılımında önemli oranda arttırmaktadır. Ayrıca babalıkla ilgili literatüre baktığımızda anne desteğinin, baba katılımını arttırdığını görmekteyiz. Peki, tam tersi olabilir mi? İlk okuduğunuzda hangi anne bunu ister ki, diye aklınızdan geçirmiş olabilirsiniz ama bazı “bekçi anneler” çocuklarını evde babasına bırakıp kısa süreli de olsa dışarıya çıkmazlar, dışarı çıkmış bile olsalar ya sık sık evdekileri arayıp çocuğun durumu ile ilgili bilgi alıp, sürekli

direktif verirler ya da dışarı çıktıklarına pişman olup işlerini bitirmeden hemen eve geri dönerler. Bu anneler, baba yardımcı olmak istediğinde de onun yaptığı birçok işi beğenmez, eleştirirler. “Bez öyle bağlanmaz, kucağına öyle alma, ben böyle mi giydiriyorum, daha özenli davran” gibi uyarılarla babayı boğabilirler.

Baba da zamanla geri planda kalmayı tercih eder, katılımını sınırlandırır hatta vazgeçer.

Ebeveynin çocuğunun bakım ve yetiştirilmesiyle ilgili birtakım görevler hakkında sahip olduğu kendi kapasitesine dair yargıları ve olumlu inançlarının olması da, rollerini yerine getirmesinde büyük önem taşır. Bu noktada babanın kendi babasından algıladığı ebeveynlik stili, onunla ilgili hatırladıkları da bir o kadar önemlidir. Özellikle ülkemizde kuşaklar arası eğitim düzeyinde belirli bir artış sağlanmasına rağmen hala birçok babanın kendi babasından gördüklerini uyguladığı gözlenmektedir.

Yine babanın cinsiyet rollerine ilişkin algısı, çocuğunun bakımına katılımda en etkin belirleyicilerin başında gelmektedir. Burada da karşımıza ilk çıkan, annenin cinsiyet rolüne ilişkin tutumudur, çünkü annenin bu tutumu babayı da direkt etkilemektedir. Eşi geleneksel olmayan tutuma sahip baba, çocuğunun hayatına daha sık katılım göstermektedir. Elbette bunun yanında babanın kendi rolünü de doğru tanımlaması gerekmektedir. Kendini sadece çocuğunun disiplin merkezi ve ekonomik ihtiyaçlarının kaynağı olarak gören babaların, beklenen katılımı göstermeleri mümkün olmamaktadır. Bu bağlamda babanın eğitim düzeyi önemli bir rol oynamaktadır. Ancak bu, iyi öğrenim görmüş babaların daha çok katılımcı oldukları anlamına gelmemektedir. Öğrenim düzeyi yüksek babanın iş kalitesi arttığı için iş sorumlulukları da daha fazla olmakta, bu sebeple de iş saatleri uzamaktadır. Bu durum evde çocuğuna ayıracak zamanı kısaltmaktadır. Bunun yanı sıra işinden doyum alan babanın çocuğuyla daha iyi ilişki kurduğu da bilinen bir gerçektir.

Eğitim kadar babanın yaşı da katılımını etkilemektedir. İleri yaşta olan babaların mesleklerinde belli bir noktaya geldiklerinde, genç babalara oranla çocuklarının gelişimine daha fazla katıldıkları bilinmektedir.

Çocuğun yaşı büyüdükçe baba katılımı arttığı bilinmekle birlikte, çocuğun cinsiyeti baba katılımı üzerinde daha büyük farklılaşmalara neden olmaktadır. Babanın erkek çocuğunun yaşamına daha çok katılım gösterdiği, erkek bebeklerine daha fazla dokunduğu, daha fazla

iletişim kurduğu ve daha çok oyun oynadıkları gözlemiştir. Babanın, bebekle ilişkisinde görülen bu davranış örüntüleri çocuklukta da devam etmektedir. Oğluya daha fazla fiziksel oyunlar oynadıkları tespit edilen babalar, onları daha çok yönlendirmekte,

ve çocuğun davranışları birbiriyle ilişkilidir. Eşler arasındaki uyum, anne-baba-çocuk etkileşimini olumlu yönde etkilemektedir. Ebeveynlerin çocuğa göstereceği ilgi, sevgi, şefkat gibi yakınlık çocukların akademik başarılarına, benlik algılarına ve sosyal yeterliklerine

önemli katkılar sağlar. Özellikle de baba ile fazla aktivite paylaşan çocukların, paylaşmayanlara göre daha başarılı olduğu da edinilen bulgular arasındadır.

Duyarlı babaların çocuk-

larının, ahlak ve etik kavramlarını özümseydikleri ve uygun davranışlar sergilediği muhakkaktır, çünkü babanın çocuğun yetiştirilme sürecine aktif katılımı, çocuğun eşitlik ve adalet değerlerini içselleştirebileceği demokratik bir ortam yaratmaktadır.

Yüksek katılım gösteren, çocuklarıyla doğrudan temas ederek zaman geçiren, oyun oynayan babaların çocuklarında görülen problem davranışların sıklığının azaldığı, yapılan birçok araştırma ile kanıtlanmıştır. Baba veya baba figürüyle kurulacak ilişki sonucu okul öncesi dönem çocuklarında düşük düzeyde saldırganlık ve depresyon durumları gözlenmektedir. Boşanma sonrası babanın çocukla ilişkisini kesmesi ise çocukta davranış problemlerini arttırmaktadır. Ayrıca şiddet kullanan, otoriter

Babadan algılanan kabul ve sıcaklığın özellikle ergen kızlardaki benlik saygısı üzerinde etkili olduğu bilinmekle birlikte, kız olsun erkek olsun tüm çocuklarda baba, benlik saygısını yücelten bir varlıktır.

daha çok bilişsel girdi ve fonksiyonel bilgi sağlamaktadırlar.

Ayrıca stresini yönetebilen, anksiyeteden uzak ve benlik saygısı yüksek babalar, çocuklarının gelişimini destekleyici etkinliklere daha çok katılmaktadırlar.

Peki, bu katılımcı babalar neler yaparlar?

Genelde tüm toplumlarda babalar erkek çocuklarına karşı daha katı ve cezalandırıcı, kızlarına karşı ise daha yumuşak ve kabul edici davranmaktadır. Duyarlı babalar ise cinsiyet farkı gözetmeksizin sıcak ve kabul edicidir. Çocuğa koydukları kuralların nedenlerini açıklar ve onları her zaman denetlerler.

Bu duyarlı babalar; anneyi meşgul etmeden (kazağı nerede, çorabı şu mu bu mu diye sormadan) çocuğa direkt bakım verirken,

onunla birebir oyun oynar ya da serbest zaman etkinliklerinde “doğrudan temas” eder. Çocuk ona seslendiğinde, soru sorduğunda cevap alır, akşam yemeklerinde evde olur, çocuğun özel olaylarında yanındadır, “ulaşılabilir”dir. Aynı zamanda da çocuğu sürekli eleştirmeyerek duygusal olarak da erişilebilir olduğunu gösterir. “Sorumluluk”larını bilir, çocukla ilgili konularda planlamaya katılır, çocuk için var olan kaynakların düzenlenmesini sağlar ve çocuğun aktivitelerini denetler.

Duyarlı babalarımız bize hangi güzel hediyeleri veriyorlar?

Aile Sistemi Modeli’ne göre, anne-baba tutumu, eşler arasındaki uyum

babaların erkek çocukları, sosyal sapma göstermekte ve problem davranışları artarak suç işleme oranları yükselmektedir. Otoriter bir tutum ve fiziksel şiddet uygulayan babayla büyüyen kız çocukları ise, ileride olumsuz duygusal ilişkiler ve eş seçiminde de sorunlar yaşayabilmektedirler.

Babadan algılanan kabul ve sıcaklığın özellikle ergen kızlardaki benlik saygısı üzerinde etkili

olduğu bilinmekle birlikte kız olsun, erkek olsun tüm çocuklarda baba, benlik saygısını yücelten bir varlıktır. Boşanma sonrası babanın çocuğu ile ilişkisini kesmesinin, düşük kendine saygıyla ilişkili olduğu görülmektedir.

Baba katılımının, çocuğun analitik becerisini, sözel zekâsını, akademik başarısını olumlu etkileyerek problem çözme becerilerini arttırdığı ve zihinsel gelişimine katkıda bulunduğu saptanmıştır. Çocukların okuma ve aritmetik başarısının hem annenin hem de babanın okulu ziyaret edip, çocuklarının öğretmenleri ile görüştüğü, onun arkadaşlarını tanıdığı, isimlerini bilip ilgilendiği durumlarda,

sadece annenin ziyaret ettiği çocuklara göre yedi ay ileride olduğunu bulmuştur. Yine çocukların empati ve bilişsel yeteneklerinin de diğer yaşlardan üst düzeyde olduğu bir gerçektir. Babalar yaptıkları etkinliklerle genellikle erkek çocuklarını görsel ve motor araştırmaya, kızlarını ise sözel araştırmaya yöreklendirmektedirler.

Baba katılımı yüksek olan çocuklar sosyal ve duygusal güçlüklerle daha rahat başa çıkarlar. Bu çocukların kendilerine güvenleri ve psiko-sosyal uyumları yüksektir. Yine çocuğun gelişimine katılım gösteren duyarlı babalar çocuğun sosyalleşmesinde ve arkadaşlık becerilerinde önemli bir noktayı temsil ederler. Baba diğer yanıyla da disiplini temsil ettiği için onun yüksek katılımı, sıkı ve disiplinli çocukların yetişmesine fırsat tanır. Çocuklar büyüdükçe baba, anneye oranla daha çok disipline edici ve eğitici rol almaktadır. Eşinden ayrı yaşasa da babanın çocuğun hayatına katılmasının, tutarlı disiplin sergilemesinin ergenlikteki davranış

problemlerini azalttığı belirlenmiştir.

Babalar, çocuğu kız olsun erkek olsun cinsel kimlik gelişiminde ve geleneksel cinsiyet rol mesajlarının aktarılmasında ve güçlendirilmesinde anneye oranla daha etkindir. Babanın bir erkek olarak çocuğuna, özellikle de erkek çocuğuna, nasıl model olduğunun ve aile içinde ne kadar etkili olduğunun önemi görülmektedir. Ancak bunun, çocuğun sağlıklı cinsiyet rolü geliştirmesinde tek belirleyici olduğunu söylemek, babasız büyüyen pek çok çocuğun sağlıklı cinsel kimlik geliştirdiklerini göz önünde bulundurduğumuzda doğru olmamaktadır. Bu çerçevede, çocuğun gelişiminde babanın bir erkek olarak erkeksi özellikleriyle varlığının önem taşıdığı, ancak çocuğuyla sıcak ve duygusal bir ilişki kurup onunla yakından ilgilenmesinin daha önemli olduğu söylenebilir.

Yine babanın, çocuğun sosyalleşmesinde ve arkadaşlık becerilerini geliştirmede önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Özellikle kız çocukların sosyal becerilerinin (yardımlaşma, iletişim becerileri, paylaşma, soru sorma, kendini tanıtma, iltifat etme, bir gruba katılma, yönergelere uyma, özür dileme, ikna etme vb.) yüksek olması babalarının birer eseridir. Disiplin kavramında da baba katılımından büyük oranda etkilenmektedir. Baba, çocuğu daha çok disipline eder. Eşinden ayrı yaşasa da babanın çocuğun hayatına katılmasının, tutarlı disiplin, gözlem ve açıklama yapmayı kolaylaştırdığı, bunun da ergenin davranış problemlerini azalttığı belirlenmiştir.

Baba katılımının olumlu etkileri sadece çocukla sınırlı değildir, durum tüm aileyi olumlu etkiler. Bir taraftan annenin yükünü hafifletirken, diğer yandan anne-çocuk ilişkisini daha az özel hale getirir. Ayrıca anneye kariyerinde ilerleme ve diğer etkinliklere katılma fırsatı vermenin yanı sıra annenin çocuk bakımıyla ilgili kaygılarını da azaltır. Çocuğun yaşantısına aktif olarak katılan duyarlı baba, kısa vadede zaman baskısı ve rol çatışması yaşasa da, uzun vadede artan bir şekilde kendine saygı duymaktadır.

Günümüzde ise eve ekmek getiren baba modelinden eve iş getiren baba modeline gidişat görülse de, çocuklarımızı yarına hazırlamak için "eve oyun getiren baba" olmayı tercih etmenin önemi unutulmamalıdır!

Babalar gününüz kutlu olsun.

Babanın kendi rolünü de doğru tanımlaması gerekmektedir. Kendini sadece çocuğunun disiplin merkezi ve ekonomik ihtiyaçlarının kaynağı olarak gören babaların, beklenen katılımı göstermeleri mümkün olmamaktadır.

* Maltepe Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü, Psikoloji ABD Yüksek Lisans
Programları Koordinatörü, İnsan ve Toplum Bilimleri
Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Öğretim Görevlisi

Erkeklerde estetik trendleri...

CESUR ERKEKLERİN YENİ TRENDLERİNİ, QUARTZ CLİNIQUE'İN PLASTİK, REKONSTRÜKTİF VE ESTETİK CERRAHI OP. DR. LEYLA ARVAS İLE SÖYLEŞTİK.

Estetik alanındaki gelişmeleri takip eden erkekler, kliniğinizde hangi işlemleri tercih ediyor?

Kliniğimizde erkek hastalarımız için tasarlanmış, geniş bir hizmet yelpazesi sunuyoruz. Bunların içinde cerrahi yaklaşımlar, lazer ve ışık tedavileri, saç ekimi, cilt gençleştirme tedavileri gibi pek çok seçenek bulunuyor.

Erkeklerle en fazla uyguladığımız operasyonlara bakacak olursak, birinci sırada vücut şekillendirme geliyor. Karın kası estetiği veya vücut şekillendirme operasyonları, jinekomasti, liposuction, saç ekimi, göz çevresi estetiği gibi uygulamalar yine en fazla talep edilen prosedürlerdir. Özellikle dolgu ve botoks için kliniğimize gelen erkek hastalarımızın sayısında büyük bir artış var. Dolgu ve botoks, pratik, vakit almayan uygulamaları ve iyileşme dönemi gibi bir zorluğu olmaksızın, anında sosyal hayata dönme şansı veren kolaylıklarından ötürü, çok tercih ediliyor. Ancak, elbette kadına ve erkeğe yapılan uygulamalar arasında farklılık var. Çünkü kadın ve erkeğin

ERKEKLER DAHA TAZE BİR GÖRÜNÜM ELDE ETMEK İÇİN ARTIK YÜZ VE BEDENLERİNE SON DERECE DİKKAT EDİYORLAR. PRATİK, VAKİT ALMAYAN UYGULAMALAR SON DERECE REVAÇTA.

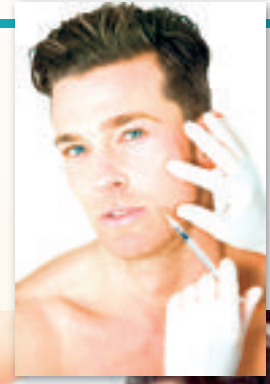
Erkekler kadınlardan daha farklı bir uygulamaya tâbi tutulmalıdır. Erkek cildi daha kalındır, büyük gözeneklere sahiptir. Erkeklerde daha az deri altı yağı vardır, daha fazla ter ve sebum üretirler. Dolayısıyla, botoks ve dolgu uygulamalarında bu noktalara dikkat edilmelidir.

Erkeklerin yüz kemik yapısı kadınlara nazaran daha güçlü ve daha belirgindir. Botoks ve dolgu uygu-

yüz anatomisi, cilt biyolojisi ve yaşlanma süreci arasında belirgin farklar vardır.

lamalarında yapmaya çalıştığımız, yaşlanma belirtilerinin önüne geçip daha taze bir görüntüyü elde etmektir. Zaten erkeklerin de istediği bu. Çoğu erkek taze, enerjik ve sağlıklı bir görünüm elde etmek istiyor. İstedikleri pürüzsüz, yumuşak, ipeksi bir cilt ya da yüksek kemerli bir kaş hattı değil. Var olanı korumak ve kesinlikle maskülen çizgiden çıkmamak, erkeklerde dolgu ve botoks uygulamalarında birincil hedeftir.

Hastalarınızın yaş profili nedir? Hastalarımızın yaş profili 25-60 yaş arasında değişmekte.

- Yanaklar, gözyaşı kanalında beliren çukurluk, nazolabial çizgiler (burun ve yanak arasında belirginleşen çizgiler), belirginliğini kaybeden elmacık bölgesi, alt çene bölgesindeki çökme ve sarkma sorunu yaşayanlar

- Maskülen yüz hatlarını tekrar ortaya çıkarmak isteyenler

- Yüzündeki ifadeyi kaybetmeden özgün karakteristiğine uygun gençleşmek isteyenler

- Cerrahi müdahaleye gerek kalmadan kırışıklıklarından kurtulmak isteyenler

- Anında yüz gençleştirme uygulamasından sonuç almak isteyenler

- Kısa sürede günlük yaşamına dönmek isteyenler

- Yüzünde asimetri sorunu olanlar

- Burnunda kavis ve düşüklük olanlar medikal dolgulardan ve botoks uygulamalarından faydalanabilirler.

Medikal estetikten farklı olarak, kliniğinizde erkeklere hangi tedavileri uygulamaktasınız?

ERKEKLERDE MEME BÜYÜKLÜĞÜ-JINEKOMASTİ

Jinekomasti ameliyatları, erkeklerde meme dokusunun büyümesiyle oluşan estetik sorunun çözülmesine fayda sağlayan operasyonlardır. Gelişen Vaser Liposuction tekniğiyle birlikte, artık son derece konforlu jinekomasti operasyonları yapılabiliyor. Vücutta herhangi bir kesim yapılmadan, sadece mikro kanüller yardımıyla kesinlikle sinirlere ya da damarlara zarar verilmiyor. Bu şekilde işlem tamamlandıktan sonra minimal şişlik ya da morlukla karşılaşılır veya hiç gözlemlenmez.

BABALAR GÜNÜNE ÖZEL BİR KAMPANYANIZ VAR MI? TÜM İŞLEMLERDE %20 İNDİRİM UYGULUYORUZ.

SAÇ EKİMİ

Saç ekimi, yurt dışından gelen erkek hastalarımızın da en fazla tercih ettiği uygulamalar arasında yer alıyor. Saçların tamamına yakını yeni nakledildiği alanda tutunur, iyileşme süresi kısalmış ve daha dolgun, gür saçlar ve doğal bir görüntü elde edilir.

VASER Hİ-DEF İLE FİT BİR GÖRÜNÜM

Vaser Hi-Def ile karın kası estetiğinde, Vaser tekniğini kullanarak, kasların kıvrım yerlerine uygulama yapıyor ve bu alandaki yağları inceltiyoruz. Bu şekilde kasların kıvrım yerleri incelince kaslar belirgin hale geliyor ve 'baklava dilimi' olarak tabir edilen görüntüye kavuşuluyor. Eğer yağlanma fazla ise, karnın tamamından yağ alımı yapıp, sonrasında yine kıvrım yerlerine bir heykeltıraş gibi şekil veriyoruz. Uygulama son derece etkili ve pratik.

QUARTZ

CLINIQUE

www.quartzclinique.com

quartz clinique

Ünlü bir yazar, şair, gazeteci, besteci, şarkıcı, “stand-up” sanatçısı, komedyen, bilge... Doğduğu topraklarda ulusunun kuruluşunun canlı tanığı. Şarkı sözleri ülkenin birçok noktasında taşlara kazınmış. Sürekli değişim içindeki İsrail folk ve pop müzik kültürünün ahenginde şiirsel bir yansıma...

Karmel Dağları'nın kuzey doğu yamaçlarındaki topraklara ulaşmış ilk yerleşimciler tarafından kurulmuş, Yagur Kibutzu...

Kurutulmuş bataklıklarla çevrili...

Kishon Nehri kıyılarında...

Oraya, o tarımsal yerleşkeye ilk ulaşanlar, öncüler arasında bir kadın **Yaffa Yitzikovitz**, bir de erkek şair-yazar **Haim Taharlev**...

Her ikisi de Litvanyalı.

Oğullarının doğumu, İsrail'in kuruluşundan 10 yıl kadar önceleriydi.

Yoram Taharlev...

Taharlev'in kaleme aldığı şarkıları ile besteleri, başta İsrail Şarkı Festivali olmak üzere, Eurovision Şarkı

Yarışması ve benzeri festivallerde, yarışmalarda duyuldu.

Pek çok şiir ve şarkı kitabının yazarı...

Çağdaş İsrail kültürünün

ve ahlaki değerlerinin temel direklerinden biri olan Taharlev'e göre mizah, yaşamda ve yaratıcılıkta çok önemli bir bileşen - mizahsız bir hayat düşünemez.

O, tüm gücüyle sürekli gülmeceyi arayan, kendini fazlaca ciddiye almayan bir edayla yepyeni bir Yahudi

Şair babanın şair oğlu

Yoram Taharlev

kimliği geliştirme peşinde.

Mutlu-mutsuz anlarda... Kalabalıklarda-özellerde... Toplantılarda, bir aradayken dostlar, Taharlev'den alıntı kullanmaksızın sohbetleri sürdürmek olası değil iken... Şarkıları önde gelen İsraili besteciler tarafından besteleniyor, önde gelen yorumcular tarafından seslendiriliyor.

Askerliği esnasında, ordudaki görevi gazetecilikti. Sonralarında ise Savunma Bakanlığı'nın yayıncılığını uzun yıllar sürdürdü. Yüzlerce şiir, şarkı, çocuklara kitaplar ve Yahudi bilgeliği konulu çalışmaları yayımlandıysa da her daim "kurulu bir iş" sahibiydi, gazeteci veya editör olarak. Çünkü ailesinin geçimini salt ilham kaynağına dayandırmayı her zaman reddediyordu.

Bir soru... Nasıl başladı her şey? Orada, uzakta bir kibutz... Sonrasında da Tel Aviv'in sanat ortamı, bohem sahnesi...

Günlerin birinde karım çamaşırlarımızı kibutzun ortak çamaşırhanesine götürmüştü. Pantolon cebimde, trenle eve dönerken yazdığım şarkılardan birini keşfetti.

Bana şöyle söyledi: "Bu çok güzel bir şarkı, belki bunu 'Nachze'ye yollamak istersin?"

Nachze - Nachum Heiman, o günlerde tanıdığımız yegâne besteciydi başka bir kibutzda yaşayan... Daha sonraları Nana Mouskouri için çalışsan...

Ben de şarkıyı bir zarfa koydum ve onun kibutzuna yolladım. Kısa bir süre içinde ondan bir zarf geldi.

Şöyle yazıyordu: "Taptaze dizelerini çok sevdim, besteledim ve 'Parvarim Duo'ya yolladım."

Birkaç gün içinde şarkı İsrail radyosundaydı - o günlerde tek bir radyo vardı!

Böylece seçeneksiz... Herkes ister istemez şarkımı dinledi. İşte böyle başladı şarkı yazarlığı kariyerim!

Taharlev'e, "Annemi mi, babanı mı daha çok seversin" gibisinden bir

soru sorulunca... Hangi şarkısını diğerlerinden daha çok severdi?

Hiçbir tarza ait olmayan şarkılar, en çok sevdiğim... Örneğin, gazetecilik günlerimde Ramle'de rastladığım bir marangozu konu edindiğim şarkı: Adam, **Pey-gamber İlyas (Eliya-hu)** için bir iskemle imal ediyordu. O şarkı Şabat şarkılarının içinde yer aldı. O güne değin sadece Tevrat zamanlarının veya modern çağın kahramanlarından oluşuyordu, şarkı sözlerim.

En çok etkilendiğim deneyimlerden biri ise bir aşk şarkısını takip eden oldu: Tam savaş sonrasıydı. Arkadaşlarının çoğunu savaş alanında yitiren yaralı askerlerin tanıklıklarını taşıyan dizelerim...

Uzun yıllar sonra, bir benzin istasyonundayım. Genç bir adam bana yaklaşıyor ve şöyle diyor:

"Size teşekkür etmezsem kendimi affedemem... Birliğindeki arkadaşlarımı kurtarmak için kendini feda eden babam Eitan için bestelediğiniz şarkı..."

"Ama sen o zaman çok küçüktün"

sanırım," diye yanıtlıyorum, şaşkınlıkla.

"Evet," diyor, "Babamı kaybettüğimde altı yaşındaydım."

II. Dünya Savaşı esnasında adeta bir yangın yeri-ydi, Avrupa.

...Ve oradan akın eden mültecilerden ulusça çok etki-

TÜRKİYE'DE BİR DENEYİM

Taharlev, çok eski bir şarkısı olan 'BİM BAM BOM'un Türkiye'de Yasemin Kumral tarafından seslendirilen bir 'hit' olduğunu duyduğunda son derece şaşırmişti. 2012'deki Londra Yaz Olimpiyat Oyunları'nda Türk heyetinin slogan şarkısını düzenleyen reklam şirketiyle İsraili şarkı sözü yazarı arasında da tartışmaya yol açmıştı. Böylece, Coca Cola'nın da Türkiye'de uzun bir süre bu şarkıyı reklamlarında kullandığını öğrenmişti.

lenmişlerdi. Mesela, Yoram'ın anne-babası kendi kimlik belgelerini yakmış ve dağılmaya ramak kalmış teknelerle Holokost'tan, daha doğrusu cehennemden kaçarak gelen mültecilerin arasına karışmışlardı.

Öylesiydi o günler... Yerel halk, yeni gelenlerin arasına karışırdı; İngilizler yenilerle kibutzdan olanları ayırt ede-

mesin diye... Böylece yeni gelenler geri yollanmaktan kurtarılırdı. Karmel Dağları'ndaki karanlık gölgelerin hareketlerini, gizlenişlerini anımsıyordu, şair.

Daha sonra şöyle yazmıştı, Yoram Taharlev:

"Aç olan bulacak burada somun ekmeğini"

Susamış, bulacak kuyudan suyunu
Barmağı göçen kapıyı açıp girebilir,
kalabilir ebediyen, burada..."

İsrail Büyük Ödülü sahibi A. Cohen, ona şöyle sormuştu:

"Karmel Dağları'nda doğduğu kibutz hakkında hayranlıkla söz eden, erotik ve esprili aşk şiirleri yazan, Tevrat'ın

başkışillerini konu eden, günlük sıradan yaşam deneyimlerini dillendiren Yoram Taharlev bütün laik şairler ile şarkı yazarları arasında en çok "Yahudi" olamdır. Bu nasıl oluyor?"

Taharlev'in yanıtı şöyle gelmişti:

"Öncelikle ben neslimizi 'Tevrat Kuşağı' olarak adlandırıyorum. İsimlerimiz Tevrat kahramanlarının ad-

17. yüzyılda İzmir'de yaşamış Rabbi Eliyahu Hakohen'den Shevet Musar

ları... Gezilerimizi tarihi kutsal mekânlara yaptık... Tevrat'tan bölümler ezberlemeye ve Tevrat'taki tarım bayramlarını kutlamak zorundaydık..."

Nasıl oldu da 17. yüzyılda İzmir'de yaşamış Rabbi Eliyahu Hakohen ilhamınıza dönüştü?

25 yıl kadar öncelerinde, Beerşeva'daki bir halk kütüphanesinde konuşmamı yapmak üzere sıra beklerken yok olmaya mahkûm kitapları gördüm. Aralarında Rabbi Eliyahu Hakohen'e* ait "Shevet Musar" (Musar edebiyatı, erdemleri ve aksaklıkları ve metodik bir şekilde mükemmelliğe giden yolu anlatan öğretici Yahudi etik edebiyatıdır) adlı eser konulu çalışmamı fark ettim. Bu keşfim beni hayal kurmaya yönlendirdi: Onun kullandığı zengin ve şiirsel İbranice, açık

ŞİİRLERİNİN TAKİPÇİSİ: PLASTİK SANATLAR

Or Yehuda şehrinin bir meydanı Yoram Taharlev'in adını taşıyor. Kudüs ve Petah Tikva başta olmak üzere ülkenin çeşitli noktalarında, dağlarda, yamaçlarda kazılı birçok kayada şairin dizelerine raslamak olası... Taharlev'in şiirlerinden alıntılar kazınmış kayalar, tatlı su kaynaklarının yanı başlarına, şehirlerin, mahallelerin tam ortalarında...

Böylece dine daha yakın mı oldunuz?

Yok, ben laik bir insanım. O kitapları büyük bir tutkuyla, hayranlıkla okuyor ve onlar hakkında yazıyorum. Altın Çağ'ın açık fikirli şairlerini, yasa yorumcularını, düşünürlerini (hatta erotik olanlarını), bilgelerini ve yazarlarını takip ettiğimi hissediyorum. Yazılarımın, Yahudiliğe laik bir

Kayaya kazılı dizeler...
"Gitmekte olduğum yer...
Birçoğunun benden önce gittiği...
Bir yol bıraktılar, bir taş
Takip edebilmem için
Lakin ne bırakacağım benden
sonrasına..."

izleyici kitlesi sağladığı inancımdayım. Gelenekselden, Antikiteden ve kutsaldan arta kalmış... Yahudiliğin etik, ahlaki ve binlerce asrın bilgeliğinin derinliklerinden ve güzelliklerinden etkilenerken... Mizahi ve güncel bir yazım tarzı kullanırken insanlar kendilerini köklerine, aidiyetlerine daha yakın hissedebiliyor. Son yirmi yıldan bu yana 500 kadarı bestelenmiş, yüzlerce şarkı sözü yazdıktan sonra sadece Yahudi bilgeliği içeren kitaplar yazıyorum - Simhat Tora ("Tevrat'ın Sevinci", 2014'te yayınlandı) gibi...

Tevrat'tan sadece öğretisi değil, sevinç de üretmemiz gerektiği inancını taşıyorum.

İsrail toplumu hakkında ne düşünüyorsunuz? Veya dili yok eden bilgisayarlar...

Tartışmaların ve anlaşmazlığın, temelde Yahudilerin taşıdığı dinamiklerine ve yaratıcılıklarına katkıda bulunan bir özellik olduğuna inanıyorum. Ben de bir iPhone bağımlısıyım, kendimden binlerce kilometre ötedekilerle satranç oynuyorum. Son iki kitabımı bir parkta veya pastanede, küçük bölümleri iPhone'umdaki notlara kaydederek yazdım. Sadece toparlamayı, yani editörlüğünü kâğıt üzerinde yaptım. Bu gelişmeyi, genç neslin doğa bilincine katkıları ve insanlığın geleceği açısından olumlu bir toplumsal yaklaşım olarak addediyorum.

Nasıl oldu da kadın sesine uygun onca şarkıyı, âdetâ bir kadın tarafından yazılmışçasına kaleme alabildiniz?

Her şeyden önce kimisi gerçekten

YORAM TAHARLEV

Doğduğu Kibutz Yagur'da gençlik günlerinde önceleri arıcı, sonra meyve toplayıcı ve bahçıvan olarak çalıştı. Daha sonralarında Tel Aviv'e taşındığında bir şarkı sözü yazarı... O zamanlardan günümüze çoğunluğu İsrail'in en ünlü şarkıcıları ve grupları tarafından seslendirilen 1000'i aşkın şarkıya imza attı. Taharlev'in şarkıları sahnelerde alışlagelmiş önemdeki yerlerini her zaman muhafaza ettiği gibi kırk yıldan bu yana radyo ve televizyonlardaki icraatları "en sevilenler" listelerindeki yerlerde.

onlar için, kadın şarkıcılar için kalem alınmıştı. Rivka Zohar, Hava Alberstein gibi...

Bunun dışında inanıyorum ki, kapalı dindar toplumların içinde bile açıklık ve devrim, zor şartlara rağmen, çalışan kadın vasıtasıyla gerçekleşecek. Şiirlerdeki benzersiz seslerine tanıklık ederken... Onların kız evlatlarını korurken, geleneksel olmayan işlerde para kazanırken, çiçek açan dindar kadınlar öylesine sahne alıyor ki, hemen oracıkta kutsal ineği öldürme özgürlüklerine sahip çıkıyorlar. Yaratıcılıkları, cesaretleri, özgünlükleri ve çok çalışmaları öylesine hayranlık uyandırıcı ki...

Şarkı tarihçesine gelince... Yoram Taharlev'in şiirleriyle şarkıları İsrail toplumunun tanıklığını yaparken aynı zamanda yaşamına da ayna tutmakta. Manzara anlatımlarıyla, sıradan hayatın fotoğraf kareleriyle, yiğitlik anları, sevgi ve Eros, çocukluk, eski ve yeni kahramanlarıyla... Her biri İbranice'nin en zarif kullanımında, ilhamı ister Tevrat'tan ister "Beetles"lardan alıntılanmış olsun...

Taharlev'in 50 yıllık şarkı sözü yazarlığını takip ederken kişi, kadının toplumdaki yerinin ne denli değişime uğradığı konusunda da fikir sahibi olmakta. Oradan, buradan, mizahi, hafifçe şoven başlangıçlar taşıyan ifadelerden kadını güçlendiren dizelere...

Şarkı sözlerinin birçoğu Kibutz Yagur'daki çocukluk günlerinin anımsamaları. "Her Daim Yeşil Dağlar..." gibi. Şarkıları Pop veya Rock müzik türlerinde bestelendi. Bunlar aşk, vatanseverlik şarkıları, a rkadaşlık veya mizah şarkıları... Bar-İlan Üniversitesi tarafından zamanımızın İbranice şiirinin en güçlü söz yazarlarından biri ve İsraili şarkının yenilenmiş kültürüne anlamlı katkıda bulunduğu kabul edilmesi, Taharlev'e ömür boyu başarı ödülü kazandırdı.

2016 yılında, Hayfa Çocuk Tiyatrosu Festivali'nde gençlik kategorisinde birinciliği kazanan "İlk Öpücük" adlı oyun ile Taharlev, Hayfa Tiyatrosu tarafından tanınırlığının sim-

gesi olarak ödüllendirildi.

Yoram Taharlev aynı yıl, **Ataların Kutsamaları Üzerine...** - (Al Berchey Avot) kitabını yayınladı.

*İzmirli Rabbi Eliyahu Hakohen Ha'Itamari (1650-1729), "Shevet Musar"ın yazarı. Aynı zamanda, Soyu Itamar'a kadar uzanan, Rabbi Shlomoh Hacoheh Ha'Itamari'nin de oğluydu. Kitabı Ve'lo Od Ela'da, Rabbi Aliyahu, 1688'in bir Şabat gününde İzmir'i yerle bir eden bir depremi anlatırken kentin Yahudilerinin başına gelen mucizelerden söz eder. Anlatılarına göre İzmir'in bütün sinagogları sağlam kalmıştı. Depremi takip eden saatlerde ise müthiş bir yangın şehirden arta kalanları yakıp yıkarken alevler Yahudi Mahallesi'nin girişinde durdurulabilmişti. İzmirli Rabbi Eliyahu Hakohen diğer eserlerinde dinsel metin ve kavramlara ışık tutmuştu.

FAZLA DERS

FAZLA ETÜT

FAZLA SINAV

SINAVLILER

SINAVLILER

GOKTÜ
0212 322 74
0530 001 88

GÖZÜ YÜKSEKLERDE OLANLAR

SINAV

KAYITTA

AVANTAJI
YAKALA

SINAV LİSELERİ

Büyük Düşün Hedefini Yüksek Tut

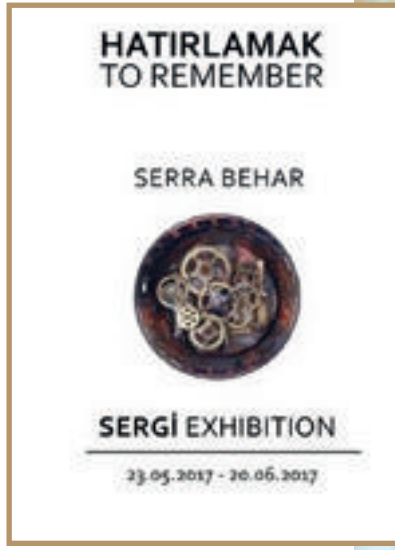
GÖKTÜRK

Tel: **0212 322 74 74**

Gsm: **0530 301 88 23/24**

gokturk@sinav.com.tr

Kızım & sanatının duyumsattıkları

Her ebeveynin bilinçaltında, kendine yönelik beklentilerini yavrusunun yaşamında bulma isteği yatar.

Her zaman, özündeki beklentilerinin gerçekleşmesini sağlayacak bir uzantısı olmasını dileyecektir, yavrusunun.

Zamanında kendi yapabildiklerine bile şaşırıp kalırken, şimdi onun yaptıklarını olağan karşılayacak, hatta ondan çok ama çok daha fazlasını bekleyecektir.

Evladının başarılarına, kendi başarılarından daha büyük haz duyacak, her yaşatacağı yeni heyecanı da, artık kendi heyecanlarının üstünde tutacaktır. Yaşamında yarım kalmaya yüz tutmuş umutlar bir adım öteye taşınacaksa, bu, onunla gerçekleşmelidir.

Ben de bir ebeveynim...

Davranış ve düşünce biçimlerimin bu tablonun dışında kalıp kalmadığımı bilemiyorum. Diğer anne

veya babalar gibi ben de, olamadığım, alamadığım, varamadığım her şeyi evladım yaşasın istemişimdir. Tüm yavrularımızın hayatlarındaki doğru veya yanlış etkilerimiz gibi, onu istemediği bir baskı altında bırakıp bırakmadığımı bilemiyorum. Bunun yanıtını günü geldiğinde ancak kendisi bulacak.

Ya birgün o da anne olup, ebeveyn olarak aynı duyguları yaşadığında, durumu kavrayacak ya da başını önüne alıp hayatını değerlendireceği bir muhakeme yapmaya karar verdiğinde gerçeğin farkına varacak.

Ben bir babayım...

Kızım çocukluğundan beri hep sıra dışıydı. Kopyacı değil, yaratıcıydı.

Her zaman güçlü ve lider bir kişiliği vardı.

Hayatında yapacaklarını daima kendi seçti.

Kısacası, o hep istediği kişi oldu.

...ve beni çok övündüğüm sanatçı **SERRA BEHAR**'ın babası yaptı...

Serra Behar
ve İsak Behar

Serra Behar, Şişli Belediye
Başkanı Hayri İnönü ile

Günü geldiğinde de bana çok gurur duyacağım hediye-lerden birini verdi.

“*Hatırlamak / To Remember*” adlı ilk kişisel sergisini açtı. Hem de taviz vermeyen sanatçı duruşunu bozmayarak.

Bir otorite olmasam da, sergi için; sıra dışı ruhu olan, duygu dolu, geçmişten gelip günümüzü gören ve yarına bakan, ümit saçan, sanatın ta içinden çağdaş bir çalışma olduğunu söyleyebilirim...

Sıra dışı eserler ile sergi alanı olarak seçilmiş “*Adahan Otel*”deki antik mahzenin mükemmel ışıklandırılması sonucu sağlanan büyümlü atmosferine olağanüstü uyumun, ziyaretçileri etkilememesi mümkün değildi. Bu nedenle açılışı da, bu güzelliklere yakışacak şekilde ihtişamlı oldu. Çok kalabalık bir sanatsever topluluğu, gözleri ve ruhları sanata doymuş olarak içten bir hayranlıkla sergiyi gezdi.

Kendi yakın çevremi açılış için davet ettiğimde, orada bulunmak isteyeceklerin, sergiye, benim hatırımı kırmayan bir dost edasıyla katılacaklarını biliyordum. İşte! Serginin en

Leyla Alaton ve Serra Behar

zevk aldığım bölümlerinden biri de, bu dostlarımla bakışlarındaki olağan ifadenin, girişlerinden hemen kısa bir süre sonra yerini hayran bakışlara terk etmesi oldu.

Artık, 20 Haziran’a kadar sürecek olan bu sergiyi, kendi dostlarına ve çevrelerine inanarak ve ısrarla tavsiye edeceklerinden emindim.

Çok gururlanmıştım. Sergiden çıkışlarında, yüzlerinde gördüğüm o büyümlü ifadenin, ömrüm boyunca hep zihnimde yeri olacak.

Teşekkürler Serra...

SERRA BEHAR

Mimar Sinan Üniversitesi Sahne Dekorları, Kostüm ve Kukla Bölümü’nden mezun oldu. Aynı üniversitede heykel üzerine yüksek lisans eğitimi aldı. Deneysel Tasarım ve Kavramsal alanında Nottingham Trent Üniversitesi’nde bir yıl eğitim aldı. İngiltere’de deneysel tasarım, kukla, animasyon atölyelerinde ilk projelerini gerçekleştirdi. Türkiye’de ve dünyada önemli marka ve kurumlara özel tasarımlar yaptı. 2010 - 2015 yılları arasında İngiltere ve Türkiye’de çeşitli galerilerde çalışmalarını sergiledi.

BABAM

Babam ilkokulu bile okumamış, okuma ve yazmayı askerde öğrenmiş bir adamdı. Şiir yazmamdan, ders kitabı dışında kitaplar okumamdan hoşlanmazdı. Bazen döverdi. Bir kez olsun beni okşadığını hatırlamam. Beş kız iki erkek, yedi kardeşlik. Babam çocuk gibiydi. Demiryolu işçisiydi. Yirmi yıllık eğitim hayatımda bir kez olsun okula gelmedi. Benim fikirlerime asla değer vermedi. Neler yaptığımı asla anlamadı. Bana karşı hep despot davrandı. Ama hiç dinsel telkinde bulunmadığı gibi namussuzluğu, onursuzluğu ve hırsızlığı dolaylı da olsa telkin eden bir söz söylemedi. Yani babamla asla açık bir iletişim kuramadık. Yoksulduk ama güzeldik. Babama hiç bir zaman ulaşamadım. Kendimi ona anlatamadım. İlkokulu bitirdikten sonra, beni halk arasında “çırak okulu” olarak bilinen, devlet demiryollarına bağlı meslek okuluna göndermek istiyordu. Ona göre, dört yıl olan bu okulu bitirirsem, lokomotif teknisyeni olarak erken yaşta hem iyi bir mesleğim hem de iyi bir maşım olacaktı. Oysa benim hayallerim vardı ve arkadaşlarımla birlikte normal ortaokula gitmek istiyordum. Çırak okuluna gitmekten se ölürdüm daha iyi. Zaten babam her akşam eve tren kokusu ve yağ lekeleriyle geliyordu. Bir de, ben ona benzemek istemiyordum. Hem nasılsa buralardan gidecektim. Bir sabah babam kocaman eliyle bileğimi kelepçe gibi kavrayarak, çırak okuluna kayıt yaptırmak üzere evden çıkardı. Çok korkuyordum. O şekilde mahalleden geçerken, artık kendimi buralardan koparılmış biri olarak görüyordum. Babam, kaçabileceğimi düşünerek bileğimi hiç bırakmıyordu. Rayların arasından yürürken, ilerdeki üst geçidin ötelindeki çırak okulunun kirli gri binası görünmeye başlamıştı. Önünde ve yanında lokomotifler, vagonlar duruyordu. Şimdi düşünüyorum da, toplama kampına benziyordu. Bir ara, yanımızdan geçen bir trenin gürültüsüyle, babamın bileğimi kavramış olan elinin gevşediğini hissettim. Kolumu hızla çekip elinden kurtuldum ve rayların arasından kaçıp gittim. O gece eve gitmedim çünkü iyi bir dayakla karşılaşacağımı biliyordum. O geceyi nerede

Salih Bolat ve babası İbrahim Bolat, 1975 Adana

GÜLÜN İLKESİ

dağa çizilmiş resimdir
bir çocuğun babası olmak
yakından bakınca
anlaşılmaz
uzaktan belli eder kendini.

taşrada yalnız yaşamaktır
bir çocuğun babası olmak
atlarla çarşıya girince
köylüler
upuzun bir turna katarı
sonbaharın altını çizer.

radyoda uygun bir istasyon
aramak
aynanın önünde yılları
tortusunu taramak
hep aynı dalda açmaktan
yorulmak
başka nedir, bir çocuğun
babası olmak?

gülün ilkesidir vaktinde
solmak.

geçirdiğimi hatırlamıyorum. Sabah, babam işe gittikten sonra eve girdim. Annem, babama söylene söylene bana kahvaltı hazırladı. Kahvaltı yaptıktan sonra, eve en yakın olan Ziya Paşa Ortaokulu'na gittim. Bir öğretmene, kayıt yaptırmak istediğimi söyledim. O da kayıt yaptırabilmek için velimin gelmesini söyledi. Velimin gelmesinin mümkün olmadığını, kaydımı kendim yaptırmak zorunda olduğumu anlattım. O halde babamın ve benim nüfus cüzdanlarımızı getirmeliydim. Getirdim. On sekiz yaşımdan sonra babamın evinden ayrıldım. Yirmi beş yılda belki on kez görüştük.

Ondan asla nefret etmedim. Onu suçlamadım. Babam Toros dağlarında bir yayla evinde yirmi dört yıl önce öldüğünde, gittim. Bir sedirin üstünde, beyaz bir çarşafın altında hareketsiz yatıyordu. Çarşafı kaldırdım. Gündelik kıyafetiyle küskün bir nehir gibi uzanmıştı. Gömleğinin cebinde yalnızca benim adım ve adresim olan bir kart vardı.

*Şair

PERA ÇOCUK
Anaokulu

native egitmenler ile
ingilizce eğitim

%100 organik beslenme

(0212) 270 33 72

www.peracocuk.org
info@peracocuk.org
TEL +90 (212) 270 33 72
Tekirler Sok. N:6 Levent
Beşiktaş / İstanbul

www.peraanaokulu.com.tr

Oğluma sordum...

Babalar Günü
Bir Baba –
Alper Almelek.
Ve bir oğul Can
Almelek.
Baba sordu,
oğlu yanıtladı

Can şu anda kaç yaşındasın ve hangi okulda kaçınıcı sınıfta okuyorsun?

On bir yaşındayım, Özel SEV İlköğretim Okulu'nda 6. sınıfta okuyorum.

Sence okul sana ne kazandırmalıdır?

Dikkat, tecrübe, bilgi ve mesleğimi etkileyecek başarılar.

Boş zamanlarında yapmayı en çok sevdiğin şeyler nelerdir?

Her yere, her zaman resim yapmak kısaca karalamak ya da çiziktirmek. Hatta okul zamanında ders kitaplarına, öğretmenlerin verdiği çalışma kâğıtlarına bile resim yaparım. Defterlerim benim hayal gücümünden figürlerle doludur.

Resim yapmak sende nasıl bir duygu uyandırıyor?

Sıkıldığımda ya da üzüldüğümde resim yapmak beni rahatlatıyor ve beni mutlu ediyor. Hayal gücümü kâğıda dökmek ve yeni şeyler yaratmak benim sıkıntılarımı

gideriyor. Ama tabii ki, mutlu olduğumda da resim yapmayı çok severim. Kısacası her boş ya da dolu zamanımda resim yaparım.

Yaptığın resimlerin genel teması nelerdir?

Öncelikle, resmini yapacak bir fikrim yoksa aklıma gelenleri ya da desen çalışmak için gördüklerimi çizerim. Birisi benden bir şey çizmemi isterse veya ben bir şey çizmeyi önceden planladıysam onu da çizmekten keyif alırım. Genel olarak insan figürleri, süper kahramanlar, kendi yarattığım karakterleri kâğıda dökerim.

Ne tarz resim yaparsın?

Gerçekçi çizimlerden daha fazla olarak karikatür çizerim. Genellikle önce kara kalem çizerim. Ondan sonra resimden emin olduğumda karikatür kalemiyle üstünden geçip kurşun kalem çizgilerini silerim. Ve en sonunda da eğer o an içim-

den geliyorsa kuru boya ya da çok sık olmamakla birlikte gazlı kalem veya sulu boyaıyla boyarım.

Resim yapmak sence bir insana ne kazandırır?

Bunun birçok cevabı olabilir. Bence resim yapmak, senin resim yaptığın an için seni bir Tanrıya dönüştürür. Çünkü resim yaptığında sen bir Tanrı gibi kâğıtta bir şeyler yaratırsın. Hatta eski topluluklarda bazıları ressamlığı ve heykeltıraşlığı Tanrıya bir hakaret olarak görmüştür. Yaratma gücünün bir tek Tanrıya ait olduğuna inanmışlardır. (Bu bilgi için Sosyal Bilgiler öğretmenime teşekkür ediyorum.) Bunun dışında resim yapmak hayatın sıkıcı rutininin kopup kendi hayal âlemine gidip orada rahatlatma sağlar.

Herkes resim yapmayı tavsiye eder misin?

Herkes resim yapabilir. Ben resim yapmada iyiyim ya da kötüyüm diye bir şey yoktur. Her resim, yapan kişinin kabiliyetine göre güzeldir. O yüzden ben karalama bile olsa resim yapmayı herkese tavsiye ediyorum.

Yaratıcılık senin için ne demektir?

Hatırladığım kadarıyla, Albert Einstein'ın bir lafı vardı: Yaratıcılık zeki olmanın eğlenen halidir. Bence de yaratıcılık çok zekâ isteyen bir iştir. Kısacası farklı olmaktır. Herkesin gördüğü klişe olayın arkasını görmektir. Başka insanların göremediği bir hayata bakış açısıdır.

Gelelim haftamızın önemine: Babalar günü senin için ne ifade ediyor?

Babalar günü Anneler günü kadar önemlidir. Babalarımız bıyıklı annelerimiz gibidir. Yani bizim hayata gelmemizden itibaren büyümemiz, okula gitmemiz, evlenmemiz gibi bu hayatın süreçlerinde bize annemizin ve babamızın çok katkıları olmakta-

dır. Evin Taco'sunu (ekmeğini) getiren, çocuklarına bakmak için her türlü fedakârlığı yapan babalarımız için 365 günde 1 günü onlara ithaf etmek bile az kalır.

Babamla (benimle) en çok yapmayı sevdiğin şeyler nelerdir?

Babamla baba-oğul gezintilere çıkmak, kısacası onunla ne olursa olsun yapmak beni çok mutlu eder. Özellikle onunla resim yapmak, kitap okumak, eğlenmek, yüzmek ve en önemlisi saçmalamak çünkü bazen bu sıkıcı hayata renk katmak için saçmalamak ve gerçek âlemden kopmak gerekir.

Son olarak eklemek istediğin bir şey var mı?

Tüm babaların Babalar Gününü çok içten dileklerle kutluyorum.

**Can Almelek:
Bence yaratıcılık çok zekâ isteyen bir iştir. Kısacası farklı olmaktır. Herkesin gördüğü klişe olayın arkasını görmektir. Başka insanların göremediği bir hayata bakış açısıdır.**

STEINBECK'TEN OĞLUNA MEKTUP:

“Aşk, insanın başına gelebilecek en iyi şeydir”

JOHN STEINBECK,
BİR KIZA ÂŞIK
OLDUĞUNU
SÖYLEYEN BÜYÜK
OĞLUNA BİR
MEKTUP YAZDI
1958 YILINDA.
BİLGELİKLE,
ŞEFKATLE,
İYİMSERLİKLE,
ZAMANSIZLIKLA
ALAKALI
SON DERECE
ETKİLEYİCİ
SÖZLERİYLE...

bilgeliği ortaya çıkarmanı sağlayabilir. Bunun gelip geçici bir gençlik aşkı olmadığını söylüyorsun. Eğer bu kadar yoğun duygular hissediyorsan elbette gençlik aşkı değildir. Fakat benden, sana neler hissettiğini söylememi istemiyorsun diye düşünüyorum. Hissettiklerini, sen herkesten daha iyi biliyorsun. Sana bu konuda ne yapman gerektiğiyle ilgili yardımcı olmamı istiyorsun; bunu yapabilirim.

Öncelikle sonuna kadar hissettiklerinin tadını çıkar, müteşekkirel ol ve şükran duy. Aşkın amacı en iyi ve en güzel amaçtır. Ona ulaşmaya çalış.

Eğer birine âşık olsan o kişiye açılmakta bir tehlike yoktur; yalnızca bazı insanların çok çekingen olabileceğini unutmamalımsın, bazen ilanı aşk ederken bu çekingenliği göz önünde bulundurmak gerekir.

Kızlar senin ne hissettiğini bilmek gibi bir özelliğe sahiplerdir ama yine de hissettiklerini duymak isterler. Bazen hislerine bazı sebepler dolayısıyla karşılık alamazsın; ama bu hissettiklerinin değerini ya da güzelliğini azaltmaz.

Son olarak, senin ne hissettiğini biliyorum, çünkü ben de aynı şeyleri hissediyorum; sen de böyle hissettiğin için memnunum.

Susan'la tanışmayı çok isteriz. Bu görüşmenin planlarını Elaine yapacak, çünkü bu onun uzmanlık alanı; çok da memnun olacaktır. O da aşkı biliyor, belki sana benden daha fazla yardımcı bile olabilir.

Ve sakın kaybetmekten korkma. Eğer doğruysa devam edecektir. Acele etme yeter. İyi şeyler asla elden kaçmaz.

Sevgiler,

Baban

New York, 10 Kasım 1958

Sevgili Thom,

Bu sabah mektubunu aldık. Mektubuna kendi bakış açımdan cevap vereceğim, Elaine de kendi bakış açısından.

İlk olarak, eğer âşık olsan bu iyi bir şeydir, hatta bir insanın başına gelecek en iyi şeydir. Sakın bunu küçümsemelerine izin verme.

İkincisi, aşkın çok çeşidi vardır. Biri bencil, cimri, açgözlü, egoist ve aşkı kendini beğenmek için kullanır. Bu aşkın, çirkin ve sakat çeşididir. Diğeri, senin içindeki iyi olan her şeyi dışarı vurmanı sağlar. İyilik, itibar ve saygı... Sadece toplumsal saygı meselesi değil, bir başkasını eşsiz ve değerli görebilmeni sağlayan o daha yüce saygıyı da.

İlk çeşidi, seni hasta, küçük ve zayıf yapabilir; ikincisi seni güçlendirir, sahip olduğunu bilmediğin cesareti, iyiliği ve

#nofilter

 doctor B
CLINIC

Zorlu Center Teras Evler, Kat T2 216 İstanbul

Baba – oğul, Moşe Koen & Ferit Koen

*“Ah dokun bana, dokun bana güzel kadın!
Yara değildir hissettiğin gömleğimin altında.
‘O hala iyi ve aşk dolu bir çocuk’
Diyen tavsiye mektubudur babamın.
Kath durur.
Sabah duaları için beni uyandırışımı hatırlarım babamın.
Battaniyeyi çekip alarak değil,
Usulcacık öperek alnımı.
O zamandan beri daha çok seviyorum onu...”*

Yehuda Amihay / Çev: O. Behramoğlu

Fotoğraf: Sara Kohen

FERİT KOEN

1984 yılında İstanbul'da doğdu. İlkokulda birçok çocuk oyununda oynadı. Rol aldığı ilk oyun 'İsli Sisli Pis Puslu' adında bir çocuk oyunu idi. Sonrasında daha çok resim ile ilgilendi. Özel Musevi Lisesi'nde okurken edebiyat öğretmeni Gülcan Çomaklı'nın yönlendirmesiyle tekrar tiyatroya ilgisi arttı. Mimar Sinan Üniversitesi Sahne Dekorları ve Kostüm Bölümü'ne girdikten sonra ek lisans olarak dramaturji dersleri aldı. Üniversite yılları boyunca amatör ve profesyonel birçok oyunda oynadı ve yönetti. Oyunculuk, oyuncu koçluğu ve yönetmenlik ile uğraştı; birçok kurumda eğitmenlik yaptı ve sanat bölümleri kurdu. Ethel Mulinas ile Tiyatro Spot'u kurdular, birlikte oyunculuk atölyeleri ve kurumsal firmalara farklı eğitici programlar yaptılar.

Ferit, Moşe Koen
Tamara Pur ile

kardı; öyle ki, pek kardeş ihtiyacı hissetmedim.

Özel biri değilim ama herkes kadar sevilmenin değerini biliyorum.

İşine nasıl karar verdin? Seni yansıtır mı yaptığın iş?

Önce işim beni, sonra da ben işimi seçtim. 34 yıl tekstil ile boğuşup kendimi mutsuz hissettiğimde kendime bir sohbet ortamı yaratabileceğim bir işin peşine düştüm. Kolaya kaçıp bir kafe açmayı planlarken kendimi aniden bir meyhane işletmecisi olarak buluverdim.

Yaklaşık on yıldır sektördeyim. Sayısız dost biriktirdim, ki bu mutluluğum ve servetim oldu...

İşimi çok sevdim, belki sevgi sözcüğü yetersiz kalır; âşık oldum. Zahmetli uzun mesailer bile beni yoramadı. Ve şunu öğrendim: İnsanlar meyhaneye değil, meyhaneciye gelirlermiş.

Nasıl bir babanın oğluydun? Baba olduğunda kendini hazır hissediyor muydun? Bir erkek, bir kız evladının olması nasıl bir duygu?

'Evlatları baba olmaya, kendi babaları hazırlar' inancındayım ben. İlk öğretmenlerimizdir babalarımız. Dokuyu, tadı, duyguyu ilk onlar aktarır zihnimize. Gençlik yılları 69'lu yıllar, dönem sol dönemi... Harıl, harıl Marx Engels okuyoruz. Babamla rahatlıkla okuyup tartışıyoruz. Ben de dönemin epey etkisindeyim. Birgün cesaretimi toplayıp babama, "Baba, inanç sistemi beni çok zorluyor, kendimi ateizme daha yakın hissediyorum" dediğimde, bana "Allah'ın da çok umurunda" demişti. O iki kelimeyle, özgür düşüncenin değerini, kendimle ilgili verdiğim tüm kararların yaşamımı oluşturacağını anlatmıştı. Çok büyük beklentiler olmadan, ama sevgi ve umutla evlenirdi

Bir babayı güzel anmak, tüm insanlığa sevgiyle usulca dokunmak değil midir? Bütün anılar bir-bir yeniden canlanır. Biliriz ki, kimi erkekler doğuştan baba doğarlar. Kimilerini ise evlatları büyütür, olgunlaştırır. O sihirli, kutsal dokunuşu hep hatırlamak isteriz. Çocuklara her farkındalık dokunuşumuzda hatırlarız da. Farklı mesleklerde bir baba ve oğul konuklarımız oldu bugün. Moşe Koen ve Ferit Koen.

Moşe kendini tanıtır mısın?

1953 yılının Şubat ayında Hayfa'da doğdum. Beyoğlu Özel Musevi Lisesi'nde okudum. Çocukluğum Doktor dedemin evinde geçti. Çok özel bir babanın oğluydum. Dönemin, amatör tiyatrocunun grubunun sanata gönül vermiş insanlarındandı babam ve neredeyse delikanlılığıma kadar hep kulis tozu yuttum. Toplumumuzu anlatan oyunlar konurdu sahneye ve hiç farkına varmadan toplumumuzun tarihini, kültürünü öğreniverirdim. Tek evlat olmama rağmen özgür büyüdüm. Hayat karşıma hep güzel insanlar çı-

**Üç nesil birarada:
Moşe, Ralf ve Ferit
Koen**

benim dönemimin insanları. Bugünle karşılaştırmak yanılgıya düşürür bizi. Yaşam daha kolay, arz çok daha azdı. Sevgi ve güven vardı, çokça da huzur. Bu ortamda her şeye hazır hissediyorduk kendimizi.

Çok kıymetli bir baba oldum; ilk önce kızım ve sonra bir oğlum geldi dünyaya. Yaşamımız renklendi, her şeyi paylaştık. Çocuklarımız sevgi ve gururun güzelini yaşattılar bana.

Yakın mısınız birbirinize, kafa kafaya verip derterler misiniz?

Oğlumcu becerebildiğimce özgür yetiştirmek istedim, arkadaş ve dost olduk sanırım. Tabii ki, özgürce her türlü sınırlarımızı da mutluluklarımızı da paylaştık. Elimden geldiğince kendi yaşamalarını kendilerinin kararları doğrultusunda kurmalarına çalıştım. Çünkü biliyorum ki, bu onların yaşamı ve mutluluklarının anahtarı.

Torun sahibi olmak nasıl bir duygu? Şimdi oğlunu daha büyümüş görüyor musun?

İşte can alıcı soru bu. “Canımın canı, ya da ağacımın meyvesi bin mükemmel” deyişi olan ancak tarifsiz bir duygu. Hafif de egoyla karışık: bak sana verdiklerimi şimdi sen de yapacaksın, durumu...

Birlikte geçirdiğiniz komik bir anınız?

Ferit’in babası olmak gülmeye açık olmak demektir

zaten. Bu da genlerden geçti desem pek yalan olmaz. Küçükken Ferit’e her akşam iş dönüşü bir ufak oyuncak alırdım. Eve eli boş geldiğim bir akşam resmen sorgulandım. “Oğlum yarın akşam söz” dedim, “oyuncağın gelecek...” Yarım saat sonra Ferit yanıma gelip, “Baba, bugün yarın oldu mu” dedi; fena koştuk. Fotoğraf merakım olduğu günlerdi; adada oğlumla tura çıktık, çok ufaktı. Nerden yapışmışsa kafama, eşeğin üstünde resim çekeceğim tuttu. Eşeğe oturtup deklanşöre basana kadar Ferit küt yerde. “Sakin annene söyleme, e mi oğlum?” dedim. Eve müjdeyle geldi: “Anne eşekten düşmek ne güzelmiş” diye...

Ferit kısaca kendini tanıtsan, kendin için ne derdin?

Röportajların en zor sorusu budur. Uzun süre oyunculuk, oyuncu koçluğu ve yönetmenlik ile uğraştım; birçok kurumda eğitmenlik yaptım ve sanat

bölmeleri kurdum. İki sene evvel Ethel Mullinas ile Tiyatro Spot’u kurduk. Oyunculuk atölyeleri ve kurumsal firmalara farklı eğitici ve eğlendirici programlar yaptık. Şimdilerde, hayatı-

mıza katılan, ailemizin yeni üyesi Ralf Koen ile ne kadar çok vakit geçirebileceğime göre işlerimizi ayarlıyoruz.

Bu mesleği seçtiğinde babanın nasıl bir tepkisi oldu?

Meslek seçimi sürecinde aslında ben de çok kararsızdım. Sanatın farklı dallarına ilgi duyuyordum ve hepsini biraz denemek istiyordum. Ve babam bütün bu süreçte beni takip etti, neler yaptığımı neler yapabileceğimi gördü ve destekledi. Yani klasik hikâye gibi bana ‘hayır evladım, bir altın bileziğin olsun’ diyen olmadı. Tam tersi sanatı meslek olarak seçmenin bütün zorluklarını beraberce idrak ettik.

Nasıl bir birlikteliğiniz var, yakın mısınız birbirinize?

Birbirimize hiç yapmacık olmadık, olması gerektiği gibi değil olduğu gibi içimizden nasıl geliyorsa öyle davrandık. Geçmişe dair söyleyecek bir şeyim yok ama ilişkimizin gelecekte de böyle devam etmesini dileyebilirim.

Şimdi bir erkek evladın var. Ona karış davranışların daha çok gördüklerin mi yoksa yapılmasını arzu ettiklerin gibi mi olacak?

Aslında daha dört ay oldu, yani bu durum çok yeni. Babalık hakkında bir strateji oluşturmadım, içimden nasıl geliyorsa, onu nasıl mutlu edebiliyorsa öyle davranıyorum. İleride bu röportaja bakıp çok farklı düşünebilirim ama şu an hissettiklerim böyle.

Babanla birlikte geçirdiğin aklında kalan komik bir anıyı anlatır mısın?

Bir İsrail seyahatinde Kudüs’te gezerken takip edildiğimiz farkına vardık ve rehberimiz bizi takip edenlere dönerek ne istediklerini sordu. Adamlar utana sıkıla babama doğru yöneldiler ve babamın Steven Spielberg olup olmadığını sordular. Rehberimiz daha cevap veremeden babam imza dağıtmaya başlamıştı. Seneler sonra albümleri karıştırdığımızda babamın hiç tanımadığımız insanlarla Kudüs’te çektiği fotoğrafları bulduk. Fotoğrafların ne olduğunu anlamaya çalışırken birden bu hikâye geldi aklımıza.

Bir babayı güzel anmak, tüm insanlığa sevgiyle usulcana dokunmak demektir. Bütün sevgiyle uyanışlara selam olsun.

MOŞE KOEN

İş hayatına Burla Biraderler’de başladı. Daha sonra ithalat muamelelerini takip görevi ile Senatör Kalem firmasına geçti. Askerlik dönüşü tül perde üzerine işleme yapan bir imalathane kurdu. Uzun yıllar tekstil sektöründe çalıştıktan sonra ortağı ile birlikte Beyoğlu’nda Mekân adlı bir meyhane açtı. Şimdilerde, yine Beyoğlu’nda Mari adlı bir meyhanenin işletmeciliğini sürdürüyor.

BAŞAR SİGORTA

ile hayat boyu
rahat edin...

Başar Sigorta, kurulduğu tarihten bugüne kadar sigorta hizmetleri hakkında müşteri memnuniyetini ilke edinmiş olan Başar Sigorta, güler yüzlü personeli ile hizmet vermeye devam etmektedir.

**BABANIZA
EN GÜZEL
HEDİYE,
BAŞAR
SİGORTA'DA**

BAŞAR SİGORTA ARACILIK HZMT. LTD.ŞTİ

İstiklal Cad. Asmalımescit sok. Şahin Han No: 21
D: 301 - 302 Taksim / İstanbul

Tel: 0212 244 65 95 Fax: 0212 244 65 96
Cep: 0532 640 78 58

BAŞAR SİGORTA

www.basarsigorta.com.tr

Baba-Oğul Fotoğraf Sergisi

“Yaşamaya Dair”

Tufan Teksoy

"Tutkusunun peşinden gidenler dünyayı değiştirir. Hayallerini pusulası yapanlar, umudu hayatın katığına katanlar devrimleri yaratanlardır. Bazen bir görüntü, bir şiirin ilk mısraı, tanıdık ve kardeş gelen bir koku, elbette ruha işleyen bir tınıda saklıdır hayatın tüm sırrı."

Miles Davis

Efe Teksoy

O ğluyla birlikte tutkularının peşinden gittiler. 26 Mayıs'ta, Hilton Bosphorus'ta açılışı gerçekleşen 'Yaşamaya Dair' adlı baba-oğul ortak fotoğraf sergileri için Down Sendromlu dostlarını da yanlarına aldılar. Serginin tüm geliri onlar için. Yaşamın içinde saklı tını ve sırları fotoğraflarına yansıtarken, sergiyi ziyaret edenleri de bu sıradaşlığa davet ettiler.

Artık tesadüf diye bir şeyin olmadığını hepimiz biliyoruz. Facebook'ta gezinirken karşıma çıktılar. Serginin adı, derginin bu ayki konsepti ile bire bir örtüşüyordu: Baba-Oğul. Bu serginin sahipleriyle tanışmaya ve onları yazmaya karar verdim. Öyle güzel bir baba ve oğul çıktı ki karşıma, derginin sayfalarını bu kadar zenginleştireceğini henüz bilmiyordum. Keyifli sohbetimize sizleri de ortak ediyoruz...

Önce, Tufan Teksoy ile (baba) tanışalım...

1961, Isparta doğumluyum. 1985'te Ankara'da Maliye Bakanlığı'nda müfettiş olarak görev yaptım. Son derece disiplinli, kurallarıyla farklı dünya görüşü olan, insanı alıp kendi gömleğine sığdırmaya çalışan bir yapıydı. Ancak ben kendimi hiç kaybetmedim. On yıl sonra da, İstanbul'a yerleşmeye karar verdim. Eskiden, Anadolu'da beyin gücü Ankara'dan İstanbul'a olurdu. Yeminli mali müşavirlik, uluslararası firmaların denetimleri ile başlayan süreç, bugün uluslararası bir firmada ortaklık olarak devam ediyor. Eşim Asiye Teksoy, televizyon yapımcısı. Kızımız Ezgi, 89'da Ankara'da dünyaya geldi. Derken, 99'da İstanbul'da oğlumuz Efe de aramıza katıldı.

Fotoğraf tutkunuz nasıl ortaya çıktı?

Stresli bir iş hayatınız varsa, bir şeye sarılmanız gerekiyor. Babam bir köy enstitüsü mezunu; bize çocukluğumuzdan beri sanatı aşıladı. Babamın piyanoya büyük ilgisinin yanı sıra, amcam keman çalardı. Ablam resim yapar, abim hem çizer hem de fotoğraf çekardı. Ben bayrağı onlardan devraldım. 1960'lı yıllar, iletişim araçlarının biri radyo diğeri de fotoğraf makinesi olduğu zamanlardı. Ailedeki ilk fotoğraf makinemizi rahmetli babam, Isparta'da abime, birgün abim ortaokulun bahçesinde oynarken onu yanına çağırıp armağan etmiş. Ben daha 5 yaşlarındayım. Abim, TÜBİTAK aracılığıyla, 50 Altın Çocuk'tan biri olarak

Tufan Teksoy ve Miryam Şulam
Foto: Efe Teksoy

“Fotoğraf çekmek, insanın gözünü, aklını ve yüreğini aynı hizaya getirmesidir.”

Henri Certier-Bresson

İngiltere'ye okumaya, ablam da matematik öğretmeni olarak Almanya'ya gidince, evdeki fotoğraf makinesi bana kaldı. Yakınlarımda düğünlerinde, okul partilerinde, çay günlerinde mutlaka fotoğraf çekerdim. Onları tab ettirmek için 36 pozun sonunda neler çıktığını beklediğim bir haftalık bir süreç vardı. Yoğun iş hayatım yüzünden, fotoğraf çekmeye uzun bir süre ara vermiştim. Geriye baktığımda, bütün olumsuzlukların bana o dönem geldiğini fark ettim. Hastalandım da. Beni mutlu eden, en çok rahatlatan şeyi hayatımdan çıkartmışım. Oğlum Efe ise, beni bu sıkıntıdan çekti aldı.

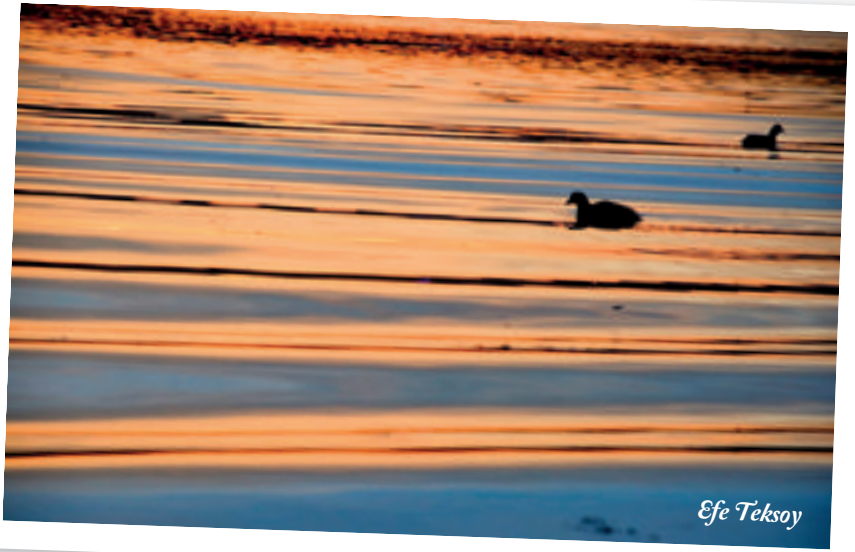
Efe bunu nasıl başardı?

Oğlum 6-7 yaşlarındayken, gözüm gibi baktığım fotoğraf makinesini eline alır, yere uzanır, toprağın içinden resimler çekerdi. O günlerde, bu çektiklerinin bir işe yaramaz olduğunu düşünürdüm fakat bugün çok farklı görüyorum. Yere yatarak çektikleri aslında çok özel fotoğraflardı. Efe 6. sınıfta, fotoğrafçılık kulübünde öğrendiklerini benimle paylaştı ve benim bildiklerimi de sorgulamaya başladı. Böylece ortak bir hobimiz oluştu. O daha iyisini istemesine rağmen, ona Karaköy'den ikinci el bir Olympus fotoğraf makinesi aldım. *(Bizimle birlikte oturan Efe'nin yorumu geliyor: 'Kendimi çok büyümüş hissettiğimi hatırlıyorum. Bu bana alınan ilk makineydi.'*)

Efe Teksoy (oğul) ile de tanışalım... Mayıs'ta 18'ime bastım. Çok küçükken, elimde fotoğraf makinesi tutmak, resim çekmek benim için en keyifli oyunlardan biriydi galiba. İlkokula İTÜ'de gittim. Sanatla iç içe büyüdüm. Mesela, 6 yaşından beri piyano çalıyorum. Royal Aka-

Efe Teksoy
Foto: Tufan Teksoy

Efe Teksoy

“Fotoğraf gerçektir. Sinema da saniyede 24 kere gerçektir.”

Jean-Luc Godard

demini sınavlarına da girdim. Şimdi-lerde caza yöneldim; onun eğitimi- ni henüz almaya başlamadım. Kendi kendime caz müziği yapmayı deniyorum. Onun dışında bir tutkum da çizgi romanlar. Şu anda Super-

man okuyorum. Sinemaya büyük bir ilgim var. Aslında, bir yanım film yönetmeni olmak da istiyor.

Film kareleri gibi fotoğraflar çekmen ondan olabilir mi?

Kesinlikle. Babamın da söylediği gibi, 6. sınıfta fotoğrafçılık kulübüne girdim ve 3 yıl devam ettim. Avusturya Lisesi'ne geçtiğimde, bir yıl fotoğraf kulübü başkanlığı yaptım. 2014'te Vladi Abi ile tanıştım. Okulun dışında da, FOCUS Grup'ta Vladi Benbanaste ve Rubi Asa'dan fotoğraf eğitimi almaya başladım.

Onlardan, resim çekerken kullanabileceğim birçok farklı bakış açılarını öğrendim. Babam da, cumartesi günleri eğitime benimle gelmeye başladı. O aslında benimle bir şeyler yapmak amacıyla geldi ancak bu iki aylık süreçte, bence ikimiz de pek çok şey öğrendik. Bir yandan, fotoğraflarım da birikmeye başladı. Bir sergi açma hayalim vardı, ancak önce bir birikim olmalıydı.

Objektifinle neler çekiyorsun?

Makro ile, yani detay fotoğraflar çekerek başladım, ancak sonradan bu değişti. Şimdi sokak fotoğrafçılığı yapıyorum. Yaşama dair fotoğraflar çekmeyi seviyorum; hayatın kendisini anlarda yakalamaya çalışıyorum. İçinde insanlar olan fotoğrafları, herkesin etrafına gerçekten baktığında görebileceği kareleri çekiyorum.

Ben photoshop yapmayı da seviyorum. Fotoğraf dilinde buna manipülasyon deniyor. Bu teknikle, aslında kendi dünyamı yaratıyorum. Olanın içine başka şeyler katıyorum. Mesela “Londra” fotoğrafımın içine bayağı büyük bir bina boyutunda bir ördek yerleştirdim. Çoğu fotoğrafçının manipülasyona karşı bir duruşu vardır ama ben bunu, kendimi ifade etme şekli olarak görüyorum.

Tufan Teksoy’a döndüm yine...

Peki, siz nasıl fotoğraflar çekiyorsunuz Tufan Bey?

Fotoğraflarımıza ve bu sergiye, özel olarak hazırladığımız kitaplara baktığımızda farkı çok net görebilirsiniz. Doğayı ve insanı çok seviyorum. Canlıyı, kedi, köpek, at, kuş vb. her tür canlı benim için çok önemli ve fotoğraflarımda da o unsurlar var. Efe de ise ya insan var sadece, ya da bir bina, bir obje. Benim hiç aklıma gelmeyecek şeylerin fotoğraflarını çekiyor. Mesela eldiven, metro, aynadan yansımalar gibi. Kendi deyimiyle ‘şeyler’.

Bu sergiye nasıl hazırlandınız?

Efe’nin liseye başladığı yıllarda, birlikte fotoğraf çekmeye başla-

dık çünkü o da artık fotoğrafçılıkla ciddi ilgiliydi. Birlikte çıktığımız seyahatler, bunun için çok iyi fırsatlardı. Bir sergi açacaksınız, sizden bir konsept beklentisi var. Ben farklı düşünüyorum. Benim konum Efe ile Tufan; Baba ile Oğul. Fotoğrafı sadece projeye sınırlı kılmak değil bir bütün olarak bakabilmek beni heyecanlandırıyordu. Efe ortaokuldayken de bu projem aklım-

“Fotoğrafçılıkta yetenek, uygulama ile kazanılır, satın alma ile değil.”

Percy W. Harris

daydı ancak onunla paylaşmadım. Paylaşırsam, Efe’nin bunu tüketebileceğini düşündüm. Strese girebilir, üretmeyebilirdi de. Fotoğrafçılık bir süreçtir çünkü. İnsan çok emek vermeli; Efe’nin de, benim de fotoğraf biriktirmemiz gerekiyordu. Yaklaşık üç yıl önce projemi Efe’yle paylaştım ve o zamandan beri bunun için hazırlanıyoruz. Sergi açmaya karar verdiğimiz zaman, benim 30.000, Efe’nin de yaklaşık 10.000 civarı karesi olduğumu gördük.

Daha önce serginiz oldu mu?

Evet. 2015’te FOCUS Grup’un organize ettiği İZEV (İstanbul Zihinsel Engelliler için Eğitim ve Dayanışma Vakfı) yararına yapılan bir karma sergiye katılmıştık.

Fotoğraf... Yaşam felsefenizin bir yansıması da diyebilir miyiz?

Denebilir tabii. Serginin ismi olan “Baba + Oğul + Siz + 1” biraz da benim mottom. Yani, ‘Siz’ işte o çok derinliği olan bir kavram aslında. ‘Siz’, hayatımıza kattığımız güzel insanları, seven, anlayan, bazen acıtan ama ‘Biz’i büyüten insanları saklıyor içinde. İnsan olsun, hayvan olsun, tüm canlılar benim için büyük anlam ifade eder. +1’e gelince, o da Down Sendromlu dostlarımızı sembolize ediyor. Benim hayat felsefeme göre ‘Gerçek dostlar kromozom saymaz.’

Bu sergi aslında, oğlunuz Efe’ye bir 18 yaş doğum günü armağanı mı?

18 yaşına bastığımda, babam bana Nazım Hikmet’in o zamanlar yasaklı bir kitabını armağan etmişti. “Oğlum, bunun değerini sen bilecek ve yaşamında hissedeceksin” diyerek, kendi kütüphanesinde sakladığı bu kitabı bana verdi. Ben de, Efe 18 yaşına girdiğinde, ona bir kitap hediye etmek istedim. Yaşamaya dair bir

şey. Ben daha ona bahsetmeden, Efe bana “Nazım Hikmet’in bir şiiri var” dedi ve ‘Yaşamaya Dair’ adlı şiirini bana okudu. “Bu şiiri sergiyle birlikte çıkacak kitabın içinde yazmak istiyorum” dedi. Kitabımızın adı da, ‘Yaşamaya Dair’ oldu.

Hem ülkemizin hem de benim içinde bulunduğum ruh halini çok iyi yansıtan bir şiir. Biz de onu fotoğraflarımızla yorumladık. Down sendromlu çocuklar yararına olan bu sergiyi, Türk edebiyatının en önemli isimlerinden birinin şiiriyle paylaşmak ve bu konuda insanların katkısını almak, yaşamın içinde olmamı hissetmek, bizi ayrıca gururlandıracak.

Oğlunuza bu armağanı verirken, diğer yandan sergiyi izlemeye gelecek olan çok sayıda insanı da böylesi anlamlı bir sosyal sorumluluk projesine ortak ediyorsunuz...

Çok yakın down sendromlu bir arkadaşımız vesilesiyle, her birimiz 45’erden 90 fotoğrafımızın sergilendiği bir projeye, oğlumla birlikte imza attık. Bundan sonra da, farklı yeni projelerle devam etmeyi hedefliyoruz. Bu sergiyi ayrıca, Eylül-Ekim aylarında Ankara’ya götürmeyi de arzuluyoruz.

Efe, henüz 18 yaşında ve çok gençsin. Sence, nasıl bir yaşam felsefen oluşuyor?

Ben felsefeyi çok seviyorum. Okuyorum. Descartes beni çok etkili-

“Fotoğraf, geçmekte olan gerçek anın yakalanmasıdır.”

Jaques Henry-Lartigue

yor. ‘Düşünüyorum, öyleyse varım!’ Bertrand Russell’in yorumlarını seviyorum. ‘Felsefe Sorunları’ adlı kitabını okuyorum şimdi; orada, sorularıyla dünyayı tanımlıyor. Felsefe de, sanat da hayatımın bir parçası olacak. Başkalarının umursamadığı, hatta bazen çirkin olarak nitelediği şeyler benim hoşuma gidebiliyor. O yüzden de, fotoğraf, dünyayı benim nasıl gördüğümü anlatıyor. Münih’te, göl kenarında insanlar buz pateni yaparken, bir bankın üstünde biri, eski püskü ayakkabısı, çantası ve hoparlörünü bırakıp paten yapıyordu. Bu görüntü mesela benim çok hoşuma gitti. Fotoğrafını çektim. Hikâyesi olan resimleri çekmeyi seviyorum dersem çok doğru bir ifade olur.

Bu serginizden yola çıkarak okurlarımıza aktarmak istediğiniz bir düşünce var mı?

Esasında bir projeyi gerçekleştirirken, anladım ki, insanın dostları olmalı. Gerçekten çok güzel dostluklar biriktirmişim ve hepsine bu vesileyle ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Sergimizle ilgili maddi - manevi destek ve çok iyi feedback’ler aldım. Son söz olarak da, dilerim, başka babalar ve çocuklar da, Efe ile yürüdüğümüz bu yoldan yürür ve evlatlarımız hayata kazandırdığımız değerli bireyler olarak, birbirine sevgi ve saygıyla yaklaşır.

YAŞAMAYA DAİR...

yaşamak şakaya gelmez
büyük bir ciddiyetle yaşayacaksınız
bir sincap gibi mesela
yani yaşamının dışında ve ötesinde hiçbir şey beklemeden
yani bütün işin gücün yaşamak olacak
yaşamayı ciddiye alacaksınız
yani o derecede, öylesine ki
mesela, kolların bağı arkadan
sırtın duvarda
yahut kocaman gözlüklerin
beyaz gömleğinle bir laboratuvarında
insanlar için ölebileceksin
hem de yüzünü bile görmediğin insanlar için
hem de hiç kimse seni buna zorlamamışken
hem de en güzel en gerçek şeyin
yaşamak olduğunu bildiğin halde
yani öylesine ciddiye alacaksınız ki yaşamayı
yetmişinde bile, mesela zeytin dikeceksin
hem de öyle çocuklara falan kalır diye değil
ölmekten korktuğun halde ölüme inanmadığın için
yaşamak yani ağır bastığından...

1947

diyelim ki, ağır ameliyatlık hastayız
yani beyaz masadan bir daha kalkmamak ihtimali de var
duymamak mümkün değilse de biraz erken gitmenin kederini
biz yine de güleceğiz anlatılan Bektaşî fıkrasına
hava yağmurlu mu diye bakacağız pencereden
yahut da sabırsızlıkla bekleyeceğiz
en son ajans haberlerini
diyelim ki, dövülmeye değer bir şeyler için
diyelim ki, cepheleyiz
daha orda ilk hücumda, daha o gün
yüzükoyun kapaklanıp ölmek de mümkün
tuhaf bir hınçla bileceğiz bunu
fakat yine de çıldırması merak edeceğiz
belki yıllarca sürecek olan savaşın sonunu
diyelim ki hapisteyiz
yaşımız da elliye yakın
daha da on sekiz sene olsun açılmasına demir kapının
yine de dışarıyla birlikte yaşayacağız
insanları, hayvanları, kavgası ve rüzgârıyla
yani, duvarın ardındaki dışarıyla
yani nasıl ve nerede olursak olalım
hiç ölmeyecekmiş gibi yaşanacak...

1948

bu dünya soğuyacak
yıldızların arasında bir yıldız
hem de en ufaklarından
mavi kadifede bir yıldız zerresi yani
yani bu koskocaman dünyamız
bu dünya soğuyacak günün birinde a
hatta bir buz yığını
yahut ölü bir bulut gibi de değil
boş bir ceviz gibi yuvarlanacak
zifiri karanlıkta uçsuz bucaksız
şimdiden çekilecek acısı bunun
duyulacak mahzunluğu şimdiden
böylesine sevilecek bu dünya
“yaşadım” diyebilmen için...

Nazım Hikmet

Raanana kentinin başarı öyküsünün bir parçası olmak için henüz geç kalmış sayılmazsınız.

A.S.E.R. Building Works Ltd.

“Raanana'nın en seçkin bölgesinde geniş balkonlu butik apartman”

Raanana'nın merkezinde çağdaş bir konut projesi.

Daire içi dekorasyonunda iç mimar desteği...

Lüks konutların yer aldığı Brener Sokağı'nda büyük balkonlu özel tasarımlı daireler.

Ana cadde Ahuza'ya, kentin kültür ve alışveriş merkezlerine yürüme mesafesinde ulaşım....

Yüzde yüz banka teminatı....

Adres: İGAL ALON 159 TEL-AVİV

Tel: 1700-500-185

Fax: 03-5048520

Web: www.aser-rm.com

TÜRKÇE BİLGİLENDİRME: 00 972 - 54 661 0004

00 972 - 52 646 6692

Science

Technology

Engineering

Arts

Math

ULUS ÖZEL MUSEVİ OKULLARI, STEAM OKULU OLDU!

STEAM
nedir?

"Science - Technology - Engineering - Arts - Mathematics",

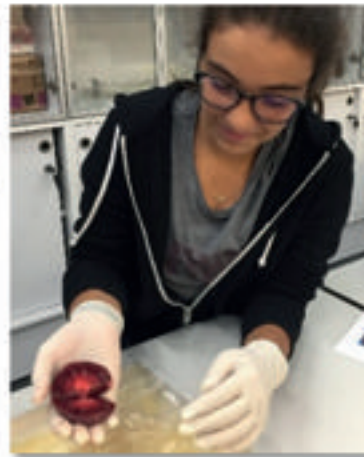
açılımı dünyada hızla yayılan yeni bir eğitim modeli.
Öğrencilerin problem çözme, algoritmik düşünme,
yaratıcılık ve araştırma becerilerini geliştiriyor.

Bu eğitim modeli,
öğrencinin kazandığı bilgileri
günlük hayatında uygulamasına olanak sunuyor.

STEAM ile
öğrenme
kalıcı hale
geliyor.

Öğrenciler;
matematik,
fen bilimleri ve
sosyal bilgiler
derslerinde
öğrendikleri konuları
mühendislik,
teknoloji, tasarım
yetenekleri ile
birleştiriyor,
projeler üretiyorlar.

Eğitim sistemine
her yaş grubuna
özel yenilikler
getirildi.

Okulda Maker ve Lego
Atölyeleri yapılandırıldı.
Biliřim dersleri
müfredatına kodlama
konuları eklendi.

Farklı materyaller ve teknolojiyle
öğrenmek daha kolay.

Atölyelerde çalışmalar, "DIY: DO IT YOURSELF" kùltürü ile "Teknolojinin" birleşmesinden oluşuyor. Öğrenciler, Lego ve Maker Atölyelerinde tasarlıyor, kodluyor, hologram ve sanal gerçeklik çalışmaları yapıyorlar. 3D yazıcılardan kodladıkları ve tasarladıkları ürünün çıktılarını alıyorlar. Grup çalışmasını, bilgi ve malzeme paylaşımını öğrenip, motor becerilerini geliştiriyorlar.

Küp, kare gibi üç
boyutlu kavramları
anlamak, tarihi bir
hikayeyi, canlandırmak,
soyutu somutlařtırmak
Legolarla daha kolay.

Legolar, sürekli ve aktif öğrenme isteği yaratıyor.

Çocukların zeka gelişimini destekleyen,
öğrenme sürecini kolaylaştıran Legolar,
derslerde eğitim materyali olarak kullanılıyor.

BABA ÖNEMLİ !

Babası da olsa sormalı çocuk, sorabilmeli “neden” diye...
Oyuncaklar çocukluğumuzu temsil eder, her biri bir anımızı
depreştirir ve çocukluğumuzda ihtiyaç duyduğumuza, şu
anda da ihtiyaç duyuyormuşuz gibi hissettirir bize; onu
alarak ihtiyacı doyumaya çalışırız.

‘Benim hiç bisikletim olmadı...’ Yetişkin, ‘evinin direği’, çocuklarının babası, ‘eli ekmek tutan’ bir adam olmuştur olmasına da, bir yanı çocuk kalmış, büyümemiştir. Kızına ilk bisikletini aldığı anda belki de içinden “Benim babam bana bisiklet almadı ama ben kızımı mahrum bırakmayacağım,” diye geçirmiştir. Başkalarına yeten bir baba kendisine bir bisiklet alamayacak mıdır? Kızının gözündeki o güçlü, kızının her istediğini bir şekilde halledebilen bu baba, kendi isteğini hallede-meyecek midir? Peki, kendine bir bisiklet alınca o çocuk büyüye-bilecek, yarası kapanacak mıdır? Çocukluğumda Noel Baba’nın olmadığını öğrendiğim bir yaşta, babamın beni görmediği ama duyduğu bir noktadan ne hediye istediğimi fısıldardım. Hem annem babam ne istediğimi öğrenmiş olurlardı, hem de ben istediğimi elde etmiş olurum. Çocuk aklımla bu yolu bulmuştum. Sanırım çok iyi bir çözüm değilmiş. Gelen hediye kocaman bir havaalanı LEGO seti olunca da neden bunu aldı diye sormamıştım, onu oyuncakıyla yalnız bırakmıştım. Anlardım başına geçip oynamaya başlamasından bana değil kendine aldığı. Duymadığımı da düşünmezdim isteğimi. Varsayımında bulunurdum benim istediğimi almadı diye, ona öfkelenirdim; demek ki duymamış yoksa neden almasın ki? Babası da olsa sormalı çocuk, sorabilmeli neden diye. Oyuncaklar çocukluğumuzu tem-

sil eder, her biri bir anımızı depreştirir ve çocukluğumuzda ihtiyaç duyduğumuza şu anda da ihtiyaç duyuyor-muşuz gibi hissettirir bize; onu alarak ihtiyacı doymaya çalışırız. Babama olan da buydu muhtemelen. Bana bisikleti alırken de, havaalanı “LEGO”su alırken de kendi çocuk ihtiyacını doymaya çalışıyordu. Belki de bizim zamanımızın ihtişamlı oyuncakları onun zamanında yoktu ve ilgisini çekmişti gene de her şekilde onun çocuk tarafına dokunmuştu. Onun babası onunla ne kadar oynamıştı? Oynamış mıydı? Baba çok önemli!

Çocukluğunda babasından ilgi görmeyenlerin bir yanı eksik kalıyor. Bir bebeğin yaratılması gibi bir çocuğun büyümesi için de iki kişiye ihtiyaç var. Bir anne ve bir baba...

Yok mu? Herkes o kadar şanslı olamıyor; en azından anne veya baba yerine koyacağı birilerine ihtiyacı var. Babasından şefkat, ilgi görmedi mi o açığı kapatacak bir baba figürü (bir amca, ağabey, dayı) varsa çocuk kotarır. Baba oyun oynayacak çocuğuyla. Kızıyla evcilik, oğluyula kovboyculuk yeri geldiğinde tam tersini... Çocuk ne rolde istiyorsa babayı, onu olacak baba! Çünkü dış dünyada baba kural koyucu... Oyunlarında çocuğun istediği gibi oynayacak ki, dış dünyadaki engellenmeyle başa çıkabilsin, oyunlarında karşı çıkabilsin çocuk. Baba çocuğun seçtiği oyuncakla oynayacak. Dikkatini başka şey çektiği için o nesneye yönelmeyecek. Çocuk neye ihtiyaç duyarsa onunla oynayacak. Çocuk düşünecek, kendisine yasaklar koyan adamı ben bir noktada ikna edebiliyorum diye. Güçlü hissedecek kendini çocuk. Babası gibi güçlü!

Çocuğuyla çok gülecek baba. Babalar sadece birlikte ciddi konuların konuşulduğu, önemli kararların verilmeden sorulduğu kişi olma-

Çocuğunu duyunca baba, çocuk da ‘ben duyulmaya değerim’, ‘konuştuklarım değerli çünkü babam dinlemeye değer buluyor’ diye düşünüyor.

yacak. Ondan ne der, ne düşündür endişesiyle korkulmayacak böylece. Babasıyla eğlenen çocuk babasının gözünde mükemmel olmaya çalışmayacak. Tam gelişmemiş yönlerini olmuş gibi göstermeyecek. Çocuğunu dinleyecek baba. Babanın, babası tarafından duyulmuş olması gerekiyor ki, çocuğunu da duyabilsin; yoksa baba çocuğun bir tarafı sağır kalıyor. Çocuğunu duyunca baba, çocuk da ‘ben duyulmaya değerim’, ‘konuştuklarım değerli çünkü babam dinlemeye değer buluyor’ diye düşünüyor. O zaman güçleniyor çocuk. 3-6 yaşlar çocuğun hemcins ebeveyninin rol model aldığı yaşlar. Babası çocuğunu dinlediği zaman çocuk da dinlemeyi öğrenecek. Babasını taklit edecek. Kız çocuğunun annesiyle ilişkisi ilerideki anne olacağı zamanı etkilediği gibi, erkek çocuğun babasıyla

la ilişkisi onun çocuklarıyla olan ilişkisini belirliyor. Baba, kız çocuklarında gelecek için nasıl etkili diye sorarsanız; babasıyla mesalesi olan kız çocuk, babası gibi bir erkeği seçiyor eş olarak. Babasından sevmediği huylarını da dâhil ederek ilişkiye, onlarla çalışıyor ya da çatışıyor.

Babanız hayattayken meselelerinizi çözmenizi diliyorum yoksa bir sonraki nesle taşıyor tüm kabuk bağlamış yaralar. Babanız hayatta değil mi? Gene meselenizi çözmeniz mümkün, sadece başka bir pencereden bakmamız gerekiyor, onun da bir zamanlar çocuk olduğu ve onun da babasının olduğu gerçeğinden.

Babanız hayatta ve siz de bir baba iseniz, gidin oynayın babanızla; neden keyif alıyorsanız, birbirinize zaman ayırın, birbirinizi yeniden keşfedin. O zaman eleştirmekten uzaklaşıp, değerleştiririz ilişkiyi. Büyük babalar!

Eğer çocuğunuzla yeterince oyun oynayamadıysanız geç değil, sadece ne yapmak istediğini sorun baba olan çocuğunuza, onun istediği olsun bu sefer.

Babalar gününüz kutlu olsun. İyi ki varsınız.

1 HAZİRAN

- 1952 - Berlin ikiye bölündü.
1980 - CNN yayın hayatına başladı.

5 HAZİRAN

- 1783 - İlk defa balonla uçuş gerçekleştirildi.
1977 - Ev kullanımına uygun ilk pratik kişisel bilgisayar olan Apple II satışı sunuldu.

8 HAZİRAN

- 1951 - Türkiye'de ilk kalp ameliyatı Gülhane Askeri Hastanesi'nde yapıldı.
2004 - Venüs, Güneş'in önünden 223 yıl sonra ilk defa geçti.

12 HAZİRAN

- 1967 - SSCB, uzay aracı Venera 4'ü Venüs gezegenine yolladı.

13 HAZİRAN

- 1891 - İstanbul Arkeoloji Müzesi ziyarete açıldı.
1898 - Emile Zola "Suçluyorum" makalesini yayınladı.

2 HAZİRAN

- 1924 - ABD Kongresi, ülkede doğmuş bütün Amerikan Yerlilerine oy hakkı tanıdı.
1948'e kadar kimi eyaletler, yerlilere oy hakkını yaşama geçirdi.

4 HAZİRAN

- MÖ 781 - Tarihte ilk kez bir güneş tutulması Çin'de kayıtlara geçti.
1939 - İçinde 900 Yahudi göçmen bulunan SS St. Louis gemisine, Florida sahillerine yanaşmasına izin verilmedi.

9 HAZİRAN

- 1928 - Avusturyalı pilot Charles Kingsford-Smith, uçağıyla ilk kez Büyük Okyanus'u aştı.
1942 - Anıtkabir için açılan yarışmada, Prof. Emin Onat ve Orhan Arda'nın projeleri birinci oldu.

10 HAZİRAN

- 1648 - Bogdan Chmielniki (Chmielnitzki), Polonya'da Yahudilere karşı pogrom başlattı.
1967 - Altı Gün Savaşı sona erdi: İsrail ve Suriye ateşkes imzaladı.

14 HAZİRAN

- 1940 - Auschwitz toplama kampı açıldı.

3 HAZİRAN

- 1989 - Pekin'de Tiananmen Meydanı'ndaki büyük gösteriye asker müdahale etti: 2 bin civarında öğrenci öldü.

6 HAZİRAN

- 1389 - Köln Üniversitesi'nde eğitime başlandı.
1944 - Müttefikler Normandiya'ya çıkarma yaptı.

7 HAZİRAN

- 1912 - New York'ta Osmanlı Yahudi göçmenleri için gece İngilizce kursları açıldı.
1914 - Atlas Okyanusu ile Büyük Okyanus'u birbirine bağlayan Panama Kanalı gemilere açıldı.

11 HAZİRAN

- 1982 - Türkiye güzeli Nazlı Deniz Kuruoğlu, Avrupa Güzeli seçildi.

15 HAZİRAN

- 1911 - IBM kuruldu.
1954 - UEFA kuruldu.

16 HAZİRAN

1952 - "Anne Frank'ın Hatıra Defteri" ABD'de yayınlandı.

1963 - Vostok 6 ile fırlatılan Rus kozmonot Valentina Tereşkova, uzaya giden ilk kadın oldu.

21 HAZİRAN

1934 - Soyadı Kanunu kabul edildi.

1948 - Columbia Records plak şirketi, ilk Long Play (LP) müzik albümünün tanıtımını gerçekleştirdi.

22 HAZİRAN

1633 - Engizisyon mahkemesince mahkûm edilen Galileo Galilei, Kopernik'çi görüşlerini inkâr etmek zorunda kaldı.

24 HAZİRAN

1947 - Bir Amerikalı, gökyüzünde fincan tabağına benzer uçan nesnelere gördüğünü bildirdi. Basın ilk kez 'uçan daire' terimini kullanmaya başladı.

28 HAZİRAN

1914 - Avusturya arşidükü Franz Ferdinand ve karısının, bir Sırp milliyetçisi tarafından öldürülmesi üzerine I. Dünya Savaşı başladı.

17 HAZİRAN

1885 - Özgürlük Heykeli New York limanına ulaştı.

1972 - Watergate skandalı patlak verdi.

19 HAZİRAN

1862 - Kölelik ABD'den resmi olarak kalktı.

1978 - Garfield karikatürleri yayımlanmaya başladı.

23 HAZİRAN

1954 - i.Ü. Fen Fakültesi Dekanlığına seçilen Prof. Dr. Nüzhet Gökdoğan, Türkiye'nin ilk kadın dekanı oldu.

25 HAZİRAN

1993 - Tansu Çiller, Türkiye'nin ilk kadın başbakanı oldu.

29 HAZİRAN

1934 - Bitlis'te yaşayan Zaro Ağa 157 yaşında yaşamını yitirdi. İç organları inceleme amacıyla alındı.

18 HAZİRAN

1928 - Havacı Amelia Earhart, bir uçak ile Atlantik Okyanusu'nu geçen ilk kadın oldu.

20 HAZİRAN

1840 - Samuel Morse, telgrafın patentini aldı.

1963 - Küba füze krizi'nin ardından SSCB ile ABD arasında "kırmızı telefon" adı verilen bir doğrudan iletişim hattı kuruldu.

26 HAZİRAN

1819 - Bisikletin patenti alındı.

27 HAZİRAN

1967 - Dünyanın ilk bankamatığı Londra'da hizmete girdi.

30 HAZİRAN

1997 - J. K. Rowling'in kaleme aldığı Harry Potter serisinin ilk kitabı basıldı.

Sürdürülebilir yaşam güneş enerjisiyle mümkün

Eko Yenilenebilir Enerjiler firmasının kurucusu ve en son GFN (Global FoodBanking Network) tarafından dünyada ilk kez verilen İnovasyon Ödülü'ne layık görülen Serhan Süzer ile güneş enerjisini ve Türkiye'nin bu sektördeki yerini konuştuk. Süzer, gelecek nesillere ait olan doğal kaynakları kirlettiğimiz ve tükettiğimizi belirtirken, güneş enerjisinin geleceğin değil günümüzün enerji kaynağı olduğunu söyledi

Güneş için geleceğin enerji kaynağı deniyor. Gelecek geldi mi? Günümüzde petrolün yerine geçmesi mümkün mü?

Güneş enerjisi geleceğin kaynağı değil artık. Şimdinin kaynağı. Güneş enerjisi için artık gelecek değil, geldi dememiz gerekiyor. Bundan sonra, insanoğlu olarak bu imkanlardan nasıl daha fazla faydalanabiliriz diye algılamamızı değiştirmemiz gerekiyor.

Petrol ve doğalgaz gibi fosil yakıtların normalde de yakılmaması gerekiyor. Bunlar önemli kaynaklar bizler için. Fosil yakıtları yakıp enerji üreterek hem bu kaynağımızı bitiriyoruz, hem de doğayı kirletiyoruz ve iklim değişikliğine sebebiyet veriyoruz. Bunun yerine bu doğal kaynakları üretimde kullanmamız gerekiyor. Yani petrolü petrokimya için (geri dönüştürülebilir plastik vb.), doğalgazı da gübre üretimi için kullanmamız gerekiyor.

Gelecek nesiller bizim için 'geçmişte bizim atalarımız ne kadar yanlış hareket etmişler,' diyecekler. 'Hem içinde yaşadığımız dünyayı daha yaşanmaz (iklim değişikliği yüzünden) hale getirdiler, hem de doğal kaynaklarımızı tükettiler,' diyecekler.

Güneş enerjisi elde etmek için hangi şartlar gerekli?

Güneş enerjisi için iki şey gerekli. Birincisi doğanın bize bahsettiği güneş ışınları. İkincisi de bunu enerjiye çevirebilecek teknoloji. Dünyada birçok yerin güneş ışınım oranlarının oldukça iyi bir seviyede olduğu düşünülürse, güneş enerjisinden faydalanabil-

Serhan Süzer

mek için insanoğlu teknolojiyi sürekli geliştirmek ve daha verimli hale gelmesini sağlamak durumunda.

Güneş enerjisinden üretilen enerji sadece elektrik mi? Depolanma imkanı var mı?

Güneş enerjisi denilince akla ilk elektrik üretimi geliyor. Sektörde Fotovoltaik (Photovoltaic - PV) olarak nitelendirdiğimiz güneş panelleriyle elektrik üretimi mümkün. Bunun dışında da güneşten termal enerji elde edebiliriz. Bir başka deyişle ısı ve buhar da elde edebiliriz. Sektörde bu CSP (Concentrating Solar Power) olarak adlandırılır. Özellikle güney illerimizde çatı üzerinde gözlemlediğimiz su ısıtıcılar, CSP'lerin yani termal enerjinin primitif versiyonları. CSP ile büyük enerji santralleri kurmak mümkün. Bunun için 500° C'nin üzerinde ısının suyla etkileşiminden yüksek basınçlı buhar elde edip buhar türbini vasıtasıyla elektrik elde etmek mümkün.

Elektrik depolama üzerinde çalışmalar hala devam ediyor. Teknoloji iyi bir yere geldi ancak verimlilik artışında kat edilmesi gereken daha çok mesafe var. Bunun için bütün dünyada çalışmalar sürüyor. Isı depolama ise elektrik depolamadan hala daha verimli. Elektrik üretiminde PV'ye göre çok daha pahalı olan CSP teknolojilerinin de en büyük avantajı erimiş tuz gibi materyallerle ısı depolayıp daha sonra bunu elektriğe döndürebilmeleri. Bu da baz yükü imkanı sağlıyor. Bir başka deyişle, günün 24 saati, haftanın 7 günü istenildiği zaman elektrik üretilebiliyor.

Şehirleşme artarken, bu sistemleri kendi kulları için apartmanların çatı veya bahçelerine uygulamaları mümkün mü? Maliyet karşılanabilir düzeyde mi?

Tabii mümkün. Esasında güneşin değdiği her yer çok değerli. Biz farkında değiliz ama ihtiyacımız olan enerjinin çok daha fazlası zaten Allah'ın güneşinden her gün bize geliyor. Bunu değerlendirmemiz gerekiyor. Enerjide yeni trend, 'yerinde üretim, yerinde tüketim' olduğu düşünülürse (devasa şebekelerin yerini akıllı mikro şebekeler alacak), ihtiyacımız olan enerjiyi de tükettiğimiz yerlerin yakınlarında üretmemiz en mantıklı çözüm. Bunun için de evlerin çatıları veya bahçeler çok uygun.

Maliyeti karşılanabilir düzeyde ancak üzerinde uğraştığımız konu bunun bireysel kredilendirmeye herkesin elektrik faturası öder gibi ödeyebilmesi ve belli bir süre sonra sisteme sahip olup enerji ihtiyacının karşılanmasını bedavaya getirmesi. Bu bireysel finansman modelini istediğimiz noktaya getirebilirsek güneş enerjisinden elektrik üretmeyi herkes talep edecektir.

Almanya güneş enerjisinin kullanıldığı ilk ülke. Oysa çok da güneşli bir ülke değil. Bu açıdan Türkiye'nin nasıl bir potansiyeli var?

Bizim sektörde klasik bir tabir vardır, bunu dillendirmek isterim: Almanya'nın güneş enerji ışıma oranları bizim en düşük ışıma oranlarına sahip. Karadeniz bölgesinden bile daha düşüktür. Esasında ülkemizin yarısından bir çizgi çekerseniz yukarı ışıma oranları anlamında iyidir, aşağısı çok iyidir. Almanya tüm bu imkansızlıklara rağmen güneş enerjisini tüm dünyada başlatan ülkedir. Bir vizyon ortaya koyup güneş enerjisinden üretilen elektrik için kWh başına 50 Euro cent gibi yüksek bir teşvik verdiler ve çok pahalı olan GES'leri bir anda finanse edilebilir bir yatırım aracına dönüştürdüler. Güneş Enerji Santrallerine (GES) talep

olunca üretim arttı, arzın artmasından sonra da panel ve invertör gibi GES sistemlerinin maliyetleri düşmeye başladı. Almanya da verdiği teşviki yavaş yavaş düşürdü. Sonrasında Almanya'yı diğer ülkeler takip etti. 2000 yılında başlatılan bu hareket sayesinde güneş enerjisi sektörü bugün dünyanın en önemli sektörlerinden biri haline geldi.

Türkiye'de güneş enerjisinin enerji sektöründeki ağırlığı nedir?

Oldukça düşük, ancak hızla büyüyor. Kıyaslama yapabiliriz için şu rakamları verebilirim. GES'lerin kurulu kapasitesi 1.000 MW'ı daha yeni geçti. Bugün itibarıyla rüzgar enerjisinden elektrik üreten santrallerin (RES) kurulu kapasitesi ise 4.500 MW'ın üzerinde. Türkiye'de toplam kurulu kapasite ise 70.000 MW'ın üzerinde.

Bin kişilik bir köyün veya İstanbul'da 250 haneli bir sitenin enerji ihtiyacını karşılamak için ne kadar büyüklükte ve güçte bir sistem gerekir?

Türkiye'de bir hanenin yaklaşık elektrik tüketiminin 3MWh/yıl olduğunu ve bir hanede minimum 4 kişi yaşadığını varsayarsak, 250 hanede yaklaşık 750MWh/yıl'lık bir tüketim olur. Bu da 400-500kWp bir GES'in kurulması demektir ve bunun için de 9-12 dönüm arazide bir büyüklükte araziye ihtiyaç olur.

Türkiye bir enerji hub'ı olmak istiyor. Güneş enerjisinde de olabilir mi? Türkiye'nin hedefi ile potansiyeli birbirini karşılıyor mu?

Türkiye enerji hub'ı olabilir. Coğrafyamıza ve tarihe baktığımızda esasında enerji hub'ı olmak için başka ülkelerde olmayan bir potansiyelimiz var. Tabii burada coğrafya ve tarih yeterli değil. İş teknolojide ve insan kaynağında bitiyor. Esasında memleketimizde insan kaynağı anlamında bir sıkıntımız yok. Çok iyi mühendislerimiz ve uzmanlarımız var. Dünya çapında bir vizyon koyup, doğru sistemle bu kişilerin işlerine odaklanmalarını ve sürekli teknolojik gelişimi sağlamamız gerekiyor.

Serhan Süzer ve Karel Valansi

Benim de şahsen en önemli iki misyonum, yenilenebilir enerjinin ve sürdürülebilirlik konseptlerinin tüm dünyada daha hızlı yayılmasını sağlamak ve Türkiye'den yani coğrafyamızdan dünya çapında bir marka çıkarmak. Bunu başararsak coğrafyamızda potansiyeli olan başka kişi ve şirketlerin önünü açmış olacağız.

Türkiye'nin potansiyeliyle ilgili tüm enerji ihtiyacımızı yenilenebilir enerjiden karşılayabileceğimizi düşünüyorum. Hatta sadece güneş enerjisi bile bize yeter. Yeter ki, doğru vizyonu ortaya koyup herkesin bu uğurda çalışmasını sağlayabilelim. Bunu yaparsak zaten enerji hub'ı olmanın ötesinde tüm dünyada enerji trendlerini sürükleyen ülke konumuna geliriz.

Tarım alanlarına inşa edilen güneş panelleri ile ilgili bazı eleştiriler var. Gerçekten tarım alanını daraltıyor mu? Avantajları neler?

Güneş enerjisi sektörünün tarım alanlarını daralttığını

düşünmüyorum. Tam tersine güneş enerjisi sektörüyle tarım birbirini tamamlar. Güneş her şeyin kaynağı olduğu gibi tarımın da kaynağı. Bunun için doğru modelde çalışmak gerekiyor. Bu konuyu daha geniş bir çerçevede değerlendirmemiz lazım. Öncelikle bizler Güneş Enerji Santrali kurarken sabit bir bina yapmıyoruz. Sökülüp takılabilir (demountable) sistemler yapıyoruz. Dolayısıyla kurulmuş olan GES'in sökülüp bir başka yere yapılması gayet mümkün. Bir de konstrüksiyonu yüksek yapıp üstte GES kurarak altta tarım yapmanızı mümkün. Bunu da birgün herkese göstermek istiyorum.

İsrail bu konuda önemli gelişmeler kaydediyor. Onun sektördeki yeri nedir?

İsrail birçok girişimeye destek olup teknolojinin gelişmesine önyak olmakla akıllı hareket ediyor. Bugün dünyada teknolojileri geliştiren birkaç önemli büyük merkezden (hub) biri haline gelmesi ülkenin başarısıdır. Biz de Türkiye'nin bu konuma gelmesi için çalışıyoruz.

Bir de özel bir soru. Bankacılıkla başlayan kariyeriniz nasıl yenilenebilir enerji alanına değişti?

Küçüklüğümde beri bankacı olmak gibi bir hedefim vardı. Burada aile işlerinin de etkisi var diyebilirim. O dönem Kent Bank, aile şirketimizin bankasıydı. Bunun için Kanada'da üniversitede okumak için kendime finans ve muhasebe alanlarını seçtim. Üniversiteden mezun oldum, bir süre İtalyan Sigorta Şirketi Generali'nin ABD'deki merkezinde çalıştım. Sonra memlekete döndüm, askere gittim. Askerliğimi bitirdiğim gün bankamıza el kondu ve hukuki süreç başladı. Tabii kendim için yaptığım kariyer planları tamamen değişti. O dönemde kendi kendime bir söz vermiştim. Eğer her şey yolunda giderse ve 10 sene sonra problemler çözülmüş, aile şirketimiz tekrar büyümeye geçmişse, oradan ayrılıp kalbimde olan işlere imza atmaya başlayacaktım. Aile şirketinde ilk olarak Ritz-Carlton Otelini açmakla başladım. Sonrasında 10 sene boyunca, otelin yatırımcı direktörlüğü, Coca-Cola Irak projesinin proje direktörlüğü, Süzer Holding'in Genel Müdürlüğü, KFC ve Pizza Hut Türkiye firmalarının CEO'luğu gibi farklı görevlerde bulundum. 10 sene sonra kendime söz verdiğim gibi babamın kapısını çaldım ve aile şirketinden ayrılmak istediğimi ve kalbimde olan işi yapmak istediğimi söyledim. 3-4 aylık ikna sürecinden sonra babamla anlaştım ve ondan aldığım borçla ilk olarak güneş enerjisi teknolojisine yatırım yaptım.

2011 yılının Aralık ayında bir CSP (Concentrating Solar Power - Solar Termal) şirketi olan Hitit Solar Enerji'ye yatırım yapan Serhan Süzer, şirkette CEO olarak görev aldı. Aralık 2012'de Eko Yenilenebilir Enerjiler firmasını kurdu. EkoRE, PV, rüzgar enerjisi ve biyokütle konusunda uzmanlaşan bir EPC (Mühendislik tedariki inşaat) şirkettir.

Yüzme havuzlarında bilinçsizce kullanım ve havuzlarda uygulanan kimyasallar, ehil ellerin dışına teslim edildiğinde çok ciddi sağlık sorunları oluşturur.

Oysaki bu işleri, uzman kişilere teslim ettiğinizde sizin ve ailenizin sağlığını garanti altına almış olursunuz. Yüzme havuzlarında, sezonda, haftanın en az 3 günü kimyasal testlerin yapılması şarttır. Sağlık Bakanlığı verileri ve sizin sağlığınız için bu bakımların düzenli yapılması maddiyattan çok daha önemlidir.

WORLD HAVUZ firması, uzman deneyimli ekibiyle 7/24 bu hizmeti sizlere sunmaktadır.

GÖKTÜRK CAD. NO:52/B4 CAPITAL COURTYARD SİTESİ
GÖKTÜRK - EYÜP / İSTANBUL

Tel: 0212 322 79 91 • Faks: 0212 322 79 92
GSM: 0532 261 81 14

www.worldhavuz.com

Bir yaşam sanatçısı **CEKİ DALVA**

•••

Ceki Dalva'yı tanıyan biriyseniz, onun yıllarca hep iyi ve güzel işlere imza attığını da bilirsiniz. Sıcak ses tonu, içten sarılmaları ve konuşurken göz bebeğinize odaklanması ise içinde barındırdığı derin sevginin yansımaları. O, yerinde duramayan, yaşamına birçok şey sığdırmış bilge bir kişilik. 1970 doğumlu. Şişli Terakki Lisesi, ardından Marmara Üniversitesi Tekstil Bölümü'nden birincilikle mezun olmuş. Bir kız, bir de erkek evladı var. İyi bir evlat, eş ve baba olmanın dışında, yaşamını diğer insanlara yardım etmeye adanmış, başarılı bir girişimci ve iş adamı. Eğitimci *Ceki Dalva*, Karate 6. Dan Savaş Sanatları ustası ve kendi tanımı ile özünde o bir Yaşam Sanatçısı.

•••

Zen, Ceki, Tao Dalva

Fotoğraflar: Tufan Teksoy

Ceki Dalva yaşamında ne işle meşgul?

Öncelikle, iş hayatımın merkezinde, çok genç yaşta, 22 yaşımdayken girişimci olarak kurduğum bir etiket şirketim var. Büyük bir emek ve sevgi ile kurduğum bu ilk kurum, bana insanlarla doğru şekilde iletişim kurabilmeyi, hayallere doğru yol almayı, kendine hedef koyup istikrarla ve yılmadan hedeflere ulaşabilmeyi öğretti. 25 yıllık iş hayatımda para kazanmaktan önce başarının peşinde koşmam gerektiğini, başarının parayı ve başka birçok kazancı beraberinde getirdiğini ve gerçek başarının doğru ilişkiler kurmak olduğunu öğrendim.

'BİRLEŞMİŞ ELLER'in hikâyesini ve neler yaptığınızı bizimle paylaşır mısınız?

Küçük yaşlardan itibaren yardım etmeyi büyük bir değer olarak kalbimde taşıdım. 2014 yılında, paylaşmanın Tevrat'ın da bir emri olduğunun bilinciyle, içsellediğim bu duyguyu, çevremdeki 25 kişiyi örgütleyip bir yardım organizasyonu kurarak gerçekleştirdim. Adını 'Birleşmiş Eller' koyduk. Üç sene zarfında kampanyalar düzenleyerek binlerce ihtiyaç sahibi çocuğa iyaya yönelik kıyafetler aldık. Hapishanedeki çocuklar ile rehabilitasyon çalışmaları yaptık. Hatta onlarla yaptığımız çalışmalar sonucu kendilerini ifade etmek üzere yaptıkları resimleri İstanbul Çocuk Bienali'nde 'Renklerin Özgürlüğü' adı altında sergiledik. Soğuk hava şartlarında binlerce hayvana mama sağlayarak onları besleyebileceğimiz bir proje yürüttük.

Ayrıca, **Birleşmiş Eller Meslek Edindirme ve İş Bulma Destek Platformu**'nu kurarak, yüzlerce kişinin iş imkânı bulmasına vesile olduk. **Birleşmiş Eller Şifa Grubu**'nu kurarak, insanlara şifa bulmalarında spiritüel yardım sağlamayı başardık. Yüzlerce çocuğun okumasına destek olabilmek adına projeler başlatarak, yardım topladık. Oyuncak projelerimizle, insanların evlerinde çocuklarının oynamadığı oyuncakları, bunları almaya gücü yetmeyen çocuklara vererek, binlerce çocuğun mutluluğuna ve gülümsemesine aracı olduk.

25 yıldır karate yapıyorsunuz; savaş sanatları insana ne katıyor?

Savaş sanatları, yaşamımızda her an mücadele ettiğimiz bir savaş olduğunu anlamakla birlikte, böylece dengede kalabilmeyi, çabuk karar alabilmeyi, olaylar karşısında sakin olabilmeyi öğretir. Bunların yanında, sertliğin değil yumuşak olmanın yenilmez olmakla eş olduğunu öğrendim. Karate sayesinde, hem bedenimi, hem zihnimi, hem de kişiliğimi geliştirme imkânı buldum.

Bunca şeyle meşgulken, bir de 'TAOZEN AKADEMİ' eğitim kurumunu kurdunuz...

Yaşamımın en anlamlı üç senesini yaşadım ben. Kabala'nın da önerdiği gibi, insan hayatındaki en önemli değerlerden biri olan 'vermek' eylemini gerçek boyutta deneyimledim. 2016 yılında, uzun yıllar sürekli okuyup, ayrıca almış olduğum kişisel gelişim eğitimleri sonucunda, çocuklarımın isimlerini koyduğum **'TAOZEN Akademi'** adlı eğitim kurumunu da kurarak, yüzlerce kişiye isteklerimize nasıl ulaşabileceğimize dair seminerler verdim. Bunun nasıl olabileceğini bilimsel yollarla anlatarak, rehberlik ettim. Bu seminerler, eş zamanlı olarak özel ders ve kişisel gelişim rehberliği ile birlikte ilerliyor. Bugün 27 öğrencime verdiğim özel dersler sayesinde yaşamım çok yoğunlaştı ancak daha da anlam kazandı.

Baba olacağınız müjdesini aldığınız gün, neler değişti?

Dürüstçe, baba olacağımı ilk duyduğumda büyük panik yaşadım. Eşit derecede, içimi mutluluk ve endişe kapladı. Sanırım birçok erkeğin genç yaşta hem en büyük arzusu, hem de en korkulu rüyasıdır bu. Ben

Miryam Şulam, seminer panosunun önünde

Ceki Dalva ve Miryam Şulam

Gelecekte, Stefano D'anna'nın rektörü olduğu gibi bir üniversite kurmayı hayal ediyorum. Mutluluğun tek gerçek ekonomi olduğunu, felsefeyi, yaşamın gerçek kaynağı sevgiyi ve hayalini kurduğunuz her şeyin gerçekleşebileceğini öğreten bir okul açmayı hayal ediyorum. Hayatı bilmenin yolu ve yaratıcılığı besleyen tek şeydir sevgi.

Hayal etmiyorsan, istemiyorsan, inanmıyorsan dünyayla aranda bir cam vardır. Kır onu!

Şalom DERGİ okurları için son sözünüz...

Yay burcuyum; özgürlüğümden vazgeçmek zorunda kalma endişesi doğuma kadar etkisini sürdürdü. Fakat Zen'in doğum anına şahit olduktan hemen sonra onu ilk kez kucığıma aldığımda, yaşamın bana verebileceği en büyük hediyeyi elimde tuttuğumu anladım. Nasıl bilebilirdim ki Aşk'ın elle tutulabileceğini kızımın ellerini tutmadan; ve sevgiyle kollarımla sarılabileceğimi, kızıma ve oğluma sarılmadan önce.

Çocuklarınıza verdiğiniz ZEN ve TAO isimlerinin anlamı nedir?

Oldukça geç ve olgun bir yaşta, 39 yaşında ilk kez, 41 yaşında da ikinci kez baba oldum. Bir erkek 20'lerinde heyecanı, 30'larında aşkı, 40'larından sonra ise dostlukları arar derler. Benimki de aynen öyle oldu sanırım. Gençlik yıllarım kendimi aramakla geçti. Arayışlar, kayboluşlar ve buluşlarla. Sonra evlilik ve çocuklar. İnsan yaşamını, çocuklardan önce ve çocuklardan sonra diye ikiye ayırabiliriz. Bence, bir insanı çocuk büyütmekten başka hiçbir şey, gerçek anlamda olgunlaştırılmaz. Uzakdoğu felsefesi eğitimlerimde öğrendim ki, isimler, kişilere çağ-

rıştırdıkları anlamlarla değer katarlar ve kişinin isminde ifade ettiği şeye dönüşmesine sebep olurlar. Kızımın adı ZEN, 'Aydınlanma yolu' anlamında; yani kişisel farkındalığın yoludur. Uzakdoğu'da, yüzyıllardır yaşamın anlamını arayanlar için kurulmuş Zen okulları vardır. Oğlu-

SİZCE, 'BABA' OLMAK?

Babamın hep hatırlattığı bir söz vardı: "Paranın satın alamayacağı bir şeye sahip oluncaya kadar zengin değilsin." Bu Garth Brooks'a ait bir söz. Baba olmak en büyük zenginlik. Bir şeylerin varlığının sebebi olmak. Pes etmemek. Çocuklar, yaşamımızdaki en güzel eserler olduğuna göre, anne ve baba olmak da bence, yaşam sanatçısı olmanın en hünarlı yolu.

mun adı TAO ise 'Hiçbir şey yokken var olan şey', yani yaratan, varlık-tan önceki öz anlamındadır.

Gelecekte gerçekleştirmek istediğiniz başka projeleriniz de var mı?

Ekibimizle birlikte yardım amaçlı birçok yeni projemiz var. İnsanların, girdiğinde, yardım etmek isteyen ile yardıma ihtiyaç duyan arasında köprü kurabileceği bir aplikasyon yazılımı düşünüyoruz. Böylelikle yardım etmenin sadece maddi değil, aynı zamanda manevi birçok yardımın da yapılabilmesinin farkındalığını yaratmayı hedefledik.

Bir üniversite kurma hayaliniz de var...

Sokrates'in dediği gibi, gülmediğiniz günü yaşadım diye hayat defterine kaydetmemelisiniz. Sevgiye vakit ayırmalı, geride bıraktığımız birkaç güzel söz ve yaptığımız iyilikler olmalı. Bir çocuk yetiştirirken, ona vereceğiniz en büyük değer, ona örnek olmanızdır. Örnek

bir insan olmaktan daha büyük bir eğitim yoktur bence. "Sen benim yaptığımı değil, dediğimi yap" söylemi kadar başarısız bir çocuk yetiştirme şekli olmadığına inanırım. **Başarılı çocuk mu? Yoksa mutlu çocuk mu? Anladım ki, mutlu çocuk zaten başarmış olan çocuktur.** Mutlu çocuk, yaşama karşı dik durmayı, sorunları fırsat görmeyi ve istediği her şeye kalbinde sahip olmayı başarmış çocuktur. Ben mutlu bir çocuktum ve sevdiğimle dolu bir hayatı yaşamayı başardım. Bizler daha iyi bir dünyanın teminatı ve çocuklarımızın örnek alacağı kişileriz. Öyle de kalacağız.

Yükselen
bir nesil,
Aydınlık
bir gelecek...

Anaokulu Kayıtlarımız Devam Ediyor

Bahçeköy

Yeni Mah. Hunca Cad. No: 16/1-2B
Bahçeköy Sarıyer - 0 212 263 78 46

Levent

Gazeteci Ümit Deniz Sok. No:4
3. Levent - 0212 280 17 60

YENİ NESİL 2000
Anaokulu - İlkokul - Ortaokul

Kaliteli yaşam alışkanlıklarını

'da kazanın...

Zone Fitness Spa Kurucusu Cihan Nam ile Zone Club'ın vizyonunu deneyimli kadrosunu ve hayatı kolaylaştıran hizmetlerini konuştuk

ZONE'u bizlere anlatabilir misiniz, nasıl bir ihtiyaç üzerinden yola çıktınız?

Egzersiz ve beslenme deneyimim oldukça fazladır. 25 yıldır fitness yapıyorum. 15 yıl yurtdışında yaşadım ve aralıksız yabancı ve Türk eğitmenlerle birebir çalıştım. 3000 seanstan fazla özel ders aldım. Ben de herkes gibi sağlık ve fitness ile ilgili çeşitli zor dönemlerden geçtim. Bu yüzden üyelerin halinden iyi anlarım diyebilirim. 2002 senesinde ilk kulübümü yurtdışında açtım. 3 yıldan fazladır Türkiye'de hizmet veriyoruz. ZONE'u geliştirmek için Amerika ve Avrupa'da sayısız eğitime, konferans ve fuara katıldım.

ZONE'u, kentin iş ve sosyal hayat anlamındaki en kalabalık noktalarında konumlandık. Aktif kulüplerimiz Zorlu Center, Ataşehir ve Göktürk, spora ilk defa başlayacak adaylarımızın hayatlarını değiştiren, bir kültür oluşturan, sporcuların da günlük egzersizlerini yaparak buluştuğu merkezler haline dönüştü.

ZONE kültürünü biraz açıkla mısınız bizlere?

Kültürümüzü üyelerimizin sonuç alması üzerine kurguluyoruz. Kişilerin, kaliteli yaşam alışkanlığını kazanmasını sağlamak üzere sistemler geliştiriyoruz. Harekete, doğru egzersize ve sürdürülebilir beslenme düzenine inanıyoruz, sert diyetlere değil. ZONE kültürünü, kişinin kendini tanıyarak yaşamını değiştireceği bir

süreç olarak ele alıyoruz. Kısa bir süre sonra çabanızın karşılığını almaya başlarsınız ve hiç bir şey artık eskisi gibi olmaz. Kişilerin, sağlıklı bir yaşam alışkanlığı kazanacağı tüm donanımları sağlamaya odaklanmak istiyoruz.

Birçok spor merkezi arasında insanlar spor yapmak için niçin Zone Club'ı tercih etmelidir?

Kültür ve vizyonumuzun farklı olduğunu söyleyebiliriz. Üyelerimizin sonuç almalarını kolaylaştırmak için sürekli yenilikler getiren dinamik bir yapımız var. Yurtdışındaki sektörel tüm eğitim programlarını, seminerlerini ve trendlerini takip etmekle kalmıyor, aynı zamanda akademisyenlerden oluşan bir ekibimizle de aralıksız bir gelişim içerisindeyiz. Tüm bu çalışmalarımız üyelerimize verdiğimiz önemi ifade ediyor. Üyelerimize yaptığımız Assesment (fiziksel ve postürel / hareket analizi) ile kısa zamanda etkili sonuç alması için en uygun egzersizi sağlıyoruz. Kulüplerimizde serbest ağırlık, kardiyo alanları, ders stüdyoları, kapalı yüzme havuzu ve reformer pilatese ek olarak SPA, hamam, tasarım ödüllü sauna ve buhar odası bulunmaktadır.

Zone'larda sporun yanı sıra SPA keyfi de sunuyorsunuz. SPA'nızın özellikleri nelerdir?

SPA'mızda önem verdiğimiz öncelikli özellik terapistlerimizin, uzmanlıklarını ve pozitif enerjilerini aktarabilecek kültürlerden gelmiş olmalarıdır. Her biri özenle seçilmiş ve eğitilmiş olan

tecrübeli ekibimizin en uygun maliyetle hizmet sunduğunu söyleyebilirim.

SPA lüks değil, genel sağlık ve iyi hissetmek içindir.

Misafirlerimiz gerek hayatın ve şehrin stresini atmak, gerekse antrenmanlarında daha etkin fiziksel duruma ulaşmak için çeşitli terapiler arasından seçimlerini yapabilirler.

“Kendine iyi bakmak” nedir tam olarak? Sağlıklı beslenmek ve düzenli egzersiz yapmak mı?

Kişinin kendine özgü bir zamanı ve kaliteli yaşam planı olmalı. Düzenli beslenme ve egzersiz kültürü, kişiye göre değişebilen parametreler içerse de, belli doğrulardan hareket ederiz, erken kalkmak, günü yakalamak dediğimiz noktada aslında biz vücut saatine göre hareket etmekten bahsederiz.

Gece çok geç saatlerde besleniyorsanız, bu rahatsızsız bir uykuya neden olarak tüm gününüzü de etkileyecektir. Bu kişisel bir yolculuktur; her şeyin birbiri ile bağlantılı olduğunu keşfetmeniz, bedeninize ihtiyaç duyduğunu sağlarken; zihinsel, ruhsal olarak da gereksinimlerinizi anlamamız kendine iyi bakmanın ilk koşuludur...

Firmanız Franchise vermeye ne zaman ve nasıl başladı?

Bilgi birikimi ve tecrübeyi daha fazla kişiye aktarmak, daha fazla üyeye ulaşarak yaşamları değiştirmek için franchise sistemi oluşturarak 2017 yılının Mart ayından itibaren franchise vermeye başladık.

Kaç şubeniz ve çalışanınız var?

Mevcut 3 kulübümüzde, 4000'den fazla üyemize hizmet veriyoruz. Kadromuzda bulunan uluslararası danışmanlar, akademisyen, eğitmen, antrenör ve wellness ekibimiz ile dönemsel olarak bir araya geldiğimiz, sağlıklı yaşamın çok çeşitli alanlarında performans gösteren takım arkadaşlarımızla birlikte, çalışanlarımızın sayısı 120'den fazladır.

Sizce girişimcilerin firmanızı tercih etme nedenleri nelerdir?

ZONE yaklaşımının en büyük özelliği, kanıta dayalı ve sonuç odaklı yüksek yoğunluklu fonksiyonel antrenmanlardan oluşmasıdır. ZONE

"Spa lüks değil;
genel sağlık
ve iyi hissetmek
içindir."

Butik Stüdyo konseptini hayata geçirecek olan girişimciler, sonuç odaklı bilimsel antrenman yaklaşımıyla çalışırken, geleneksel fitness salonlarına göre çok daha fazla avantaj sahibi olacaklar.

Firmanız bünyesinde Franchise sistemiyle açılacak bir stüdyonun ortalama maliyeti nedir?

120 - 250 metrekare metrajında butik bir ZONE Fitness Stüdyosu açmak için franchise yatırımı tüm spor ekipmanları dâhil 99 bin TL + KDV'dir. Kiralanacak stüdyonun, dekorasyon ve lokasyon durumuna bağlı olarak maliyette artış olabilir. Marka bedeli olarak açılışa kadar olan tüm eğitim, danışmanlık ve destekler de dâhil olarak 39 bin TL + KDV, Royalty bedeli olarak da aylık 2.120 TL + KDV talep ediyoruz. Bu bedele reklam katkı payı ve dijital platform aidatı da dâhildir.

Sizden franchise alanlara ne gibi destek sağlıyorsunuz?

ZONE Franchise aldığınızda yer onayı, mimari destek, anahtar teslim ekipman kurulumu, açılış desteği, eğitimler, fitness programları, pazarlama ve PR desteği ile yönetim desteği sağlıyoruz.

Girişimciler neden bu alanda franchise almalıdırlar?

Fitness stüdyolarının son yıllardaki büyüme hızı, geleneksel fitness salonlarına göre çok daha fazladır. Üyelerin devamlılığı, yenilenme oranları, metrekare başına gelir ve kârlılık yüksektir. Başlangıç yatırım maliyeti düşük, yatırımın geri dönüşü hızlıdır. Eğitmen desteğinde takım halinde yapılan grup özel dersler, yüksek yoğunluklu interval kardiyo ve fonksiyonel antrenman, fitness trendlerinin üst sıralarında yer almaktadır. Fitness sektörü ve sağlıklı yaşam yönelimi, gelecek yıllarda da en fazla gelişen alanlardan biri olmaya devam edecektir.

ZONE
FITNESS · SPA

www.zoneclub.me

ZONE ZORLU

Zorlu Center
Meydan Katı
Beşiktaş

0212 213 52 52

ZONE ATAŞEHİR

Brandium Ataşehir
Dudullu Yolu Cad.
No: 23 Ataşehir

0216 574 05 05

ZONE GÖKTÜRK

İstanbul Cad. Country
Life Sitesi No: 30 - 32
B Blok Kemerburgaz

0212 777 66 00

“Alman Subayın Evi”ne LİZ BEHMOARAS bir ziyaret

Büyükada’ya gitme vakti... Her bir köşesi harikalar diyarıymışçasına bezeli,
plajları ve doğal güzellikleriyle konuklarını ağırlayan...
Tarihi yerleriyle göz dolduran Büyükada... Vapura biniyoruz.
Eminönü’nden başlasın yolculuk.

Sadece Nisan veya Mayıs olsun, zamanlardan.

O, tomurcukları yeni patlamış ağaçların, mor salkımların,
erguvanlar ile zakkumların şöleninde hazır bulunalım, diye.

Esrarengiz bir gezi... Hedeflenen gizem dolu bir yol bu...

Liz Behmoaras’ın son kitabındaki “Alman Subayın Evi”nin izlerinin peşinde...

Bir ada klasiği. Uzunca bir kuyruğu bekledikten sonra yağız bıyıklı faytoncumuz buyur ediyor bizi bakımlı, hayli besili iki atını koştığı faytonuna.

Ulaşacağımız noktayı söylüyor ve arkamıza yaslanıyoruz. Şehre onca yakın ama yine de denizaşırı bu mekânı sindire-sindire, kentin ve içimizin karmaşasını terk ederek, sadece manzaralara, en yakına odaklanarak ilerliyoruz. Büyükada’nın yerel efsaneleri arasında tanındığı adı ile - “Alman Generalin Evi’ne gidiyoruz...”

Hayallere yelken açıyoruz...

Benliğinizin merkezinde dururken, an öylesine baş döndürücü ki... Fayton ile yolculuk, gizem dolu bir hedefe ulaşmaya çalırken meraklara nasıl da bir katma değer!

Bilinmeze... Esrarengize... Hayale...

Liz Behmoaras, I. Dünya Savaşı yıllarını konu ettiği romanı ile karşımızda, çoğunlukla Büyükada’da yer alan... Birçoğumuzun anı dağarcığını süsle-

yen o canım adada çocukluğumuzun, gençliğimizin geçtiği.

Neden mi Büyükada?

“Çünkü hatıralar,” diyor yazar ve devam ediyor:

“Belki de bir yazarın hatıralara her daim aç olmasından, yazdığı kitabın sayfalarında onlara yeniden ve farklı şekilde hayat verme isteğindedir. Yazar için en önemli hammaddelerden biridir hatıralar” ...

Liz Behmoaras’ı “Alman Subayın Evi” romanını kalemle alırken tetikleyen sadece hatıralar mıydı?

Yazarımız, “hatıralar yeterli değil” diyor.

“Ve gün geldi bu tetikleyici unsuru bir gazetenin *İstanbul’un Perili Köşklere* başlıklı haberinde buldum. Büyükada’daki ‘Alman Subayın Evi’ diye anılan, içinde hayaletlerin dolaştığına inanılan bir evden, daha doğrusu bir harabeden de söz ediliyordu haberde.”

Düşünüyorum da, şimdilerde piyasada, yaşamın içinde onca korku dolu film var ki...

Hurafelerle korkutulamıyor artık çocuklar. Ne demeli? Çok şükür!

Onların hayalet sözcüğüne pek tanışmadıklarını sanıyorum.

“Belki de bir yazarın hatıralara her daim aç olmasından, yazdığı kitabın sayfalarında onlara yeniden ve farklı şekilde hayat verme isteğindedir. Yazar için en önemli hammaddelerden biridir hatıralar” ...

Liz Behmoaras...

Savaş ile barış ideallerinin evrenselliğiyle buluşturuyor, okurunu. Dostça yaşamayı bilen, kaderleri belki de Büyükada'ya bağlı Müslüman – Yahudi – Rum üç arkadaşın, Leman, Elsa ve Despina'nın okul yıllarında başlayan arkadaşlıklarının da savaşın talanına uğrattığı öyküsüyle...

Nedense bizim çocukluğumuzda fazlaca korkutulurduk...

Engellenmek, korunmak adına belki de!

Metruk yerler hiçbir zaman tekin addedilmez iken.

Aya Nikola'ya doğru ilerlerken...

Yolumuz dik yokuş, dimdik yokuşlar.

Zavallı atlar!

Sonra ağaçlar arasında bir yol.

Tepeye sıkı bir yürüyüş ve şöyle-sine bir tarif ile:

“Alman Generalin Evi”

Terk edilmiş Rum Yetimhanesine oldukça yakın.

Yetimhaneyi sağınıza alın ve önünüzüze çıkan beton yolu devamlı takip edin. 60-70 metre sonra karşınıza bir sur çıkıyor. Bu surun önünde karşınıza büyücek bir açıklık çıkacak.

Ve işte orada, harabeye dönmüş bir evin kalıntıları.

Acayip bir bahçe kapısı: Seneler, seneler boyu uğramamış hiç kimseler buraya.

‘Perili’ olduğu inancı var ya!

Liz Behmoaras bu bilginin ışığından yola çıkarak yarattı son romanı, “**Alman Subayın Evi**” ni.

Peki... Yazarımız hayaletlere ne der?

“Hayaletlere inanırım. Onlar bizim belleğimizin parazitleridir. Bazen etrafımızdaki dünyadan çıkagelirler, bazen de ta içimizin derinliklerinden. Onları afsunla, duayla ya da herhangi başka bir yöntemle başımızdan savıp uzaklaştırabilmek çok zordur, bazen de hiç mümkün olmaz! Hele bu hayaletler büyük acıların yaşanmış olduğu mekânlarda dolaşanlardansa...”

Anlatılana göre, bir Alman subayı, Birinci Dünya Savaşı esnasında orada yaşamış.

LİZ BEHMOARAS

İstanbul doğumlu çevirmen, gazeteci ve yazar. Şalom Gazetesi'nde de yazarlık, yönetmenlik yaptı.

Çeşitli yayınevlerinde edebi eser çevirmenliği, çeşitli yerli ve yabancı yayın kuruluşlarında serbest gazetecilik yaptı. Evli ve iki erkek çocuk annesidir.

Başlıca eserleri:

Türkiye'de Aydınların Gözüyle Yahudiler, Yüzyıl Sonu Tanıklıkları (Röportaj derlemeleri)

Kimsin Jak Samanon? (Biyografi)

Mazhar Osman, Kapalı Kutudaki Fırtına, Bir Kimlik Arayışının Hikâyesi (Biyografi)

Sevmenin Zamanı (Roman)

Sen Bir Başka Gittin (Roman)

Suat Derviş, Efsane Bir Kadın ve Dönemi (Biyografi)

Liz Behmoaras ise bu son romanında yanıt arıyor, o subayın o evde niçin oturduğuna... Nasıl bir süre boyunca orada sığınıp kaldığına...

Neden şimdilerde oraya “**perili**” dendiğine...

Hangi hikâyeleri barındırdığına...

Hangi acılarla sarsıldığına...

“Alman Subayın Evi”ni damıtılmış bir yaşamın kalemin-den okurken insan-olanın tüm çelişkilerini içinde barındıran hayatların yankılarına kulak verebiliyorsunuz...

Doğuştan asker bir ailenin ferdi **Yüzbaşı Manfred von Hagen** ile yaşanan, zamanın ötesinde çağrışımlar taşıyan büyük aşk, mutlu bir evlilik olarak da devam edebilecek...

Lâkin o savaş yıllarında, yanmış yıkılmış şehirlerin - ülkelerin, sefalet ile açlığın kol kola gezdiği, herkese çok uzak bir duygu iken, mutluluk...

Liz Behmoaras...

Savaş ile barış ideallerinin evrenselliğiyle buluşturuyor, okurunu. Dostça yaşamayı bilen, kaderleri belki de Büyükada'ya bağlı Müslüman – Yahudi – Rum üç arkadaşın, Leman, Elsa ve Despina'nın okul yıllarında başlayan arkadaşlıklarının da savaşın talanına uğrattığı öyküsüyle...

Metruk olana yaşam veren bu roman – “Alman Subayın Evi”, olumsuz paylaşımları, acı ile sevinci, günah ile kefareti, yaşama yenik düşen ölümlü, bütün döngülerin en nihayetinde affedişi gündeme getirdiğini anlatıyor...

TARİHTE BÜYÜKADA: BİR SÜRGÜN YERİ

Sürgünler, kaçaklar, bazen ise suçlulara kollarını açmış Büyükada...

Kimlere kadar uzanır geçmişini bilinmez, şüphesiz. Örneğin 1930'larda Makedon Kralı II. Filip'e ait sikeler bulunmuş, adadaki kazılarda, adına 'Büyükada Definesi' denen.

Bizans manastırlar inşa etmiş.

Bu manastırlar sürgün edilen ve bazıları Bizans'a asla dönememiş olan imparatorlar, imparatoriçeler, patrikler sayesinde ünlenmiş. Bizans tarihçisi Georgios Kedrenos'a göre 569'da İmparator II. Justin (565-78) kendisine Adalar'ın en büyüğünde

bir saray ve bir manastır inşa ettirmiş. Büyükada, imparatorun yerleşmesinden sonra Prinkipo, "Prens'in Adası" adını almış.

Sonrasında takımadaların tamamına bu isim verilmiş. Bizans Döneminde Büyükada'nın tarihçesi taht kavgaları ve siyasi anlaşmazlıklar yüzünden adaya gönderilen devlet görevlilerinin gördüğü zulümlerle dopdolu. Büyükada tarihi içinde Osmanlı döneminin ayrı bir önemi var.

1908'de II. Abdülhamit, bazı devlet görevlilerini buraya yerleştirerek adanın gelişmesini sağlamış; konaklar ve yalılar inşa ettirmiş.

Fetihten sonra artan Türk nüfusu ile birlikte bölgeye huzur gelmiş.

Adada Türkler ve Rumlar dostça yaşadılar. 1875'te düzenlenen seferlerle adaya yerleşenlerin sayısı daha da arttı. Büyükada'nın tarihçesi bölgeye yerleşen zengin Türklerle birlikte değişti. Köşkler, konaklar ve oteller yaptırıldı. 1984'te SİT alanı kabul edilen Büyükada Nizam ve Maden Mahalleleri üzerine kuruldu.

Dik yokuşların fazlalığı sebebiyle bisiklet ve faytonla ulaşımın sağlandığı bölgede Yorgi ve Hristos Tepesi olmak üzere iki önemli tepe bulunuyor. Özelde yaz aylarında ziyaretçi akınına uğrayan Büyükada geçmişi, kültürü ve doğal güzellikleri ile konuklarını ağırlamakta. Tarihi köşkler şimdilerde Büyükada otelleri olarak hizmet vermekte.

Büyükada tarihi sürgünlerle dolu...

Adını prenslerin buralara sürgün edilmesinden alan Prens Adaları'ndan Büyükada'da Lev Troçki'nin bu bağlamda önemi büyük oldu.

Birinci Dünya Savaşı esnasında bir Alman generalin sığındığı iddia edilen ev

Lev Troçki'nin 1929-1933 yılları arasında sürgün edilip yaşadığı ev adada yer alıyor. Gürcü Sovyet lideri Stalin tarafından sürgüne yollanan Troçki'nin kaldığı evi Nizam Mahallesi'nde. 1933 yılında buradaki evinde bir suikast sonucu öldürülen eski Sovyet lideri, Kızıl Ordu'nun kurucusu olarak bilinir. Büyükada tarih sahnesinde özellikle bu nedenle önemli bir konumda...

Kaynakça:

"Alman Subayın Evi"; Liz Behmoaras; Doğan Kitap; 278 sayfa
www.sihirlihikeye.com

Büyükada'nın Tarihi - Sürgünlerle Dolu Geçmişle Büyükada

Tarihi köşklere birkaçı ile Büyükada

Büyükada'nın birçok köşesinde benzerlerine Nice, Monte Carlo, San Remo, Portofino gibi zengin Akdeniz kentlerinde rastlanılabilecek köşkler bulunuyor. Gündelik yaşamın telaşında hemen yanı başımızdaki güzel yapılardan birkaçından dem vuralım dedik. Elli kadar zarif, güzel, korunması kaçınılmaz örnek arasından birkaçı...

▼ AGOPYAN KÖŞKÜ

Nizam Mahallesi Çankaya Caddesi'nde yer alan Agopyan Köşkü; 1900'lerin başlarında Marten Agopyan tarafından inşa ettirilmiş. Ankara'nın en önemli oteli Ankara Palas'taki lokantanın işletmecisi olan Marten Agopyan, İstanbul İstiklal Caddesi'nde artık var olmayan Hotel Beler'in de işletmecisiydi. Günümüzde, Eminönü - Bahçekapı'da bulunan Agopyan Han da onun mülküydü. Büyükada Agopyan Köşkü 1918 tarihlerinde otele çevrilmiş ve zaman sürecinde Hotel des Princes, Hotel Beler, Hotel Çankaya isimlerini almıştı. Yapı daha sonra çok tahrip olduğu için yıkılıp kâğıt olarak tekrar inşa edilmişti.

Köşkün mimari yapısı taş zemin kat üzerine 3 ahşap kat olarak tasarlanmış ve 22 odaya sahipti. Yapının en üst katındaki yarım daire şeklindeki alınlık binanın en güzel detayı.

Burası, Çankaya Meydanı'ndaki ahşap, dıştan at nalı kemerler ve Selçuklu süsleme sanatından esinlenmiş geçmeli yıldızlarla bezeli bir yapı idi. Osmanlı neo-klasik üsluptaki yapı giriş eksenine göre simetrik olup iç sofalı plandadır. İç sofanın dışı açık olan giriş cephesinin karşısındaki boşluğa merdiven yerleştirilmiş. Sağdaki ve solundaki odalar ise sofaya açılır. Köşe odaların arasında servis bölümleri bulunurdu. Sol yan ve arka cepheler öbür taraflarına nazaran daha sade. Ahşap sütunlu girişin üstü çıkma şeklinde düzenlenmiş.

▼ TARANTO KÖŞKLERİ

Köşkler derken... Adanın Maden ile Nizam bölgelerinde, Judit Taranto tarafından yapılmış iki köşk. Vapur iskelesi yanındaki Mehmetçik Caddesi'ndeki köşk, adanın en şirin köşklereinden biri... Ermeni Katolik Kilisesi'nin hemen bitişiğinde bahçesinde begonvilleriyle adanın simge yapılarından biri. Bahçesinde büyük bir havuzu olan diğer beyaz boyalı Taranto Köşkü Gazi Mihal Sokak'ta. Her iki köşk de defalarca el değiştirmiş.

▼ FABIATO KÖŞKÜ

Toskana estetiği taşıyan ve günümüzde Kültür Evi adıyla bir kır gazinosu olarak kullanılan Fabiato Köşkü, üç katlı olarak Nizam Mahallesi Çankaya Caddesi'nde 1878 tarihinde inşa edilmiş. Köşkün ilk sahibi İtalyan ressam Gemma Giuliana Pavlina, hayatının sonuna kadar bu köşkte yaşamış. Daha sonra bu köşk 1910 tarihinde torunu Banker Guisepppe Spiridon Fabiato'ya kalmış ve köşk de ismini bu mal sahibinden dolayı almıştı. Köşk, 1941 yılında İtalyan Aurora Agapiu Scotta'ya geçti. Scotta'nın varisi olmadığından dolayı vefatından önce Büyükkada San Pacifico Latin Kilisesi'ne bağışlanmış. Köşk bir dönem otel olarak hizmet vermiş. Köşkün salonlarından birinde ise ressam Gemma Giuliana Pavlina'nın kendi portresi bulunmakta. 1998 tarihinde Turing Otomobil Kulübü tarafından satın alınıp "Kültür Evi" olarak kullanılmaktadır.

▼ ARVANİTİS KÖŞKÜ

Nizam Mahallesi'nin Çankaya Caddesi'nde inşa edilmiş olan Arvanitis Köşkünün mimarı ve yapım yılı ile ilgili kesin bir bilgi yoktur. Ancak, ilk inşa ettiren Yunanlı armatör Arvanitis'dir. Üç katlı ahşap bir köşk olan bu yapının kırmızı tuğlalı bir kulesi bulunmakta. Yapı daha sonra İstanbul Mezarlıklar Müdürü Süleyman Fuat Hararlı tarafından satın alınmıştır. Daha sonraları bir dönem Kaymakamlık Lojmanı olarak kullanılmıştır. Köşkte alışa gelmemiş bir çatı konstrüksiyonu kullanılmış. Bu görünüm tuğla kule ile birleştiğinde yapı köşkten ziyade bir şato gibi görünüyor.

▼ HACOPULOS KÖŞKÜ Kaymakamlık Binası

Günümüzde Hükümet Konağı olarak kullanılan Hacopulos Köşkü büyük bir bahçe ortasında. 1900'lerin başında yapıldığı sanılmaktadır. Yapının bahçesi yol kodundan aşağıda olduğu için yapıya caddeden mermer döşeli bir köprü ile giriliyor. Odaların ve sofaların tavanları kabartma ve kalem-işi nakışlarla süslü. Birinci katta dört büyük oda, ikinci katta on oda, üçüncü katta ise dokuz oda dağılımında. Köşk, Hacopulos'un ülkeyi terk etmesi üzerine Hazine'ye intikal ettikten sonra Murat Pinyatoğlu tarafında satın alınmış. I. Dünya Savaşı'ndan sonra tekrar Hazine'ye intikal eden bu köşk, İstanbul'un işgali sırasında "Büyük Emperyal Otel" olarak kullanılmış. Cumhuriyetin ilanından sonra 1929 tarihlerinde Hükümet Konağı olarak kullanılmaya başlandı. Limanı ve rıhtımı bulunan köşkün denize kadar uzanan bahçesi eskiden çam, palmye, meyve ve çiçek ağaçları ile süslüydü. Hacopulos Köşkü devamlı olarak onarım görmüş, içindeki mobilyalar arasında değerli masa ve avizelerin İstanbul'a taşındığı bilinmekte.

▼ AGASI EFENDİ KÖŞKÜ

Agasi Efendi Köşkü, Nizam Mahallesi Çankaya Caddesi'nde... Kuyumcu Ağası Ejderhanyan'ın oğlu Ohannes Efendi tarafından yaptırılmış. Yapım tarihi bilinmeyen bu köşk daha sonra Necmettin Molla olarak tanınan Mehmet Muhtar Kocataş tarafından satın alındı. Necmettin Molla, İstanbul Boğazi'nin Büyükdere ve Beylerbeyi semtlerinde yalıları olan köklü bir ailenin mensubuydu. Necmettin Molla, Şirket-i Hayriye'nin kurucularından olup Kastamonu mebusu olarak Meclis'te vazife almış, Adalet Bakanlığı ve Şura-ı Devlet Üyeliği görevlerinde bulunmuştu. Agasi Efendi Köşkü birçok kez el değiştirmişti. Efezade Mahmut Bey zamanında sazlı sözlü meclisler düzenlenmişti. Hafız Sadettin Kaynak, Hafız Ferit, Ahmet Refik, Neyzen Tevfik gibi devrin önemli kişileri bu toplantılara katılmıştı. Sultan II. Abdülhamit döneminde Rezaizade Mahmut Ekrem zoraki olarak burada ikamet etmişti. 1935 yılından sonra yazlık olarak kiraya verilen bu köşkte Adnan Menderes, Fatih Rüştü Zorlu, Teyfik Rüştü Aras gibi devlet adamları kiracı olmuştur. Köşkün etrafında ahşap sütunlu balkonlarla donatılmıştır. Çatı kuleleri ve ahşap süslemeler çok göz alıcıdır. Bahçesinde çeşit çeşit heykeller yer alır.

▼ MIZZI KÖŞKÜ

Görünüş olarak Ortaçağ şatolarına benzeyen Mizzi Köşkü, İngiliz uyruklu George Mizzi tarafından inşa ettirilmiş. Köşkün solunda görülen dört köşeli kulenin tepesinde Giovanni Mizzi tarafından, ikinci bir kule daha yaptırılmıştı. Bu kule, her yanı camla çevrilmiş olan otomatik bir döner rasathane kulesiydi. Astronomiye özel merakı olan Mizzi, yaz gecelerinde berrak gökyüzünü, yıldızları buradan teleskopla seyredirdi. Daha sonra oğlu Avukat Giovanni Mizzi'ye kalan köşk, ileride mirasçılarının satışı yoluyla el değiştirerek Salamon kızı Jantile'ye ve otelci David kızı Donna ve Hayim oğlu Jak Beyo'ya (Temmuz 1954) geçmişti.

▼ MEZİKİ KÖŞKÜ

Levantenlere ait olan Meziki Köşkü, 19. yüzyılın ikinci yarısında yaptırılmış. Malul Gazi Caddesi'nde bulunuyor.

Birinci sınıf tarihi eser niteliği taşıyan Meziki Köşkü 20. yüzyılın başlarında Şahbaz ve daha sonra da Karayan ailelerinin mülkiyetine geçmiştir. Günümüze oldukça iyi bir durumda ulaşan bu yapı caddeden geride yer alıp, üç katlı ve bir de çatı katından oluşmaktadır.

Meziki Köşkü'nün İtalyan mimarisine benzeyen cephelerinde ampir ve Neo-Rönesans üslubu izlenebiliyor ve kültür varlıkları listesinde yer alıyor. Yapının odaları dekorasyonu orijinal dokuya sadık kalınarak dönemin mobilyalarıyla dekore edilmiştir. Köşk, bir dönem televizyonda yayınlanan Dudaktan Kalbe dizisi ve birçok reklam filminde mekân olarak kullanılmıştır.

1930 yılından sonra San Remo Otelı adıyla on yıl kadar faaliyet göstermiştir. İkinci Dünya Savaşı'nda kapalı olan köşk, 1952 yılından itibaren sayfiye köşkü haline gelmiştir.

Sol tarafında bulunan kırmızı yığma tuğladan yapılmış kulesi yüzünden Kırmızı Kuleli Köşk olarak adlandırılan köşkün girişi, ön cephede geriye çekilmiş sütunlu bir verandanın arkasında yer alır. Giovanni Mizzi'nin kulenin tepesine yaptırdığı ve yaz gecelerinde teleskopla yıldızları seyrettiği

camekânı ile döner rasathanesi artık yok. Şimdilerde "Al Palas" olarak anılan köşkün her bir odası ayrı ayrı kiraya verilen yazlık bir apart otel olarak kullanılmaktadır.

ERKAN ULU OKULLARI

Kanıtlanmış Başarısı ve
Yeni Kampüsüyle **Ortaköy'de!**

İLKOKUL

ORTAOKUL

TEL : 0 212 347 88 00

GSM: 0 549 410 41 42

www.erkanulu.k12.tr

Levon Bağış ile Ermeni Mutfağı

Bir Yeryüzü Şöleni

Ermenilerin en çok gurur duyduğu mezesi topik. Bu nedenle eskiden genç kızların çeyizine işlenmiş, nakışlı topik bezleri konurmuş ve topik yapmasını bilmeyen kız kolay kolay evlenemezmiş. Bugün ise pek çok yerde satılmasına rağmen hala en güzel topiğin kim tarafından yapıldığı, tanıdığım Ermeni hanımlar arasında popülerliğini koruyan bir tartışma. Zira topik yapımında kullanılan soğan, karamelize edilmeyip sadece haşlanıyorsa, o tarifi veren kişiye bir daha söz söyleme hakkı düşmüyor. Şimdi gelin topiğin yanına dolmaları, pilakileri, balıkları da ekleyerek nefis bir sofraya kuralım, bu sofraya iyi bir şarap da ekleyerek mezelerimizi kavayesiz bırakmayalım, sohbet ise olmazsa olmaz! Levon Bağış'ı dinleyelim...

Ermeni toplumunda mutfak kültürünün belirleyicileri olarak neler söyleyebilirsiniz? Ermeni mutfağı için kendine özgü bir mutfak diyebilir miyiz?

Kendine özgü olduğu içinde barındıran bir mutfak. Dinî ritüellerin baskın olduğu da bir mutfak. Kutlamalardan anmalara, bayramlara kadar yemek hep başrolde. Fakat unutmamak gereken önemli nokta şu ki, mutfağı her ne kadar inanç ya da toplum etkilese de, belirleyen ana etken coğrafyadır. Anadolu'nun her yerine dağılmış bir topluluktan bahsediyoruz. İstanbul'daki ile Diyarbakır'daki, Edirne'deki ile İzmir'deki Ermeniler tabii ki aynı yemekler ile beslenmiyorlar.

Ermeni mutfağında en çok kullanılan baharatlar ve malzemeler nelerdir?

Yine bölgesel olarak farklar olsa da, tarihsel olarak "Baharat-İpek Yolu" çevresinde yerleşmiş Ermeni-

Agos Gazetesi yazarı
Levon Bağış

ler baharat kullanmayı severler. Diyarbakır'da sumak, sumak suyu çok yaygınken genel olarak Ermenilerin baharatı nedir dersanız, aklıma hemen tarçın gelir. Köftesinden, dolmasına, topiğe, pastırma her yerde kararında ama epey bolca kullanılır.

İstanbul Ermeniler en çok hangi lezzetleri unuttular? Yapımının zorluğundan veya malzeme temininden dolayı artık yapılmayan lezzetler nelerdir?

Ashına bakarsanız sosyal yaşam değiştiğiçe, yemekler de alışkanlıklar da değişiyor. Eskinin sadece evin işleri ile ilgilenen kadınları, artık çalışmaya başladıklarında o zahmetli, saatlerce yapılması süren yemekler de epey az yapılır hale geldi. Ama özellikle neredeyse hiç yapılmayan yemeklerin ba-

şında “*dalak dolma*” sayılabilir. Hem sağlıklı yemek akımları hem de sivri tadı, bir de yapımında istediği ustalık nedeni ile neredeyse unutulmuş bir yemek haline geldi. Ancak, ayrıca doğayı yok etmemizden ötürü artık yapılmayan yemekler var ki, en acısı bunlar. Dalak dolmasını ya da topiği bir şekilde tarifleri yaşatarak yapılabilir kılarırsınız ama ana malzemeleri kaybettiğinizde o yemeği

kaybediyorsunuz. Marmara Denizi'nin belki de en lezzetli balıklarından uskumru artık bu denizde avlanamıyor. O nedenle artık “*uskumru dolması*” yapılamıyor ki bu coğrafyanın en lezzetli yemeklerinden biridir. Yok olan adetler bazı ürünleri sahipsiz kılıyor ve o adetler yüzünden bazı ürünler de yok oluyor. Yedikule'deki hastanemiz önünde yapılan ve neredeyse bütün İstanbullu Ermenilerin pikniğe gidip, hatta “*marul güzeli*” seçtikleri toplu kutlamalar bittiği gibi “*Yedikule marulu*” da unutuluyor. O kutlamaların başrolünderken böyle bir şey aklı gelmezdi herhalde.

Agos Gazetesi'ndeki yazılarınızdan, gelişmiş bir damak tadının içine doğdunuz anlaşılıyor. Aile büyüklerinden yemek konusunda neler öğrendiniz?

Damak tadımın gelişmiş olup olmadığını bilmiyorum ama babamın bir sözü vardı; “*Yemek yerken yemekten konuşuyorsa Ermeni'dir*” diye. Yemek hep hayatımda başrolde, bu nedenle kendimi “*obur*” diye adlandırmaktan utanmıyorum. Aslında büyüklerden öğrendiğim en önemli şey, yemeği takdir etmek. Evde konuşulan soykırım, varlık vergisi hikâyelerinde hep en çok altı çizilen açlık ve yemeksiz kalmaktı. Bu nedenle yemeğe normalden fazla saygı duyulurdu diye hatırlıyorum. Özellikle misafir için hazırlanan sofralarda yemekler en kıymetli olanlardı. Mamamın yaptığı dolmadan çalmaya bayılırdım. Ve

Yapımında bolca soğan kullanılan Zeytinyağlı Dolma

babamdan, dolma çalıp da yakalanmamanın yolunu öğrenmiştim. Çaldın mı, bir sıra çalacaksın ki, çaldığın belli olmasın. Ama bazen babam da, ben de birer sıra çalınca misafire kalmazdı. Şaka bir yana babamdan yemek ile alakalı öğrendiğim en önemli şey alışveriş yapmaktı. Hangi mevsim ne alınır, tazeliği nasıl anlaşılır ondan öğrendim. Cumartesi günleri “*Balık Pazarı*”ndan alışveriş güntüydü, sırf o alışverişini seyretmek için ve tabii ki sonrasında beraber yemek yiyebilmek için babamın iş yerine giderdim. Önce *Şütte*'den

şarküteri, sonra *Coşkun*'dan et, *Reşat*'tan artık balık olarak ne lazımsa onlar alınır, pazarlık yapılırdı. Babam hiç yemek yapmasa da yemek malzemesini iyi bilir, ukalalık yapmaktan da geri durmazdı. Mamam sadece ne yemek pişireceğini söyler, babam bütün malzemeyi alırdı. Yemekle alakalı tüm ilgim ve merakım böyle başladı diyebiliriz.

Çocukluğunuzda ailenizin mutfağında en çok hangi yemekler yapılırdı?

Her şey pişerdi diyebilirim ancak sezonluk yemekler vardı ki, onlar belki yılda bir yapılırdı ama yolu

“Yemek yerken yemekten konuşuyorsa Ermeni'dir.”

Şarkılara da konu olan Ermeni sofralarının olmazsa olmazı mezesi 'Topik'

gözlenirdi o yemeklerin. Kış gelince “paça”, baharda “kalkan” gibi... Ancak, onun dışında gündelik ev sofrasında en çok hatırladığım galiba yapılan çorbalarıdır. Her ne olursa olsun, mutlaka bir çorba sofrada olurdu. *Yoğurtlu çorba* ve *buğdaylı çorba* ve *sulu köfte* hala en sevdiğim yemeklerdendir. Bir de, hala mamamın yaptığı bol baharatlı köfteye yakın lezzette bir şey yemedim hiç. Pazar günleri ise mutlaka evde balık yenirdi. Ablam da ben de ufak balık sevdiğimizden, daha çok istavrit ya da tekir olurdu sofrada. Her pazar, devam ettiğimiz ibadethane Kadıköy’de olduğundan çıkışta balık pazarına gidip balık, yeşillik ve şarap alınırdı. Babamın elindeki torbadan eve misafir gelip gelmeyeceğini anlardım. Eğer biraz daha pahalı bir şarap alındıysa, kesin misafir gelecek demektir.

Biraz da ada yıllarınızdan bahsedelim. Adaların çok kültürlü ortamında çocukluğunuzun geçtiğini biliyoruz. Adalı olmak, yeme - içme merakınıza katkıda bulundu mu?

Her şeyden önce, adada büyümek büyük bir özgürlük hissi verir orada yetişenlere. Hiçbir yeri sahip lenmediğin kadar çok sahiplenirsin adayı. Adalılar,

balığa gidip evine ilk yemeğini getirirsin mesela, ya da ilk gençliğinde bütün parayı biraya yatırıp karnını doyurmak için midye toplayıp tenekte tizerinde pişirir yersin. Ama adanın coğrafi katkısından çok, kültürel katkısını söyleyebilirim üstümde. Rum komşumuzun “çevirme tatlısı”, Musevi arkadaşımın annesinin yaptığı “*börekitaş*”lar, Kurban bayramında pişirilen “*sakatat*”lar yeme - içme merakımı besleyen unsurlar olmuştur hep.

Ermeni evlerinde sofrada adabı nasıldır?

Sofra adabı herhangi bir İstanbullu aileden farklı değildir, İstanbul Ermenileri için. Diğer coğrafyadaki gibidir. Ama genel olarak söylemek gerekirse, bizde iki kap yemekle yemek geçiştirilmez...

Ermeni evlerinde misafir nasıl ağırlanır? Neler ikram edilir?

Mutlaka zor yemekler yapılır. Önce göze hitap eden, boşluk bırakılmayacak kadar çok yemeğin konulduğu bir sofradır. *Zeytinyağlı* ve *sakatat* olmadan bir sofrada olmaz. *Topik*, *zeytinyağlı dolma*, *beyin*, *dil söğüş*, *tarama* ve *pastırma* olmazsa olmazlar denilebilir, en azından benim sofram için...

Oruç ve bayram günleri menüsünden bahsedebilir misiniz? Nasıl bir hazırlık yapılır bu dönemlerde?

Oruç yemekleri Ermeniler için hayvansal ürünlerden uzak durulan zamanları işaret eder. Bu nedenle neredeyse “vegan” bir beslenme içine girer imanlı Ermeniler. Sadece hayvansal olmayan besinlerin yenildiği oruç sofralarından çıkan yemekler, hem lezzetleri hem hafiflikleri ve de tabii ki neredeyse tümünün alkollü içkilerle iyi gidiyor olması, günlük sofralarda da eksik edilmez olmasını sağlamış bu yemeklerin. *Zeytinyağının* “içinde yüzen” *yalancı dolmalar*, *pilakiler*

ve hatta *topik* bu sofralardan meyhaneye masalarına transfer olan lezzetlerden sadece bir kaçı. Her ne kadar hayvansal gıda yememek gerekiyorsa da, hafta sonları balık yenilebiliyor. İsa Mesih’in mucizelerinde balığın önemli bir yeri olması sebebiyle herhalde balığa, daha doğrusu balık severlere bir kıyak geçilmiş gibi. Balığın bu kadar lezzetli olduğu bir şehir-

Pilaki

adalarına isimleriyle seslenmezler. Yani Heybeli’ye gidilmez, “Bizim Ada”ya gidilir. Adalı olmak, adanın bütün nimetlerinden faydalanmayı da getirir yanına. Yavaş yavaş aklın erdikçe etrafındakilerin farkına varırsın. Denizkestanesinin yenilecek bir şey olduğunu adalı olduğun için öğrenirsin. Sonbahara doğru “*kıraça*” zamanı başladığında, tüm arkadaşlarıyla

de, orucu kolaylaştırıcı bir adet. Zaten orucun son günü olan cumartesi de balık yemek adettendir.

Yılbaşı sofrasında olmazsa olmaz dediğiniz lezzetler nelerdir? Yılbaşı sofrası nasıl hazırlanır?

Yılbaşı geldiğinde herkesin aklına hediyeler, Noel Baba falan gelse de, benim aklıma kalabalık ev ve kuş sütü eksik sofralar gelir. Eğer ki, büyük sofraya kurulacaksa ilk ve vazgeçilmez iş, soğan kavurmak. Bir Ermeni evinin yılbaşı sofrasının vazgeçilmezlerinin başında gelen *zeytinyağlı yaprak dolma*, *topik*, *midye dolmanın* hepsinde bol bol soğan var. Bunun için de en göz yaşartıcı iş bu soğanları doğramak. Bu, bol miktarda doğranan ve kısık ateşte “kendi suyunu çekene kadar” ya da “rengi karamela dönene kadar” pişirilen soğanın kokusu, değil evi, bütün mahalleyi sarar. Kimilerine rahatsız edici gelse de, bence güzel bir sofraya yaklaşmanın sevinçli habercisidir o koku. Her ne kadar ortak yemeklerden ve sofranın vazgeçilmezlerinden bahsetsek de, homojen bir Ermeni mutfağından bahsetmek pek mümkün değil. Unutmamak gerekir ki, yemeğin milliyeti olmaz, yemeğin coğrafyası olur.

“En iyi şarap en sevdiğiniz şaraptır.”

Yani yaşadığımız coğrafyada ne yetiyorsa onu pişirmek zorundasınız.

Bu nedenle Adanalı Ermeni'nin mutfağı ile Yozgatlı Ermeni'nin mutfağı, tüm bunlar ile İstanbullu Ermeni'nin mutfağı çok büyük farklılık gösterir. Bu farkların başında da balık gelir. İstanbul Ermenilerinin de bol bol ve olmazsa olmaz yemeklerin başında balık gelir. Sofranın vazgeçilmezlerinden biri de *lakerdadır*. 500 sene önce Malaga'dan Museviler tarafından getirilen bu lezzetin hala aynı keyifle tüketiliyor olması bile başlı başına yılbaşı sofralarını sevmeye yeter.

Agos Gazetesi'nde düzenli olarak yazdığınız “Obur” adlı köşenizde şarap kültürü konusunda çok değerli bilgiler veriyorsunuz. Aynı zamanda “Şarabın ABC”si adlı kitabın da yazarısınız. Yazılarınızda şarabın doğduğu yerin Anadolu olduğunu söylüyorsunuz. Bize biraz Anadolu'nun şarap geçmişi hakkında bahsedebilir misiniz?

Bağcılığın belgelere dayalı gerçek tarihi Anadolu uygarlıkları ile iç içedir. MÖ 2000 yıllarında Anadolu'da 600 yıllık büyük bir uygarlık yaratan Hititler için, buğday ve arpa yetiştiriciliği ile birlikte bağcılığın önemini anlatan çok sayıda arkeolojik buluntu günümüze ulaşmıştır. Konya, İvriz kabartması belki de tarihin ilk tarım anıtıdır. Hitit tanrısına en kıymetli mallar yani arpa ve üzüm sunulmaktadır. Hititlerin ardından Anadolu, çeşitli uygarlık-

Kahve yanında ikram edilmesi adet olan likör

lara yurt olmaya devam etmiştir. Bunlardan Frigya ve Pers uygarlıkları ile Helenistik dönem boyunca bağcılık önemini korumuştur. Ankara'nın tarihi isimlerinden “Ancyra”, eski Yunanca'da “koruk”, Farsça'da ise “engürü” üzüm anlamına gelmektedir. Bağcılık kültürünün Anadolu'nun batısındaki yayılışında, Anadolu'dan Girit ve Ege adalarına göç ederek Minos Uygarlığı'nın (MÖ 2200 - 1400) kurulmasında öncülük eden Hititlerin büyük etkisi olmuştur. Ermenilerin yaşadığı, bu büyük ticaretin yapıldığı coğrafya yani Doğu Anadolu, Ermenistan ve Gürcistan'ı içine alan bölge, şarabın anavatanı olarak kabul ediliyor.

2012 yılının Ocak ayında Ermenistan'ın Yeghegnadzor şehrinin yakınlarındaki “Areni” mağarasında antik bir şaraphane kalıntısı bulundu ve 6000 yıllık bu şaraphane, bilinen en eski şaraphane olarak kayıtlara geçti. Bugün bu mirasın izleri hala yaşamaktadır. Türkiye yaş üzüm üretimi alanında dünyada 5. ya da 6. sırada yer almaktadır. Ancak, günümüzde mevcut bağların yalnızca %3'ü şaraplık üzüm olarak değerlendirilmektedir. Bunun sebebi olarak Osmanlı dönemindeki içki yasakları ve bu nedenle ortaya çıkan şarapçılıktaki gerileme gösterilebilir. Üzüm yetiştirilmesi kaderinde yazılı olan bereketli Anadolu toprakları, Osmanlı hâkimiyetine girdiğinde, bağcılık ve şarapçılıkta gerileme başladı. Bu dönemden itibaren sadece Rum ve Ermeni topluluklarının temsil ettiği etnik azınlık grupları şarap ve hatta üzüm

Berken Döner ve Levon Bağış

üretimiyle ilgilendiler. Dört yüzyılı aşkın bir yasaklama dönemi süresince, binlerce hektarlık bağ rekoltesi, yerel üzümün sofrada tüketimi veya kuru üzüm yapılmasıyla tüketildi. Ancak, bu noktada Osmanlı'nın içki kültürünü yabana atmak gerekmektedir. Kanuni, I. Ahmed, IV. Murad, Avcı Mehmed, III. Selim dönemlerinde her ne kadar içki yasağı konulsa da, örneğin Evliya Çelebi'ye göre İstanbul'da 160 meyhane ve 6000 civarında içki satan dükkân olduğu belirtiliyor. Tanzimat'tan sonra batılılaşma hareketleri şarapçılığı canlandırıyor ve 1900'lerin başında Avrupa bağları filoksera hastalığı ile kıvranırsa, Osmanlı 300 milyon litre şarap üretip, büyük bir kısmını ihraç ediyor.

Şarap ve yemek ilişkisi konusunda neler söylersiniz? Bu ilişki bazen abartılıyor ve başka anlamlar yükleniyor mu?

Bazen çok abartıldığı olsa da, yemek şarap uyumu önemli bir detay. Yemekler zaten herkese farklı lezzetler sunsa da, yemek pişirmek de yemekleri birbiri ile eşleştirmek de ya da şarapla beraber sunmak da aslında hepsi, içinde kimya barındırır. Yemek pi-

"Yemek pişirmek ve lezzeti yakalamak da aslında kimyadır."

şirmek ve lezzeti yakalamak da aslında kimyadır.

Mamam zeytinyağlıları pişirirken mutlaka çok az da olsa şeker kullanırdı. Neden yaptığını bilmez ama mamasından öğrendiği gibi yapardı, ki büyük ihtimalle yayam da kendi mamasından öğrendiği için öyle yapardı ve o da bilmezdi neden yaptığını. Aslında zeytinyağlılara şeker koymak çok basit bir kimyasal reaksiyonu sağlıyor. Zeytinyağının ve zeytinyağlıların çoğunda kullandığımız limonun sahip olduğu asidi dengeliyor. Yemekler yapılırken lezzeti ortaya çıkarmak için kullanılan malzemeler, pişirme yöntemleri, yemeğin hammaddesi kadar yemeğin lezzetinde de etkilidir. Kullandığınız baharat ya da pişirme yönteminiz yemeğin lezzetini büyük oranda oluşturur ve bu ortaya çıkan lezzeti göz önünde bulundurarak yemeklerle şarapları eşleştirmeniz gerekir. Yemek ile şarabın uyumu için "evlilik" deyiimi çok kullanılır. Yemek ile şarabın kusursuz bir armoniyi yakalayıp birbirini baskılamadan lezzetlerini yansıtmalarının metaforudur bu evlilik lafı, ama ne kadar doğrudur bilemiyorum. Bazen çok farklı karakterdeki insanlar da çok mutlu evliliklere sahip olabiliyorlar. Tıpkı çok farklı lezzetteki yemek ve şarapların birbirleri ile ender de olsa iyi uyum yakalaması gibi. Ama çok önemli bir nokta var, o da şu; "En iyi şarap en sevdiğiniz şaraptır. En iyi uyum da sizin en çok hoşunuza gidendir."

Pizzanın 2004'ten beri tanınık adı...

MISS PIZZA

Akarsu Cad. Havyar Sok. No: 5 A - Cihangir / İstanbul

0212 251 32 78 - 79

PAKET GÖNDERİM BÖLGELERİ: Cihangir, Gümüşsuyu, Fındıklı, Kabataş, Çukurcuma, Galatasaray, Tophane, Taksim, Elmadağ, Harbiye, Maçka, Nişantaşı, Akaretler

Meşrutiyet cad. 86 / A, Şişhane - Tünel / İstanbul

0212 251 32 34 - 35

PAKET GÖNDERİM BÖLGELERİ: Şişhane, Tünel, Galata, Karaköy, Tarlabası, Tepebaşı, Bomonti, Kurtuluş, Hasköy, Balat, Sirkeci, Eminönü

4000 yıllık heykelticik 'Düşünen Adam'

İsrail'in Yehud şehri civarlarında yapılan arkeolojik kazılarda, üzerinde, Rodin'in 'Düşünen Adam' heykeline benzer biçimde oturan bir insan heykelticğinin yer aldığı toprak bir testi bulundu. Son derece iyi korunmuş durumda bulunan testi ve üzerindeki insan heykelticğinin geçmişi Tunç Çağı'nı işaret ediyor.

Bir eli başını tutmakta olan oturan insan figürünün diğer eli ise dizinin üzerinde... Figürün gözleri ise heykelticğe uzaklara dalmış, düşünmekte olan bir insan görüntüsünü kazandırmış. Minik heykel bu özellikleriyle, **Auguste Rodin**'in ünlü 'Düşünen Adam' heykelinin seramikten yapılmış ve bir testi üzerine yerleştirilmiş minik bir replikası gibi duruyor.

İsrail Eski Eserler Birimi tarafından yürütülen kazının başkanı **Gilad Itach** yaptığı açıklamada, testinin başlangıçta, ait olduğu döneme ait tipik bir kap olarak yapıldığını, heykelticğinin ise sonradan eklendiğini belirtti. Itach, üzerinde heykelticik bulunan kabın benzerine şimdilere değin İsrail'deki hiçbir kazıda rastlanmadığını söyledi.

ÖLÜYE SUNU DA OLABİLİR

18 santimetre uzunluğundaki benzersiz kabın üstünde oturan figürün bir kolu dizlerinin üzerinde dururken, diğeri de çenesine destek veriyor. Testinin kendi ise oval...

Yaklaşık 4000 yıllık bu heykelticğinin, son derece özenli ve detaylı biçimde üretilmiş olduğuna dikkat çeken Itach, bu döneme tarihlenen diğer kil heykelticiklerin bu kadar özenli olmadığını ifade etti.

İsrail Eğitim Bakanlığı yetkilisi **Efrat Zilber** ver-

diği bir demeçte: "Bildğim kadarıyla, İsrail'de daha önceden bu buluntunun benzerine rastlanmadı. Bu buluntular muhtemelen önemli bir kişiye ait ölü hediyeleriydi," açıklamasını yaptı.

Yehud'da yapılan kazıda toprak testiden başka, hançerler, ok uçları, bir balta başı ve aralarında koyun ve eşek kemiklerinin de olduğu hayvan kemikleri ortaya çıktı. Itach, buluntularının bazılarının ölü hediyeleri olabileceğini düşündüklerini söyledi.

Alanda yapılan kazılarda, burada en az 6000 yıl öncesine kadar yerleşim olduğuna dair buluntular da gün yüzüne çıktı. Bunlar arasında çukur ve kuyu gibi alanlar içinden çıkan binlerce çanak çömlek parçaları, çakmaktaşı ve bazalttan yapılmış sayısız alet, hayvan kemikleri ve bir yayık yer alıyor. Çıkan buluntular bölgenin Kalolitik Dönemde ne denli gelişmiş bir topluluğa ev sahipliği yaptığını gösteriyor.

SÜSLÜ BİR KAP

Parçalar halinde ortaya çıkan, üzerinde 'düşünen adamı' barındıran kap, IAA'ya bağlı konservatörler tarafından birleştirildi. Kabın boyun kısmının 'düşünen adam' figürü için oturacak bir yer sağladığı bilgisini ekleyen Itach, çömleğin kabı ürettiği esnada heykelticğinin ekleneceğine karar verip vermediğinin veya figürün aynı çömlekçi tarafından eklenip eklenmediğinin anlaşılamadığını söyledi.

MÖ 2000 civarını işaret eden bir tarihte, kabın üretildiği zaman dilimi, Levant'ın Orta Tunç Çağına denk geliyor. Metropolitan Sanat Müzesi'ne göre bu dönem, bölgenin kuzey kesiminde Amoritler olarak adlandırılan göçebe insanların yerleştiği ve tüccarların Levant ile Mısır arasında ilerlemelerini sağladıkları bir zamandı.

*Kaliteli,
Zamanında,
Doğru Baskı...*

PSO
Fogra tarafından belirlenen ISO
12647-2 standardı, sürdürülebilir
ve tekrarlanabilir baskı sağlar.

gezegen10
basım

100. Yıl Mah. Matbaacılar Sit. 2. Cad. No:202/A Bağcılar/İstanbul

Tel: 0212 325 71 25 Fax: 0212 325 61 99

www.gezegenbasim.com.tr

Yitirilen göçebe kültürü & BEDEVİLER

Günümüzde Ortadoğu coğrafyasında nüfusları dört milyon, İsrail’de üç yüz bin civarında olan Bedevilerin sadece % 1’i at ve deve sırtında göçebe hayatını sürdürüyor. Bedeviler, çok renkli bir mozaik oluşturan İsrail toplumu içinde sosyal ve ekonomik açıdan en yoksul kesimi, en zayıf halkayı oluşturmakta. Muhammed Kabiya ise ‘öteki’ olmayı kabul etmeyen, geniş toplum ile kaynaşmayı başarabilmiş, hatta bu konuda sıra dışı denebilecek görüşlere sahip İsrailli bir Arap...

Göçebe Araplar olarak da bilinen Bedeviler M.Ö. 1. yy.’da Arabistan çöllerinden Ortadoğu’ya, Doğu Ürdün’e, Suriye çöllerine, Necef’e ve Sina yarımadasına dağıldılar. Bedevi kelimesi Arapça, çölün sakinleri anlamında “*badawi*” sözcüğünden gelmektedir.

Bedeviler köklerini Tanah’a dayandırmaktadırlar; bir görüş **Avraham** ve **Hagar**’ın çocukları **İsmail**’den, diğer görüş ise **Noah**’ın (Nuh Peygamber) oğlu **Sam**’ın 100 yaşında iken doğan beş oğlundan biri **Arpahasat**’ın torunu **Adnan** veya **Kahtani**’nin soyundan geldikleridir. Günümüzde nüfusları dört milyon civarında olan Bedevilerin sadece % 1’i at ve deve sırtında göçebe

hayatını sürdürmekte. İsrail’de yaşayan Necf Bedevilerinin sayısı 220 bin, kuzeydekiler 60 bindir ve Arap halkının %20’sini, İsrail nüfusunun %3,5’ünü teşkil etmektedirler. Ancak sayıca az olmalarına rağmen bu ülkede yaşayan azınlıklar içinde sosyal ve ekonomik açıdan en yoksul kesimi oluşturmaları nedeni ile sıkça gündeme gelmektedirler.

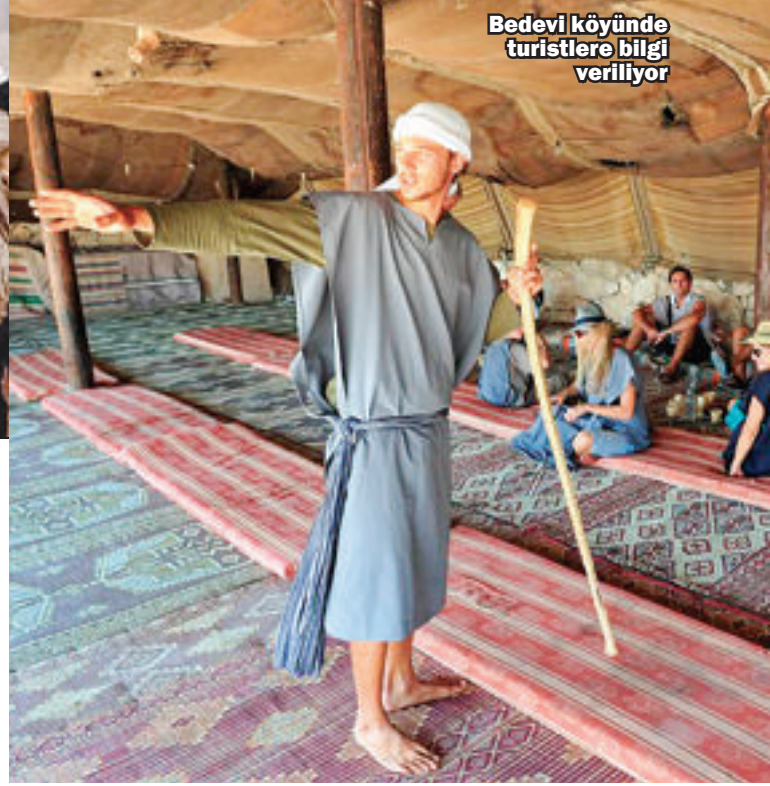
BEDEVİLER MOTORLU ARAÇLAR İLE TANIŞIYOR

Osmanlı yönetimi Bedevilerin yerleşik düzene geçmeleri için çaba harcadı, toprağa bağlı olarak tarım ile geçinmeleri yönünde tedbirler aldı. 1920 yılında İngi-

İşler hep Bedevi kadının sırtında

Deveyarışı

Bedevi köyünde turistlere bilgi veriliyor

liz ve Fransızların Ortadoğu'daki Arap ülkelerini egemenlikleri altına almalarıyla Bedeviler, develerin yerini tutacak motorlu araçlar ile tanıştılar. Tek varlıkları olan develerin değeri kalmayınca ekonomileri önemli ölçüde çöküşe uğradı.

Günümüzde ise modern tarım ekonomisinin geçerli olduğu İsrail toplumunda gelişmelere ayak uyduramayan Necef Bedevileri, topraktan elde ettikleri gelirlerinden de yoksun kaldılar. Çiftçiliği terk eden bu toplum büyük ölçüde yoksulluğa mahkûm oldu, suç oranı arttı, Mısır sınırında uyuşturucu kaçakçılığı yaygın hale geldi.

BEDEVİLERDE POLİGAMİ

Ne var ki, değişen koşullara karşın günümüzde Bedevilerin önemli bir bölümü halen geleneksel yaşamalarını sürdürmekte, mutlu ve üzücü olaylar tüm kabile tarafından paylaşılmaktadır. Keza poligami, İsrail'de çok eşli evlilikler yasa ile yasaklanmış olmasına rağmen Bedevilerde hala yaygın. Örneğin, Birleşik Arap Listesinden Knesset'e milletvekili seçilen **Taleb Abu Arar**'ın iki eşi var.

Poligamiyi yasaklayan yasanın özellikle Bedeviler için çıkarılmadığını, 1950'li yıllarda Yemen'den gelen Yahudilerde de poligamik ilişkilerin yaygın olduğunu belirtmek gerekir.

Çok eşli evlilik, Bedevilerde erkeğin aynı evde birden fazla kadın ile birlikte yaşaması şeklinde değil, ilk eşini ve çocuklarını terk edip yeni bir evde başka bir kadınla hayatını sürdürmesi şeklinde olmaktadır. Bu durum, kadınların şiddete ve yoksulluğa mahkûm olmalarına yol açmaktadır.

ÇOK EŞLİ EVLİLİĞİ KONU EDİLEN BİR FİLM; SAND STORM

2016 yapımı **Elite Zexer**'in yönettiği İsrail filmi "*Sand Storm*" (Sufat Hol), bu toplumun yaşam tarzını konu edinen çok başarılı ve ödüllü bir yapıtı. Filmde Bedevi oyuncular rol aldı.

Öykü Necef çölünde, çorak bir arazide, barakalardan oluşan bir köyde geçer; elektrik jeneratörlerden sağlanmaktadır. **Jalila**, eşi **Suliman**'ın ikinci evlilik kutlamaları için isteksiz de olsa hazırlık yapar. Dört kızlarından en büyüğü **Layla** okuldan bir genci sevmektedir. Ancak anne ve baba örf ve adetlere aykırı olan bu duruma karşı çıkarlar.

Baba, kızının neden olduğu ayıbı örtmek için okula devam etmeyip **Lütfü** adlı biriyle evlendirilmesine karar verir. Layla, ikinci eşi ile ayrı bir eve taşınıp annesini terk eden babasının yeniden annesine bakması koşulu ile sevdiği genç ile kaçıktan vazgeçer. Kendisinden yaşça çok büyük olan Lütfü ile evlenir. Çocuk yaşta gelin olan Layla'nın geleneksel gelinlik içindeki görüntüsü seyirciye yaşanan dramı bütün acısı ile hissettirir.

Muhammed Kabiya
İsrail lehine
bir gösteride

Necef Çölünde
Bedevi yerleşimi

ÖLÜMLE SONUÇLANAN ŞİDDET OLAYI, GERGİNLİĞİ ARTIRIYOR

18 Ocak 2016 tarihinde Necef çölünde yasa dışı yerleşimlerin yıkılması sırasında, Berşeva kenti yakınında kurulan 34 Bedevi yerleşiminden biri olan 'Umm Al-Hiran' köyünde, **Yakup al-Kiyan** adlı 34 yaşındaki bir öğretmen, hızla sürdüğü aracı ile çarptığı **Erez Levy** adlı bir polisi öldürür. Bedevi öğretmen de polislerin açtığı ateş sonucunda öldürülür. Öğretmenin vurulduktan sonra mı, önce mi polise çarptığı uzun süre medyada tartışılır.

Hayfa Üniversitesi'nde, Siyasal Bilimler öğrenimi gören ve İsrail'in tanıtımı için uluslararası alanda faaliyet gösteren Bedevi Arap **Muhammed Kabiya**, bu üzücü olay sonrasında İsrail Kanal 10 televizyonunda kendisi ile gerçekleştirilen bir röportajda görüşlerini dile getirir.

Kabiya, güneyde yaşayan Bedevi bir öğretmenin gerçekleştirdiği terör eylemi ile ilgili olarak kuzey ve gü-

neyde yaşayan Bedeviler arasındaki farka ilişkin bir soruyu şöyle yanıtlar: "Güneydeki Bedeviler hala alıştıkları göçebe yaşam tarzını sürdürmek istiyorlar. Oysa kuzeydekiler yerleşik düzende yaşamaktalar. Ancak kuzey ve güneydeki Bedeviler arasında örf ve adetlere bağlılık açısından hiçbir fark yoktur."

Muhammed Kabiya'ya yöneltilen ikinci soru ise şöyledir: Kuzeyde yaşayan Bedevilerin İsrail toplumu ile daha kaynaşmış oldukları, buna karşılık güneydekilerin giderek İslam'a ve Filistinlilere yakınlaştıkları söylenebilir mi?

"Necef Bedevilerinin İsrail'in yanlış politikaları nedeniyle kendilerini Filistinli Araplarla daha çok özdeşleştikleri bir gerçektir. Ayrıca güneydeki Bedeviler Gazze'de yaşayan soydaşları ile ailelerin birleştirilmesi uygulaması kapsamında kimliklerinde de değişiklikler yaşamaktadırlar.

Giderek azalma gösterse de Necef Bedevileri arasından pek çoğunun İsrail ordusunda hizmet ettiklerini unutmak gerekir. Güneydeki Bedevilerin gösteri yürüyüşleri yaptıklarında Gazze'den destek gördükleri de gerçek. Ancak hiçbir zaman kuzeyde yaşayan Bedeviler Filistin bayrağı taşımamışlardır. Bu haberler tamamen kışkırtma amaçlıdır. Tam tersine kuzeyde İsrail lehine gösteriler düzenlenmiştir."

ÇÖZÜMSÜZ KALAN TOPRAK UYUŞMAZLIKLARI

Necef Bedevileri İsrail'i, topraklarına el koymakla suçlamakta, kendilerine hiçbir eğitim ve sağlık hizmeti verilmediğini, ikinci derece vatandaş olarak muamele gördüklerini ileri sürmekte. Güneyde düzenlenen ve şiddet eylemleri içeren gösterilerde yaşanan olaylar yıllar boyu süren toprak uyuşmazlıklarından kaynaklanmaktadır.

Bedevilerin protesto gösterisi

Muhammed Kabiya ABD'de İsrail Bedevileri hakkında konuşuyor

Muhammed Kabiya

Bu nedenle toprak ihtilaflarının kısa bir geçmişine değinmekte fayda var. Bedevilerin göçebelikten kurtulup toprağa bağlanmaları kolay olmadı. Bedeviler 20. yy.'ın başlarında, son yağmurlardan sonra toprağı ekmekte ve hasat zamanı o arazilere dönüp mahsulü toplamakta idiler.

İsrail devletinin kurulmasından sonra, 1951 yılında bir kanun ile bütün güney sınırına yakın yerler askeri bölge ilan edildi. Bedeviler Berşeva, Arad, Dimona gibi yerleşim bölgeleri arasındaki alanlara doğru yer değıştirmek zorunda kaldılar. 1953'de, evvelce zilyetliklerinde bulunan topraklara bir yıl içinde dönmeyenlerin haklarını kaybedeceklerine ilişkin bir yasa çıkarıldı. Bu topraklar Yahudi yerleşimlerinin kurulmasında kullanıldı.

1954 yılında Bedevilere vatandaşlık hakkı verildi. 1966 yılında askeri yönetim sona erdirildi ve Bedeviler yerleşik düzene geçmeye zorlandılar.

Bedeviler terke zorlandıkları ve daha evvelce kısmen göçebe olarak yaşadıkları topraklarda haklarını ileri sürerek yargı yoluna başvurdular. 1974 yılında ihtilafların uzlaşma yolu ile çözümlenmesi için atılan adımlar sonuçsuz kaldı.

2003 senesinde dönemin başbakanı Ariel Şaron, Bedevi köylerine çözüm amaçlı bir plan kabul etti. Ancak bu da sonuç vermedi ve 2011 yılında kabul edilen bir bakanlar kurulu kararına göre belli bir tarihe kadar başvuruda bulunanlara arsa değerlerinin yüzde ellisi kadar bir tazminat ödenmesi ve yerlerini boşaltmayanların iki yıl kadar hapis ile cezalandırılmaları kabul edildi.

Avrupa Parlamentosu karara sert tepki gösterdi, İsrail'de gösteriler düzenlendi, 2014 yılına kadar 1073 ev yıkılarak tahliye edildi. Diğer yandan da Bedevilerin daha uygun yerleşim yerlerine taşınmaları ve yaşam koşullarının iyileşmesi için önemli yatırımlar yapıldı, bu doğrultuda bütçe ve kaynak sağlandı.

NECEF BEDEVİLERİ AYIRIMCILIK İLE KARŞI KARŞIYA

Muhammed Kabiya'nın Bedevilerin yaşam şartlarına ilişkin görüşleri şöyle:

"Tabi ki, bazı siyasi davranış ve kararlara karşı şu veya bu yönde eleştirilerim var. Bedevilerin ve özellikle güneyde yaşayan Bedevilerin ihmal edildiklerini düşünüyorum. Eğitimde ve iş hayatında bir ayırımcılık söz konusu... Bunlar ciddi sorunlar. Ben sadece devlete karşı eleştirilerde bulunmak istemiyorum. İki tarafın da durumun düzelmesi için çaba sarf etmesi gerektiğine inanıyorum. Ancak mevcut sorunlar bu ülkenin eşit bir vatandaşı olmamız ile ilgili değil. Eşit vatandaşız ve haklarımız için savaşıyoruz. İsrail her yönü ile mükemmel bir ülke değildir. Yine de bunca tehdit altında olan bir ülke dünyada pek çok alanda lider olabiliyorsa ondan öğrenecek çok şeyimiz var demektir."

İSRAİL'İN DOĞRU TANITIMI İÇİN ÇALIŞAN BİR BEDEVİ

Muhammed Kabiya asker bir aileden gelmekle övünmekte ve üç şehit veren, her yıl onlarca gencin askere gittiği Bedevi köyü Kabiya'da yaşamaktan gurur duymakta.

Kabiya'ya göre; Hamas ve Hizbullah gibi örgütleri destekleyen milletvekillerine bile parlamentoda özgürce görüşlerini ifade etme hakkını tanıyan İsrail, dünyanın en demokratik ülkelerinden biridir. Günümüzde çok sayıda Bedevi milletvekili, öğretim üyesi, doktor ve askeri yetkili bulunmakta... Ancak

Muhammed Kabiya'nın konumu ve düşünceleri oldukça farklı. Muhammed Kabiya 'öteki' olmayı kabul etmeyen, İsrail toplumu ile kaynaşmayı başaramış, hatta bu konuda sıra dışı denebilecek görüşlere sahip İsraili bir Arap. Görüşlerini aktarmayı ilginç gördüm. **İsrail'in PR'mı yapıyorsun. Bu ülkenin tanıtımını yapmaya seni sevk eden düşünce neydi?**

Askerlik görevimi hava kuvvetlerinde tamamladıktan sonra özellikle dünya mediasında İsrail'e karşı pek çok yanlış, hatta yalan bilginin yer aldığını gördüm. Ben askerde Filistinli sivillerin hayatlarının kurtarılması gibi insani bir görevdeydim. Bunu bizzat yaşadıktan sonra doğruların söylenmesi gerektiğine inandım.

Aşırıklara karşı eğitimin önemini savunan 'StandWithUs' adlı uluslararası bir kuruluşa katıldım.

Bu örgüt, her yıl çok sayıda heyeti yurt dışına göndermekte, bir o kadar heyeti de ağırlamakta. Bugün hem onlarla, hem American Jewish Advocacy (AJC) ile çalışıyorum.

Yer aldığın heyetlerde bir Bedevinin İsrail'i tanıtması nasıl karşılanıyor, şaşırıyorlar mı?

Evet, örneğin son katıldığım heyet Güney Afrika Cumhuriyeti'ni ziyaret etti. İsrail'in bir 'Apartheid' rejimi olduğunu, Arapların hiçbir demokratik hakları bulunmadığını söylediler. Konuşmalarını tamamlamalarını bekledim ve kendimi tanıttım. "Benim adım Muhammed Kabiya. Ben Müslüman bir Arap'ım ve Bedeviyim, İsrail Hava Kuvvetlerinde askerlik yaptım. Buraya İsrail'in gerçek yüzünü anlatmak için geldim" dedim. Şok içindeydiler. Bunu hazmetmeleri kolay olmadı, bir süre sonra ikna oldular ve bana birçok soru yönelttiler. Ancak benim gerçekte Yahudi ve ismimin Michal olduğunu iddia etmeye kalkan Filistinliler de oldu."

Arapların sana karşı çıktıkları oluyor mu?

Tabi ki... Her zaman karşı çıkanlar olur. Bir defasında, Gazze'deki Müslüman kardeşlerime karşı, nasıl oluyor da mücadele ettiğimi sordular. Ben onlara Müslümanlara karşı

Muhammed Kabiya dünyanın birçok ülkesine konuşmacı olarak davet ediliyor

değil, teröre karşı savaştığımı ve terörde kardeşliğin olmadığını söyledim. Onlar bunu kabullenmediler ve terörist olanın İsrail Devleti olduğunu ileri sürdüler. Ben Gazze'de masum halkın siper olarak kullanıldığını, hastane ve okullardan roketler atıldığını belgeler ile gösterdim. Halkın refahı yerine teröre milyonlarca para harcadığını anlattım.

Tanıtım amaçlı gezilerinde karşılaştığın öğrencilerle ilgili izlenimlerin nelerdir?

Birçok öğrenci haritada İsrail'in yerini bile bilmiyor. Onlara bu ülkenin yaşam koşulları, insanları ve özellikle azınlıkları hakkında konuşmak gerekir. İsrailiilerin de kendilerinden farklı insanlar olmadıklarını anlatmak gerekir.

NECEF ÇÖLÜNDE TURİSTİK BİR GEZİ

Farklı bir gezi yapmak, biraz macera yaşamak istiyorsanız Necef çölünde bir Bedevi turuna katılabilir, çölde ciple gezinebilir, Arad yakınında geleneksel deve yarışlarını izleyebilir, develere binebilir, otantik bir Bedevi ailesi çadırında yemekleri tadabilirsiniz. Bedevilerin günlük hayatlarında her şeyi yapan, çalışan kadındır. Kadın uzaktan suyu taşır, çadırları kurar, çocuklara bakar, hatta şifa bile dağıtır. Böyle bir gezide Bedevi kadınların hünerle dokudukları kumaşları, işledikleri nakışları ve el işlerini görebilir, hatta satın alabilirsiniz. Bu gezide kendilerinden göçebe felsefesini anlatmalarını isteyebilir, yaşamları hakkında hikâyeler dinleyebilir, modern İsrail yaşamı ile Bedevi kültürünün çelişkilerine tanık olabilirsiniz. Sonuçta Bedeviler çok renkli bir mozaik oluşturan İsrail toplumu içinde en zayıf halkadır. Göçebe kültürü tarih içinde giderek yitirilmeğe olan bir renktir.

Next Generation
Dentistry
Zürich Sihlcity &
Zorlu Center
Istanbul
SWISS
EXCELLENCE

Estetik Diş Hekimliği
Laser tedavisi
Endodonti
Periodonti
Protetik

İmplant
Ağız ve Çene Cerrahisi
Ortodonti
Görünmez teller
Çocuk Diş Hekimliği

DIŞ HEKİMLERİ
ZORLU CENTER ISTANBUL

ZORLU CENTER
TERAS EVLER T0 DAIRE 35
BESIKTAS ISTANBUL

TEL: 0212 353 63 83
FAX: 0212 353 63 84

INFO@SWISSCENTERDENT.COM
WWW.SWISSCENTERDENT.COM

AÇILIŞ SAATLERİ:
HAFTAİÇİ 10:00-20:00
CUMARTESİ 12:00-18:00
PAZAR 11:00-14:00

Başka bir yaşam mümkün: Arava Çölünde Kibutz Lotan

**Hayatta
ben ne
yapabilirim?
Benim dışımda
başkalarına, çevreme,
doğaya nasıl bir
yardımım dokunabilir?
Gelecek nesillere
nasıl bir katkı
olabilir?**

Bu sorular ile başladı tüm arayışlarım. Sürdürülebilir bir yardım olabilmesi için her şeyin özünün ve kendi özümün doğaya döndüğünü gördüm. Eğer kendi besinini yetiştirebiliyorsa, barınağını inşa edebiliyorsa, suyunu temizleyebiliyorsa insanlar, zaten kendi ayakları üzerinde durabilecekler diye düşünerek başladı her şey. Çöller hep ilgimi çekmişti: Çölü yeşertme projeleri, çölde yapılabilirse her ortamda yapılabileceğini düşünmek İsrail'in güneyindeki Arava Çölü'ne götürdü, beni. Oradaki Kibutz Lotan'ın "Yaratıcı Ekoloji Merkezi çöl koşullarında doğal bina yöntemleri, yerel organik gıda sistemleri, yenilenebilir enerji, sürdürülebilir atık yönetimi ve alternatif teknolojilerde perma-kültür tasarım teknikleri"ni geliştirdiği bir araştırma noktası...

Arava, dünyanın en kurak ikinci çölü olup, burayı yaşanabilir hale getirmek için kurulan 10 kibutzda yaklaşık 4.000 kişinin yaşadığı bir alan. Bölge özellikle hurma ağaçları ile çölün ortasında bir vaha.

Perma-kültür ekolüne duyduğum ilgi beni, 4 haftalık Perma-kültür Tasarım ve Eğitim Kursu olan 17 senedir düzenlenen

"Green Apprenticeship" (Yeşil Stajyerliği) programına yöneltti.

Perma-kültür kavramının isim babası Bill Mollison, "Perma-kültür: Bir Tasarımcı Elkitabı" adlı kitabında perma-kültürü şöyle tanımlar:

"Perma-kültür, doğal ekosistemlerin çeşitliliğine, istikrarına ve esnekliğine sahip olan, tarımsal olarak üretken ekosistemlerin bilinçli tasarımı ve bakımlarının sağlanmasıdır. Üzerinde yaşayan insanlar ile arazinin, gıda, enerji, barınak ve diğer maddi ve manevi ihtiyaçları sürdürülebilir

Maya Galimidi ve güneş fırını

sonraları ise teorik dersler yer alıyor. Tüm dünyadan katılımcıların ve mezunların olduğu bir network ağının içinde oluyorsunuz.

Programın katılımcıları, sürdürülebilir yaşam için bir prototip model olan eko-kampüs'te 4 hafta boyunca yaşıyor. Bu "Star Wars" görünümüne çamurdan yapılmış, depreme dayanıklı, az enerji har-

cayan evler hayatınız olmaya başlıyor. Güneş fırınında pişen kekler, çamurdan pizza fırını ile yaptığımız pizza partileri, tüm atık meyve ve sebze kabukları ile yapılan bio-gaz her gün ocağımızı yakmamızı sağlıyor. Yaşadıkça insanın deneyimlediği bir yer. Ellerimle hiç bir şey beceremeyen ben bile, tohumlar ektikçe, yıldızları izlemek için çamurdan yatak yaptıkça, insanın her şeyi yapabileceğine inandım. Güneş panelinde pişirdiğim kek bana, doğanın bana değil benim doğaya uyumlu olup kendimi ona göre planlamam gerektiğini gösterdi. İsrail'in ünlü perma-kültürcüsü Mike Kaplan, ekolojik mimarinin ilham kaynağı Alex Cicelskey, çölde bitki yetiştirmek üzerine mucizeler yaratan, bu kibutzu bir vahaya çevirmiş olan Daniel Burstyn ve topluluk oluşturmak insanlara ilham vermek, motive etmek ve sürdürülebilir topluluk oluşturmak için birliktelik sağlamak ile ilgili engin bilgileri olan Mark Naveh bu programın küratörleri.

Bu öğreti, ekolojiye, insanlığa ve sürdürülebilir yaşama inanan toplulukları ilerleten, birleştiren bir öge. Tüm dünyadan herkesin katılabileceği bu programda kibutz hayatını, ekolojik köy yaşamını, topluluk olmayı, inandığımız amaçlar için çalışmayı öğrenecek, birlik ve beraberliği, çözü, çözümlerin sessizliğini ve derinliğini deneyimleyip yapabileceklerinizi, içinizdeki potansiyeli, gelecek umudunuzu koruyup, hayata yenilenmiş olarak devam edeceksiniz...

bir şekilde karşılayan ahenkli bütünleşmeleridir. Sürdürülebilir tarım olmaksızın istikrarlı bir sosyal düzen mümkün değildir.

Perma-kültür tasarımı, kavramsal, maddi ve stratejik bileşenleri tüm canlıların yararına çalışan bir model içinde bir araya getiren bir sistemdir. Perma-kültürün arkasındaki, doğaya aykırı olmaktan ziyade onunla birlikte çalışma, uzun süreli düşüncesizce hareket etmekten ziyade uzun süreli özenli gözlem yapma, sistemlerin sadece bir ürününün peşinde koşmaktan ziyade onlara bütün işlevleriyle bakma ve sistemlerin kendi evrimlerinin gerçekleşmesine izin verme felsefesidir."

"Yeşil Stajyerliği" programına katılanlar tüm dünyada geçerli olan Perma-kültür Dizayn Sertifikasını almaya ve bitirme projelerini tamamlayıp sunduktan sonra Perma-kültür hocası olmaya hak kazanıyorlar. Program ayrıca bunun da ötesine gidip tüm alanları daha derinlemesine öğretiyor. Kendinizi her sabah ya dizlerinizin üstünde toprakla uğraşırken, ya da ellerinizle çamurdan yaşam alanları oluştururken buluyorsunuz. Öğleden

Semah istasyonunun eski hali

Osmanlı'nın Filistin'deki direnişinin son kalesi

SEMMAH

Yıl 1918... 24 Eylül'ü 25 Eylül'e bağlayan gece... Mekân Osmanlı egemenliğindeki Filistin toprakları... Tiberiye gölü güneyinde stratejik öneme sahip Semah tren istasyonu... Orada, gecenin, yerini sabaha bıraktığı alaca karanlıkta kıran kırana, göğüs göğüse, gencecik birçok askerin şehit olduğu, onlarca yaralının canını zor kurtardığı bir savaş yaşandı. Bir yanda Avustralyalı süvariler, diğer yanda Yıldırım Ordusu'na bağlı Türk askerleri ile müttefikleri Alman askerleri...

1918 yılının sonbaharında General Allenby komutasındaki İngiliz ordusu Filistin topraklarını işgal ediyor, uyguladığı baskılar ve çatışmalarla Türk ordusunun gücünü zayıflatıyor, Osmanlı hâkimiyetine son vermeye çalışıyordu.

İngilizler 19 Eylül 1918 günü büyük bir taarruza geçtiler. Osmanlı kuvvetleri bu saldırıya karşı zaman zaman çetin bir direnme göstermesine rağmen, çekilmeye başladı.

Semah tren istasyonu, Galil bölgesine ve oradan da Şam'a ulaşmak için önemli bir yol kavşağıydı. Üstelik Semah, Osmanlı'nın bu topraklarda Yafa'dan Hayfa'ya döşediği demir yolu duraklarından biriydi...

Yıldırım Ordusu'na bağlı Türk askerleri Alman müttefikleri ile birlikte canları pahasına bu istasyonu koru-

Bir zamanlar Semah istasyonundan geçen tren

Yenilenmiş Semah tren istasyonu

yacaklardı. Emir böyleydi, kanlarının son damlasına dek savaşacaklardı. Osmanlı ve Alman askerleri, istasyon binası ve civarında konuşlandılar.

24 Eylül'ü 25 Eylül'e bağlayan gece Tiberiye gölü güneyinde stratejik öneme sahip Semah tren istasyonu... Orada, gecenin yerini sabaha bıraktığı alaca karanlıkta kıran kırana, göğüs göğüse, kısa fakat gencecik birçok askerın şehit olduğu, onlarca yaralının canını zor kurtardığı bir savaş yaşandı.

İngilizlerin müttefiki Avustralya

ordusunun 11. Süvari Birliği, Almanların açtığı yoğun ateşe rağmen ilerledi. Süvarilerin bir kolu batıdan, diğeri doğudan Semah kasabasını kuşatarak taarruza geçti. Kasabada başlayan çatışmalar istasyon binasının içinde, odadan odaya, bölümden bölüme devam ediyordu. Avustralyalı süvariler ateş hattında, binaların etrafında at koşuyor, askerler ellerinde süngüler göğüs göğüse mücadele ediyor, vuruluyor, tek tek yıkılıp yere düşüyorlardı. Vurulan askerlerin haykırıışları, inlemeleri, atların kişnemeleri birbirine karış-

tı istasyon avlusunda. Cehennemi bir uğultuydu boşlukta yankılanan. Topların, tüfeklerin sesi, haykırıışlar, sızlanmalar ve dualar yavaş yavaş kesildi.

Bir saat süren yoğun çatışma bitmiş, Osmanlı askerinin direnişi kırılmış, ortalık sessizliğe bürünmüştü. 100 Türk ve Alman askeri yaşamını yitirmiş, 365 asker esir alınmıştı. Avustralyalı süvarilerin de kaybı büyüktü. 14 asker ölmüş 64'ü yaralanmış, atların yarısı telef olmuştu.

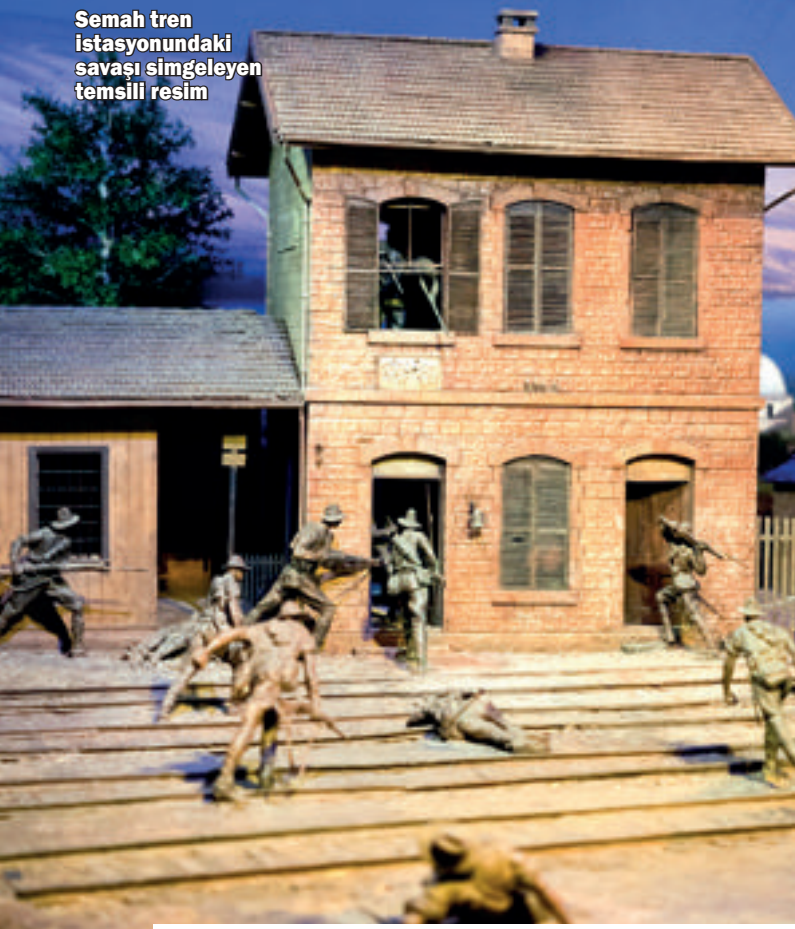
Osmanlı İmparatorluğu'nun Filistin topraklarındaki varlığının son dönemleriydi. 30 Ekim 1918 tarihinde İtilaf Devletleri'yle Mondros Mütarekesi imzalandı.

DEMİRYOLU DÖŞENMESİ & SEMAH İSTASYONU

Demiryolu döşenmesinin başlangıç tarihi 1900'dür. Osmanlı İmparatorluğu padişahı Sultan 2. Abdülhamit, Akdeniz'i Şam'a bağlayacak bir demiryolu hattının inşasına karar verir. Amacı bölgede gücünü bu şekilde artırıp, egemenliklerini yaymaya çalışan Avrupa ülkelerinin bu türden girişimlerini başarısızlığa uğratmaktı. Padişahın en iddialı projesi Hayfa'yı Şam'a bağlayacak, oradan da Mekke'ye ulaşacak Hicaz demiryoluydu.

Nahal Sorek ve Hayalet Vadisi'nden

Semah tren istasyonundaki savaşı simgeleyen temsili resim

Günümüzde şehitlerini anmak üzere Semah'a gelen Avustralyalı süvariler

Yenilenmiş Semah tren istasyonu

geçen, Yafa ve Kudüs arasında döşenen raylar 1892'de tamamlandı ve 26 Eylül 1892'de, şehrin önde gelen Arap ve Yahudi şahısların katılımıyla açılış töreni yapıldı. Törende bulunan ve modern İbranice'nin yaratıcısı olarak kabul edilen Eliezer Ben Yehuda tren için çelik anlamına gelen Rakevet kelimesini dile kazandırdı.

86 km'lik Yafa - Kudüs hattının açılmasının ardından Hayfa - Semah hattının açılışı 1905 yılının ekim ayında gerçekleşti. Demiryolu, Yarmuk nehri kıyısından Şam'a dek uzanıyordu. Bu hat, Vadi Treni (Rakevet Ha Emek) olarak adlandırıldı.

Semah istasyon binası iki katlı olup, yanında bir mahzen ile bazalt taşından bir su deposu inşa edilmişti. Bu istasyon, Tiberiye kentini diğer kentlere bağlayan en önemli ulaşım merkeziydi. Tiberiye kenti ile Semah arasında bir asfalt yolun döşendiği 1921 yılına dek insanlar istasyona Tiberiye gölünden sandal yolculuğu ile ulaşırlardı. İstasyona yolcu taşıyan küçük vapurlar da

vardı, aralarından en uzun hizmet vereni Almanya yapımı Max Nordau adlı gemiydi.

İNGİLİZ MANDASI ALTINDA SEMAH

İngiliz mandası yıllarında Semah, Fransız egemenliği altındaki Suriye ile olan sınıra 7 km kadar yakın bir konumdaydı. İngilizler bu nedenle istasyon yakınında askeri kamp kurmuşlardı. Bu istasyon, civardaki yerleşimlerin ticari merkezi konumundaydı. Köylerden toplanan ürün, Tiberiye gölünden avlanıp satışa çıkarılan balıklar, kibutzlardan gelen süt güğümleri Hayfa ve Şam'a gönderilmek üzere Semah'ta toplanıyordu.

1948 Bağımsızlık Savaşı sırasında Semah istasyon binalarının çoğu yıkıldı. Onarıma alınıp müzeye dönüştürülene dek bu tarihî mekân onlarca yıl kaderine terk edildi.

SEMAH YENİDEN HAYAT BULDU

2011 yılı sonlarında tarihî Semah istasyonunun onarım çalışmaları başladı. 2015'te bu mekân Tiberiye

Akademik Enstitüsü'nün hizmetine verildi. Bu kompleks, İsrail tarih eğitiminin verildiği bir merkezi ve 250 öğrencilik bir kampusu içermekte. Aynı yılın yaz aylarında Semah'ın tarihî dokusunu ve işlevselliğini anımsatmak ve korumak amacıyla eski rayların bir kısmı yeniden döşendi, iki vagon yerleştirildi ve bir zamanlar var olan su deposunun benzeri inşa edildi. Tarihî su deposunda gösterilen bir belgeselde, Semah istasyonunun ve efsanevi tren yolunun tarihi İngilizce ve İbranice lisanlarında anlatılmakta, aynı mekânda bölgenin tarihini yansıtan bir sergi de yer almaktadır.

Bir zamanlar Vadi yerleşimlerinde yaşayanlar için hayati önem taşıyan bu tren istasyonu, 67 yıl kaderine terk edilmesinin ardından yeniden yaşama dönmüş oldu. Günümüzde Semah tren istasyonuna her yıl aynı tarihte Avustralya'dan gelen bir kabile, yüz yıl kadar önce orada savaş vermiş ve şehit düşmüş süvarileri anmak üzere bir tören düzenlemekteler.

TITANIC
HOTELS'DE
HEM DÜĞÜN
HEM BALAYI.

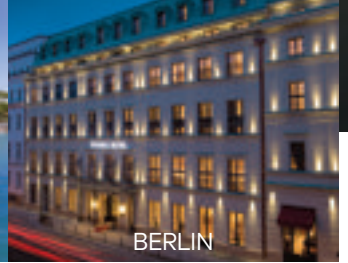
BELEK

LARA

BODRUM

BERLIN

Düğününü Titanic Business Bayrampaşa, Titanic Port Bakırköy veya Titanic Business Kartal'da gerçekleştiren çiftlere, Antalya, Bodrum veya Berlin'de muhteşem bir balayı hediye.

TITANIC
HOTELS

titanic.com.tr

TITANIC HOTELS

ANTALYA | ISTANBUL | BODRUM | BERLIN

#MyTitanicStory

Yisroel Stein

Abby Chava Stein

Hasidik hahamdan trans kadınlığa geçiş

Ultra-Ortodoks bir Haham olan Abby Stein aynı zamanda bir kadın. Elbet-

te Stein, atandığında kadın

değil, kendi gibi Satmar adlı

katı dindar bir toplulukta bü-

yümüş bir kadınla evlenmek

üzere olan genç bir erkekti.

Uzun zamandır cinsel kimliği

ile ilgili tanımlayamadığı rahatsızlıkları olan ve 18 yaşında

Brooklyn'de evlenip Monsey'e taşınan Stein'in -o dönemde

adı Yisroel idi- bunların üzerinden sadece birkaç yıl geçtik-

ten sonra hayatının tamamen değişeceğine dair hiçbir fikri

yoktu. Bugün 25 yaşında olan Stein, Columbia Üniversitesi

öğrencisi, dul, ultra-Ortodoks olmayan bir kadın.

Dini geçmişi sadece konuşmasındaki Yiddiş aksanından

anlaşılan, omuz hizasındaki kahverengi saçları ve minyon

yapısıyla öne çıkan Abby'nin aldığı östrojen hormonu saye-

sinde yüz hatları yumuşamış, vücudu kadınsı hatlara kavuş-

muş ve adet öncesi sendromu yaşamaya başlamış.

Kamusal alanda cinsiyet değişimi üzerinde çalışmayı planla-

yan Abby, birgün memur olabileceğinin de sinyallerini veri-

yor. 13 çocuğun altıncısı olarak dünyaya gelen Stein, ailenin

ilk erkek çocuğu. Kuzenleriyle birlikte koyu bir dini eğitim

alan Stein'in babası da Hasidizm'in kurucularından olan Baal

Shem Tov ile beş ayrı koldan akraba. Aile, yaşam tarzları ve

uyguladıkları tüm ritüellerle de bunu kanıtlamakta. Koyu

Hasidik toplumlarda kadınların araba kullanmasına izin ve-

rilmezken Stein'in ailesinde erkekler de araba kullanmazlar. Sadece Yahudilik eğitimi alırlar ve kesinlikle dışarıda yemek

Ünlü konuşmacı ve Columbia Üniversitesi'nin hırslı öğrencisi Abby Stein, artık ultra-Ortodoks bir rabbi değil, evli veya erkek de değil!

yemezler.

KIZ OLARAK UYANMAK

Erken yaşlardan itibaren kendisiyle ilgili bir şeylerin ters git-tiğini hisseden Stein bir türlü bunun ne olduğunu kelimelere dökemez. Dört yaşında banyoda yıkılırken penisine iğneler batırdığını Haaretz gazetesine yaptığı açıklamada itiraf eden Stein, "Tek bildiğim onun bana ait olmadığıydı ve bunu hiç kim-seye söyleyemeyeceğimi biliyordum," der.

Yiddiş yayın yapan Der Yid ve Ha-Maspik gazetelerinden organ nakli ile ilgili onlarca makale okur ve birgün tüm vü-cudunu değiştireceğinin hayalini kurar. 11 yaşında, her ge-ce yatmadan önce ettiği Şema duasına, "Bir gün kız olarak uyanmak istiyorum," cümlelerini ekler.

15 yaşında New York'da bulunan Vizhnitz Hasidic Cemaati'ne bağlı Yeşiva'ya gitmeye başlar. Her ay bir hafta sonunu evlerinde geçiren Yeşiva öğrencilerinin aksine Stein okulda kalır ve daha önce kitaplarını okuduğu Kabala bilgini Rabi Yitzhak Moşe Erlanger ile saatlerce sohbet etme fırsatı bulur. Rabbi'nin kendisine Kabala ile ilgili verdiği kitaplar sayesinde cinsiyetin değişken bir şey olduğunu fark eder. Stein, ailesinin bir arabulucu ile anlaşarak bulduğu gelin adayı ile 17 yaşındayken nişanlanır. Gelin adayı nişanlılık döneminde her hafta kayınvalidesini aramasına rağmen, Stein düğün gününe kadar (yaklaşık 1 sene) nişanlısı ile hiç-bir irtibatla bulunmaz.

Stein, düğün gününden bir gün öncesinde evlilik ile ilgili öneri ve bilgi almak için bir Haham'a danışmayı ihmal et-mez. Cinsel kimliği ile ilgili şüphelerinin devam etmesine rağmen sadece salı ve cuma gece yarısından sonra tek bir pozisyonda cinsel ilişkiye girmek zorunda olduğunu öğre-nince kendisini her şeyin yolunda gideceği konusunda tesel-

li eder. Evlendikten sonra Monsey’de yaşayan çift kısa süre içinde bir çocuk sahibi olur. Stein o dönemde cinsel kimliği ile ilgili sorunlarının iyice su yüzüne çıkmaya başladığını fark eder. Bulduğu her fırsatta internette cinsiyet değiştirme ile ilgili yazılar okumaya başlar ve cinsiyet değişimi ile ilgili İbrance Wikipedia sayfasını bulur. Ayrıca İsraili trans bireylerin kurduğu forum sayfalarını da keşfeder ve bu konuyla ilgili ilk yorumu, “*Dışarıda koca bir trans dünyası var,*” olur ve bunun kendisini korkuttuğunu söyler.

Oğlu David’in doğumundan bir yıl sonra Stein eşine artık inançlı biri olmadığını söyler ve Satmar topluluğundan ayrılarak New York merkezli Footseps adlı daha modern bir organizasyona katılırlar. Ultra-Ortodoks gruplardan ayrılan kişileri destekleyen bu organizasyonun da desteğiyle Stein İngilizce öğrenmeye başlar. Bu sayede trans bireylerin bulunduğu birçok on-line topluluğa katılır ve ‘Chava’ adlı bir Facebook sayfası açar.

Nihayet kaçınılmaz son gerçekleşir – Stein ile karısı ayrılırlar. Stein halen arasının iyi olduğu ailesi ile Williamsburg’da yaşamaya başlar. Eşi oğlu ile ailesinin yanına döner. İlk başlarda birbirlerini her hafta gören baba ve oğul, karısının ailesinin boşanma karşılığında Stein’in dinsel boşanmayı gerçekleştirme si ve görüntüsünü değiştirmemesi için söz vermesi karşılığında torunlarını ancak ayda bir kez göstereceklerini belirtir.

AĞIR DEPRESYON DÖNEMİ

Columbia Üniversitesi tarafından açılan üniversite hazırlık programına katıldıktan sonra Stein, kampüs içerisindeki Hillel Yahudi Öğrencileri organizasyonuna katılır ve daha sonra da üniversiteye başvuruda bulunur ve kabul edilir. Derslerin yoğunluğu altında cinsel kimliği ile ilgili sorunlarının kaybolacağını umar ama ne yazık ki ilk dönem sona ermeden ağır bir depresyona girer. Yataktan çıkamayacak hale gelen Stein okul psikoloğuna danışır. Danışmanı Stein’in bir şeyler sakladığını düşündüğünü açık bir şekilde ifade eder ama net bir yanıt alamaz.

Stein bir süre sonra kadın parfümü kullanmaya başlar, saçlarını uzatır ancak henüz cinsiyet değiştirmeye hazır değildir. Daha da ağırlaşan depresyonu nedeniyle başka bir terapist arama girişiminde bulunur. Aşağı Manhattan bölgesinde katıldığı bir LGBT merkezinde kendisine aslında bir ‘trans’ olduğunu söylerler. Yaz dönemini Yahudi cemaatine ait bir kampta çalışarak geçiren Stein değişmeye başlar.

Eylül 2015’te Stein, östrojen ve testosteron baskılayıcı kullanmaya ve yavaş yavaş trans kişilerle görüşmeye başlar. Bu arkadaşları ona kadın kıyafetleri, aksesuarlarını nasıl kullanacağını, nasıl makyaj yapacağını öğretir.

Genelde erkek kıyafetleriyle dolaşmasına rağmen ‘tam bir değişim yapamamak’ Stein için duygusal açıdan gittikçe zorlayıcı olmaya başlar. Kararını ailesine başkalarından duymalarından kendisi yüz yüze söylemek ister. Eve döndüğü bir Şabat akşamı tamamen kadınlara ait bir ritüel olan Şabat mumunu yakacağını söyler, ki aslında yıllardır bunu

tek başına yapmaktadır.

Annesi, “*Her zamankinden farklı görünüyorsun,*” der ancak bunun dışında başka herhangi bir soru sormaz.

Geçiş döneminde aldığı östrojen hormonunun etkisiyle Stein’in dış görünüşünde birtakım değişiklikler olmaya başlar. Saçları gürleşir, göğüsleri çıkmaya, dudakları dolgunlaşmaya ve kalçaları genişlemeye başlar. Bugün 5 yaşında olan oğlu David, babasının kulaklarındaki küpeleri gördüğünde onu “anne” diye çağırmaya başlar.

2015 yılında bağlı olduğu Romemu adlı Yahudi gruptan David Ingber adlı rabbi, babasıyla konuşmasını önerir. Babası ilk kez küpeli gördüğü oğluna, “Kafanda Kipa (takke) takığın günlerde seninle konuşmak çok daha kolaydı,” der ve daha fazla bir yorumda bulunmaz.

Stein, “*Babam adeta donmuştu. Trans bireylerin olduğuna inanmıyorum dediğinde ona Kabalist ve Hasidik fikirlerin olduğu kitapları gösterdim. Bana bunu neden yaptığımı bir türlü anlayamadığımı söyledi ve hemen ardından tüm bunların bir*

daha onunla hiçbir şekilde konuşamayacağı anlamına geldiğini söyleyerek bana veda bile etmeden gitti,” diyerek babasıyla olan son konuşmasını aktarır. O günden sonra ailesinin bir daha kendisiyle konuşmadığını söyleyen Stein, geçtiğimiz Roş Aşana’da (Yeni Yıl) evini aradığını ancak telefonu açan annesinin kendisiyle konuşmadığını ve bunun çok acı ve rici bir durum olduğunu sözlere ekler.

Oğulları David ile

Bu arada Stein, Yisroel olan adını resmi olarak değiştirerek Abby Chava yapar ve doğum belgesi, ehliyet ve okul belgesi dâhil olmak üzere tüm belgelerinde cinsiyet bölümünü değiştirir.

Boşanmalarından sonra eski eşi ile doğrudan konuşmalarına rağmen oğlunu belli aralıklarla görebilen Stein, eski eşinin yeniden evlenmesi ile bu şansını da kaybeder. Boynunda üçgen bir kolye takan Stein, üçgenin iki köşesinin kadın ve erkeği diğer köşesinin ise trans bireyleri simgelediğini söylüyor. Bir kız arkadaşı olan Stein’in adı cinsiyet değiştirme ameliyatı bekleme listesinde.

Columbia Üniversitesi’nde Siyaset Bilimi ile birlikte Kadın ve Cinsiyet Çalışmaları okuyan Stein, aynı zamanda kendi cemaatinde İbrance öğretmenliği yapıyor ve Manhattan Belediyesi Meclisi’nde yarı zamanlı çalışıyor.

Anılarını yazan ve kendi hakkında bir belgesel hazırlayan Stein, ABD’de bilinen ilk trans Hasidik olmasından dolayı Limmud organizasyonu, çeşitli üniversiteler ve LGBT grupları tarafından sık sık konuşma yapmak üzere davet ediliyor. Bunların dışında Hasidik trans bireyler için bir destek grubu kuran Stein kendini şimdiye kadar hiç olmadığı kadar iyi hissettiğini söylüyor. “*12 yaşımdan beri depresyondaydım. Şimdi de sıkıntılı dönemlerim olmuyor değil ama TV dizileri ve filmleri izleyip bunların üstesinden geliyorum,*” diye ekliyor.

Bir zamanlar Amerikalı Yerliler 5 farklı cinsiyet türünü tanıyorlardı

Cinsiyet rollerini; insanların sahip oldukları cinsiyete, kadın ya da erkek olmalarına göre toplum tarafından belirlenen roller şeklinde tanımlayabiliriz. Amerika'daki Yerliler, ancak Avrupalılar Kuzey Amerika'da idareyi ele geçirdikten sonra bugünkü cinsiyet rolleri ile ilgili kıstasları benimsediler, kabul ettiler.

Avrupalılardan önce, Amerikalı Yerli erkek ve kadınların Kabilenin “normal” üyesi sayılabilmeleri için, uymak zorunda oldukları kurallar yoktu. Dahası, aynı anda hem dişil hem de eril karaktere sahip olanlar doğanın bir ihsanı - armağanı olarak görülüyorlardı ve bu nedenle bu kişilerin, her şeyi her iki açıdan görme yetenekleri olduğuna inanılıyordu. “Indian Country Today” haber sitesine göre, o dönemde Yerli toplulukların tamamı şu cinsiyet rollerini tanıyorlardı: Dişil, eril, Çift Ruhlu dişil, Çift Ruhlu eril ve eşcinsel.

“Her kabilenin kullandığı kendine ait bir terim vardı. Ancak, genel topluluğun anlayabilmesi için evrensel bir tanıma gereksinim vardı. Nava-jo kabilesi, Çift Ruh için Nádleehí (transforme olmuş) terimini; Lakota, Winkté (dişi gibi davranış sergileyen erkek) terimini; Ojibwe kabilesi Níizh Manidoogwag (çift ruhlu) terimini; Cheyenne Kabilesi, Hemaneh (yarım eril - yarım dişi) terimini kullanıyorlardı. İngiliz dilinde evrensel tanım için kullanılan “Çift Ruhlu” sözcüğünü, Yerli dillerinde aynı anlamda çevirisinin yapılması, her zaman mümkün değildir. Örneğin, Kuzey Amerika'daki 5 büyük Kızılderili aşiretinden oluşan konfederasyona mensup İroklü Cherokee kabilesinin dilinde ‘Çift Ruhlu’ teriminin tam karşılığı yok. Bununla birlikte, Cherokee'lerin ‘erkek gibi hisseden kadın’ ya da tam tersi gibi, cinsel kimliklerle ilgili kullandıkları çeşitli terimleri mevcut.”

Hıristiyan liderler bizim toprağımızda durup, şu iddiada bulundular: “Gay evlilikler” hiçbir zaman olmadı. Kuzey Amerika bölgesinde yüzlerce yıldır, 130'dan fazla kabilede milyonlarca eşcinsel evlilikler gerçekleşti. Beyanları nefret dolu ve aynı zamanda çok cahilane... Sizin “homoseksüel” dediğiniz, bizim için “Çift Ruhlu” insanlar... Ve biz onları kutsal addediyoruz.

Avrupalıların ortadan kaldırıp yok etmek istedikleri ilk şey, Amerikalı Yerlilerin “Çift Ruhlu” kültürleri oldu. George Catlin gibi Amerikalı sanatçılara göre, “Çift Ruh” geleneği tarih kitaplarına henüz geçmeden evvel yok edilmesi gerekiyordu. Catlin’e göre bu gelenek: “Tam anlamıyla kayıtlara geçmeden imha edilmeli.”

Ne var ki, yerlilere ait bu cinsiyet kavramlarının izlerini gizlemek isteyen sadece onlar değildi. Indian Country Today’ye göre, “Katolik İspanyol Rahipler, geleneksel Yerli inancının ve tarihinin kökünü kazımak için ‘Çift Ruh’ geleneği ile birlikte Azteklere ait pek çok bilgiyi imha ettiler.” Hıristiyanların çabaları ve zorlamalarıyla Amerikalı Yerliler, yeniden dizayn edilmiş bu cinsiyet kimliklerine göre giyinmek ve davranmak zorunda bırakıldılar.

Tarihte kayıtlı en yoğun kutlanmış “Çift Ruh”; karakterine uygun isimlendirilmiş Lakota savaşçısı ‘Onları Bulur ve Onları Öldürür’ idi. Osh-Tisch erkek olarak doğmuş ve bir kadınla evlenmişti. Ancak, günlük yaşamını süslü kadın kıyafetleri içinde bir kadın gibi sürdürüyordu. 17 Haziran 1876’da, Rosebud Creek savaşında ‘Onları Bulur ve Onları Öldürür’ isimli savaşçı, korkusuzluğu ve cesareti sayesinde bir kabile üyesini kurtararak şöhret ve itibar kazandı. Amerikalı Yerlilerin kültürlerinde, insanlar erkekliklerine ya da kadınlıklarına göre değil, kabileye yaptıkları katkıya göre değerlendiriliyorlardı. Ebeveynler çocuklarına cinsel kimlikle ilgili roller biçmiyorlardı. İnsanların nasıl sevecekleri ile ilgili olarak belli bir fikir ya da idealler yoktu. Bu, hiçbir yargı ya da tereddüt olmadan, tamamen doğal gerçekleşen bir eylemdi.

“Çift Ruhlu”luğa yapışmış olumsuz hiçbir leke olmayınca da, aynı ya da karşı cinsiyetten olan kabile içindeki bireylere karşı herhangi bir olay, misilleme hareketi ya da şiddet vuku bulmuyordu.”

“‘Çift Ruhlu’ olanlar çok saygındılar, aileleri de şanslı addediliyordu. Yerlilere göre, dünyayı aynı anda her iki cinsiyetin gözünden gören bir insan, Yaratan’ın bir armağanıydı.”

Yeni dinî tesirler, “cinsiyet farklılıkları”na karşı hemen, kolaylıkla önyargı oluşturdu. Bu da çift cinsiyetli kişileri iki seçenektan birini seçme zorunda bıraktı. Ya yakalanma korkusunu hissederek gizli bir şekilde yaşadılar, ya da yaşamlarına son verdiler. Çoğunluğu da sadece bunu uyguladı.

Çeviren: Gila Erbeş

Amerikalı Yerlilerin kültürlerinde,
insanlar erkekliklerine ya
da kadınlıklarına göre değil,
kabileye yaptıkları katkıya göre
değerlendiriliyorlardı.

Miki için hayat **Auschwitz**'de de güzel

Yukarıdaki başlık tüylerinizi ürpertti mi? Peki ya size Horst Rosenthal adındaki bir genç çizerin Fransa'nın güneybatısında, Auschwitz'e ara durak olan bir toplama kampını, çizgi-romanında eğlenceli bir tatil köyüne benzettiğini, Walt Disney'in sempatik faresinin de bu çizgi-romanın kahramanı olarak, Gurs tatil köyünde yaz tatilini geçiren mutlu bir turist olduğunu söylesem nasıl bir tepki verirsiniz? Durun, hemen kızmayın. Sözüünü ettiğim çizgi-roman Holokost in-

karıların bir yayını değil. Tam aksine, bu eserin orijinali Paris'teki "Memorial de la Shoah" müzesindeki Holokost konulu çizgi-romanlar sergisinde, korunmalı bir camekan içinde teşhir ediliyor. Yazarı ve çizeri Horst Rosenthal ise 1915 doğumlu. Horst Rosenthal'den günümüze ulaşan sadece üç tane kısa çizgi-roman, birkaç kroki ve bir tane de davetiye çizimi var. Bunların hepsini 1942 yılında, Fransa'daki Gurs toplama kampında zorunlu olarak kaldığı birkaç aylık süre içerisinde gerçekleştirmiş. Holokost sanatçıları ve eserleri sıkça

gündeme gelen bir konudur. Terezin Toplama Kampındaki sanatçıların resimleri yer yer sergilenir, müzikleri (besteleri) icra edilir. Hatta bu kampta Yahudi çocuklarının çizmiş olduğu resimler bile birkaç yıl önce Schneidertempel Sanat Merkezinde sergilenmişti. Ama itiraf etmeliyim ki böylesi bir çizgi-romanı ilk kez gördüm ve çok şaşırdım. Zamanında bu sayede Oskar da kazanmış olan Roberto Benigni'nin "Hayat Güzeldir" filmi eleştirmiştim. Bana göre Benigni, altı milyon soydaşımızın canına mal olan dünya tarihinin en büyük soykırımını, mizah yoluyla hafife alarak hoş ama hüznü (!) - bir peri masalına çevirmişti. Nitekim bu film, halen pek çok mecrada, ağlamadan, kan görmeden, gözyaşı dökmeden, hatta yer yer gülerek izlenebilecek bir savaş filmi olarak tanıtılmaktadır. Horst Rosenthal'ın çizgi-romanları ise Roberto Benigni'nin filminden çok büyük bir farklılık gösteriyor. Çizer, bu bantları o dehşetin ta içinden, bizzat yaşayarak hayata geçirmiş. Elbet, bunları çizerken talihsiz

... papiers !!

Après quelques minutes d'attente, une tête émergeait du tas.
- Votre nom ? - demandait la tête.
- Mickey -
- Le nom de votre père ? -
- Walt Disney -
- Le nom de votre mère ? -
- Ma mère ? Je n'ai pas de mère ! -
- Comment ? Vous n'avez pas de mère ?
Vous vous f... de ma gueule !! -
- Non, vraiment, je n'ai pas de mère !! -
- Sans blague ! J'ai connu des types, qui n'avaient pas de pères, mais pas de mères...
Enfin, passons. - Vous êtes juif ? -
- Plait-il ? -
- Je vous demande si vous êtes juif !! -
Honteusement, j'avouais ma complicité

sonunun nereye varacağını bilmiyordu. Ama umudunu yitirmemek için o süreçte elindeki tek silahı, defteri ve kalemleri ile doğal olarak sahip olduğu mizah yetisiydi. Benigni ise gerçekleşmiş olan bir trajediyi zaten hafızalarından silmeye çabalayan toplumlara sulandırarak aktarıyor, ferahlamalarını sağlıyordu. Benigni'yi bir kenara bırakıp Horst Rosenthal'e dönecek olursak, sanatçı 1915 yılında, adı şimdi Wrocław olan Polonya'nın Breslau kentinde burjuva bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya geldi. Silezya'nın başkenti olan Breslau o yıllarda Frankfurt ve Berlin'den sonra Almanya'nın en çok Yahudi barındıran sanayi kentiydi. Ne var ki Horst doğduğunda 23.000 civarında olan Yahudi nüfusu, 1945 yılına gelindiğinde 200'ün altına inecekti. Babasını küçük yaşta kaybeden Horst Rosenthal, daha lise yıllarında Genç Sosyalistler hareketinin üyesi olmuştu. Almanya'da hızla tırmanan anti-sosyalizm ile yoğun antisemitizm karşısında kendisine bir gelecek görmeyince, henüz daha 17 yaşındayken ülkesini terk etmişti. Sığınma limanı olarak da Paris'i seç-

mişti. Böylelikle Paris Güzel Sanatlar Akademisinde eğitimini tamamlarken, Almanya'da kalan annesi ve kendinden küçük iki kardeşine de yakın olabilecekti. Çocukluğundan beri hayranlık duyduğu pek çok ressamın da bir kültür ve sanat başkenti olan Paris'te yaşıyor olmaları bir diğer tercih nedeniydi. Fakat işler hiç de umduğu gibi gitmedi. Siyasi mülteci olarak Fransa'ya kabul edilmesi yıllar sürdü. Sonunda, 1937 yılında belgelerine kavuştu ama arada Almanya'da sert esen antisemitizm rüzgârı zaten kendisi için uygun bir zemin oluşturmuştu. Bunu fark eden Horst Rosenthal, artık Avrupa'da yaşamaktan umudunu kesmiş, Filistin'e gitmeye niyetlenmişti. Bunun için resim eğitimine ara vererek yeni topraklarda daha geçerli olacak bir meslek edinmek üzere Roman-sur-Isere'de bulunan bir endüstri ve teknik meslek okuluna kaydını yaptırdı. Ne var ki kader ağlarını örmeyi sürdürüyordu. 1936 yılından itibaren bu kez de İngiltere Yahudilerin Filistin'e iltica etmelerini engellemeye başlamıştı. Bu arada bildiğimiz süreç işledi ve

.....evraklar!!

Birkaç dakika bekledikten sonra, evrak yığınının içinden bir kafa belirdi.

- Adın? - diye sordu kafa.

- Mickey.

- Babanın adı?

- Walt Disney.

- Annenin adı?

- Annem? Annem yok benim!

- Nasıl? Annen yok mu? Benimle kafa mı buluyorsun?

- Yok, gerçekten, benim annem yok!!

- Vay canına! Babası olmayan tipler tanıdım, ama annesiz...

Neyse, geçelim. Yahudi misin?

- Pardon?

- Yahudi misin diye sana sordum!!

Utanarak bu konudaki cehaletimi itiraf ettim.

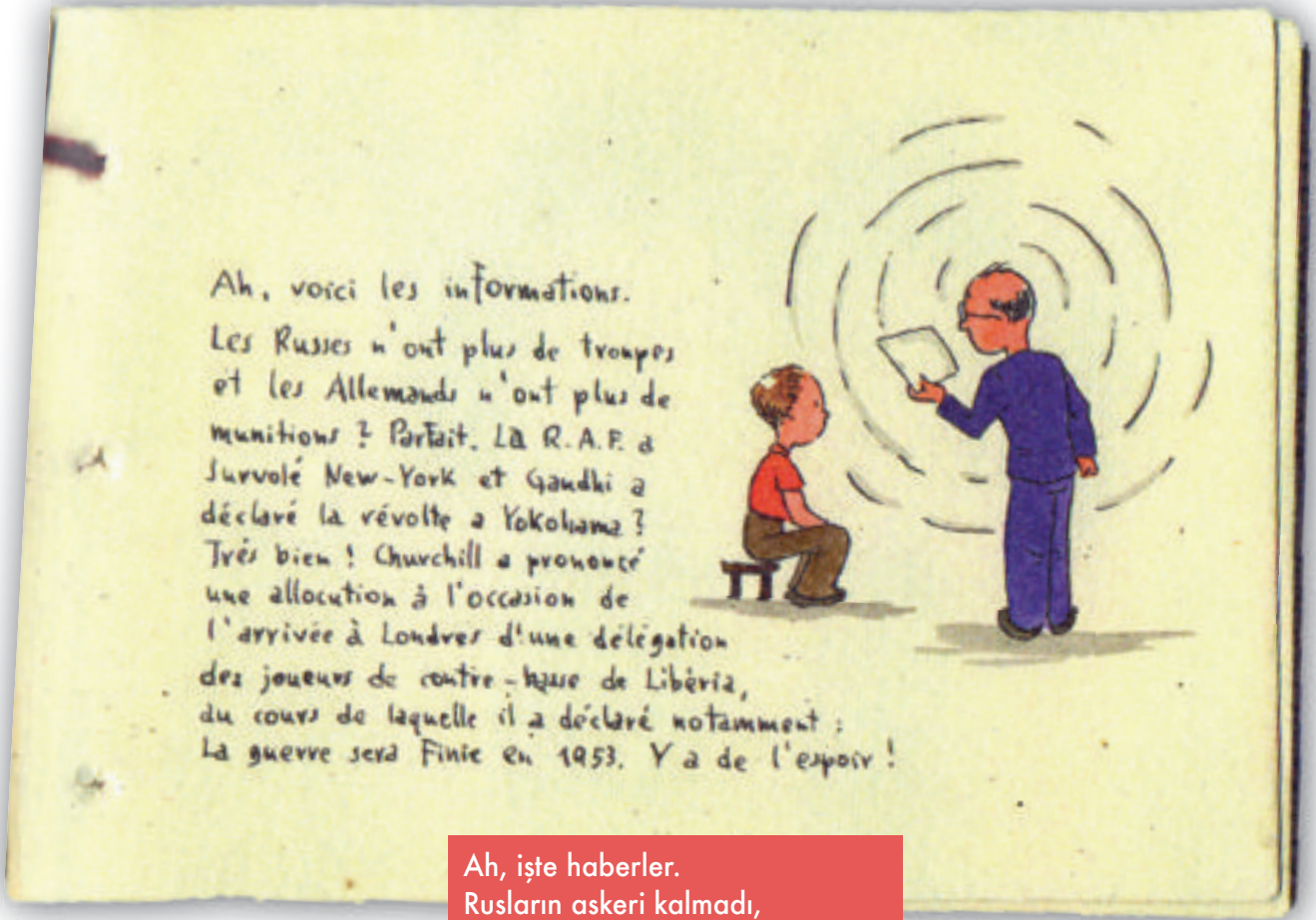
- Milliyetin?

- Şey... Amerika'da doğdum ama, aslında enternasyonal sayılırım.

- Ne! Enternasyonal!

ENTERNASYONAL HA! O halde sen bir kom... ..

Ve korkunç bir surat ifadesiyle kafasını yeniden evrak yığınının içine gömdü.

Ah, voici les informations.
Les Russes n'ont plus de troupes
et les Allemands n'ont plus de
munitions ? Parfait. La R.A.F. a
survolé New-York et Gandhi a
déclaré la révolte à Yokohama ?
Très bien ! Churchill a prononcé
une allocution à l'occasion de
l'arrivée à Londres d'une délégation
des joueurs de contre-tasse de Libéria,
du cours de laquelle il a déclaré notamment :
La guerre sera finie en 1953. Y a de l'espoir !

Ah, işte haberler.
Rusların askeri kalmadı,
Almanların da erzakları tükendi.
Harika! Kızıl ordu New-York'un
üzerinde uçtu, Gandhi ise
Yokohama'da isyan başlattı. Çok
iyi! Churchill, bir kontrbas konseri
verecek olan Liberyalı grubun
Londra'daki karşılama töreninden
önce bir beyanat vererek savaşın
en geç 1953 yılında biteceğini
müjdeledi. Umut var!

Almanya Fransa'ya savaş ilan etti. Fransızların gözünde o artık bir Alman casusuydu. Bütün yabancılarla birlikte, belgelerinin eksiksiz olmasına rağmen bir toplantı kampına gönderildi. Paris'te yabancı fobisi artık doruktaydı. Horst birkaç kez serbest bırakılmasına karşın, her defasında yeniden yakalanarak farklı kamplara tıklandı. Sonunda, 28 Ekim 1940 tarihinde, Gurs Toplama Kampına gönderildi. İşte tam o sıralarda Vichy hükümeti de Fransa'da direksiyonun başına geçti. O artık sığınma hakkı isteyen bir Alman vatandaşı değil, tutuklu bir vatansız Yahudiydi! Gurs Toplama Kampındaki koşullar son derece kötüydü. Aslında bu kamp, İspanya iç savaşından kaçıp Fransa'ya sığınan mülteciler için kurulmuştu. Ama Vichy hükümeti ile birlikte burası Auschwitz'e giden yolda transit bir Yahudi toplama istasyonuna dönüştürülmüştü. Horst Rosenthal, 25 Ağustos 1942'de Fransızlar tarafından Nazilere teslim edilerek önce Drancy'e, oradan da 11 Eylül 1942 günü, 31.no.lu konvoyla Auschwitz'e gönderildi. Kayıtlara göre bu son

konvoyun yolcuları Auschwitz'e varır varmaz, hiç bekletilmeden gaz odasına sevk edilmişler. Horst'un Annesi ile iki kardeşiyse ondan birkaç ay önce, 19 Ocak 1942'de, sürüldükleri Letonya'da Naziler tarafından kurşunlanarak öldürülmüşlerdi. Horst Rosenthal'in kısa fakat hazine yaşam öyküsü böylece son bulmuş. Bu üç defterden ve birkaç belgeden başka geriye de birşey kalmamış. Ne var ki bu üç defter, kahramanımızın tüm zor yaşam koşullarına karşın içindeki mizah dürtüsünü nasıl da muhafaza ettiğinin önemli bir kanıtı olarak ortada duruyorlar. Horst esaretini geçirdiği kampta Miki Fare'yi çizerek içinde bulunduğu durumla adeta dalga geçmişti.

Walt Disney'in ünlü Miki Fare'sinin Fransa'da ilk kez kendini göstermesi 1930'ların başında "Mickey" adlı çocuk dergisinin yayın hayatına atılmasıyla başlar. Dergi ve içindeki bütün tipler okurların büyük ilgiyle karşılaşır. Kariyerini çizim dünyasında yapmayı düşleyen 17 yaşındaki Horst Rosenthal'in de bu tılsımlı fareden etkilenmesi kaçınılmazdır. Ne ilginçtir ki Horst'tan yıllar sonra, bu kez bir Amerikalı çizer, Art Spiegelman, yine fare metaforunu kullanarak toplama kampındaki Yahudileri fare olarak çizdi! "Çizgi-Romanlarda Holokost" sergisi, Paris'teki "Memorial de la Shoah" müzesinde 30 Ekim 2017 tarihine kadar sürecek. Paris'e yolunuz düşerse kaçırmayın derim. Serginin hemen girişinde, değerli dostumuz Michel Kichka'nın Gözlem Kitabevi tarafından Türkçe'si yayınlanan İkinci Kuşak kitabından alınmış kocaman bir pano sizi karşılayacak, sakın şaşırmayın!

Kaynak: Mickey a Gurs - Joel Kotek & Didier Pasamonik / Calmann-Levy, 2014 / Memorial de la Shoah yayımı

YAZ AYLARINDA ÇOCUĞUNUZUN EĞİTİMİNİ TOPARLAYIN!!!

% 100 ÖĞRETME GARANTİLİ MATEMATİK DERSLERİ VE EĞİTİM DANIŞMANLIĞI İLE ÖZEL DERSLER VE YAZ KURLARI

ÖZEL BİRE-BİR DERSLERİMİZDE VE YAZ KURLARIMIZDA HANGİ ÇALIŞMALARI YAPACAĞIZ?

MATEMATİK TEMEL EKSİKLİĞİNİN GİDERİLMESİ: Matematik temel eksikliği çoğu zaman 4. ve 5. sınıftan itibaren başlar. Matematik temeli sapasağlam olmayan öğrenciler matematik derslerinde anlatılanları kavramada zorlanırlar ve genellikle öğrenemezler.

DİKKAT EKSİKLİĞİNİN GİDERİLMESİ: Dikkat eksikliği olan öğrenci sınavlarda ve sınıf içinde gerçek performansını ortaya koyamaz. Alması gereken notlardan daha düşük puanlar alır ve normalde çok potansiyelli olsalar bile bunu eğitim ve normal hayatlarına yansıtamazlar.

TÜRKÇE TEMEL EKSİKLİĞİNİN GİDERİLMESİ: Eğer öğrencimizde okuduğunu anlamada sorun varsa matematik dersinden önce Türkçe dersi çalışmalıdır. Sözcükte anlam, cümlede anlam ve parçada anlam konularını bilmeyen öğrenciler okuduklarını anlayamazlar.

GÜNLÜK PLANLI PROGRAMLI ÇALIŞMAYA GEÇİŞ: Asıl sorunumuz budur. Planlı programlı çalışan öğrenci tabi ki okulda da iş hayatında da zirveye yükselecektir.

AYRICA MASA BAŞINDA KALAMAMA (DERS ÇALIŞMAMA) SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ - EĞİTİMDE ÖZGÜVEN KAZANIMI - SINAVLARDAN 100 ALMA VE FULLEME YÖNTEMLERİ... VS ÇALIŞMALARI DA YAPILACAKTIR.

NOT: DİLEYEN ÖĞRENCİLERİMİZ YAZ KURSUNA KATILABİLİR. DİLEYEN ÖĞRENCİLERİMİZ KENDİ EV ORTAMINDA YUKARIDAKİ ÇALIŞMALARI ÖZEL DERS OLARAK ALABİLİRLER. ÖZEL DERS ALMAK İSTEYEN ÖĞRENCİLERİMİZLE HEMEN DERSLERE BAŞLAYABİLİRİZ.

YAZ KURLARIMIZ 3 TEMMUZ PAZARTESİ - 4 EYLÜL PAZARTESİ ARASINDA (TEMMUZ-AĞUSTOS AYLARINDA) YAPILACAK OLUP TOPLAM 15 SEANSLIK (1 SEANS=1,5 SAAT) DERSLER ŞEKLİNDE OLACAKTIR. TARİHLER HER GRUP İÇİN AİLELERİN MÜSAİT OLDUĞU 3 HAFTA SEÇİLEREK BELİRLENECEK VE BU TARİHLERDE DERSLER YAPILACAKTIR. DERSLERİMİZ TERCİHEN SABAH SAATLERİNDE YAPILACAKTIR.

OKUL SINAVLARI İÇİN HEDEFİMİZ 99 DEĞİL 100'DÜR

TEOG- YGS İÇİN HEDEFİMİZ YANLIŞSIZ BOŞSUZ FULL DOĞRU YAPMAKTIR

TABLODAN SİZE UYAN 3 HAFTA SEÇMELİSİNİZ.

GÜNLER	TEMMUZ					AĞUSTOS			
	1.HAFTA	2.HAFTA	3.HAFTA	4.HAFTA	5. HAFTA	6.HAFTA	7.HAFTA	8.HAFTA	9.HAFTA
PAZARTESİ	3	10	17	24	31	7	14	21	28
SAĞ	4	11	18	25	1	8	15	22	29
ÇARŞAMBA	5	12	19	26	2	9	16	23	30
PERŞEMBE	6	13	20	27	3	10	17	24	31
CUMA	7	14	21	28	4	11	18	25	1-EYLÜL

Eğitimi toparlayıcı yaz kurslarımız Garden Bahçe Kemerburgaz'da yapılacaktır.(Kahve Dünyası Karşısı-Kemerburgaz-Eyüp) KURLARIMIZA İLKOKUL 4. SINIF İLE LİSE SON SINIF DAHİL TÜM SINIFLARDAN ÖĞRENCİLER KATILABİLİR. TEOG VE YGS ÖN HAZIRLIK KURLARI DA AÇILACAKTIR.

Matematik Öğretmeni & Eğitim Danışmanı
Ömer KARAMAN 0 536 483 89 54

DERSİMİZE ÇALIŞTIK, ÇALIŞIYORUZ. KENDİMİZE GÜVENİYORUZ...

SADECE ÇOCUĞUNUZUN MATEMATİK DEFTERİNE BAKARAK TÜM EĞİTİMİYLE İLGİLİ ANALİZ YAPMAKTAYIZ.

NOT:ÇOCUĞUNUZUN MATEMATİK DEFTERİNDEN SON 5 SAYFANIN FOTOSUNU ÇEKİP WHATS APP'LA YOLLAYIN. 0 536 483 89 54... MÜSAİT BİR ZAMANDA YOLLADIĞINIZ SAYFALAR İNCELENİP SİZE ÖĞRENCİNİN DETAYLI ANALİZ RAPORU (ÇOCUĞUNUZUN MATEMATİK DURUMU? MATEMATİKTE NEREDE NE EKSİKLİKLER VAR? KONULARI ÖĞRENİYOR MU? EZBERLİYOR MU? KABİLİYETLİ OLDUĞU ALANLAR VE EĞİTİM İLGİLİ GÜÇLENDİRİLMESİ GEREKEN NOKTALARI NELERDİR?) SES DOSYASI OLARAK YOLLANACAKTIR.

Püflü Şeyler

Nedir püflü şeyler?

- Az yapılıyor olmalı
- Zekâ ve/veya keyif içermeli
- Fonksiyonel olmalı

DUVARDAKİ KANIT

Bostik firması dünyanın en büyük tutkal üreticilerinden biri. Dünyanın birçok yerinde üretim tesisleri, distribütörleri ve temsilcilikleri olan bu kuruluş Fransa'daki ARGE merkezlerinin girişinde, hemen resepsiyonun yanında bu ilginç görüntüye yer vermiş. Duvara yandan 'yapıştırılmış' iki koltuk ve bir masa. İnsana sanki 'boyutlar' karışmış hissi veriyor. Tutkalların ne kadar kaliteli ve daimi olduklarını ifade eden kuvvetli bir dizayn bu. Hem gelen kişiyi bir anda şaşırtarak eğlenmesine sebep oluyor hem de firmanın inovatif ürünleri hakkında bir fikir vermiş oluyor.

<http://www.pufluseyler.com/kurumlar/kanit/>
PÜFİST: ALPER ALMELEK

LÜTFEN KAPIYI KULLANIN

Torino'da dolaşırken karşıma çıktığımda fotoda gördüğünüz üzere hemen vitrine yapıştım. Vitrin bir pizzacıya aitti, cam kırılmış gibi etrafı suç mahalli yazan bir bantla çerçevelenmiş ve tam ortasında da "Pizzamızın dayanılmaz olduğunu biz de biliyoruz ama lütfen bir dahaki sefere kapıyı kullanın" yazıyordu. Bayıldım!

<http://www.pufluseyler.com/yiyecek-icecek/lutfen-kapiyi-kullanin/>
PÜFİST: MÜGE TANURHAN

ÇALIŞAN MUTLULUĞUNU SALINCAKLA YARATMAK

Çalışanlarına minik molalar yaratmak ve çalışanların motivasyonlarını artırmak için bir ofis püfünü Peak Grup'da yakaladık... Çalışanların öğle araları veya boş anlarında keyifle sallanabilecekleri bu salıncak, ofis içerisine kurulmuş. Püflü ofisler çalışanı mutlu eder...

<http://www.pufluseyler.com/kurumlar/ofiste-sallanmak/>
PÜFİST: EFSUN YÜKSEL TUNÇ

SEKSEK'LE LOKANTAYA GİRİŞ

Şahane bir dekora sahip Karafırın Püfünü göstermek istedim sizlere. Öncelikle girişte bir seksek alanı oluştu; plazalar arasında çocukluğumuzdan kopmamak adına yapılmış müthiş bir Püflü! Aynı zamanda da huzurlu bir kitap alanı dekoru da yaratarak; güzel bir mekân yaratmışlar.

<http://www.pufluseyler.com/yiyecek-icecek/7969/>
PÜFİST: BEGÜM VATANSEVER

BAYRAKLI LOKANTA

Çatana lokantasında (Bostancı) yurtdışından gelen bir kimseye yapılabilecek en kibar uygulamayla karşılaştım. Benim misafirim olduğu için bu jest en çok beni memnun etti. Olay şöyle gelişti: İki misafirimle lokanta-

ya girmiş, bize gösterilen masaya kurulmuştuk. Misafirlerimden biri Avusturyalı diğeri de Türk'tü. Garson gelip yabancı misafirim hangi milletten olduğunu sorunca cevabını verdim. Fakat niye sorduğunu anlayamadım. "Herhalde öylesine sorulmuş bir soru" diye düşündüm. Sonra bir baktık ki, garsonumuz masamıza bir Avusturya bayrağı getirmiş ve masanın tam ortasına dikmiş. Bu jestten öncelikle yabancı misafirim, sonra da ağırlama göreviyle ben memnun kaldım. Bu arada bayrağın geldiği şömine dikkatimizi çekti. Orada yaklaşık 50 ülkenin bayrakları yan yana sıralanmış adeta lokantanın ne denli çok ülkeden ziyaretçi kabul ettiğinin birer kanıtıydılar. Bugün bazı sanayi ve ticaret şirketleri, ortaklaşa iş yaptıkları yabancı menşeli şirketlerin milli bayraklarını toplantı odalarında buldurmaya gayret ediyorlar. Yine bazı şirketler fabrika bahçelerine, ziyaretleri sırasında gelen misafirin ülkesinin bayrağını çektirebiliyorlar. Bu uygulamanın bir lokantada yapılması, işletmeciyile müşteri arasında ayrıca bir güven duygusu oluşturuyor. İnsanlar bir başka ülkeyi ziyaret ettiklerinde orada milliyetlerinde değer verilmesinden gurur duyarlar. Bu herkesin aç olduğu bir konudur. Bir lokantada herkesin önünde misafirim için, ülkesi Avusturya'nın bayrağının masasında bulunması çok gurur verici bir şeydi. Çünkü o anda işletmeci yabancı misafirlerimize ülkemizin dış ilişkiler temsilcisi olarak hizmet ediyor. Ayrıca Avusturya'nın bayrağını muhafaza ederek, her zaman müesseselerine gelecek Avusturyalılarla ilgi ve hizmetin verileceğini ifade etmiş oluyor.

<http://www.pufluseyler.com/yiyecek-icecek/guzel-duygular/>
PÜFİST: ALPER ALMELEK

ÇEVRECİ KOMŞU KART

Muratpaşa Belediyesi'nden "Çevreci Komşu Kart" projesi ile ambalaj atıklarının geri dönüşümü teşvik edilerek sürdürülebilir çevre ve ekonominin güçlendirilmesini hedefleyen bir projeye imza atmış. Evlerde oluşan ambalaj atıklarını ayrıştıran hanelere 'Çevreci Komşu Kart' puana dönüşüyor. Bu puanlar belediye içerisindeki, anlaşmalı olan marketlerde alışveriş olarak, sinemalarda bilet olarak, üniversite öğrencilerine burs olarak kullanılabilir.

Bu Püf'lü proje sayesinde, Çevreci Komşu Kartlara 157 bin 210 TL'lik puan toplanmış. Yüklenen puanlar ise www.cevrecikomsukart.com web sitesinden de takip edilebiliyor.

<http://www.pufluseyler.com/sehircilik/cevreci-komsu-kart/>
PÜFİST: BURCU KIRIŞ

DÜKKAN KAPALİYKEN DE KARTINI ALABİLMENİZ İÇİN

<http://www.pufluseyler.com/kurumlar/dukan-kapaliyken-de-kartini-alabilmeniz-icin/>
PÜFİST: SUNA AYVAZOĞLU

HAVAALANI MEMNUNİYET ANKETİ

<http://www.pufluseyler.com/kurumlar/havaalani-memnuniyet-anketi/>
PÜFİST: MÜGE İŞERİ

Gültekin Karakuş ile KALBİN O AĞIR YÜKÜ

Edebiyatı ne kadar seversek ve okumayı ne kadar derinleştirirsek, edebiyatı üreteni duyduğumuz saygı da o kadar büyüyor. “Bir Dinozorun Anıları” ve “Bir Dinozorun Gezileri” kitaplarının yazarı İngiliz Edebiyatı Hocası Mina Urgan, “Neden kendi kitabını yazmıyorsun?” diyenlere, Thomas Hardy, Shakespeare gibi büyük ustalar üzerine çalıştıktan sonra kalemi eline almaya cesaret edemediğini söylemişti. Yazmak okumaktan çok daha zor ve bu ağır işçiliği göze alarak, dıştan ya da içten gelen ısrarla edebiyatseverleri sevindirenlerden biri de Kardiyolog Gültekin Karakuş. İlk kitabı “Algi Kalesi”ydi, ikincisi masada duruyor.

“Algi Kalesi” Osmanlı döneminde geçiyordu, yeni roman belirsiz bir zamanda geçiyor. Bugünle ilgili bir derdiniz mi var, neden başka zamanlarda dolaşıyorsunuz?

Bugünle, burayla derdi olmayan biri yazar mı ki... Elbette bugünle, şimdiki dolduran birçok şeyle derdim var. Ama kötü anlamda değil, daha doğrusu her zaman kötü anlamda değil. Evet, badireleri ve sevinçleriyle hayat bu; birbirini kovalayan mutluluk ve mutsuzluk anlarının toplamı. Ne iyi ne de kötü. Evrenin bir köşesinden, tanrısal bir bakışla bakma imkânımız olsaydı, belki de hayatı sadece matematik ve

fiziğin hüküm sürdüğü, sayılar ve denklemlerle belirlenmiş bir yer-zaman-enerji yumağı olarak görürdük. Fakat içimizden gelen güçlü bir ses bunların ötesinde, duyguları ve hayalleri oluşturan bambaşka bir öz olduğunu söylüyor. Hisseden ve düşünen biz insanlar için, bu trajikomik hayat, omuzlarımızın kaldırabileceğinden çok ağır. Bugünün ötesindeki zamanlarda geçiyor hikâyelerim, ama bugünü anlatıyor ve bugüne dönüyor. Bugünden korktuğum ya da kaçmak istediğim için değil, aksine bugünü daha iyi anlatabildiğimi düşündüğüm

için uzak zamanları yazıyorum. Bugünü birazcık olsun sırtlamaya gücüm var mı, merak ediyorum.

“Algi Kalesi”nde canlanmanın hikâyesi vardı, biraz anlatır mısınız?

Canlanmak, hareketin oluşması, rüzgârın ötelemesiyle değil, kendi isteğiyle, kendi kararıyla var olması... Düşünsenize; gaz ve toz bulutu safhasından sonra kor gibi yanıp soğuma işini de bitirmiş gezegenimizde, o ilk zamanlarda, adlarına sonradan deniz ya da okyanus denecek büyük su kitlelerine kayalardan tuz karışmamış ve içlerinde balıklar yüzmezken, yosunlar bile yokken, ne vardı?

Canlılık, bilinç var mıydı, istek var mıydı ya da sevinç ve hüzün? Yoktu galiba, ama şimdi var. Bu yokluktan varlığa geçiş nasıl oldu, nerede oldu? Dünya güneşin ne tarafındaydı o an ve hava kaç derecediydi? Canlanmanın hikâyesini anlayacağınız bir şekilde anlatmamı istediniz. "Algı Kalesi"nde de zaten Levent'in ağzından canlılığın ne olduğunu anlayamadığımı itiraf etmiştim. İnorganik, hareketsiz, bilinçsiz molekül ve elementlerden, organik, hareketli ve bilinçli yapılar oluştuysa eğer, bu geçişin nerede ve nasıl olduğunu felsefeye, fiziğe, biyolojiye ve insanlığın mütevazı birikimine bırakıyorum.

Geçmişte bir döşemeci, kardiyoloğun bekleme odasında koltukların ön tarafının eskidiğine dikkat etmiş. Endişeli insanların kalp hastalığına yatkınlığı böyle keşfedilmiş. Beyin fazla çalışınca kalbi de yoruyor mu?

Döşemecinin gözlemini, neden-sonuç ilişkisi açısından sorgulamak gerekir. Endişeli insanlar mı kalp hastası oluyor, yoksa kalp hastası olduğu için kardiyoloğa gelen kişi mi endişeli oluyor. Aslına bakarsanız ikisi de doğru. Beyin sorguladığında, merak ettiğinde, öğrenmek için uğraştığında, sevdiğinde, âşık olduğunda, kalp bırakın yorulmayı aksine kendini daha iyi ve dinç hisseder. Kalbin sevmediği şey, beynin "dövüş ya da kaç" mekanizmasını tüm güne yaymasıdır. Biz evrimleşmiş varlıklarız. Aslandan kaçarken ya da geyiği kovalarken, amigdala ya da limbik sistem yani bir ker-tenkelede de benzerinin bulunduğu beynin ilkel kısımlarının, kaçarken oluşturması gereken beden ve zihin tepkisi, endişe ve depresyon olarak tüm güne yayılırsa, işte kalp bunu sevmez. Bu, fazla çalışsan değil yanlış çalışan beyindir, kaldıramayacağı yükü

sırtlamaya kalkışan ya da öylece dururken üzerine çöken hayatın altında kalan beyindir. Kalp gün boyunca kanda dolaşan stres hormonlarını görünce "Ben buna göre evrimleşmemiştim" der ve hesabını sorar: Bir kriz geçirir. Bunu sadece kalp yapmaz. Diğer tüm organlar da sürekli endişeli ve huzursuz olma durumundan nefret eder, birgün muhakkak koyuverirler.

Doktorluğun yazarlığa bir faydası var mı, insanların en savunmasız anlarına tanıklık

"Beyin sorguladığında, öğrenmek için uğraştığında, sevdiğinde, âşık olduğunda, kalp bırakın yorulmayı aksine kendini daha iyi ve dinç hisseder. Kalbin sevmediği şey, beynin "dövüş ya da kaç" mekanizmasını tüm güne yaymasıdır."

Gültekin Karakuş

etmenin, onları daha iyi tanımak gibi bir sonucu olmalı...

Bu bilinçli bir süreç değil. Üzücü olayların içindeyken onlara tanıklık etmekte olduğunuz farkına varamıyorsunuz. Tanık gibi değil de bir sanık gibi olayların merkezinde duruyorsunuz. Her şey bitince, günler aylar belki de yıllar geçince o anların izleri

kendini göstermeye başlıyor. Bu izlerin yazarlığa, faydası demeyelim, ama etkisi muhakkak oluyordur. İnsanların hayatlarını gözlem nesnesi yapmak gibi bir huyum yok. Bir okur olduğumda, yazarın bunu yaptığını hissedersem, bu beni çok rahatsız eder. Sokağa çıkıp romana malzeme olsun diye insanları gözlemlemek

Gültekin Karakuş ve Nermin Ketenci

ve bunları metne sindirmeye çalışmak göze batıyor. Yazılanların bir kısmı elbette ki, gözlemler ve çıkarımlardan oluşuyor, ama şu farkı anlamak gerek:

Âşık olmak için evden çıkmazsınız, ama âşık olup eve dönebilirsiniz. Ayrıca gözlemden ziyade tecrübe etmenin yazarlıkta daha güçlü bir faktör olduğunu düşünüyorum.

Hiç âşık olmamış biri yüzlerce âşığı dinlese iyi bir âşk romanı yazabilir mi, mümkün değil.

Yazarlığın da doktorluğa faydası olabilir; sorunu, süreci ve çözümü iyi ifade edebilmek gibi...

İşte bu daha bilinçli ve nesnel bir süreç. Yazmaya başlamadan önceki tıp dünyasındaki halimle şimdiki halim arasında çok fark var.

Romanda bir karakter yaratınca onu en ince detayına kadar düşünürsünüz. Sevdiklerini, nefret ettiklerini, kayıplarını, hayalleri-

ni, onu değiştirme gücüne sahip olayları, geri dönüşü olmayan hatalarını... Bu yazarlık serüveni ister istemez karşılaştığım hemen herkesi, hastalarım da dahildir buna, birer protagonist olarak görmeye başlamama neden oldu. Bir hasta karşıma geldiğinde ben onun sabah uyandığını, evinden çıkıp metroya - otobüse bindiğini

ya da trafikte bunaldığını, yakın bir yerlerde oturuyorsa ve o sabah yağmur yağıyorsa şemsiyesinin altında hızlı adımlarla yürüdüğünü düşünürüm.

Göğüs ağrısının, nefes darlığının onda yarattığı endişeyi hissetmeye çalışırım. Bazen yaşlı hastalarım yakınlarının yardımıyla gelir. Onun torunun elini tutuşunu, aralarındaki bağı görürüm. Odaya "yıllar" girmiştir, siz onunla sadece "15 dakika" (bazı şartlarda maalesef sadece 3-4 dakika) ile tanışsınız. Aşırı imgelenimin negatif yanları da olabilir. Çünkü fazla empati doktorluk reflekslerini silikleştirir. Bir denge kurmaya çalışıyorum. Sorun - süreç - çözüm konusuna gelince... Yazarken tanrı sizsiniz, istediğiniz sorunu çıkarır, istediğiniz şekilde çözersiniz. Ama tıpta işler bazen böyle yürümüyor. Doktorların sorumluluğu çok ağırdır ve doktorlar bunu bilir, ona göre yaşarlar.

İnsanların yıllar sonra anlattıkları anıların hep zorlu zamanlara ait olduğunu okumuştum (Yankı Yazgan). Erkeklerin askerlik anıları, büyük sınavlara hazırlık dönemleri... İki meşakkatli iş yapıyorsunuz. Zoru deneyim-

"Gözlemden ziyade tecrübe etmenin yazarlıkta daha güçlü bir faktör olduğunu düşünüyorum. Hiç âşık olmamış biri yüzlerce âşığı dinlese iyi bir âşk romanı yazabilir mi, mümkün değil."

İleminin motivasyonu da o canlanma hikâyesini hatırlattı. Adanmışçasına çalışmak tutunmanın bir yolu mu?

Evet, bir yolu... Yoluydu. Eskiden adanmışçasına çalışırdım, artık öyle değilim. Soğuşun ve karanlığın yüzünü gördüm. Kimin patron olduğunu anladım bu hayatta. Ben yenilgiyi kabul etmiş agresif bir adamım. Romanlarım ve tıptaki ısrarım buradan köken alıyor.

Dr. Spiller

Pure SkinCare Solutions

Q10 ile
Foto
Yaşlanmaya
Son

Etken Maddeleri:

- * Aloe Vera
- * Hyaluronic Asit
- * Co Enzyme Q10

Cilt üzerinde sürekli oksijen desteği sağlar. Tahrişli cilt problemlerini önlemeye, Q10 içeriğiyle kırışıklardan oluşumunu engellemeye, UV filtresi sayesinde güneşin zararlı ışınlarından korunmaya, içeriğindeki Aloe Vera ve Hyaluronic Asit cilde doğal nem depolayarak, Foto-aging etkileri azaltmaya yardımcı olur. Kuru, hassas, olgun cilt için uygundur. Cilt uygun ürünlerle temizlendikten sonra sabah-akşam Q10 Cream kullanılır.

 /drspillerturkiye

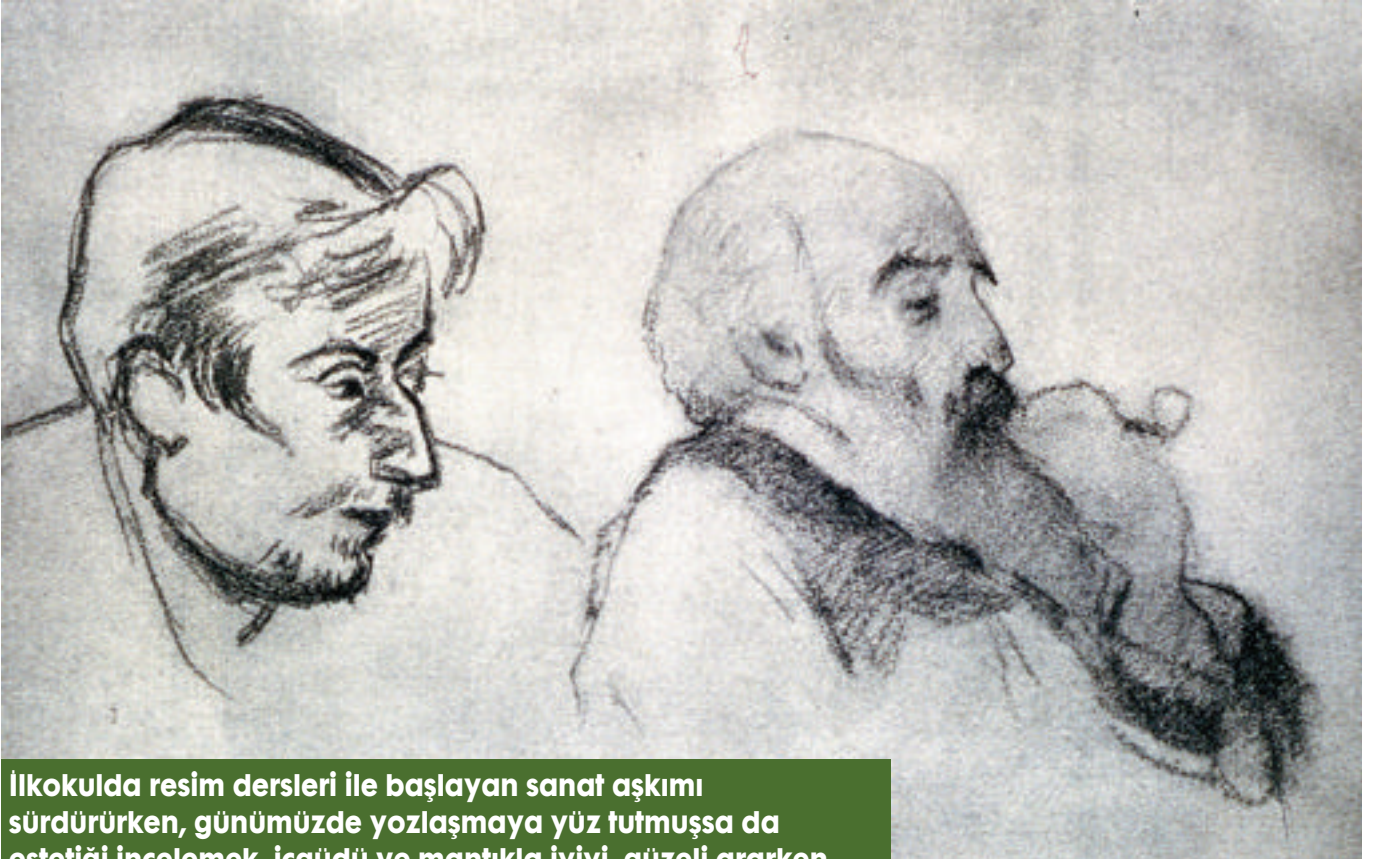
 drspillerturkiye.com

 +90 216 461 31 34

 ORCEM
Eczanelik

'Papa Pissarro'

lakaplı Fransız ressam
Camille Pissarro'dan sanatçı oğlu
Lucien'e mektuplar...

İlkokulda resim dersleri ile başlayan sanat aşkımı sürdürürken, günümüzde yozlaşmaya yüz tutmuşsa da estetiği incelemek, içgüdü ve mantıkla iyiyi, güzeli ararken bana bir armağan geldi Fransa'dan... Fransız ressam Empresyonist (İzlenimci) Camille Pissarro'nun eserlerini ilk kez livre de poche (cep kitabı) sayesinde tanıdım.

Bir tabloya çok uzaklara gidecek kadar yakından bakmayı' öğreten Camille Pissarro'yu tanıırken... 1960'lı yıllarda, Türkiye'de sanatla ilgili kitap bulmakta güçlük çekmekteydik... Kırsal alanda gerçekleştirdiği doğa harikaları ve portreleri bana sonsuz keyif vermişti. Sanatı keşfedip kendimi geliştirmeme imkân tanımıştı. Akademide, o yıllarda asistan olan ilk hocam Neş'et Günal'ın tavsiyesiyle Pissarro'nun eserlerini - aynısına sadakatle - kopyalayarak tekrar yaratma keyfine varmıştım.

Papa Pissarro'nun hayatı

Sefarad Yahudisi olan Rachel ve Frederic Pissarro'nun oğlu Jacob Abraham (nam-ı diğer Camille Pissarro), 1830'da Antil Adası Saint-Thomas'da dünyaya gelir. Bu harika ada şiirsel sahilleriyle, nefes kesici güzellikleriyle tasvir edilir. Bu ada, farklı ülkelerden gelen Sefarad Yahudilerini barındırmaktadır.

Küçük Camille resim sanatını çok sever. Defter-kalem elinden düşmezken...

Burjuva olan aile, sanat tahsil etmekte

ısrarcı olan oğullarını, sanatın merkezi sayılan Fransa'ya gönderir. Camille burada ünlü Fransız ressamı Barbizon Okulu talebeleri Millet, Courbet, Corot ile tanışır ve onlardan çokça etkilenir.

Daha sonra babasının, "Yardıma ihtiyacım var oğullarım," yakarışlarına tepkisiz kalmaz. Paris'ten ayrılarak ailesinin yanına St. Thomas'a geri döner.

Tüm günlerini şövaletini diktiği sahilde geçirerek, palet ve fırçalarının yardımı ile hislerini tuvaline yansıtmaya çabasıdır. Babasının işleri onu hiç mi hiç ilgilendirmez.

Anne-baba Pissarro'lar oğullarının artistik kariyerine, artık karşı gelemezler. Direnmenin anlamı kalmamıştır.

Hayatını sanata adanmış olduğunu anladıklarında, oğullarına yeteneğini geliştirme fırsatını da tanırılar...

Pissarro adada tanıştığı Julie Vellay ile evlenir. Bu mutlu birliktelikten yedi çocuk sahibi olurlar.

Ailesine düşkün baba Camille Pissarro, çocuklarını sevgi ile eğitir. Olağanüstü kişiliği ile...

Özellikle sanata hevesli oğlu Lucien'e sık sık mektup yazar ve şöyle der ressam baba Pissarro:

Tarzım sıcak bir rengi bir soğuk renge yaklaştırmaktır. Hayatta her şey severek yapılmalıdır...

Işığı nasıl yakaladığımı anlatayım: Gözler ve eller birlikte tereddütsüz ve süratle çalışmalıdır. Anlamı: Division des tons - yani bölmeçilik...

Görüntünün özüne önem vermeden optik öğelere değer vermeyi amaçlamaktayım.

Rouen, 11 Kasım 1896'da Lucien'e bir mektup daha...

Lucien, oğlum, seni Londra'ya İngiltere öğrenmen için yolladığımı unutma! Arkadaşım Degas'm dediği gibi: Hayatta kendimizi kabul ettirmemiz kolay değildir.

Vakit ayırırsan, sanatta geçmişte üretilenlere bak ve incele:

Plastik sanatlarda: Primitifleri

Heykel sanatında: Mısırlıları

Minyatür sanatında: Persleri

Geçmişe göz atmadan, geleceğe nasıl hazırlanabilirsin?

Yarın trenle Paris'e gideceğim. Gözüm koterize[1] edilecek.

Az önce Eragay'a 15 tablo teslim ettim. İşlerimde yansıtmaya çalıştığım: İskeleydeki vapurları; Rouen şehrinde güneşin batışını, köprülerini, dinamizmini ve yaşamın hareketini...

Sanırım oğlum, geçen sene yaptığım tablolardan hayli daha cesur oldular. Şansıma vapurların direklerinin pembe, altın sarısı ve bir diğerinin ise Japon Estampajları[2] gibi renklendirilmiş olması. Bu ise, Neo-Katolikler tarafından beğenilmeyecek.

Nihayetinde, gördüklerimi ve hissettiklerimi yaptım. Yakında Paris'te haberleri-

nizi beklerim.

Üçünüzü de öperim.

Baban, Camille Pissarro.

Plastik sanatlar, 1830'larda klasik ve geleneksel değişime uğratılıp, Empresyonizm akımına imza atmıştı. Dönemin renkçi Barbizon Okulu öncü atalarından: Pissarro, Manet, Monet, Cezanne, Degas, Renoir, Van Gogh gibi ressamlar yarattıkları izm'i şöyle tanımlarlar:

Tekniğimiz doğada açık havada çalışmak olup, gördüklerimizi hissettiğimiz gibi, yorumlayıp çizgi ve renkle bütünlüştürmek...

Monet'nin yapıtı 'Impression Soleille Levant' adlı tablosundan esinlenip, adına **Empresyonizm** demişlerdi. Pissarro'nun tuvallerini sergileme arzusu, nihayet 15 Nisan 1874'te, Paris'te Palais De L'industrie'de (Endüstri Sarayı'nda) gerçekleşir. Özgün eserlerini dünyaya tanıtmaya fırsatı doğmuştur.

Le Figaro Dergisi sergiyi hayli eleştirir. Işıklı sahillerde üretilen eserleri birer skandal olarak... O ressamlardan ise, 'Gerçek Vahşi' şeklinde bahsederek... Saptamalar şöyledir:

Çocuklar bile daha iyilerini yapabilirler. Güzelliğe meydan okumak harp ilan etmektir sergiledikleri bu tarz...

Yeni Okul tarzına saldıranların dışında yenilikçi yazarlar bu, çağının ötesinde ki sergi hakkında övgü dolu yazılarıyla alkışa tutarlar.

Küratör Leroie, yenilikçi ressamların, bu ilk sergilerini ziyarete gelir. Klasik Rönesans tabloların tadına alışık olan sanatçı, bir tablo önünde durur ve donakalır. Gözlüklerini buğulu sanarak dikkatle siler ve tekrar bakar...

Sonra da aralarındaki sohbet şöyle gelişir:

"Bu nedir Tanrım," diye haykırır.

"Bir manzara resmi tabii! Gördüğünüz gibi Gelée Blanche adlı bu tablom..." diye yanıtlar Camille Pissarro.

"Bu işiniz kirlili bir tuvale yerleştirdiğiniz palet kazıntıları görünümünde..."

"Olabilir Mösyö, fakat empresyonuna bir bakın! Sizce nasıl?"

"Dediğiniz açıkça gayri ciddi bu empresyon..."

**Lucien, oğlum...
Vakit ayırırsan, sanatta
geçmişte üretilenlere
bak ve incele:
Plastik sanatlarda
Primitifleri,
Heykel sanatında
Mısırlıları,
Minyatür sanatında
Persleri.**

İşte o gün, o eleştirilerin er-tesindeki gün, yeni akımın yolu çizilmiş olur.

Pissarro eşliğinde gezerken Leroie'nın kızaran yüzü bu kez daha bir kızıla dönüşür, duvara asılı bir başka tuval karşısında... Pissarro, ikna edici bir eda ile...

"Bu bir lahanaya tarlasıdır," der.

Leroie'nın yanıtı şöyle gelir: "Vah zavallılar. Yemin ederim, hayatım boyunca artık lahanaya yiyemeyeceğim." Seneler sonra, yine lahanaya hakkında alçaltıcı bir üslupla bahise karşı, sanatçı Pissarro şöyle açıklar:

"Sizler lahanayı sevmeyebilirsiniz. Herkes iyi lahanaya çorbası yapamaz. Sizler bizim tarlada yetiştirdiğimizle annemin hazırladığı lahanaya çorbasını tatmadınız ne yazık ki..."

"Eskiye, daha önce yapılmış olanı taklit etmek anlamsız; doğayı taklit etmek için öncelikle kendi doğanı keşfedip bul. Gözükeni değil

kendi görüşünü eserine aktar ve tanı,," der Charles Baudelaire.

Bu sözleri ile 19. yüzyıl Romantizm'inin savunucusu Fransız şair, ressam Pissarro ve arkadaşlarını hayli etkilemiş olmalı.

Ressam Courbet'nin izinde ışığı keşfederler:

- Akdeniz sahillerinde güneş öyle bir altın sarısı ki, gölgeleri yok ediyor...
- Fırçalarımızın ucundaki renkler birer dinamik lokumu gibi...

İnancından ödün vermeyen kişiliği ile Pissarro, renkli noktalama tekniğine Pointillisme akımına imza atanlardan...

Fransa - Prusya harbi sonrası, 1870'lerde maddi durumlar dehşet vericiydi. Pissarro pencere ve stor boyayarak hayatını sürdürdü. 1889'da Almanya'dan kaçarak Londra'ya sığırlar, ailece...

Fransa'ya döndüklerinde evlerini ta-

Güzelliğe meydan okumak harp ilan etmektir.

lan edilmiş durumda bulurlar.

1.500 adet eserinden sadece 40 tablosu kurtarılabildi.

İsabelle Cahn, Yvelines Arşivleri'nden edindiği bilgiler ışığında Pissarro

Ailesi hakkında şöyle anlatır: *15.000 Frank talep etmelerine karşın Fransız Devleti sanatçıya harp tazminatı olarak sadece 835 Frank vermiştir. Bunu duyunca Camille, 'Çektiklerim anlatılır gibi değildi. Hal böyle iken yine de aynı yolu takip etmekte tereddüt etmem,' diye haykırıyordu. Yaşamının tüm şanssızlıklarına rağmen yüce bir ruha sahip olan açık hava ressamı, meslektaşları gibi kollardı. Papa Pissarro lakabını doyasıya hak ederek...*

Örneğin...

Aylar sonralarında intihar edecek olan arkadaşı Vincent Van Gogh'u tereddüt etmeden evinde barındırmış, ona yakınlık göstermiş, tedavi etmeye gönüllü olmuştu.

Tahitili ressam Paul Gauguin, Camille'e değer verir ve "Benim sanat profesörüm, beni yüreklendirirdi," der.

Alçakgönüllü ve yüce...

Eserleri konu olunca, Pissarro'ya herkes baktı lâkin genelde inkâr edildi.

Sevgi dolu bir kişilik...

Çoğu kez antisemit baskılardan nasibini alan Papa Pissarro, görüşünü bir başka mektubunda Lucien'e şöyle yazar:

Çok Sevgili Oğlum,

Hayatta önleyemediklerimizle karşılaştığımızda dik durmalı, problemlerin üstesinden gelmeyi bilmeliyiz.

Yaraları sarmak ancak çok çalışarak başarılır.

Çocuğum, günlük tutar gibi bana sıkça yazın lütfen.

Ününü ancak hayatının son on yılında yakalayabildi, Pissarro. Eserleri Küratörlerin dikkatini çekti. Sergileri Avrupa'nın büyük kentlerinde açıldı. Özellikle, Amerika'da 1886 yılından itibaren eserleri büyük ilgiyle

karşılandı.

John Bensusen başkanlığında, *Les Amis De Camille Pissarro* adlı bir grup tarafından Camille Pissarro'nun 150. doğum günü anısına bir müze kuruldu. Onun sanatını izlemek için Gard du Nord - Kuzey İstasyonu'ndan trenle, ressamın yaşadığı Paris'in ünlü banliyösü Pontuase'ı ziyaret etmemin nedeni, konu hakkında vereceğim bir konferanstı.

O günlerde D'Orsay Müzesi belgeselcisi, sanat tarihçisi Isabelle Cahn ile bütün bir günü sanat içinde birlikte geçirmiştik.

O, gizemli doğayı, bir aşığın uzaklardaki sevgilisiymişçesine sevmişti...

Çocuklarına düşkünlüğü, cesareti, yaratıcılığı ile ünlü, Londra'da okutmuş oğlu Lucien başta olmak üzere bütün çocuklarına yazdığı sayısız mektupla yaşam öyküsüne tanıklık ettiğimiz Camille Pissarro'yu yâd ediyoruz. Eserleri ile sanata yön verip geleceğe umutla bakışını hiç mi hiç unutmuyarak...

[1] Nokta atışı ile organı yakmak.

[2] Metal, tahta, muşamba ve benzeri şeyler üzerine resim kazıyarak basma ve çoğaltma yöntemi.

Sevinç Koleji Etiler'de Açılıyor!

SEVİNÇ
KOLEJİ
BAŞARIYA GÜLÜMSE
1986

ETİLER
İlkokul, Ortaokul
Akat Mahallesi Yeşim Sokak
No.4-6 Etiler - Beşiktaş / İstanbul
✉ etilerkolej@sevinc.k12.tr

İLKOKUL

ORTAOKUL

0212 351 65 66

57. VENEDİK BIENALİ

Yaş *Viva*
Sanat *Arte*
Yaş *Viva*

Ester
Almelek

*Dünyanın en eski ve en önemli görsel sanatlar etkinliği sayılan **Venedik Bienali**, bu yıl 57. kez, 13 Mayıs-26 Kasım tarihleri arasında, Giardini ve Arsenale'de, dünyanın dört bir tarafından gelen sanatseverlere kapılarını açtı.*

Bir Bienal'i gezmek her zaman insana heyecan verir, çünkü kanıksanmış olgulardan uzaklaşmış yapıtlar sizi bambaşka, hayal bile edemediğiniz yerlere götürür. Hele Venedik Bienali gibi dünyanın belli başlı en görkemli Sanat sunumundan bahsediyorsak eğer, bu beklentileriniz boşa gitmeyecek demektir. Bienal'de, bazı ülkelerin pavyonları, Giardini ve Arsenale dışında, sırf bu vesile için kapılarını açan görkemli Palazzolarda yer alırlar. Aslında bu, omuz omuza vermiş, 15. ve 18. yüzyılda yapılmış sarayları başka dönemlerde ziyaret etmek oldukça zordur. Hem dış mimarisiyle, hem Barok'un ihtişamı ve Rokoko'nun zarafetiyle bezenen iç dekorasyonlarıyla, Venedikli mimarların başyapıtları sayılan, bu başları güneşe bakan, ayakları suda yüzen muhteşem saraylar, bazen odalarında sunulan modern sanat yapıtlarından daha fazla ilgi görmektedirler. Aslında ortaya çok ilginç kontrastlar çıkabiliyor. Bu yıl da Bienal kaideyi bozmadı. Palazzolar birçok ülkenin sanatçılarının eserlerine ev sahipliği yaptı. Hatta izleyicilerin hiç bir giriş parası ödemesine gerek kalmadan Sanat'ı insanların önlerine koydu. Bu (street-art) sokak sanatı, gece gündüz, güneşli ve yağmurlu havada, yedi ay boyunca Venediklilerin görmeden geçemeyecekleri yerlere yerleştirildi: Grand Canal üzerinde yer alan Ca'Sagredo'daki, Antony Quin ve Venedikli stilist Iolanda Addolori'nin oğlu Lorenzo Quin'in "Support" adını taşıyan devasa eller heykeli; James Lee Bryan'ın 22 metre boyundaki "Golden Tower"i; Richard Orlinski'nin "King Kong"u; Pae White'ın San Giorgio adasındaki "Qwalala" adlı murano camından yaptığı duvar; San Marco Meydanı'nda ünlü Florian Cafe'deki Yuri Ancarani'nin "Rio Grande" başlıklı videosu bu tür yerleştirmelerden birkaçı...

Giardini'deki Venezia ve Almanya Pavyonları, hayvan severlerin hoşuna uğradı. Venedik Pavyonunda, "Luxus" adını taşıyan bir sunumla, bu şehre has tekstil, mücevherat, murano camından objeler, maskeler, meşhur ayakkabı markalarının ürünleri sergileniyor. Bir video filmi de bu görkemli sunumu tamamlıyor. Sergilenen sandaletlerin arasında, bir camekânda gerçek bir Piton yılanının yer alması, izleyicileri ve bilhassa hayvan severleri şoka uğrattı. Hayvan hem kalaba-

Venedik Bienali ilk 1895'te Kral I. Umberto ve Kraliçe Margharita'nın himayelerinde açılır ve büyük sükse yapar. Giriş ücretsizdir ve 200.000 kişi tarafından ziyaret edilir. İlk Bienaller yeni sanat akımlarına pek sıcak bakmazlar. 27 Nisan 1910'da fütürist sanatçılar San Marco Meydanı'nda, Bienal'e karşı bir protesto gösterisi düzenlerler ve Saat Kulesi'nden, "Gerici Venedik" yazılı bildiriler atarlar. Ancak Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Modern Sanat'a bir yaklaşma görülür. 1920 ve 1924'te Empresyonistlere, Cézanne, Degas ve daha birçok sanatçının eserlerine yer verilir. 70'li yıllarda Bienal, belirli bir tema etrafında organize edilmeye başlanır.

Cevdet Erek

The New York Times'in sanat yazarı Jason Farago tarafından "En güçlü ulusal pavyon" ilan edilen Türkiye Pavyonu, bütün Bienal boyunca ÇİN platformunu başka sanatçıların müdahalelerine, performanslarına açık tutacak.

lıktan hem sıcaktan huysuzlaşıp, 25.000 Euro değerindeki Cao-villa marka ayakkabıyı yemeğe yeltenince, üçüncü gün sahibi yılanı geri aldı. Bu sene Bienalin en iyi pavyonu seçilerek Altın Aslan ödülüne layık görülen Almanya Pavyonunun kapısında, demir parmaklıklar arasında iki doberman bekliyordu. "Faust" başlıklı yerleştirmede sanatçı Anne Imhof, 20 dansçı ile gerçekleştirdiği performansında, insan bedeninin cinselliğini ve aynı zamanda saldırganlığını ortaya koymayı amaçlıyordu. Depresif ve hipnotize edici olan bu performansa, dobermanlar da buldukları yerden projeye renk katıyorlardı. Bu projeye yalnız hayvan severler değil, etrafta oturanlar da köpeklerin havlamalarından şikâyetçi oldular. Ve bir müddet sonra yerleri boş kaldı. İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSÜ) tarafından düzenlenen Türkiye Pavyonunda, birçok bienallerde ve etkinliklerde, özellikle mekânlara özgü çalışmalarıyla adını duyuran Cevdet Erek, "Çın" adlı görkemli, ahşap, iskele sistemi, demir, tel örgü, kumaş ağ, yöneltmeli hoparlörler, bilgisayar ve ışık donanımlı yerleştirmesi ile medyada büyük yankılar uyandırdı.

Erek eserini, bir mimari müdahale ve ses enstalasyonu olarak tanımlıyor: "Çın, aslında bir ses taklidi. Çok basit bir metal sesin taklidi bir çındır. Müzisyenlerde ya da mimarlarda başka bir terimle, akustik diye kullanılır. Sesin mekâna verdiği tepkidir aslında. Kulak çınlaması da bir çındır." 1974 doğumlu Cevdet Erek, 2000'li yılların sonlarından beri üretmekte olduğu Ritimler Mekânı, Cetveller ve Ritim Çalışmaları ve Ses Süslemeleri iş serileri üzerinde çalışmakta ve halen İstanbul'da İTÜ'de ders vermektedir.

The New York Times'in sanat yazarı Jason Farago tarafından "En güçlü ulusal pavyon" ilan edilen Türkiye Pavyonu, bütün Bienal boyunca ÇİN platformunu başka sanatçıların müdahalelerine, performanslarına açık tutacak. Rusya Pavyonu, "Theatrum Orbis" - Dünya Tiyatrosu adını taşıyan sergisi ile Bienalin en güçlü sunumlarından biriydi. Sanatçı Grisha Bruskin'in yerleştirmesinde onlarca heykel, bütünüyle duvarları kaplayan hareketli bir video ve sunumda önemli bir rol oynayan akustik performansı ile çok ilginçti. Dünyada giderek artan, terör ve saldırganlığa bir göndermeydi. Avusturya Pavyonunda Erwin Wurm, büyük ebattaki fonksiyonel heykelleri ile dikkat çekiyordu: Bir ev ve bir gözetleme kulesine dönüşmüş baş aşağı duran bir kamyon. Sanatçı pasif bir sanat yerine izleyiciyi de içine çekebileceği aktif bir sanatı yeğliyor. Eserleri açık bir hareket alanına dönüşmekte ve pavyonun dışında

baş aşağı duran kamyonu merdivenle en tepeye çıkararak etraftaki manzarayı seyredebiliyorsunuz. İsrail Pavyonu bu yıl, 1970 İsrail doğumlu, Bezalel Sanat Akademisi mezunu, sanatçı Gal Weinstein'a ev sahipliği yapıyor. Pavyonun bütün bir duvarını kaplayan "Moon over Ayalon Valley" başlıklı eserinde sanatçı, İsrail'in tarihine ve mitolojisine şiirsel bir gönderme yapıyor. Tevrat'taki Joshua Bin-Nun'un Canaan krallarına karşı giriştiği savaşta mucizeyi anlatıyor. Diğer çalışması da, İsrail Hava Yolları El-Al ile Jezriel Ovasına kuşbakışı görüntüsüydü.

Xavier Veilhan bu Bienal'deki Fransız Pavyonunu, bir ses kayıt stüdyosuna dönüştürdü. "Studio Venezia", Bienal'in açık olduğu 173 gün süresince dünyanın önemli profesyonel müzisyenlerine kapılarını açık tutacak. Gelen sanatçılar performanslarını izleyiciler önünde sergileyebilecek.

Mark Bradford, Amerika Birleşik Devleti Pavyonu-

nun sunduğu bir sanatçı. Sanatçı ABD’de, kent toplumunu şekillendiren sınıf, ırk ve cinsiyete dayalı ekonomileri inceleyen büyük ölçekte soyut tablolarıyla tanınıyor. “Tomorrow is Another Day” – Yarın Başka Bir Gün başlıklı sunumu, korkunç bir belirsizlik içinde olup, Sanat’ın gücüne inanarak hayatını sürdürmenin hikâyesini anlatıyor. Sanatçı soyut ve materyalist resim geleneklerini yeniler; toplumsal olarak önerilmiş olan temsil özgürlüğünün siyah bir sanatçının elinde son derece anlamlı olduğunu kanıtlar.

Bu yıl “Tavola Aperta” – Açık Sofra konsepti çerçevesinde, sanatseverler seçtikleri bir sanatçı ile bir öğle yemeğinde, düzenlenen bir sohbette katılabilecekler. Daha önceden rezervasyon gerektiren bu toplantılar haftada iki kez yapılacak. Ünlü koleksiyoncu François Pinault, Pinault Vakfına ait mekânlarda, Palazzo Grassi ve Punta della Dogana’da ünlü İngiliz sanatçı Damien Hirst’in eserlerine yer verdi. Denizin dibindeki hazineleri konu alan eserleri, hayvan severleri kızdırmış. Sanatçıyı, hayvanları rahatsız eden hatta öldüren bir şarlatan ilan ettiler ve Palazzo Grasi’nin kapısına 40 kilo hayvan pisliği bırakarak, “Damien Hirst go home” pankartıyla protesto et-

“Dünya kritik bir süreçten geçiyor, bu yüzden Sanat’a ihtiyacımız var. İnsanın ifade özgürlüğü için en önemli platformdur Sanat. Bu global kargaşada, sanatçının rolü ve sorumluluğu çok daha fazla artıyor.” Venedik Bienali küratörü Christine Macel

tiler. Bu serginin 1300 kişilik görkemli açılışına, Isabelle Huppert, Adrian Brody, Farah Diba, Salma Hayez gibi sosyetenin ve sanat dünyasının önemli simaları katıldı. Bienal zamanı bir enstalasyon mekanına dönüşen, yan etkinliklerle, her köşesinden sanat fışkıran Venedik şehri, sanat sevdalılarının güzergahında mutlaka yer alacak. 13 Mayıs’ta San Marco Diocesano Müzesinde açılan “Viva Vivaldi” müzikli üç boyutlu lazer gösterisi izleyicilerin beklentilerini boşa çıkarmadı.

HOBİLER VE SANAT HAYATINIZI DEĞİŞTİRİR

Eğer siz de yoğun hayat temponuz içerisinde soluklanacağınız özel bir uğraşa ihtiyaç duyuyorsanız ve bunun ne olacağına karar veremiyorsanız, sizler için hazırladığımız hobi ve sanat workshoplarımıza katılın.

Küçük bir adım hayatınızı değiştirebilir...

istiva
sanat merkezi

İstanbul Cd. Göktürk Suites No: 1/25-26-29 Göktürk - Eyüp - İstanbul
0551 112 18 59 atolye@istiva.com.tr istivasanat istivasanat

çocuk grupları (3-6 / 7-12 yaş grubu)

Pazartesi	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi
ÇİNİ 3-6 yaş 10:00 - 11:00	RESİM 3-6 yaş 10:00 - 11:00	RESİM 3-6 yaş 10:00 - 11:00		
EBRU 3-6 yaş 12:00 - 13:00	HEYKEL 3-6 yaş 14:00 - 15:00	HEYKEL 3-6 yaş 14:00 - 15:00		
ÇİNİ 7-12 yaş 14:00 - 15:00	RESİM 7-12 yaş 12:00 - 13:00	RESİM 7-12 yaş 12:00 - 13:00	TEKSTİL 7-12 yaş 10:00 - 11:00	MOZAİK CAM 7-12 yaş 14:00 - 15:00
EBRU 7-12 yaş 16:00 - 17:00	HEYKEL 7-12 yaş 16:00 - 17:00	HEYKEL 7-12 yaş 16:00 - 17:00	DEKORATİF SANAT 7-12 yaş 14:00 - 15:00	KAĞIT ATÖLYESİ 7-12 yaş 18:00 - 19:00

genç grupları (13-18 yaş grubu)

Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi
EBRU 13-17 yaş 12:00 - 13:00	KARA KALEM 13-17 yaş 18:00 - 19:00	KARA KALEM 13-17 yaş 18:00 - 19:00	TEKSTİL 13-17 yaş 12:00 - 13:00	SERAMİK 13-17 yaş 16:00 - 17:00
EBRU 18 yaş 14:00 - 15:00			DEKORATİF SANAT 13-17 yaş 16:00 - 17:00	KAĞIT ATÖLYESİ 13-17 yaş 18:00 - 19:00

yetişkin grupları

Cumartesi
MEDİTATİF SANAT 18 yaş üstü 10:00 - 13:00

Workshoplarımız 1 aylık kamplar halinde haftanın her günü 10:00 - 19:00 saatleri arasında olup; 1 saatlik atölye performansı şeklinde düzenlenerek, kişinin ilgi alanını belirlemesine yardımcı olacak niteliktedir.

Workshop katılım ücretlerini ve aylık rezervasyon indirimlerini öğrenmek için lütfen arayınız.

0551 112 18 59
atolye@istiva.com.tr
www.istiva.com.tr

Nuh Köklü anısına yapılan 'Ayrışma' heykeli

Sanatın
Hayata
Tanıklığı

Heykeltıraş İskender Giray

Kadıköy sokaklarında gezinirken etrafa dikkatlice bakmakta fayda var. Çünkü her an İskender Giray'ın "so-kağa bıraktığı" heykelleriyle karşılaşabilirsiniz. İskender Giray, aslında İTÜ Fizik bölümünü bitirmiş ve bu alanda yüksek lisans yapmış bir fizik mühendisi. İstedığı hayatın bu olmadığını 20'li yaşlarının sonuna doğru fark etmiş ve o gün bugündür heykellerle, kuklalarla yeni bir yaşam kurmuş. İskender Giray'ın son zamanlarda adından bu kadar sıkça söz edilmesinin nedeni hem yaşadığı semt Moda'nın tarihini, hem de yakın dönemde gerçekleşen ve toplumsal hafızaya damgasını vuran olayları hatırlatan heykeller yapması.

"Sizi kimin isteyeceğinden daha önemli olan sizin ne istediğiniziz. Verilen denklem yanlış."

Moda sokaklarıyla bütünleşen ve ters gelen bir arabanın çarpması sonucu yaşamını yitiren, semt sakinlerinin "Tarçın" adını verdiği köpeğin heykeli. Gelin İskender Giray'ın atelyesine hep beraber konuk olalım.

Sanatla ilişkiniz nasıl başladı?

Resimle başladı diyebiliriz. İmralı Adası eskiden yarı açık cezaevi idi ve içinde "Hâkimler Savcılar Yaz Kampı" bulunurdu. Babam da bir dönem oranın savcılığını yaptı ve o yıllar yazlarımız orada geçirdi. Çok güzel bir adaydı. Karadutlar, dev gibi fıstık çamları, incir ağaçları, tavşanlar ve onları avlayarak yaşayan evrilmiş, artık vaşağa çalan vahşi kediler vardı. Yüzmeyi orada öğrendim mesela. Çok anım var haliyle. Yağlıboya ile tanışmam da o dönemde oldu. Hükümlülerden gönüllü olanlar kampta çalışırdı. Diğer hükümlüler de isteklerine ve kabiliyetlerine göre adanın içinde hayvancılık, tarım, balıkçılık gibi mesleklerde çalışırlardı. Kamp alanında duvarlara resim yapan siyasi bir hükümlü vardı. Sekiz, dokuz yaşlarında olduğumdan ismini hatırlamıyorum fakat kültürlü biriydi. Akşamları da şövaesini kurup, kendi yaptığı tuval üzerine koyup, yağlıboya çalışırdı. Ben de oyundan arta kalan vaktimde onu izlerdim. Birgün beni çağırdı ve beraber yaptığımız tuval üzerine yanında resim yapmaya çalıştım. O yaz ilk defa yağlıboya ile tanıştım. Çok da sevdim.

İskender Giray 'Atelyesi'nde çalışırken

İSKENDER GİRAY

Heykel Sanatçısı. 1978 Ankara doğumlu. Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde ilk, orta ve lise öğrenimini tamamladı. İTÜ Fizik Mühendisliği bölümünden mezun olduktan sonra, Bilgi Üniversitesi MBA Programını ve İTÜ Fizik Mühendisliği Yüksek Lisans Programını terk etti.

Telekomünikasyon sektöründe bir süre çalıştıktan sonra kariyerine son verdi ve üretmek yaşamaya karar verdi. 10 yıldır heykel, enstalasyon ve kukla çalışmaları yapıyor ve işini sokakta sergilemeyi seviyor. Sonrası, öğrenmek, üretmek ve bu ikisini tekrar etmek...

Fizik mühendisliğinden heykelle nasıl geçtiniz?

Bir kimlik bunalımı sırasını da diyebiliriz. Zanaatlara küçüklüğümden beri büyük ilgin var. Nerede bir usta görsem izler-

dim. Buna babam da dâhil. Küçük yaşlarda marangozluğa başlamış. Öğrenciliğinde iyi bir ustaymış. Ben küçükken, hobi odasında bütün evin mobilyalarını yaptı. Onu izledim senelerce. Üç boyutlu objeler yapmak küçüklüğümden beri en sevdiğim oyundu benim için. Kendimce birleştirir, elimdeki parçalar, parçalardan yenisini yaratmaya çalışırdım. Haliyle evin bir köşesinde, "İçine bakıp kapatacağım" dediğim fakat bir daha toplayamadığım bir sepet yığıntı vardı. Ayrıca yine aynı dönemlerde doğadaki "Neden sonuç ilişkileri" dikkatimi çekme-

Kadıköy Moda'da bulunan 'Ekmekçi Berkin'i Arıyor' heykeli

'Ağaca Ağıt' heykeli

“Ağaca Ağıt heykelinin yerinde artık bir ihlamur ağacı var.”

ye başlamıştı ve analitik alanlarda daha fazla başarı gösteriyordum. Fizik en çok eğlendiğim ve çalışmak zorunda olmadığım dersti. Sanat okumak da aklımda dahi yoktu, zira “gerçek” bir mesleğim olmalıydı. Çünkü para kazanamazdım. Geçen sabah şans eseri karşılaştığım bir programda, bir hanımefendinin “Fakirlerle mi beraber olayım?” sözünü tartışıyorlardı ve başka bir hanımefendi, sözün sahibini onaylayarak “Başarısız erkeği kim ister?” dedi. Konu o dönemde de şu andakinden daha iyi değildi. Ben de İTÜ’yü kazanarak “Fizik Mühendisliği” okudum. Okul bitti ve bir süre sonra gördüm ki, sizi kimin isteyeceğinden daha önemli olan sizin ne istediğiniz. Verilen denklem yanlış. Denklem her değişkeni sizinle ilgili olmalı. Toplumun bu denklemde yeri olmamalı. Ama hala çocuklarımıza verdiğimiz mutluluk formüllerindeki değişkenler çoğunlukla toplumun tercihleri, istekleri ve onamalarından ibaret. İçinde de kocaman bir “para” çarpanı var. Bu yanlış denklem tek sonucu mutsuzluk ve doyumsuzluk oluyor. Zira her değişken, yerine oturmasına rağmen yakalanamayan mutluluğun sonucunda çoğu insan, daha fazlası olursa mutlu olurum sonucuna varıyor ve doyumsuz oluyor sonuçta. Ben bu denklem uğruna istemediğim yerde, istemediğim kıyafetlerle, istemediğim bir işi yaparken buldum kendimi. Bu da ay sonu alacağınız paradan bağımsız, mutsuzluğa, aynaya baktığınızda da kimliksizliğe sürüklüyor insanı. Hayatımın büyük bölümünü böyle geçirmiş olmak istemedim. Tüm bunları sorgularken, ben de tutkum olan zanaatları, resmi, biriktirdiğim bilgiyi

sermayem yaparak heykel öğrenmeye ve hayatımı üretmekle kazanmaya karar verdim.

Fakat şu konuda da yanlış anlaşılacak istemem. Yanılıya düşüp yel değirmenleriyle de savaşmamak lazım. Bu hasta sistemde paranın yeri belli ve onsuz yaşam pek olası da gözüküyor.

Fakat denklemdeki yeri o kadar da büyük değil aslında.

Türkiye’de heykel eğitimi konusunda neler söylersiniz? Ne zamandan beri heykel yapıyorsunuz?

On yıl oldu. Fakat hala öğrenciyim. Hep de öyle kalacağım. Heykel eğitimi konusunda aslında pek bir şey söyleyemem zira ben eğitimimi bilginin kaynağına giderek, o bilgiyi kovalayarak öğrendim. Yapanın atelyesine giderek, deneyerek, yanılarak, okuyarak... Üniversite eğitimi, insana başka bir şey kazandırır, daha çok öğrenmeyi öğretir. Bilgi daha derli toplu ve daha hızlı verilir. Bu nedenle en muntazam orada öğrenilir. Benim ekonomik ve sosyal durumum bana eski usul öğrenebilmeme izin verdi ben de o yolu takip ettim. Fakat bu yolu takip edenlere, bilgiye ulaşmakta zorlanacaklarını, hobi sınıfları dışında ciddi bilgiler verecek kurs-workshop bulmakta zorlanacaklarını söyleyebilirim. Fiziğin bu konuda bana farklı bakış açısı kazandırdığına inanıyorum. Ve sanatı ders haline getirmediğim için de mutluyum. Ben sistematik bakarak eksikliklerimi tamamlamaya çalıştım, çalışıyorum, çalışacağım. Bitmeyecek bir süreç...

Türkiye’de heykel sanatının yeri nedir? Halkın heykel bakışını nasıl özetlersiniz?

Pek bir yeri olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Heykelden anladığımız genelde, toplumda yer edinmiş kişilerin kendi heykelleridir. Büst veya boy şeklinde olur. Belediyelerimiz, doğruyu söylemek gerekirse, facia bu konuda. Birisinin heykelini yapmı-

yorlarsa o bölgenin ünlü olmuş ürününü plastikten koyuveriyorlar. Armut, biber, ceviz veya dev bir gül olabiliyor. Şimdi de lazer kesimler dikmeye başladılar, ki kendi başına uzun bir tartışma konusu. Çağdaş sanat eserlerinden de toplum korkuyor gibi görüyorum. Anlayamamak, hakkında konuşmak zorunda kalmak gibi kaygılar çok gelişmiş. Sadece bakıp, hissedip, geçemiyorlar. Entelektüel kesimin uzun zamanda yarattığı bir duygu olduğuna inanıyorum ben bunun. Bir taraftan da inançlarına aykırı olduğunu düşünen bir kesim hala var. Tahrik oluyorlar. Yoldan çıkıyorlar. Put diye görüyorlar. “Sarı-kız” heykelinin göğüslerinden tahrik oluyorlar, Cihangir’deki sürreal heykele tecavüz etmeye kalkıp, İzmir Metrosu’ndaki ödüllü heykeli döverek parçalıyorlar. Müstehcenlermiş. O kadar zayıf bir dengede ki mesela o “Sarı-kız”ın göğüslerine saplanmış adam, taş bile onu yoldan çıkarabiliyor. En acı tarafı da buna ses çıkarılmıyor. O adamın toplumdan uzaklaştırılması gerekirken, heykel kaldırılıyor. Çok acayıptır ki kimse, “Ya kardeşim sen heykelin göğsünden tahrik oluyorsan toplumda yanlışlıkla bir kadını görüp tecavüz edersin. Heykelle alakası yok, sen zaten yoldan çıkmışsın!” demiyor. E o da bir kadına tecavüz ediyor veya şort giydi diye tekmeyi yapıyor. Gerçi bunları yaptıktan sonra da serbest kalıyor o ayrı. Zaman bu konuyu çözecek tabii. Benim inancım bu. Eskisine göre çok daha büyük bir kesim var sanatla ilgili. Sanat insanların hayatına girerse orada kendine mutlaka bir yer açar. Yeter ki girebilsin. Günümüzde giderek ivmelenen bilgi akışı insanların hayatına sanatı da daha hızlı sokuyor.

Daha çok artık metallerin birleştirilmesiyle, bir tür figüratif heykeller yaptığınız görülüyor. Yanılıyor muyum?

Farklı heykellerim de var. Bahsettiğiniz heykelleri daha çok sokak için yapıyorum. Onlar, söylemek istediğim cümleyi yeterince yalın anlatabiliyor diye düşünüyorum. Çoğunlukla plastik borulara geçtiğimiz binalarımızda öyle bekliyor o demir borular. Kendi hayal dünyamda onların birinin doğduğunu ve diğerlerini yaptığımı kurguladım zamanında. Bizden bağımsız, yapamadıklarımızı yapan veya yaptıklarımızı farklı yapan yeni bir tür gibiler gözümde. Bir de “anamorfik” teknikleri de kullandığım, krom veya bronz çalıştığım heykellerim var. Onları yaparken sonuca ulaşmak emek olarak da maddi olarak da çok daha güç. Dolayısıyla onları sipariş üzerine veya katılacağım sergiler için yapıyorum.

Heykellerinizin kamusal alanda yer aldığı ve genelde mesaj yansıttığını söyleyebilir miyiz?

Kamusal alana bırakmayı seviyorum zira bence yerleri orası. İzleyicinin yolu üzerine çıkıyor. Sonuç-

ta sokak sanatının amacı budur diye düşünüyorum. Duygulara sürpriz bir iniş çıkış, bir beklenti yokken ansızın otuz adımlık neşeli veya hüzünlü bir müzik dinletisi gibi. Kısa bir çalkantı. Sokak işi veya bir gale-ride sergilenmek için yapılmış bir iş olsun çok fark etmez. Benim için her yaptığım işin bir hikâyesi oluyor. Bu, mesaj içererek olabilir veya sadece bakış açımı yansıtmak olabilir. Sonuçta ben yaptığım işin aynı zamanda bir diyalog amacı olduğuna inanıyorum. Bu, çift taraflı bir beslenme demek.

Heykel çalışırken esin kaynaklarınız nelerdir?

En çok neyi hissediyorsam o. Biraz kızgınlık, üzüntü veya kafamın içinde bağırın bir problem olabilir. Bir şekilde bir tutkumu tetikliyor olmalı.

İskender Giray
ve Berken Döner

Kadıköy sokaklarında pek çok heykelinizle karşılaşmak mümkün. Çalışmalarınızda semtle özdeşleşmiş insanlara, hayvanlara, bitkilere rastlıyoruz. Kadıköy sizin yaratıcılığınızın neresinde yer alıyor?

Kadıköy benim evim. Yani bunun anlamı ben Kadıköy’ü sahiplendim veya Kadıköy beni sahiplendi değil. Evim burada. Burada dışarı çıkıyorum. Köpeğimi burada gezdirip, burada çalışıyorum. Ben çalışmayı severim. Çok sıkı bir sosyal hayatım yoktur. Bu durumda, az önce bahsettiğim problemler de burada gözüme çarpıyor veya beni etkiliyor. Tabii Kadıköy farklı bir semt. Yaptığım iş de daha anlaşılır oluyor. Kadıköylü de sahip çıkıyor. Çoğu olumlu tepkiler alıyorum. Olumsuz olanların da çoğu Kadıköy Belediyesi’ne, “Bunlara para mı harcıyorsunuz?” gibi çıkışlar. Şunu belirtmek isterim ki, “Tarçın” heykeli dışındaki heykellerim ya özel alanda sipariş üzerine yerleştirilmiş, ya da kendi inisiyatifimle gelecek zararı göze alarak “karşılıksız” olarak oraya bıraktığım heykeller. Yani yaptım-

ğım bir çeşit sokak sanatı. Belediyeye bu anlamda bir bütçe alış verişim yok. “*Tarçın*” heykeli ise Moda’daki hayvan severler tarafından talep edildi ve kabul ettim. Sokağa yaptığım heykellerden farklı bir heykel. Yukarıda eleştirdiğim türden ve malzemesi de bronz. Heykel maliyetli bir üretim, hele ki bronz döküm çok daha maliyetli. Yine de maddi olarak pek çok olumsuzluğa rağmen bitmek üzere diyebiliriz. Fakat ben eleştirdiğim türden bir kamu heykeli olduğu için projeyi bütütüp üzerinde anamorfik teknik kullanılmış, eleştirel öğeler de içeren, aynı zamanda sokak hayvanlarına sürekli taze su noktası olabilecek bir heykel tasarladım. Tabii modellediğim *Tarçın* heykelinin de içinde bulunduğu. Çok daha anlamlı olacağını düşündüm ve hala öyle düşünüyorum, zira bu heykelin bence temeldeki yapılış amacı *Tarçın*’a

özlemimizden çok ki özlüyoruz, “**hayvan hakları**” konusunda ülkemizdeki eksiği vurgulamak. Hala belediyeler tarafından yapılan hayvan zehirlemelerinin olduğu, köpek dövüşlerinin yapıldığı, para karşılığı nesli tehlikede hayvanların avına izin verildiği ülkemizde, hayvana yapılan her türlü şiddet ve tecavüz cezasız kalıyor.

Dolayısıyla *Tarçın* vasıtasıyla, öncelikli olarak bu eksiği vurgulamak istedik. Bir “sokak köpeği” için yapılan bir heykel, bu konudaki çığlıkları daha duyulur kılacaktır diye düşünüyorum.

Moda’daki bazı heykellerinizin başından neler geçti?

Bir tanesi üst üste çalındı, kırıldı, yerinden söküldü ama tekrar yerine konuldu. “*Ağaca Ağıt*” heykelinin de yoğun bir hikâyesi var. “*Ağaca Ağıt*” heykelini kimselelere fark ettirmeden kurumuş bir ağaç kökünün yanına bıraktım. Kadıköy Belediyesi ile görüştüm ve oraya bir ağaç dikildiğinde heykeli kaldıracağımı söyledim. Bunun üzerine bir ıhlamur ağacı dikildi ve ben de bu kez “*Ağaca Sevinç*” heykelini minik ıhlamur ağacının yanına bıraktım. “*Ağaca Ağıt*” heykeli kendi hikâyesini yazdı, pek çok defa çalındı. Bir ara benden daha çok geziyordu. Bu kaybolma ve bulunma aşamalarında Kadıköy Belediyesi’nin desteği büyüktür. “*Ekmekçi Berkin’i Arıyor*” heykeli de iki defa saldırıya uğrayıp kırıldı. Ben de tekrar yapıp yerine koydum.

“Çağdaş sanat eserlerinden toplum korkuyor.”

"Tanığın Adı: Adalet" adlı heykel

Moda’daki atelye dışında çalıştığınız mekân var mı? Giderlerinizi nasıl karşılıyorsunuz? Çalışmalarınızın maddi karşılığı oluyor mu?

Oluyor tabii. Çalışmayı hayal ettiğim yerler var. Sonuçta işim resim gibi değil. Malzemeye, işleyecek alete ihtiyaç duyuyorsunuz. Yüklenip gitseniz bile üretiminiz talashlı ve gürültülü. Dolayısıyla sokak işi dahi atelye-nizden pek uzağa gidemiyor. Ama mevcutta atelyem dışında özellikle büyük işlerde kullandığım atelyeler var. Çalışmam için bana izin veriyorlar. Kazanç konusunda da şunu söyleyebilirim, pahalı bir iş heykel. Eserler de ucuza satılmıyor fakat bu döngüde en azını işin hem işçisi hem mimarı olan alıyor. Sanatçıyı var etmek kimsenin derdi değil. Hatta insanlar sokağa iş yaptığımız için amme hizmeti yaptığımızı düşünüp, si-

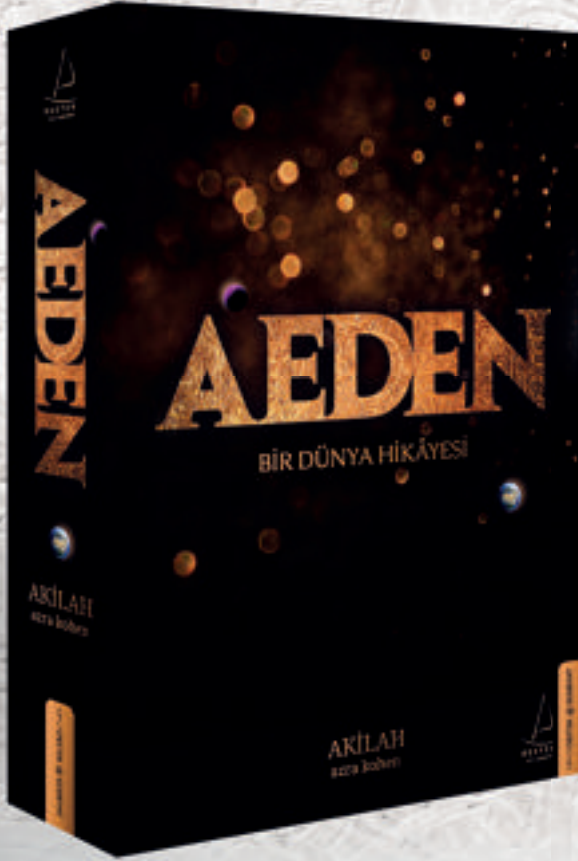
ze saçma sapan angaryalar teklif etmekten çekinmiyor. En çok bu yoruyor. Bir sekretere veya yöneticiye, “Hadi iki gün benim telefonlarıma bak” veya “Bir hafta benim bütçeyi yönet geliştir diyemiyorsanız” bir sanatçıya da kal-kıp “Bana da bir şey yapsana”, “Bundan bana da yapsana”, “Bunu bana ver-se-ne” gibi teklifler-de bulunamazsınız. Geçen atelyemin sokağından bir be-yefendi geçiyor ve bana, “Bu ülkede sanatçıların kıymeti bilinmiyor. Ah vah” diye söze başlıyor ve “arada ufak tefek tamiratlarım var si-ze getireyim yapar mısınız?” diyor. “Hani kıymet bilen sizseniz lüzum yok kıymete...” diyorum içimden. Adama “Yapmam” deyip işime dönüyorum. Genelde sipariş işler veya yaptıklarımı satarak geçimimi sağlıyorum. Bu iş kimseyi bildiğimiz anlamda zengin etmez ama dö-nemsel olarak zorlarsa da genelde şu anki yaşam stan-dartlarımı karşılıyor.

Gelecek projelerinizden bahsedebilir misiniz?

Nisan 2018’de kişisel sergim var. D’art Galleri’de plan-lyoruz. Bu yıl çoğunlukla onun için çalışacağım. Bunun dışında yakın zamanda *Tarçın*’ın mevcut halini koyaca-ğım. Yine yakın zamanda sokağa, yine yanından geçerken gördüğüm, yine bir ağaçla ilgili başka bir iş bırak-mayı düşünüyorum ki o bu röportaj yayımlandığında yerinde duruyor olabilir. Birkaç büyük projem var ger-çekleştirmek istediğim fakat ülkemizde rant içermeyen proje projeden sayılmadığından gerçekleşeceklerine dair pek umudum yok.

YALNIZ DEĞİLSİNİZ, DESTEK VAR!

yayınlari

GERÇEĞİN MASALIDIR AEDEN

Geri dönmüyorlardı!
Artık niye Dünya'da olduklarını biliyorlardı.
Yaşam enerjisinin bu şekilde yağmalanmasına
izin vermeyeceklerdi, ne pahasına olursa olsun
ona sahip çıkacaklardı.
Evrende hata yoktu, tesadüf yoktu!
Nihayet anlamışlardı.
İnsan doğulmaz, insan olunurdu.

h

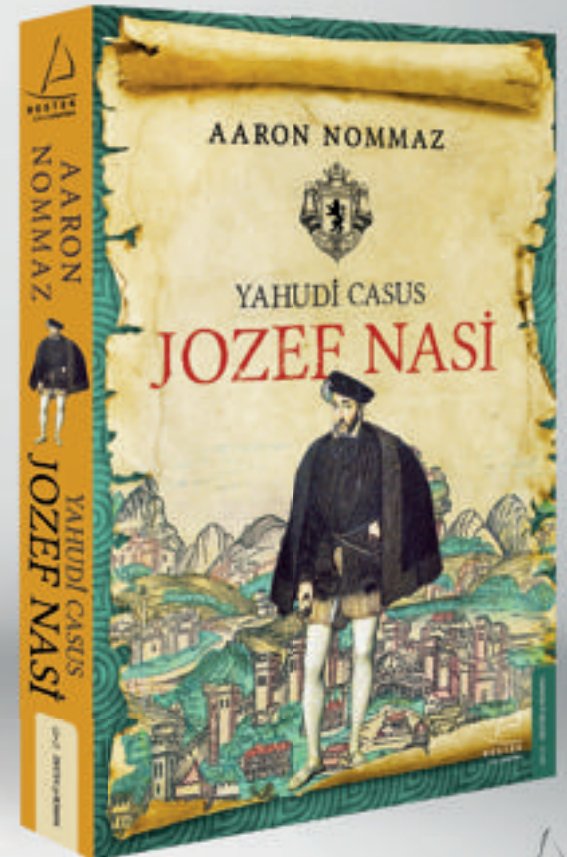
Masalla gerçeği ayırt edebilecek okurlara...

Akilah Azra Kohen - AEDEN

- Osmanlı'nın okullarda öğretilmeyen övünülecek tarihi.
- Neden Osmanlı'nın en güçlü 5 padişahı Avrupa'da yakılma tehlikesiyle yaşayan Yahudilere kucak açtı ve Nasi'yi davet etti?
- Katolik Avrupası'nda yakılma tehlikesiyle yaşayan soydaşlarını nasıl Osmanlı'da hürriyete taşıdı?
- Nasi ile Rönesans'ta Portekiz, Anvers, Lion, Venedik, Ferrara, Dubrovnik ve İstanbul saraylarında bir gezinti.

Bu kahraman hakkında yazılan ilk ve tek Türkçe eserdir.

Jozef Nasi'nin, halasının yolundan ilerleyerek aynı amaç doğrultusunda kendisine kucak açan Osmanlı ülkesine yaptığı meşakkatli yolculuğun öyküsünü tarihi gerçekler ışığında bir solukta okuyacaksınız...

www.destekdukkani.com
Her paket bir destek.

DESTEK
Yayıncılık

Haziran ayına genel bir bakış

4 Haziran saat 19:16'da Mars Yengeç Burcuna geçiyor.

Mars Yengeç Burcunda düşük durumdadır, çünkü burada yüceldiği burç olan Oğlak Burcunun tam karşısında yer alır. Bu konum mücadele gerektiren durumlarda güdüsel davranmamıza ve duygulara çabucak kapılıp hareket etmemize neden olabilir. Bu sebeple duygusal olarak sahiplendiğimiz kişilere karşı fazlasıyla korumacı davranabiliriz. Aynı sebeple her zamankinden daha tepkisel olabileceğimiz bir döneme giriyoruz. Saldırganlığımız sadece, kendimize ya da sevdiğimizlerimize karşı bir tehdit hissettiğimizde ortaya çıkabilir. Kısacası bize motivasyon sağlayacak ilhamı, ancak duygusal dürtülerden alacağız. Madalyonun diğer yüzünde ise, duygusal konuları bir silah gibi kullanarak karşı tarafı manipüle etmek söz konusu olabilir. Bu dönemde alınganlık, öfke ve kincilik gibi duygular iyice su yüzüne çıkacaktır. Daha önceden içeride biriktirdiğimiz veya bastırduğumuz duygular bu süreçte duygu patlamaları olarak ortaya çıkabilir. Özellikle duygularını ve öfkesini kolay kolay dışı vurmayan kişilerde bu etki daha güçlü bir şekilde kendini gösterecektir.

6 Haziran saat 10:27'de Venüs Boğa Burcuna geçiyor.

Venüs, yöneticisi olduğu Boğa Burcuna girdiğinde rahatlar. Burada bütün gücünü maddi ve somut alanda gösterecektir. Sahip olmak, tutmak ve yaratmak her

zamankinden daha kolay olabilir. Materyal dünyanın tüm ihtiyaçları bolluk ve bereket içinde bize gelecektir. Bunun yanı sıra bu dönemde ilişkilerde romantizm ve güvenilirlik el ele ilerleyebilir. Önceki dönemin tersine, artık duygusal heyecanları bir kenara bırakarak uzun vadeli ve güvenilir ilişkilere yönelebiliriz. 5 Temmuz'a kadar devam edecek bu dönemde ilişkilerde sakin ve adım adım ilerlemek isteyeceğiz. Venüs aynı zamanda sanat ve yaratıcılıkla ilgili konuları da ön plana çıkaracaktır. 5 Temmuz'a kadar

Boğa Burçları ve yükselen burcu Boğa olan kişiler cazibelerinin arttığını ve ilişkilerinde parladıklarını fark edebilirler. Hayatın olumlu tarafı bu kişilere akacaktır. İlişkilerde uyum ve denge sağlamak kolaylaşırken yaratıcılıkları artan Boğalar maddi olarak da güçlendiklerini fark edebilirler. Diğer taraftan diğer Toprak Elementi Burçlarında doğan kişiler -Başak ve Oğlak burçları - da bu dönemden olumlu olarak etkilenecek kişiler arasındalar.

7 Haziran saat 1:16'da Merkür İkizler Burcuna geçiyor.

Merkür, İkizler Burcunda yönetici durumdadır, dolayısıyla burada çok güçlüdür. Merkür iletişim, eğitim, öğrenme, hız, hareket ve aynı zamanda da seyahatle ilgilidir. Dolayısıyla bu dönemde iletişimin en yoğun şekli yaşanır. Günlük hayatımız içinde konuşmalar, yazışmalar ve e-posta trafiği yoğunlaşabilir. Hayat içinde bilgi alış veriş, iletişim ve zihinsel aktiviteler daha çok ön plana çıkarak hızımızı iyice arttıracaktır. Böylece önümüzdeki dönemde seyahat,

iletişim ve eğitimle ilgili konularda plan yapmak kolaylaşıyor. Bu dönemde herhangi bir konuyu gizlemek mümkün olmayacaktır.

9 Haziran saat 16:10'da Ay 18° Yay Burcunda; Dolunay Fazını oluşturuyor.

Geçen ay sonu İkizler Burcundaki Yeniay'la birlikte kendi fikirlerimiz doğrultusunda hareket etme isteğimiz artmış olabilir. Şimdi Dolunay dönemi- ne geldiğimizde ise, bu fikirler olgunlaştı, bazı testlerden geçti ve başkalarıyla paylaşmaya hazır hale geldi. Şimdi sadece kendi fikir ve düşüncelerimiz değil, başkalarının fikir ve düşüncelerine de alan tanıyan bir döneme geldik. Yay burcundaki Ay, bizim başkalarının fikirlerine açık olmamızı sağlıyor. Bilgi ve deneyimlerimizi aktarmak önem kazanırken, yeterli alt yapıya sahip olup olmadığımızı sorgulayabiliriz. Dolayısıyla başkala-

günlük hayat daha hareketli ve aktifti... Bizler de oradan oraya koşuşturarak fazlaca enerji sarf etmiş olabiliriz. Güneş'in Yengeç'e girmesiyle, biraz daha içimize ve ailemize yöneleceğiz. Ailemiz, dostlarımız, sevdiğimiz ve evimiz daha çok önem kazanmaya başlıyor. Aynı zamanda pek çok kişi bu dönemde yeni bir yuva kuruyor. Güvenlik ihtiyacımız artarken daha içe kapanık ve korumacı bir tavır sergileyebiliriz. Yengeç döneminde olayları duygularımızla algılamaya daha fazla meyilliyiz. Şefkat ve merhamet duygusu ön plana çıkarken, sübjektif eğilimler artabilir.

21 Haziran saat 12:58'de Merkür Yengeç Burcuna geçiyor.

Merkür, yöneticisi olduğu İkizler Burcundan çıkarak, daha sübjektif ve duygularıyla hareket eden Yengeç Burcuna girdiğinde işlevlerini gerektiği gibi gerçekleştiremeyecektir. Merkür burada, bilinçaltı iletişimin karmaşık yapısı nedeniyle mantıklı ve objektif doğasını kaybeder.

6 Temmuz'a kadar devam edecek bu dönem boyunca, bilgileri tarafsız ve yorumuzsuz iletmek kolay olmayacaktır. Duygular ve geçmiş deneyimlerimiz, tarafsız olabilmemizi zorlaştırırken, diğer taraftan, mantık devreden çıktığı için bilinçaltıyla kurulan güçlü temas, kararlarımızı, zihnimiz yerine kalbimizle verebilmemize yardımcı olacak. Böylece iletişim tarzımız renklenerek daha kişisel bir kimlik kazanacak. Fakat duyguların baskın oluşu zaman zaman kırgınlıklara, küskünlüklere ve gereksiz kuruntulara sebep olabilir.

24 Haziran saat 5:31'de 2° Yengeç Burcunda Yeniay Fazı gerçekleşiyor.

Yeni başlangıçları sembolize eden Yeniay, önümüzdeki dönem için sevgi, ilgi ve bağlılık tohumları ekmemize vesile oluyor. Unutmamamız gerekir ki, Yeniay'da nasıl tohumlar ekersek, Dolunay zamanı, yani hasat zamanı geldiğinde ona göre meyveler biçeriz. Aynı zamanda bu dönemde kendi güvenliğimiz ve duygusal rahatlığımız için yeni girişimler yapmak isteyebiliriz. Önümüzdeki dönemde

beslenme, gözetilme ve korunma ihtiyacımız her zamankinden daha yüksek olacaktır. Empati kurabilmenin yanı sıra başkalarının acılarına her zamankinden daha duyarlı bir hal alabiliriz.

rına bir şeyler anlatmaya çalışırken kendi bilgi dağarcığımızı geliştirmek için hala çabalyor olacağız. Yay Burcundaki Ay, bizim başkalarının fikirlerine açık olmamızı sağlarken, bu Dolunay, düşüncelerimizin ve davranışlarımızın, kendi gerçekliğimizi nasıl yarattığının daha fazla farkına varmamıza neden olacaktır.

21 Haziran saat 7:25'te Güneş Yengeç Burcuna geçiyor.

Artık Güneş ışınlarının Yengeç Dönencesine dik geldiği yaz dönemine giriyoruz. Güneş İkizler Burcundayken

Ödünç Kimlik

(A Borrowed Identity)

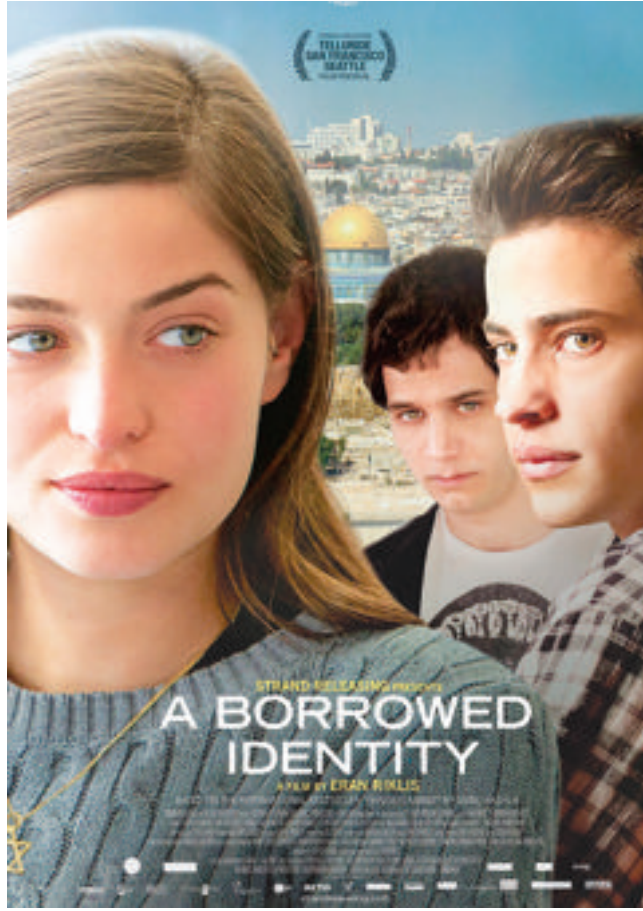
Film, 2014 yılında Yeruşalayim Film Festivali'nin açılış filmi idi. Ancak tam o esnada Gazze olayları patlak verince iptal edildi, gösterildiği ülkelerdeki isimleri de bundan etkilendi. Filmin konu olduğu roman, Sayed Kashua isimli Arap asıllı bir İsrailinin eseri. Senaryoyu da kendisi yazmış. Fransızlar filmin ismini, ülkedeki Arapları provoke eder diye "Mon fils" "Oğlum" olarak değiştirdi. Film, İspanya'da "Çocuklarım", Almanya'da "Kalbim Dans Ediyor", Amerika'da da "Ödünç Kimlik" ismiyle gösterildi.

Film, konusu itibariyle siyasi gerilimleri bize hissettirse de, esas olarak kimliği ve kültürü bugüne kadar farklı tanımlanmış iki gencin

arasındaki dostluğa odaklanır. Eyad (Tawfeek Barhom), Kudüs'te prestijli bir okula gitmeye hak kazanan Filistinli bir gençtir. Yonatan (Michael Moshonov) ise fiziksel engelli bir İsrail vatandaşdır. Fiziksel engeli sebebiyle toplumda yer edinemeyişi bir Filistinli olmanın ne anlama geldiğini keşfetmesine vesile olacaktır. Bu arada Eyad, İsraili bir genç kıza âşık olur.

Film, "Aşk ve dostluk bütün bu çatışmaların üstesinden gelinmesine yeter mi?" sorusunu bize sorar. Konu, gittiği okulda İsraililer arasındaki tek Filistinli olan Eyad'ın yaşam mücadelesi ile duygudaşlık kurmamızı güçlendirecek şekilde işlenmektedir. Eyad okuduğu üniversitede "öteki"dir. Peki, öteki kimdir? Kudüs'te okuyan Arap asıllı genç mi, engelli, toplumdan uzak durmaya çalışan

İsrail ve Filistin meselesini insani yönleriyle ele almaya çalışan, "Ödünç Kimlik", diğer adıyla "Dancing Arabs" "Dans Eden Araplar" filminin yönetmenliğini Eran Riklis yapıyor.

İsrail vatandaşı mı, asırlar boyu diasporada yaşayan Yahudi mi, göçmen olarak Avrupa topraklarına göç eden insanlar mı? Kimdir öteki?

Filmin arka planında, izleyenin aklına bu sorular takılır.

Bir Yahudi deyişi vardır: Aynı anda iki düğünde dans edemezsin diye. İşte bu başlık, İsrail'de hem Arap hem İsraili olmanın zorluğuna işaret ediyor.

Burada bunu yapmaya çalışan ama başaramayan Eyad gözüküyor.

Filmde ilginç karakterler var... Bu karakterlerin başında, engelli çocuk Yonatan'ın ve Arap asıllı çocuk Eyad'ın anneleri geliyor. İki de sevecen, sevgi dolu, kabul getiren, hoşgörülü kimseler

Golda Meir'in ünlü bir lafı vardır; "Arapların, çocuklarına olan sevgisi, Yahudilere olan nefretinden daha çok olursa, barış olacak" der. Ancak bunun iki taraflı olması gerekiyor tabii ki. "Her iki taraf da nefret geleneğini bırakmadıkça barış olmayacaktır" mesajını da bize

yine arka planda göstermeye çalışıyor Riklis...

Eran Riklis, 1975'ten beri film dünyasında aktif. Beaconsfield Ulusal Film Okulu'ndan mezun olduktan sonra 1984'te "Şam'ı açık bir günde görebilirsiniz" adlı ilk filmi gerçek bir hikâyeye dayanan bir siyasi gerilim filmi haline getirdi. Yedi yıl sonra, "Uluslararası Kupa Finali"ni çekti, çeşitli film festivallerinde (bunların arasında Berlin ve Venedik de var) boy gösterdi. 1993'te "Zohar" İsrail'de büyük bir başarı elde etti. "Suriyeli Gelin" (2004) ve "Limon Ağacı" (2008), sadece festivallerde değil, aynı zamanda dünya çapında beğeniyle karşılandı. Öte yandan Riklis, reklam ve TV dizileri yönetti. Almanya'da "Playoff" (2011) ve İsrail'de "Zaytoun" (2012) filmlerini çektikten sonra ününe ün kattı.

**BABALAR GÜNÜ'NÜZ
KUTLU OLSUN**

**%10 KDV indirimi +
%50'ye varan indirimler**
2017 Bahar Kampanyası
12 taksit

VEEEE YAZ MÜZİKLE BAŞLASIN!!!

Müzik ruhun gıdasıdır. - Socrates

AYHAN SİCİMOĞLU & LATİN ALL STARS

Turcolatino akımının öncüsü Sicimoğlu, ülkemize Latin müziğini sevdiren, aynı zamanda gezi ve kültür programlarıyla da hayatın farklı renklerini öne çıkaran bir sanatçı. Sicimoğlu'nun Latin All Stars orkestrasıyla seslendirdiği eserlerde, kendi ezgi-lerimizi ve popüler şarkılarımızı Latin enstrümanlarının sıcaklığı ve kıpırtısıyla duyacağız.

5 Temmuz 21.15 / Enka Eşref Denizhan Açık Hava Tiyatrosu

24. İSTANBUL CAZ FESTİVALİ

İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSŞV) tarafından düzenlenecek 24. İstanbul Caz Festivali bu yıl, cazın duayen isimlerinden yeni keşiflere 200'ü aşkın yerli ve yabancı sanatçıyı İstanbul'un 20 farklı mekânında ağırlayacak. Festival açılışını yapacak olan Fatih Erkoç'un ardından Paco de Lucia anısına bir konser verilecek. Christian McBride ve Joshua Redman gibi birçok ünlü isim festivalde yer alacak.

4 - 20 Temmuz / Çeşitli Mekânlar, İstanbul

"ZUBİZU Harbiye Açık Hava Konserleri" ile İstanbullu sanatseverler uzun kış aylarının yorgunluğunu yıldızların altında müzik ile atacaklar.

16 - 22 Haziran / Harbiye Cemil Topuzlu, İstanbul

MOZART'TAN ELLINGTON'A

Günümüzün en ilgi uyandıran caz piyanistlerinden Yaron Herman, Geneva Camerata ile kurguladıkları ezber bozan projelerinin çıkış noktasını, "Müzik tarzları arasında köprüler kurmak!" şeklinde açıklıyor. Müzikal sınırları keşfetme aşkıyla bir araya gelen genç ve virtüöz müzisyenlerden oluşan Geneva Camerata ve şefi David Greilsammer, yenilikçi ve maceraperest piyanist Yaron Herman ile güçlerini birleştiriyor.

12 Haziran Pazartesi 21.00 / Aya İrini Müzesi

ROLAND PÖNTINEN – İSTANBUL RESİTALLERİ

İstanbul Resitalleri 10. Sezon Finali, 90'ın üzerinde albüme ve İsveç Kraliyet Madalyası "Litteris et Artibus"e sahip dünyaca ünlü piyano virtüözü Roland Pöntinen ile gerçekleşiyor.

10 Haziran Cumartesi 20.00 / Sakıp Sabancı Müzesi

ST. PETERSBURG RUS ODA FİLMARMONİSİ VE ALEXANDER KNIAZEV

45. İstanbul Müzik Festivali, St. Petersburg Rus Oda Filarmonisi ile efsane çellist Rostropoviç'in vârisi olarak gösterilen Alexander Kniazev'in buluşacağı bu konsere müzikseverleri davet ediyor.

10 Haziran Cuma 20.00 / Aya İrini Müzesi

GERSHWIN QUARTET & GIORA FEIDMAN

31. yılında efsaneleri ağırlayan Uluslararası İzmir Festivali, canlı bir efsane, 50 yılı aşkın bir kariyer, büyükelçi, öğretmen, akıl hocası, klarnet virtüözü, Klezmer Ustası Giora Feidman'ı 14 yıl sonra tekrar konuk etmenin mutluluğunu yaşayacak. Feidman'a, Gershwin Quartet eşlik ediyor.

29 Haziran Perşembe 21.00 / Çeşme Kale, İzmir

FAZIL SAY

"Sıra dışı" teması etrafında kurgulanan 45. İstanbul Müzik Festivali sıra dışı bir sanatçıyı konuk ediyor. Festival dinleyicileri Fazıl Say'ı Chopin, Erkin, Debussy ve Saygun'un eserlerinden oluşan bir programla izleyecekler.

15 Haziran Perşembe 20.00
Lütfi Kırdar Anadolu Auditorium

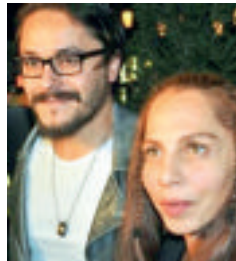
EMRE AYDIN

10 Haziran 21.30
Marina Arena, İstanbul

KENAN DOĞULU

22 Haziran 21.15
Harbiye Cemil Topuzlu,
İstanbul

SERTAB ERENER – EMRE KULA

6 Temmuz 21.15
ENKA Eşref Denizhan
Açık Hava, İstanbul

MİRKELAM

7 Temmuz 22.00
Sanat Performance
Açık Hava, İstanbul

NİLÜFER

8 Temmuz 21.00
Marina Arena, İstanbul

Yoğunluğun çamaşır makinesi ile imtihanı

Sene 2000. Henüz hayatımda hiç çamaşır makinesi çalıştırmamışım. Anneler adada; ben çalıştığım için gide miyorum. Evde prenses olabilirim ama iş öğreneceğim diye çalıştığım yerde aldığım maaş ancak simit ve otobüse yetiyor. Kurumsal bir yer olsa bari öğlen yemeği için ticket verirler, benimkisi akraba yanı olduğu için geçmiş olsun.

Yazın ortası idi, öğrenecek pek de bir şey olmadığına karar verip işten iznimi istedim. Yurt dışında bir ay kampa gideceğim. Gitmeden önce, anneme kendi kendime bakabileceğimi göstermek için çamaşır makinesini çalıştırıp tüm kirlilerimi de yıkayayım dedim. Bir gün sonra uçuyorum yanlış olmasın. Aklımdaki fikir: annem eve gelecek, mis kokulu çamaşırları ipte asılı görecek ve kızı ile gurur duyacak, kızını merak etmeyecek. Bak bak bak...

Makinenin kapağını açıp ne var ne yoksa yükledim içine. İç haznesi ne kadar alabil-diyse. Sonra, zar zor üzerindeki çevirmeli düğmeden uygun olduğunu düşündüğüm bir programa koydum. Dışarı çıkıp son alışverişlerimi yaptım. İki saat sonra eve geldim. Makine duruyor içinde komple su var ve çalışmıyor. O zaman Google çok yaygın değil; açtım yahoo'dan, 'makinenin suyu nasıl boşaltılır'a baktım. Yani açabilsem makineyi hepsini elimle yıkayıp tekrardan sıkıp asacağım. Planda minik bir değişiklik ama sonuca giden her yol mübah bizde.

Ama makine, nuh diyor peygamber demiyor, olmuyor da olmuyor. Kıyafetleri rehin aldı geri vermiyor. En son, akşam saatlerinde pes edip annemi aradım. Durumu anlattım. Ne kadar akıllı (!) bir kız olduğumdan bahsederek ertesi günü gelip bakacağını söyledi. Bir gün sonra yurt dışından arayıp "Anneciğim ne olmuş makineye, eskilikten mi bozulmuş?" diye sorduğumda cevap: "Makineyi o kadar doldurmuşsun ki, canını almışsın zavallının" oldu.

Kısaca çamaşır yıkamak konusunda öğrendiklerimi hemen paylaşıyorum:

● Renk veren kıyafetleri elde yıkayın, yoksa tüm kıyafetleriniz alaca bulaca olur.

● Mis koksun diye deterjanı fazla koymak, yemeğe tuzunu fazla koymak gibidir. Temizleyemiyor makine fazla deterjanı, yağmurda köpürürsünüz.

● Her lekenin farklı bir çıkarma tekniği var, bir bilene veya Google'a danışın.

● Makinelerin iç hacimlerinin ne kadar geniş olduğu hiç fark etmez, belli bir kilo limiti varmış. Su alınca ağır çeken malzemeleri, daha yer var diye makineye tıkıştırmanın.

Annem yeni makineyi bana aldırınca çamaşır makinelerinin tüm özelliklerini öğrenmiş oldum. Darısı ütünün başına... Sevgiyle kalın.

FİLİPİN USULÜ TAVUK ADOBO

MALZEMELER

- 2 kg tavuk budu ve kalça eti
- ½ bardak soya sosu
- ½ bardak pirinç sirkesi
- 4 diş sarımsak
- 1 çay kaşığı karabiber tohumu
- 2 adet defneyaprağı

HAZIRLANIŞI

Tüm malzemeleri büyük bir tencerede karıştırın ve buzdolabında yaklaşık 2-3 saat kadar marine edin. Ocağı harlı ateşte yakıp tencereyi buzdolabından çıkarıp ateşe koyun. Kaynayınca ateşi hafife alın ve arada sırada karıştırarak 30 dakika kadar pişirmeye devam edin. Daha sonra tencerenin kapağını açıp 20 dakika kadar sosun suyunu çekmesini sağlayın. Afiyet olsun.

Tips and Tricks

- Genelde buharda pişmiş pirinç ile servis ediliyor.
- Buzdolabından tencereyi çıkardıktan sonra direkt ateşe koymak yerine biraz dışarıda bekletin.

**KOKU HAPSETME
TEKNOLOJİSİYLE
ÇÖP KOKUSUNU TUTAR,
BIRAKMAZ!**

Hayatı Kolaylaştırır

KOROPLAST

1 TÜRKİYE'NİN
NUMARASI

Koroplast çöp torbaları, Kötü Koku Hapsetme teknolojisi sayesinde hem çöp kokusunu tutar, bırakmaz hem de mis gibi kokar.

**CES
2017**

En havalı İsrail teknolojileri

CES (Consumer Electronics Show) 2017 – Tüketici Elektroniği Fuarı 2017’ye giden İsrail heyeti, giyilebilir teknolojilerden yapay zekâya kadar uzanan ve bazıları gerçekten çığır açan çok çeşitli çözümleri, tüketici elektroniği sektörü için sergiledi.

Beyond Verbal

İnsanların ruh hallerini çözmek

İsraili Beyond Verbal şirketinin üstün yapay zekâ teknolojisi, insanların ruh hali, duygusal özellikleri ve davranışlarını gerçek zamanda çözümlüyor.

Şimdiye kadar 170 ülkeden milyonlarca ses örneğini analiz eden Beyond Verbal’ın teknolojisi, insan sesi tonlamasının şifresini altında yatan duygulara göre çözüyor.

Şirketin teknolojisi mobil uygulamalarda, sesli yardım sistemlerinde, giyilebilir teknolojilerde ve diğer birçok ortamda kullanılabilir. Yazılım mevcut programlara da entegre edilerek sadece kullanıcıların ne yazdığını değil, nasıl hissettiğini ve ne demek istediğini de cihaz ve uygulamalarla zihnimizde canlandırmamıza yardımcı olabilir. 2012 yılında Yoav Hoshen ve Yuval Mor tarafından kurulan şirket şimdiden birçok patent aldı ve 10 milyon Dolar bağış topladı.

Radiomize: Trafik kazalarını azaltmak

Hepimiz araba kullanırken mesajlaşmanın tehlikeli olduğunu biliyoruz, yine de yapıyoruz – kendimize engel olmuyoruz. Fakat güvenlikten ödün vermemiz gerekmiyor.

Nisan 2015’te Shmuel Kaz ve Gilad Landau tarafından kurulan İsraili genç ve yenilikçi şirket Radiomize, trafik kazalarını azaltmak için çalışıyor. Radiomize, metni konuşmaya dönüştüren bir teknoloji ve buna uygun bir mobil uygulama entegre edilmiş bir direksiyon icat etti. Bu patentli alet birçok araca uyuyor ve sürücülerin dikkatlerini yoldan ayırmadan telefonlarını kontrol edebilmelerine imkân sağlıyor. Radiomize’ a göre, bu teknoloji sürtüş sırasındaki dikkat kaybını %23 oranında azaltabilir.

Ayrıca dinleyeceğiniz müziği de gözlerinizi yoldan ayırmadan seçmenize yardımcı olabilir.

Digisense: Bebekleri ve yaşlıları izlemek

Eyall Abir tarafından 2010 yılında kurulan Digisense, bebekler ve yaşlılar için gerçek zamanlı, giyilebilir bir izleme çözümü geliştirdi. Bu çözüm, bebeklerin ve geriatri hastalarının ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde tasarlandı. Bebek bezine tutturulan alet, ani bebek ölümü sendromunun (SIDS) engellenmesine yardımcı oluyor. Hidrasyon seviyesini ve idrar miktarı-niteliğini izliyor ve ciltte tahrişi en aza indiriyor.

Bu giyilebilir cihaz, yaşlılar için ise bakım kalitesini artırırken kendine güven, bağımsızlık ve öz saygıyı da güçlendiriyor.

Bu cihaz; evde, hastanelerde ya da bakımevlerinde kullanım için herhangi bir beze ya da giysiye Velcro kullanılarak tutturulabilir. Bu Nesnelerin İnterneti (IoT) cihazı kişiye müdahale etmez ve bir uygulama aracılığıyla veri sağlayabilir. Bezin ne zaman ıslandığını ve bebeğin altını ne zaman değiştirmeniz gerektiğini bile söyleyebilir.

Mobileye'in en karmaşık bağımsız sürüşü

noloji ürünü sürücüsüz arabalarını sergiliyor. Kazaların önlenmesine yardımcı olmak için görüşe dayalı sürücü yardım sistemleri geliştiren Mobileye, yenilikçi bağımsız sürüş teknolojileriyle Delphi'nin aracına katkıda bulundu. Şirketler, geçtiğimiz aylarda "şu ana kadar halkın gözü önünde yapılan en karmaşık bağımsız sürüşü" Las Vegas'ta düzenleyeceklerini söylemişti.

Bu sürüş; otoyol birleşme noktaları, yayalarla dolu şehir sokakları, bisikletçiler ve tüneller gibi günlük hayatta araba kullanırken karşılaşılan büyük zorlukları ele alacak.

Ayrıca Mobileye, BMW ve Intel 2017'nin ikinci yarısında 40 bağımsız test aracının yollara çıkacağını CES'te duyurdu.

Gelişmekte olan genç ve yenilikçi şirketlerin aksine, Mobileye yaklaşık yirmi yıldır faaliyet gösteriyor (1999 yılında Ziv Aviram ve Prof. Amnon Shashua tarafından kuruldu), fakat CES'te sergilenen en yeni teknolojileri göz ardı edilemez.

Delphi Automotive ve İsraili Mobileye şirketi, fuarda üstün tek-

İSTİVA SANAT MERKEZİ'NDE "USTALARA YOLCULUK"

Levent Karaduman'ın sahibi olduğu Göktürk'teki İstiva Sanat Merkezi, geçtiğimiz günlerde özel bir sergiye ev sahipliği yaptı. Galeri, Türk Çağdaş Sanatının önde gelen isimlerini "Ustalarla Yolculuk" adı altında bir araya getirdi. Cemiyet hayatından pek çok ismin katıldığı açılıшта; Hüsamettin Koçan, Balkan Naci İslimyeli, Jale Yılmazbaşar, İpek Kurşuncu, Sabri Berkel, Hüseyin Bilişik, Özdemir Altan, Bahar Kocaman, Muhsin Kut, Burçin Ayebe, Adem Genç, Sinem Çimen ve Ümit Dizdar'ın eserleri yer aldı.

İstanbul Cad. Göktürk Suites No: 1/25-26 Göktürk-Eyüp-İstanbul
T: 0551 112 18 59

YENİ NESİL 2000 ve 11 yıllık Fransızca Tiyatro Festivali !

Sainte Pulchérie Mezunları Öğretim Eğitim ve Sağlık Vakfı Özel Yeni Nesil 2000 Okulları, 2005 senesinden bu yana, İstanbul'da bulunan ve yabancı dili Fransızca olan okullar ile beraber modern dillerde Fransızca okutan okulların katıldığı Fransızca Tiyatro Festivali'ne gururla ev sahipliği yapmaktadır. Bu yıl 11. senesini kutlayan festival, Yeni Nesil 2000'in Bahçeköy'deki yeni kampüsünde Küçük Prens İlkokulu, Galatasaray İlkokulu ve Ortaokulu gibi önemli eğitim kurumlarını ağırladı. Tüm öğrencilerin yaratıcılıklarını ortaya çıkartarak kendilerini gerek Fransızca, gerek sanat ile ifade ettikleri Fransızca Tiyatro Festivali, gerçek bir sanat şenliği havasında geçti.

T: 0212 263 78 46 - 280 17 60

SAKINLERİNİN KENDİLERİNİ ÖZEL HİSSEDECEĞİ KORULIFE GÖKTÜRK

İstanbul'un renklerine yakın, gürültüsüne uzak bir dünya kurmayı amaçlayan Korulife Göktürk; kapalı havuz, sauna, Türk hamamı, fitness, yürüyüş parkuru, otopark gibi imkanlara sahip. Korulife Göktürk; sahip olduğu bu geniş imkanlarla, sakinlerinin kendilerini özel hisseceği bir yaşam alanı sunuyor.

T: 0212 - 322 07 28

ZONE SPA KEYFİ İLE KENDİNİZİ ŞİMARTIN!

ZONE SPA'da geçireceğiniz saatlerde, kendinizi tıpkı keyifli bir sağlık tatiline çıkmış gibi zinde hissedeceksiniz. Kaslarınız yenilenecek, doku-larınız yeniden yapılacak ve gündelik hayatın stresinden uzaklaşa-caksınız. ZONE SPA'daki uzman Balili terapistlerin dinlendirici terapileri eşliğinde rahatlayacaksınız. Red Dot Tasarım ödüllü İtalyan Starpool sauna sayesinde vücudunuzdaki toksinlerden kurtulacaksınız. Cam tasarımlı İtalyan Starpool buhar odasında ise, renk, müzik ve koku terapileri ile tüm duyularınızla dinleneceksiniz. ZONE SPA'da, gevşetici aroma yağları peeling ile kombine edilir ve özel masaj teknikleriyle uygulanır. Böylece ruhunuz rahatlar, kan dolaşımınız hızlanır, vücudunuz zinde kalır ve toksinlerden arınır. 30 Haziran'a kadar masaj paketlerindeki fırsatlardan yararlanabilirsiniz.

Zorlu Center - 0212 353 64 22 / Göktürk - 0212 777 66 00
Ataşehir - 0216 574 05 05 / www.zoneclub.me

BAYRAM ETTİREN TATİL FIRSATLARI!

%50
'ye varan
İNDİRİM!

mika
Naturalist

Kemerburgaz'da orman manzaralı bir yaşam başlıyor. **Yerinizi ayırttınız mı?**

Kemerburgaz'da, yeşillikler içerisinde, kuş seslerini rahatça duyabildiğiniz, gökyüzündeki yıldızlarla aydınlanan, konforlu ve mutlu bir yaşam için ilk adımı atın, Naturalist'le tanışın.

Kemerburgaz
Naturalist'te
**tarzını
seç**

Amerikan Yeşil Binalar Konseyi (USGBC) tarafından geliştirilmiş bir **çevre dostu bina** sertifikasyon sistemidir.

mika
MikaNaturalist bir Mika İnşaat A.Ş. projesidir.

www.
mikanaturalist
com

212 360 22 72